Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

►B ►M6 DIRECTIVA 2013/36/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 26 iunie 2013

cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE ◄

(Text cu relevanță pentru SEE)

(JO L 176, 27.6.2013, p. 338)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Directiva 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014	L 60	34	28.2.2014
►M2	Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014	L 173	190	12.6.2014
►M3	Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015	L 337	35	23.12.2015
►M4	Directiva (UE) 2018/843 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018	L 156	43	19.6.2018
►M5	Directiva (UE) 2019/878 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019	L 150	253	7.6.2019
►M6	Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019	L 314	64	5.12.2019
►M7	Directiva (UE) 2021/338 a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 2021	L 68	14	26.2.2021

rectificată prin:

►C1 Rectificare, JO L 208, 2.8.2013, p. 73 (2013/36/UE)
►C2 Rectificare, JO L 20, 25.1.2017, p. 1 (2013/36/UE)
►C3 Rectificare, JO L 203, 26.6.2020, p. 95 (2013/36/UE)
►C4 Rectificare, JO L 212, 3.7.2020, p. 20 (2019/878)

▼B

▼M6

DIRECTIVA 2013/36/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 26 iunie 2013

cu privire la accesul la activitatea instituţiilor de credit și supravegherea prudenţială a instituţiilor de credit, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE

▼B

(Text cu relevanţă pentru SEE)

TITLUL I

OBIECT, DOMENIU DE APLICARE ȘI DEFINIŢII

▼M6

Articolul 1

Obiect

Prezenta directivă stabilește norme privind:

(a) accesul la activitatea instituţiilor de credit;

(b) competenţele și instrumentele pentru supravegherea prudenţială a instituţiilor de credit de către autorităţile competente;

(c) supravegherea prudenţială a instituţiilor de credit de către autorităţile competente într-o manieră coerentă cu normele stabilite în Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(d) cerinţele de publicare pentru autorităţile competente în domeniul reglementării și supravegherii prudenţiale a instituţiilor de credit.

▼B

Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Prezenta directivă se aplică instituţiilor.

▼M6

_____

▼B

(4) Articolul 34 și titlul VII capitolul 3 se aplică societăţilor financiare holding, societăţilor financiare holding mixte și societăţilor holding cu activitate mixtă care își au sediul central în Uniune.

▼M5

(5) Prezenta directivă nu se aplică următoarelor:

▼M6

_____

▼M5

2. bănci centrale;

3. oficii poștale care efectuează operaţiuni de virament;

4. în Danemarca, „Eksport Kredit Fonden”, „Eksport Kredit Fonden A/S”, „Danmarks Skibskredit A/S” și „KommuneKredit”;

▼**M5**

5. în Germania, „Kreditanstalt für Wiederaufbau”, „Landwirtschaftliche Rentenbank”, „Bremer Aufbau-Bank GmbH”, „Hamburgische Investitions- und Förderbank”, „Investitionsbank Berlin”, „Investitionsbank des Landes Brandenburg”, „Investitionsbank Schleswig-Holstein”, „Investitions- und Förderbank Niedersachsen – NBank”, „Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz”, „Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank”, „LfA Förderbank Bayern”, „NRW.BANK”, „Saarländische Investitionskreditbank AG”, „Sächsische Aufbaubank – Förderbank”, „Thüringer Aufbaubank”, întreprinderi care, în sensul „Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz”, sunt recunoscute ca organisme ale politicii naţionale în domeniul locuinţelor și care nu sunt angajate în principal în tranzacţii bancare, precum și întreprinderi care, în sensul legii respective, sunt recunoscute ca organisme fără scop lucrativ în domeniul locuinţelor;

6. în Estonia, „hoiu-laenuühistud”, ca întreprinderi cooperative care sunt recunoscute în conformitate cu „hoiu-laenuühistu seadus”;

7. în Irlanda, „Strategic Banking Corporation of Ireland”, „credit unions” și „friendly societies”;

8. în Grecia, „Ταμείο Παρακαταυηκών και Δανείων” (Tamio Parakatathikon kai Danion);

9. în Spania, „Instituto de Crédito Oficial”;

10. în Franţa, „Caisse des dépôts et consignations”;

11. în Croaţia, „kreditne unije” și „Hrvatska banka za obnovu i razvitak”;

12. în Italia, „Cassa depositi e prestiti”;

13. în Letonia, „krājaizdevu sabiedrības”, întreprinderi care sunt recunoscute în conformitate cu „krājaizdevu sabiedrību likums” ca întreprinderi cooperative prestatoare de servicii financiare numai către membrii lor;

14. în Lituania, „kredito unijos”, altele decât „centrinės kredito unijos”;

15. în Ungaria, „MFB Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság” și „Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság”;

16. în Malta, „The Malta Development Bank”;

17. în Ţările de Jos, „Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV”, „NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij”, „NV Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering”, „Ontwikkelingsmaatschappij Oost-Nederland NV” și „kredietunies”;

18. în Austria, întreprinderile recunoscute ca asociaţii de interes public în domeniul locuinţelor și „Österreichische Kontrollbank AG”;

19. în Polonia, „Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo – Kredytowe” și „Bank Gospodarstwa Krajowego”;

20. în Portugalia, „Caixas Económicas” existente la 1 ianuarie 1986, cu excepţia celor constituite ca societăţi anonime, precum și „Caixa Económica Montepio Geral”;

▼M5

21. în Slovenia, „SID-Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana”;

22. în Finlanda, „Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB” și „Finnvera Oyj/Finnvera Abp”;

23. în Suedia, „Svenska Skeppshypotekskassan”;

24. în Regatul Unit, „National Savings and Investments (NS&I), CDC Group plc”, „Agricultural Mortgage Corporation Ltd”, „Crown Agents for overseas governments and administrations”, „credit unions” și „municipal banks”.

▼M6

(6) Entităţile menţionate la alineatul (5) punctele 3-24 din prezentul articol sunt tratate ca instituţii financiare în sensul articolului 34 și al titlului VII capitolul 3.

▼B

Articolul 3

Definiţii

(1) În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiţii:

1. „instituţie de credit” înseamnă o instituţie de credit astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

2. „firmă de investiţii” înseamnă o firmă de investiţii astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

3. „instituţie” înseamnă o instituţie astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 3 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

▼M6

_____

▼B

5. „întreprindere de asigurare” înseamnă o întreprindere de asigurare astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 5 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

6. „întreprindere de reasigurare” înseamnă o întreprindere de reasigurare astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 6 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

7. „organ de conducere” înseamnă un organ sau organe ale unei instituţii, care sunt numite în conformitate cu dreptul intern, care sunt împuternicite să stabilească strategia, obiectivele și direcţia generală a instituţiei, și care supraveghează și monitorizează procesul decizional de conducere, și include persoane care conduc în mod efectiv activitatea instituţiei;

8. „organ de conducere în funcţia sa de supraveghere” înseamnă organul de conducere care își îndeplinește rolul de supraveghere și monitorizare a procesului decizional de conducere;

9. „conducere superioară” înseamnă persoanele fizice care exercită funcţii de conducere în cadrul unei instituţii și care sunt responsabili și răspunzători faţă de organul de conducere pentru activitatea de conducere curentă a instituţiei;

▼B

10. „risc sistemic” înseamnă un risc de perturbare a sistemului financiar care poate avea consecinţe negative foarte grave pentru sistemul financiar şi pentru economia reală;

11. „risc de model” înseamnă pierderea potenţială pe care o poate suferi o instituţie în urma deciziilor care s-ar putea baza, în special, pe rezultatul modelelor interne datorită erorilor în elaborarea, implementarea sau utilizarea unor astfel de modele;

12. „iniţiator” înseamnă un iniţiator astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 13 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

13. „sponsor” înseamnă un sponsor astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 14 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

14. „întreprindere-mamă” înseamnă o întreprindere-mamă astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 15 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

15. „filială” înseamnă o filială astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 16 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

16. „sucursală” înseamnă o sucursală astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 17 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

17. „întreprindere prestatoare de servicii auxiliare” înseamnă o întreprindere prestatoare de servicii auxiliare astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 18 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

18. „societate de administrare a activelor” înseamnă o societate de administrare a activelor astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 19 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

19. „societate financiară holding” înseamnă o societate financiară holding astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 20 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

20. „societate financiară holding mixtă” înseamnă o societate financiară holding mixtă astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 21 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

21. „societate holding cu activitate mixtă” înseamnă o societate holding cu activitate mixtă astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 22 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

22. „instituţie financiară” înseamnă o instituţie financiară astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 26 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

23. „entitate din sectorul financiar” înseamnă o entitate din sectorul financiar astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 27 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

24. „instituţie-mamă dintr-un stat membru” înseamnă o instituţie-mamă dintr-un stat membru astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 28 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

25. „instituţie-mamă din UE” înseamnă o instituţie-mamă din UE astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 29 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

26. „societate financiară holding-mamă dintr-un stat membru” înseamnă societate financiară holding-mamă dintr-un stat membru astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 30 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

▼B

27. „societate financiară holding-mamă din UE” înseamnă societate financiară holding-mamă din UE astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 31 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

28. „societate financiară holding mixtă-mamă dintr-un stat membru” înseamnă o societate financiară holding mixtă-mamă dintr-un stat membru astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 32 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

29. „societate financiară holding mixtă-mamă din UE” înseamnă o societate financiară holding mixtă-mamă din UE astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 19 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

30. „instituţie de importanţă sistemică” înseamnă o instituţie-mamă din UE, un societate financiară holding-mamă din UE, un societate financiară holding mixtă-mamă din UE sau o instituţie al cărei faliment sau a cărei funcţionare defectuoasă ar putea declanșa un risc sistemic;

31. „contraparte centrală” înseamnă o contraparte centrală astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 34 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

32. „participaţie” înseamnă o participaţie astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 35 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

33. „participaţie calificată” înseamnă o participaţie calificată astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 36 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

34. „control” înseamnă control astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 37 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

35. „legături strânse” înseamnă legături strânse astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 38 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

36. „autoritate competentă” înseamnă o autoritate competentă astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 40 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

37. „supraveghetor consolidant” înseamnă un supraveghetor consolidant astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 41 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

38. „autorizaţie” înseamnă o autorizaţie astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 42 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

39. „stat membru de origine” înseamnă stat membru de origine astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 43 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

40. „stat membru gazdă” înseamnă stat membru gazdă astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 44 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

41. „bănci centrale din cadrul SEBC” înseamnă bănci centrale din cadrul SEBC astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 45 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

42. „bănci centrale” înseamnă bănci centrale astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 46 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

▼B

43. „situaţie consolidată” înseamnă o situaţie consolidată astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 47 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

44. „bază consolidată” înseamnă o bază consolidată astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 48 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

45. „bază subconsolidată” înseamnă o bază subconsolidată astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 49 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

46. „instrument financiar” înseamnă un instrument financiar astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 50 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

47. „fonduri proprii” înseamnă fonduri proprii astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 118 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

48. „risc operaţional” înseamnă risc operaţional astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 52 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

49. „diminuarea riscului de credit” înseamnă diminuarea riscului de credit astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 57 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

50. „securitizare” înseamnă o securitizare astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 61 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

51. „poziţie de securitizare” înseamnă o poziţie de securitizare astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 62 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

52. „entitate special constituită în scopul securitizării” înseamnă o entitate special constituită în scopul securitizării astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 66 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

53. „beneficii discreţionare de tipul pensiilor” înseamnă beneficii discreţionare de tipul pensiilor astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 73 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

54. „portofoliu de tranzacţionare” înseamnă un portofoliu de tranzacţionare astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 86 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

55. „piaţă reglementată” înseamnă o piaţă reglementată astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 92 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

56. „efect de levier” înseamnă efect de levier astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 93 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

57. „risc asociat folosirii excesive a efectului de levier” înseamnă un risc asociat folosirii excesive a efectului de levier astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 94 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

58. „instituţie externă de evaluare a creditului” înseamnă o instituţie externă de evaluare a creditului astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 98 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

59. „abordări interne” înseamnă abordările bazate pe ratinguri interne menţionate la articolul 143 alineatul (1), cele bazate pe modele interne menţionate la articolul 221, cele privind propriile estimări menţionate le articolul 225, cele privind măsurătoarea avansată menţionată la articolul 312 alineatul (2), metoda modelelor interne menţionată la articolele 283 și 363 și abordarea privind evaluarea internă menţionată la articolul 259 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

▼M5

60. „autoritate de rezoluţie” înseamnă o autoritate de rezoluţie, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) punctul 18 din Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]);

61. „instituţie de importanţă sistemică globală” sau „G-SII” înseamnă o G-SII astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 133 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

62. „instituţie de importanţă sistemică globală din afara UE” sau „G-SII din afara UE” înseamnă o G-SII din afara UE astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 134 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

63. „grup” înseamnă un grup astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 138 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

64. „grup dintr-o ţară terţă” înseamnă un grup a cărui întreprindere-mamă este stabilită într-o ţară terţă;

65. „politică de remunerare neutră din punctul de vedere al genului” înseamnă o politică de remunerare bazată pe egalitatea de remunerare între lucrătorii de sex masculin și cei de sex feminin, pentru aceeași muncă sau pentru o muncă de aceeași valoare.

▼B

(2) Atunci când prezenta directivă menţionează organele de conducere și, în conformitate cu dreptul intern, funcţiile de conducere și de supraveghere ale organelor de conducere sunt atribuite unor organe diferite sau unor membri diferiţi din cadrul unui organ, statul membru identifică organele responsabile sau membrii responsabili ai organului de conducere în conformitate cu dreptul intern, cu excepţia cazului în care se specifică altfel în prezenta directivă.

▼M5

(3) Pentru a asigura faptul că cerinţele sau competenţele de supraveghere prevăzute în prezenta directivă sau în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 se aplică pe o bază consolidată sau subconsolidată, în conformitate cu prezenta directivă și cu respectivul regulament, termenii „instituţie”, „instituţie-mamă dintr-un stat membru”, „instituţie-mamă din UE” și „întreprindere-mamă” includ de asemenea:

(a) societăţile financiare holding și societăţile financiare holding mixte care au fost aprobate în conformitate cu articolul 21a din prezenta directivă;

(b) instituţiile desemnate controlate de o societate financiară holding-mamă din UE, de o societate financiară holding mixtă-mamă din UE, de o societate financiară holding-mamă dintr-un stat membru sau de o societate financiară holding mixtă-mamă dintr-un stat membru în cazul cărora întreprinderea-mamă relevantă nu face obiectul aprobării în conformitate cu articolul 21a alineatul (4) din prezenta directivă și;

(c) societăţile financiare holding, societăţile financiare holding mixte sau instituţiile desemnate în temeiul articolului 21a alineatul (6) litera (d) din prezenta directivă.

([1]) Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluţia instituţiilor de credit și a firmelor de investiţii și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

▼B

TITLUL II

AUTORITĂȚI COMPETENTE

Articolul 4

Desemnarea și atribuțiile autorităților competente

(1) Statele membre desemnează autorități competente care îndeplinesc funcțiile și atribuțiile prevăzute în prezenta directivă și în Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Statele membre informează Comisia și ABE în acest sens, indicând orice separare a funcțiilor și atribuțiilor.

(2) Statele membre se asigură că autoritățile competente monitorizează activitățile instituțiilor și, acolo unde este cazul, cele ale societăților financiare holding și ale societăților financiare holding mixte pentru a verifica respectarea dispozițiilor prezentei directive și ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013.

(3) Statele membre se asigură că sunt instituite măsurile adecvate pentru a permite autorităților competente să obțină informațiile necesare pentru a verifica respectarea de către instituții și, după caz, de societățile financiare holding și de societățile financiare holding mixte, a cerințelor menționate la alineatul (2), precum și să investigheze eventualele încălcări ale acestor cerințe.

(4) Statele membre se asigură că autoritățile competente dispun de cunoștințele de specialitate, resursele, capacitatea operațională, competențele și independența necesare pentru îndeplinirea funcțiilor legate de supravegherea prudențială, de investigațiile și de sancțiunile prevăzute în prezenta directivă și în Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(5) Statele membre cer instituțiilor să comunice autorităților competente din statele membre de origine toate informațiile necesare pentru evaluarea conformității lor cu normele adoptate în temeiul prezentei directive și al Regulamentului (UE) nr. 575/2013. De asemenea, statele membre se asigură că mecanismele de control intern și procedurile administrative și contabile ale instituțiilor permit în orice moment verificarea conformității lor cu aceste norme.

(6) Statele membre se asigură că instituțiile își înregistrează toate tranzacțiile și își documentează toate sistemele și procesele care fac obiectul prezentei directive și al Regulamentului (UE) nr. 575/2013 într-un mod care să le permită autorităților competente să verifice în orice moment conformitatea cu prezenta directivă și cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(7) Statele membre asigură faptul că funcțiile de supraveghere în temeiul prezentei directive și al Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și orice alte funcții ale autorităților competente sunt separate și independente de funcțiile legate de rezoluție. Statele membre informează Comisia și ABE în acest sens, indicând orice separare a atribuțiilor.

▼M5

(8) Statele membre se asigură că, atunci când competenţa de rezoluţie revine altor autorităţi decât autorităţilor competente, acele alte autorităţi cooperează îndeaproape cu autorităţile competente şi le consultă atunci când pregătesc planurile de rezoluţie şi în toate celelalte cazuri în care respectiva cooperare şi consultare este impusă de prezenta directivă, de Directiva 2014/59/UE sau de Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

▼M6

Articolul 5

Coordonarea în cadrul statelor membre

Statele membre în care există mai multe autorităţi competente pentru supravegherea prudenţială a instituţiilor de credit şi a instituţiilor financiare iau măsurile necesare pentru a organiza coordonarea între aceste autorităţi.

▼B

Articolul 6

Cooperarea în cadrul Sistemului european al supraveghetorilor financiari

În exercitarea atribuţiilor care le revin, autorităţile competente iau în considerare convergenţa în ceea ce priveşte instrumentele de supraveghere şi practicile de supraveghere în punerea în aplicare a actelor cu putere de lege şi a actelor administrative adoptate în temeiul prezentei directive şi al Regulamentului (UE) nr. 575/2013. În acest scop, statele membre se asigură că:

(a) autorităţile competente, ca părţi la Sistemul european al supraveghetorilor financiari (SESF), cooperează în spiritul încrederii şi al respectului deplin şi reciproc, în special pentru a asigura circulaţia între ele şi alte părţi la SESF a unor informaţii pertinente şi fiabile, în conformitate cu principiul cooperării loiale menţionat la articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană;

(b) autorităţile competente participă la activităţile ABE şi, dacă este cazul, la cele ale colegiilor autorităţilor de supraveghere;

(c) autorităţile competente depun toate eforturile necesare pentru a respecta orientările şi recomandările emise de ABE în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 şi pentru a da curs avertizărilor şi recomandărilor emise de CERS în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1092/2010;

(d) autorităţile competente cooperează îndeaproape cu CERS;

(e) mandatele naţionale conferite autorităţilor competente nu impietează asupra îndeplinirii atribuţiilor care le revin în calitate de membri ai ABE, după caz ai CERS, sau în temeiul prezentei directive şi al Regulamentului (UE) nr. 575/2013.

▼B

Articolul 7

Dimensiunea supravegherii în Uniune

În exercitarea atribuţiilor generale care le revin, autorităţile competente din fiecare stat membru iau în calcul în mod corespunzător efectul potenţial al deciziilor lor asupra stabilităţii sistemului financiar din celelalte state membre în cauză și, în special în situaţii de urgenţă, pe baza informaţiilor disponibile la momentul respectiv.

TITLUL III

CERINŢE PRIVIND ACCESUL LA ACTIVITATEA INSTITUȚIILOR DE CREDIT

CAPITOLUL 1

Cerinţe generale privind accesul la activitatea instituţiilor de credit

Articolul 8

Autorizarea

(1) Statele membre cer instituţiilor de credit să obţină o autorizaţie înainte de începerea propriu-zisă a activităţilor lor. Fără a aduce atingere articolelor 10-14, statele membre stabilesc condiţiile pentru eliberarea acestei autorizaţii și le notifică ABE.

(2) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:

▼M5

(a) informaţiile care trebuie furnizate autorităţilor competente în cererea de autorizare a instituţiilor de credit, inclusiv programul de activitate, organizarea structurală și cadrul de administrare, prevăzute la articolul 10;

(b) cerinţele aplicabile acţionarilor și asociaţilor care deţin o participaţie calificată sau, atunci când nu există participaţii calificate, cerinţele aplicabile celor mai mari 20 de acţionari sau asociaţi, în temeiul articolului 14; și

▼B

(c) obstacolele care ar putea împiedica exercitarea efectivă a funcţiilor de supraveghere de către autoritatea competentă, astfel cum sunt menţionate la articolul 14.

Se deleagă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf literele (a), (b) și (c), în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(3) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare privind formulare, modele și proceduri standard pentru transmiterea informaţiilor menţionate la alineatul (2) primul paragraf litera (a).

Se conferă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

▼B

(4) ABE înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice menţionate la alineatele (2) și (3) până la 31 decembrie 2015.

▼M5

(5) ABE emite orientări, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, adresate autorităţilor competente pentru a specifica o metodologie de evaluare comună pentru acordarea de autorizaţii în conformitate cu prezenta directivă.

▼M6

Articolul 8a

Cerinţe specifice pentru autorizarea instituţiilor de credit menţionate la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013

(1) Statele membre prevăd obligaţia întreprinderilor menţionate la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 care au obţinut deja o autorizaţie în temeiul titlului II din Directiva 2014/65/UE de a solicita o autorizaţie în conformitate cu articolul 8 cel târziu la data la care are loc oricare dintre următoarele evenimente:

(a) media activelor totale lunare, calculată pe o perioadă de 12 luni consecutive, este mai mare sau egală cu 30 de miliarde EUR; sau

(b) media activelor totale lunare, calculată pe o perioadă de 12 luni consecutive, este mai mică de 30 de miliarde EUR și întreprinderea face parte dintr-un grup în cadrul căruia valoarea totală a activelor consolidate ale tuturor întreprinderilor din grup, care în mod individual au active a căror valoare totală este mai mică de 30 de miliarde EUR și care desfășoară oricare dintre activităţile menţionate în secţiunea A punctele 3 și 6 din anexa I la Directiva 2014/65/UE, este mai mare sau egală cu 30 de miliarde EUR, ambele cuantumuri fiind calculate ca medie pe o perioadă de 12 luni consecutive.

(2) Întreprinderile menţionate la alineatul (1) din prezentul articol pot desfășura în continuare activităţile menţionate la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 până la obţinerea autorizaţiei menţionate la alineatul (1) de la prezentul articol.

(3) Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, întreprinderile menţionate la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, care la 24 decembrie 2019 desfășoară activităţi ca firme de investiţii autorizate în temeiul Directivei 2014/65/UE, trebuie să solicite o autorizaţie în conformitate cu articolul 8 din prezenta directivă până la 27 decembrie 2020.

(4) Atunci când, după primirea informaţiilor în conformitate cu articolul 95a din Directiva 2014/65/UE, autoritatea competentă stabilește că o întreprindere trebuie să fie autorizată ca instituţie de credit în conformitate cu articolul 8 din prezenta directivă, aceasta informează întreprinderea și autoritatea competentă în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) punctul 26 din Directiva 2014/65/UE și preia responsabilitatea procedurii de autorizare de la data respectivei notificări.

▼M6

(5) În cazuri de reautorizare, autoritatea de autorizare competentă se asigură că procesul este cât mai raţionalizat posibil și că informaţiile din autorizaţiile existente sunt luate în considerare.

(6) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:

(a) informaţiile pe care întreprinderea trebuie să le furnizeze autorităţilor competente în cererea de autorizare, inclusiv programul de activitate prevăzut la articolul 10;

(b) metodologia pentru calcularea pragurilor menţionate la alineatul (1).

Se deleagă Comisiei competenţa de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf literele (a) și (b), în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

ABE prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 26 decembrie 2020.

▼B

Articolul 9

Interdicţia impusă persoanelor sau întreprinderilor, altele decât instituţiile de credit, de a desfășura activitatea de preluare de depozite sau de alte fonduri rambursabile de la populaţie

(1) Statele membre interzic persoanelor sau întreprinderilor care nu sunt instituţii de credit să desfășoare activitatea de preluare de depozite sau de alte fonduri rambursabile de la populaţie.

(2) Alineatul (1) nu se aplică la preluarea de depozite sau alte fonduri rambursabile de către un stat membru, de către autorităţile regionale sau locale ale unui stat membru, de către organisme publice internaţionale în care sunt membri unul sau mai multe state membre sau în cazurile la care se face referire în mod expres în dreptul intern sau în dreptul Uniunii, cu condiţia ca aceste activităţi să fie supuse unor reglementări și controale menite să protejeze deponenţii și investitorii.

▼M5

(3) Statele membre notifică Comisiei și ABE legislaţia naţională care permite în mod expres întreprinderilor care nu sunt instituţii de credit să desfășoare activitatea de preluare de depozite sau de alte fonduri rambursabile de la populaţie.

(4) În temeiul prezentului articol, statele membre nu pot excepta instituţiile de credit de la aplicarea prezentei directive și a Regulamentului (UE) nr. 575/2013.

Articolul 10

Programul de activitate, organizarea structurală și cadrul de administrare

(1) Statele membre prevăd obligaţia ca cererile de autorizare să fie însoţite de un program de activitate care să descrie tipurile de activităţi prevăzute și organizarea structurală a instituţiei de credit și care să indice, de asemenea, întreprinderile-mamă, societăţile financiare holding și societăţile financiare holding mixte care fac parte din grup. Statele membre solicită, de asemenea, ca cererile de autorizare să fie însoţite de o descriere a cadrului de administrare, a proceselor și a mecanismelor menţionate la articolul 74 alineatul (1).

▼M5

(2) Autoritățile competente refuză acordarea autorizației de începere a activității unei instituții de credit, cu excepția cazului în care constată că procesele, mecanismele și cadrul de administrare menționate la articolul 74 alineatul (1) permit o gestionare solidă și eficace a riscurilor de către instituția respectivă.

▼B

Articolul 11

Necesități economice

Statele membre nu solicită ca cererea de autorizare să fie examinată în contextul necesităților economice ale pieței.

Articolul 12

Capitalul inițial

(1) Fără a aduce atingere altor condiții generale prevăzute în dreptul intern, autoritățile competente refuză autorizația de începere a activității unei instituții de credit în cazul în care o instituție de credit nu deține fonduri proprii separate sau în cazurile în care capitalul său inițial este mai mic de 5 milioane EUR.

(2) Capital inițial include doar unul sau mai multe din elementele menționate la articolul 26 alineatul (1) literele (a)-(e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(3) Statele membre pot decide ca instituțiile de credit care nu îndeplinesc cerința de a deține fonduri proprii separate și care funcționau deja la 15 decembrie 1979 să își poată continua activitatea. Statele membre pot excepta respectivele instituții de credit de la îndeplinirea cerinței prevăzute la articolul 13 alineatul (1) primul paragraf.

(4) Statele membre pot acorda autorizația anumitor categorii de instituții de credit al căror capital inițial este inferior celui menționat la alineatul (1), sub rezerva următoarelor condiții:

(a) capitalul inițial nu este mai mic de 1 milion EUR,

(b) statele membre în cauză notifică Comisia și ABE în legătură cu motivele pentru care au recurs la opțiunea respectivă.

Articolul 13

Conducerea efectivă a activității și sediul central

(1) Autoritățile competente acordă unei instituții de credit autorizația de a începe activitatea numai dacă cel puțin două persoane administrează în mod efectiv activitatea instituției de credit solicitante.

Autoritățile competente refuză o astfel de autorizație în cazul în care membrii organului de conducere nu îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 91 alineatul (1).

▼B

(2) Fiecare stat membru solicită următoarele:

(a) o instituţie de credit care este persoană juridică și care, în conformitate cu dreptul intern, are un sediu social, are sediul central în același stat membru în care se află sediul social;

(b) o instituţie de credit, alta decât cea menţionată la litera (a), are sediul central în statul membru care i-a acordat autorizaţia și în care își desfășoară efectiv activitatea.

Articolul 14

Acţionari și asociaţi

(1) Autorităţile competente refuză autorizaţia de începere a activităţii unei instituţii de credit numai dacă instituţia de credit le-a informat cu privire la identitatea acţionarilor sau a asociaţilor, direcţi sau indirecţi, persoane fizice sau juridice, care deţin participaţii calificate, precum și cu privire la cuantumul participaţiilor acestora, iar în cazul în care nu există participaţii calificate, cu privire la identitatea celor mai mari 20 de acţionari sau asociaţi.

Pentru a se stabili dacă au fost respectate criteriile privind participaţia calificată, se ţine seama de drepturile de vot menţionate la articolele 9 și 10 din Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligaţiilor de transparenţă în ceea ce privește informaţia referitoare la emitenţii ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacţionare pe o piaţă reglementată și de modificare a Directivei 2001/34/CE ([1]), precum și de condiţiile de cumulare stabilite la articolul 12 alineatele (4) și (5) din directiva menţionată.

Statele membre nu iau în considerare drepturile de vot sau acţiunile pe care le pot deţine instituţiile ca urmare a subscrierii de instrumente financiare sau a plasării de instrumente financiare în baza unui angajament ferm, prevăzute în secţiunea A punctul 6 din anexa I la Directiva 2004/39/CE, cu condiţia ca drepturile respective să nu fie exercitate sau utilizate în vreun alt mod pentru a interveni în administrarea activităţii emitentului și să fie cedate în termen de un an de la data achiziţiei.

▼M5

(2) Autorităţile competente refuză unei instituţii de credit autorizaţia de începere a activităţii dacă, luând în considerare necesitatea de a asigura administrarea corectă și prudentă a unei instituţii de credit, nu sunt satisfăcute de caracterul adecvat al acţionarilor sau al asociaţilor în conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 23 alineatul (1). Se aplică articolul 23 alineatele (2) și (3) și articolul 24.

▼B

(3) În cazul în care există legături strânse între instituţiile de credit și orice alte persoane fizice sau juridice, autorităţile competente acordă autorizaţia numai în cazul în care legăturile respective nu împiedică exercitarea efectivă a funcţiilor lor de supraveghere.

([1]) JO L 390, 31.12.2004, p. 38.

▼B

Autoritățile competente refuză unei instituții de credit autorizația de începere a unei activități în cazul în care actele cu putere de lege sau actele administrative ale unei țări terțe, care reglementează activitatea uneia sau mai multor persoane fizice sau juridice cu care instituția de credit respectivă are legături strânse, sau dificultățile prezentate de punerea în aplicare a respectivelor acte împiedică exercitarea efectivă a funcțiilor de supraveghere ale autorităților respective.

Autoritățile competente solicită instituțiilor de credit să le ofere informațiile necesare pentru a monitoriza în mod continuu respectarea condițiilor menționate la prezentul alineat.

Articolul 15

Refuzul acordării autorizației

În cazul în care o autoritate competentă refuză să acorde autorizația de începerea a activității unei instituții de credit, aceasta îl informează pe solicitant în legătură cu decizia luată și motivele care au stat la baza acesteia în termen de șase luni de la primirea cererii respective sau, în cazul în care cererea este incompletă, în termen de șase luni de la primirea informațiilor complete necesare pentru luarea deciziei.

În orice caz, termenul în care se ia o decizie de acordare sau de refuz al autorizației nu va depăși 12 luni de la primirea cererii.

Articolul 16

Consultarea prealabilă a autorităților competente ale celorlalte state membre

(1) Înainte de autorizarea unei instituții de credit, autoritatea competentă consultă autoritățile competente dintr-un alt stat membru în care instituția de credit este:

(a) filiala unei instituții de credit autorizate în acel alt stat membru;

(b) filiala unei întreprinderi-mamă a unei instituții de credit autorizate în alt stat membru;

(c) controlată de aceleași persoane fizice sau juridice precum cele care controlează o instituție de credit autorizată în acel alt stat membru.

(2) Autoritatea competentă consultă, înainte de a acorda autorizație unei instituții de credit, autoritatea competentă care este responsabilă cu supravegherea întreprinderilor de asigurare sau a firmelor de investiții în statul membru respectiv în care instituția de credit este:

(a) o filială a unei întreprinderi de asigurare sau a unei firme de investiții autorizate în Uniune;

(b) o filială a unei întreprinderi-mamă a unei întreprinderi de asigurare sau a unei firme de investiții autorizate în Uniune;

(c) controlată de aceleași persoane fizice sau juridice precum cele care controlează o întreprindere de asigurare sau o firmă de investiții autorizată în Uniune.

▼B

(3) Autoritățile competente relevante menționate la alineatele (1) și (2) se consultă în special atunci când evaluează calitatea acționarilor, precum și reputația și experiența membrilor organului de conducere care participă la administrarea unei alte entități din același grup. Autoritățile fac schimb de informații privind calitatea acționarilor, precum și reputația și experiența membrilor organului de conducere, informații relevante pentru acordarea unei autorizații, precum și pentru evaluarea continuă a respectării condițiilor de funcționare.

Articolul 17

Sucursalele instituțiilor de credit autorizate în alt stat membru

Statele membre gazdă nu cer autorizare sau capital de dotare pentru sucursalele instituțiilor de credit autorizate în alte state membre. Înființarea și supravegherea sucursalelor în cauză se face în conformitate cu articolul 35, articolul 36 alineatele (1), (2) și (3), articolul 37, articolele 40-46, articolul 49, și articolele 74 și 75.

Articolul 18

Retragerea autorizației

Autoritățile competente pot retrage autorizația acordată unei instituții de credit în cazul în care instituția de credit:

(a) nu utilizează autorizația respectivă în termen de 12 luni, renunță în mod expres la aceasta sau își încetează activitatea pe o perioadă mai mare de șase luni, cu excepția cazului în care statul membru respectiv prevede că în astfel de situații autorizația expiră;

▼M6

(aa) își utilizează autorizația exclusiv pentru a participa la activitățile menționate la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și pentru o perioadă de cinci ani consecutivi media activelor sale totale este inferioară pragurilor prevăzute la articolul respectiv;

▼B

(b) a obținut autorizația pe baza unor informații false sau prin orice alt mijloc ilegal;

(c) nu mai îndeplinește condițiile care au stat la baza acordării autorizației;

▼M5

(d) nu mai îndeplinește cerințele prudențiale prevăzute în partea a treia, a patra sau a șasea, mai puțin cerințele prevăzute la articolele 92a și 92b din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau impuse în temeiul articolului 104 alineatul (1) litera (a) sau al articolului 105 din prezenta directivă sau se consideră că instituția de credit este susceptibilă de a nu-și putea onora obligațiile față de creditori și, în special, nu mai oferă garanții pentru activele care i-au fost încredințate de către deponenți;

▼B

(e) se încadrează în una dintre situațiile pentru care dreptul intern prevede retragerea autorizației; sau

▼B

(f) comite una dintre încălcările menţionate la articolul 67 alineatul (1).

Articolul 19

Denumirea instituţiilor de credit

În scopul desfășurării activităţilor specifice și fără a aduce atingere dispoziţiilor referitoare la utilizarea termenilor „bancă”, „casă de economii” sau alţi termeni care denumesc instituţii bancare utilizaţi în statele membre gazde, instituţiile de credit pot utiliza pe întreg teritoriul Uniunii aceeași denumire pe care o utilizează și în statul membru în care își au sediul central. În cazul în care există pericolul unor confuzii, statul membru gazdă poate solicita, în scopul clarificării, ca denumirea instituţiei respective să fie însoţită de anumite detalii explicative.

Articolul 20

Notificarea autorizaţiei și a retragerii autorizaţiei

(1) Autorităţile competente notifică ABE cu privire la fiecare autorizaţie acordată în temeiul articolului 8.

▼M6

(2) ABE publică pe site-ul său web și actualizează, cel puţin o dată pe an, o listă cu denumirile tuturor instituţiilor de credit care au primit autorizaţie.

▼B

(3) Autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată furnizează autorităţilor competente în cauză și ABE toate informaţiile referitoare la grupul de instituţii de credit în conformitate cu articolul 14 alineatul (3), articolul 74 alineatul (1) și articolul 109 alineatul (2), în special în ceea ce privește structura juridică și organizaţională a grupului și guvernanţa sa.

▼M6

(3a) Lista menţionată la alineatul (2) de la prezentul articol include denumirile întreprinderilor menţionate la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și identifică respectivele instituţii de credit ca atare. Lista respectivă precizează, de asemenea, orice modificări în comparaţie cu versiunea anterioară a listei.

▼B

(4) Lista menţionată la alineatul (2) de la prezentul articol include denumirile instituţiilor de credit care nu deţin capitalul menţionat la articolul 12 alineatul (1) și identifică respectivele instituţii de credit ca atare.

(5) Autorităţile competente notifică ABE cu privire la fiecare autorizaţie retrasă, comunicând de asemenea motivele care au stat la baza retragerii.

Articolul 21

Derogări pentru instituţiile de credit afiliate în mod permanent unui organism central

(1) Autorităţile competente pot institui derogări de la cerinţele prevăzute la articolele 10 și 12 și la articolul 13 alineatul (1) din prezenta directivă, cu privire la o instituţie de credit menţionată la articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în conformitate cu condiţiile stabilite în respectivul regulament.

▼B

Statele membre pot menține și utiliza dreptul intern în vigoare privind aplicarea unei astfel de derogări, dacă aceasta nu intră în conflict cu prezenta directivă și cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(2) În cazul în care autoritățile competente aplică o derogare menționată la alineatul (1), articolele 17, 33, 34 și 35, articolul 36 alineatele (1)-(3), articolele 39-46, titlul VII capitolul 2 secțiunea II și titlul VII capitolul 4 se aplică întregului compus din organismul central și instituțiile sale afiliate.

▼M5

Articolul 21a

Aprobarea societăților financiare holding și a societăților financiare holding mixte

(1) Societățile financiare holding-mamă dintr-un stat membru, societățile financiare holding mixte-mamă dintr-un stat membru, societățile financiare holding-mamă din UE și societățile financiare holding mixte-mamă din UE solicită aprobarea în conformitate cu prezentul articol. Alte societăți financiare holding sau societăți financiare holding mixte solicită aprobarea în conformitate cu prezentul articol atunci când au obligația să respecte prezenta directivă sau Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pe bază subconsolidată.

(2) În sensul alineatului (1), societățile financiare holding și societățile financiare holding mixte menționate la respectivul alineat transmit supraveghetorului consolidant și, atunci când acesta este diferit, autorității competente din statul membru în care sunt stabilite următoarele informații:

(a) organizarea structurală a grupului din care face parte societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă, cu indicarea clară a filialelor și, dacă este cazul, a întreprinderilor-mamă ale acesteia, precum și a situării și a tipului de activitate desfășurată de fiecare dintre entitățile grupului;

(b) informații privind numirea a cel puțin două persoane care conduc efectiv societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă și privind respectarea cerințelor prevăzute la articolul 121 privind calificarea directorilor;

(c) informații privind respectarea criteriilor prevăzute la articolul 14 privind acționarii și asociații, atunci când societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă are ca filială o instituție de credit;

(d) organizarea internă și repartizarea sarcinilor în cadrul grupului;

(e) orice altă informație care poate fi necesară pentru efectuarea evaluărilor menționate la alineatele (3) și (4) din prezentul articol.

▼M5

În cazul în care aprobarea unei societăţi financiare holding sau a unei societăţi financiare holding mixte are loc în același timp cu evaluarea menţionată la articolul 22, autoritatea competentă în sensul articolului respectiv se coordonează, după caz, cu supraveghetorul consolidant și, în cazul în care acesta este diferit, cu autoritatea competentă din statul membru în care este stabilită societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă. ►C4 În acest caz, perioada de evaluare menţionată la articolul 22 alineatul (2) al doilea paragraf se suspendă pentru o perioadă mai lungă de 20 de zile lucrătoare până la încheierea procedurii prevăzute la prezentul articol. ◄

(3) Aprobarea poate fi acordată unei societăţi financiare holding sau unei societăţi financiare holding mixte în temeiul prezentului articol doar în cazul în care sunt îndeplinite toate condiţiile de mai jos:

(a) mecanismele interne și repartizarea sarcinilor în interiorul grupului sunt adecvate pentru respectarea cerinţelor impuse de prezenta directivă și de Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pe bază consolidată sau subconsolidată și, în special, sunt eficace pentru:

(i) a coordona toate filialele societăţii financiare holding sau ale societăţii financiare holding mixte, inclusiv, în situaţiile în care este necesar, prin intermediul unei repartizări adecvate a sarcinilor între instituţiile care sunt filiale;

(ii) a preîntâmpina sau a gestiona conflictele din interiorul grupului; și

(iii) a asigura respectarea politicilor stabilite pentru întregul grup de societatea financiară holding-mamă sau de societatea financiară holding mixtă-mamă;

(b) organizarea structurală a grupului din care face parte societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă nu obstrucţionează și nu împiedică în alt fel supravegherea efectivă a instituţiilor care sunt filiale sau a instituţiilor-mamă ale acesteia în ceea ce privește obligaţiile individuale, consolidate și, acolo unde este cazul, subconsolidate care li se aplică. Evaluarea respectivului criteriu ţine seama, în special, de:

(i) poziţia societăţii financiare holding sau a societăţii financiare holding mixte într-un grup cu mai multe niveluri;

(ii) structura acţionariatului; și

(iii) rolul societăţii financiare holding sau al societăţii financiare holding mixte în cadrul grupului;

(c) sunt respectate criteriile prevăzute la articolul 14 și cerinţele stabilite la articolul 121.

(4) Aprobarea societăţii financiare holding sau a societăţii financiare holding mixte în temeiul prezentului articol nu este necesară în cazul în care sunt îndeplinite toate condiţiile următoare:

▼M5

(a) activitatea principală a societăţii financiare holding este aceea de a achiziţiona participaţii în filiale sau, în cazul unei societăţi financiare holding mixte, activitatea sa principală în raport cu instituţiile sau cu instituţiile financiare este aceea de a achiziţiona participaţii în filiale;

(b) societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă nu a fost desemnată ca entitate de rezoluţie în niciunul dintre grupurile de rezoluţie din cadrul grupului în conformitate cu strategia de rezoluţie stabilită de autoritatea de rezoluţie relevantă în temeiul Directivei 2014/59/UE;

(c) o instituţie de credit filială este desemnată ca fiind responsabilă cu asigurarea respectării de către grup a cerinţelor prudenţiale pe bază consolidată și acesteia i se pun la dispoziţie toate mijloacele necesare și autoritatea legală pentru a îndeplini obligaţiile respective în mod eficace;

(d) societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă nu este angajată în luarea unor decizii de management, operaţionale sau financiare care afectează grupul sau filialele acestuia care sunt instituţii sau instituţii financiare;

(e) nu există niciun impediment în calea supravegherii efective a grupului pe bază consolidată.

Societăţile financiare holding și societăţile financiare holding mixte exceptate de la aprobare în conformitate cu prezentul alineat nu sunt excluse din perimetrul de consolidare astfel cum este stabilit în prezenta directivă și în Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(5) Supraveghetorul consolidant monitorizează în permanenţă respectarea condiţiilor menţionate la alineatul (3) sau, după caz, alineatul (4). Societăţile financiare holding și societăţile financiare holding mixte furnizează supraveghetorului consolidant informaţiile necesare pentru a monitoriza permanent organizarea structurală a grupului și respectarea condiţiilor menţionate la alineatul (3) sau, după caz, alineatul (4). Supraveghetorul consolidant împărtășește aceste informaţii autorităţii competente din statul membru în care este stabilită societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă.

(6) În cazul în care supraveghetorul consolidant a hotărât că nu sunt sau nu mai sunt îndeplinite condiţiile stabilite la alineatul (3), societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă este supusă măsurilor de supraveghere adecvate pentru asigurarea sau restabilirea, după caz, a continuităţii și integrităţii supravegherii consolidate și pentru asigurarea respectării cerinţelor prevăzute în prezenta directivă și în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pe bază consolidată. În cazul unei societăţi financiare holding mixte, măsurile de supraveghere ţin seama, în special, de efectele asupra conglomeratului financiar.

Măsurile de supraveghere menţionate la primul paragraf pot include:

(a) suspendarea exercitării dreptului de vot aferent acţiunilor instituţiilor care sunt filiale deţinute de societatea financiară holding sau de societatea financiară holding mixtă;

▼M5

(b) stabilirea de interdicţii sau sancţiuni împotriva societăţii financiare holding, a societății financiare holding mixte sau a membrilor organului de conducere și a administratorilor, sub rezerva articolelor 65-72;

(c) adresarea de instrucţiuni sau de directive societăţii financiare holding sau societății financiare holding mixte de a transfera acţionarilor săi participaţiile la instituţiile sale filiale;

(d) desemnarea temporară a altei societăţi financiare holding, societăţi financiare holding mixte sau instituţii din cadrul grupului drept responsabilă pentru asigurarea respectării cerinţelor prevăzute în prezenta directivă și în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pe bază consolidată;

(e) restricţionarea sau interzicerea distribuirilor sau a plăţilor sub formă de dobânzi către acţionari;

(f) obligarea societăţilor financiare holding sau a societăţilor financiare holding mixte să cesioneze sau să-și reducă participaţiile în instituţii sau în alte entităţi din sectorul financiar;

(g) obligarea societăţilor financiare holding sau a societăţilor financiare holding mixte să transmită un plan privind revenirea, fără întârzieri, la conformitate.

(7) În cazul în care supraveghetorul consolidant hotărăște că nu mai sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la alineatul (4), societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă solicită aprobarea în conformitate cu prezentul articol.

(8) În scopul luării deciziilor cu privire la aprobarea și exceptarea de la aprobare menţionate la alineatul (3) și, respectiv, (4), precum și la măsurile de supraveghere menţionate la alineatele (6) și (7), în situaţiile în care supraveghetorul consolidant este diferit de autoritatea competentă din statul membru în care este stabilită societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă, cele două autorităţi colaborează în deplină consultare. Supraveghetorul consolidant pregătește o evaluare a aspectelor menţionate la alineatele (3), (4), (6) și (7), după caz, și înaintează respectiva evaluare autorităţii competente din statul membru în care este stabilită societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă. Cele două autorităţi fac tot ce este posibil în limita competenţelor lor pentru a ajunge la o decizie comună în termen de două luni de la data primirii evaluării respective.

Decizia comună este documentată și justificată în mod corespunzător. Supraveghetorul consolidant comunică decizia comună societăţii financiare holding sau societăţii financiare holding mixte.

În cazul unui dezacord, supraveghetorul consolidant sau autoritatea competentă din statul membru în care este stabilită societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă se abţine de la adoptarea unei decizii și sesizează ABE cu privire la respectiva chestiune în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010. ABE ia decizia în termen de o lună de la primirea sesizării de către ABE. Autorităţile competente în cauză adoptă o decizie comună în conformitate cu decizia ABE. ABE nu poate fi sesizată după expirarea perioadei de două luni sau după ce s-a luat o decizie comună.

▼M5

(9) În cazul societăţilor financiare holding mixte pentru care supraveghetorul consolidant sau autoritatea competentă din statul membru în care este stabilită societatea financiară holding mixtă este diferit(ă) de coordonatorul stabilit în conformitate cu articolul 10 din Directiva 2002/87/CE, acordul coordonatorului este obligatoriu în scopul deciziilor sau al deciziilor comune menţionate la alineatele (3), (4), (6) și (7) din prezentul articol, după caz. În cazul în care este obligatoriu acordul coordonatorului, dezacordurile sunt soluţionate de autoritatea europeană de supraveghere relevantă, și anume ABE sau Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaţionale) (EIOPA) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]), care își adoptă decizia în termen de o lună de la primirea sesizării. Orice decizie adoptată în conformitate cu prezentul alineat nu aduce atingere obligaţiilor în temeiul Directivei 2002/87/CE sau al Directivei 2009/138/CE.

(10) În cazul în care unei societăţi financiare holding sau unei societăţi financiare holding mixte i se refuză aprobarea în temeiul prezentului articol, supraveghetorul consolidant notifică solicitantului decizia respectivă și motivele acesteia în termen de patru luni de la primirea solicitării sau, în cazul în care solicitarea este incompletă, în termen de patru luni de la primirea tuturor informaţiilor necesare pentru adoptarea deciziei.

În orice caz, termenul în care se ia o decizie de acordare sau de refuz al aprobării nu depășește șase luni de la primirea cererii. Refuzul poate fi însoţit, dacă este necesar, de oricare dintre măsurile menţionate la alineatul (6).

Articolul 21b

Întreprinderea-mamă din UE intermediară

(1) Două sau mai multe instituţii din Uniune care fac parte din același grup dintr-o ţară terţă au o singură întreprindere-mamă din UE intermediară stabilită în Uniune.

(2) Autorităţile competente le pot permite instituţiilor menţionate la alineatul (1) să aibă două întreprinderi-mamă din UE intermediare în cazul în care decid că stabilirea unei singure întreprinderi-mamă din UE intermediară:

(a) ar fi incompatibilă cu cerinţa obligatorie de separare a activităţilor, impusă prin normele sau de autorităţile de supraveghere ale ţării terţe în care își are sediul central întreprinderea-mamă de cel mai înalt rang din grupul dintr-o ţară terţă; sau

(b) ar face mai puţin eficiente posibilităţile de soluţionare decât atunci când există două întreprinderi-mamă din UE intermediare în conformitate cu o evaluare efectuată de autoritatea de rezoluţie competentă a întreprinderii-mamă din UE intermediare.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorităţii europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaţionale), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48).

▼M5

(3) O întreprindere-mamă din UE intermediară este o instituţie de credit autorizată în conformitate cu articolul 8 ori o societate financiară holding sau societate financiară holding mixtă, căreia i s-a acordat aprobare în conformitate cu articolul 21a.

Prin derogare de la primul paragraf de la prezentul alineat, în cazul în care niciuna dintre instituţiile menţionate la alineatul (1) din prezentul articol nu este o instituţie de credit sau în cazul în care o a doua întreprindere-mamă din UE intermediară trebuie să fie înfiinţată în legătură cu activităţile de investiţii pentru a respecta o cerinţă obligatorie astfel cum se prevede la alineatul (2) din prezentul articol, întreprinderea-mamă din UE intermediară sau a doua întreprindere-mamă din UE intermediară poate fi o firmă de investiţii autorizată în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2014/65/UE și aflată sub incidenţa Directivei 2014/59/UE.

(4) Alineatele (1), (2) și (3) nu se aplică atunci când valoarea totală a activelor din Uniune ale grupului dintr-o ţară terţă este mai mică de 40 de miliarde EUR.

▼M6

(5) În sensul prezentului articol:

(a) valoarea totală a activelor din Uniune ale grupului din ţara terţă este suma următoarelor elemente:

(i) valoarea totală a activelor fiecărei instituţii din Uniune din cadrul grupului dintr-o ţară terţă, astfel cum rezultă din bilanţurile sale consolidate sau, în cazul în care bilanţul instituţiei nu este consolidat, din bilanţul său individual; și

(ii) valoarea totală a activelor fiecărei sucursale a grupului din ţara terţă, autorizată în Uniune în conformitate cu prezenta directivă, cu Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]) sau cu Directiva 2014/65/UE;

(b) termenul „instituţie” include, de asemenea, firmele de investiţii.

▼M5

(6) Autorităţile competente notifică ABE următoarele informaţii cu privire la fiecare grup dintr-o ţară terţă care își desfășoară activitatea în jurisdicţia lor:

(a) numele și valoarea totală a activelor ale instituţiilor supravegheate care aparţin unui grup dintr-o ţară terţă;

(b) numele și valoarea totală a activelor corespunzătoare sucursalelor autorizate în statul membru respectiv în conformitate cu prezenta directivă, cu Directiva 2014/65/UE sau cu Regulamentul (UE) nr. 600/2014 și tipurile de activităţi pe care sunt autorizate să le desfășoare;

(c) numele și forma, astfel cum este menţionată la alineatul (3), ale oricărei întreprinderi-mamă din UE intermediare înfiinţate în statul membru respectiv și numele grupului dintr-o ţară terţă din care face parte.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind pieţele instrumentelor financiare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 173, 12.6.2014, p. 84).

▼M5

(7) ABE publică pe site-ul său o listă a tuturor grupurilor din țări terțe care își desfășoară activitatea în Uniune, incluzând și întreprinderea sau întreprinderile-mamă din UE intermediare ale acestora, după caz.

Autoritățile competente se asigură că fiecare instituție aflată sub jurisdicția lor care face parte dintr-un grup dintr-o țară terță îndeplinește una dintre următoarele condiții:

(a) are o întreprindere-mamă din UE intermediară;

(b) este o întreprindere-mamă din UE intermediară;

(c) este singura instituție în Uniune din grupul dintr-o țară terță; sau

(d) face parte dintr-un grup dintr-o țară terță a cărui valoare totală a activelor în Uniune este mai mică de 40 de miliarde EUR.

▼C4

(8) Prin derogare de la alineatul (1), grupurile din țările terțe care își desfășoară activitatea prin intermediul mai multor instituții din Uniune și care au o valoare totală a activelor din Uniune egală sau mai mare de 40 de miliarde EUR la 27 iunie 2019 au o întreprindere-mamă din UE intermediară sau, în cazul în care se aplică alineatul (2), două întreprinderi-mamă din UE intermediare până la 30 decembrie 2023.

▼M5

(9) Până la 30 decembrie 2026, Comisia, după consultarea ABE, revizuiește cerințele impuse instituțiilor de prezentul articol și prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului. Raportul respectiv evaluează cel puțin:

(a) dacă cerințele prevăzute la prezentul articol sunt funcționale, necesare și proporționale și dacă alte măsuri ar fi mai adecvate;

(b) dacă cerințele impuse instituțiilor de prezentul articol ar trebui revizuite pentru a reflecta cele mai bune practici de la nivel internațional.

(10) Până la 28 iunie 2021, ABE prezintă un raport Parlamentului European, Consiliului și Comisiei cu privire la tratamentul aplicat sucursalelor din țări terțe în conformitate cu dreptul intern din statele membre. Raportul respectiv evaluează cel puțin:

(a) dacă și în ce măsură practicile de supraveghere din dreptul intern referitoare la sucursalele din țări terțe diferă între statele membre;

(b) dacă un tratament diferit al sucursalelor din țări terțe în dreptul intern ar putea avea ca rezultat arbitrajul de reglementare;

(c) dacă continuarea armonizării regimurilor naționale pentru sucursalele din țări terțe ar fi necesară și adecvată, în special în ceea ce privește sucursalele importante din țări terțe.

▼M5

Dacă este cazul, Comisia transmite o propunere legislativă Parlamentului European și Consiliului, pe baza recomandărilor făcute de ABE.

▼B

CAPITOLUL 2

Participații calificate deținute la o instituție de credit

Articolul 22

Notificarea și evaluarea proiectelor de achiziție

(1) Statele membre cer oricărei persoane fizice sau juridice sau unor astfel de persoane care acționează concertat („potențialul achizitor”), care au decis să achiziționeze, direct sau indirect, o participație calificată într-o instituție de credit sau să majoreze, direct sau indirect, o astfel de participație calificată într-o instituție de credit, astfel încât proporția drepturilor de vot sau a capitalului deținut să fie cel puțin 20 %, 30 % sau 50 % sau astfel încât instituția de credit să devină filiala lor („proiect de achiziție”), să notifice în scris autoritățile competente ale instituției de credit în cadrul căreia intenționează să achiziționeze ori să majoreze o participație calificată înaintea achiziției, indicând valoarea participației vizate și informațiile relevante, astfel cum sunt precizate în conformitate cu articolul 23 alineatul (4). Statelor membre nu li se impune să aplice pragul de 30 % în cazurile în care, în conformitate cu articolul 9 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2004/109/CE, aplică un prag de o treime.

(2) Autoritățile competente confirmă în scris potențialului achizitor primirea notificării, în temeiul alienatului (1) sau a informațiilor suplimentare în temeiul alineatului (3), imediat și, în orice caz, în termen de două zile lucrătoare de la primire,.

Autoritățile competente au la dispoziție un termen de cel mult 60 de zile lucrătoare de la data confirmării scrise de primire a notificării și a tuturor documentelor pe care statele membre le doresc anexate la notificare în baza listei prevăzute la articolul 23 alineatul (4) („termen de evaluare”), pentru a finaliza evaluarea menționată la articolul 23 alineatul (1) („evaluarea”).

În momentul transmiterii confirmării de primire, autoritățile competente comunică potențialului achizitor data de expirare a termenului de evaluare.

(3) În cursul termenului de evaluare, dar nu mai târziu de cea de a 50-a zi lucrătoare a termenului respectiv, autoritățile competente pot, dacă este necesar, să solicite informațiile suplimentare necesare pentru finalizarea evaluării. O astfel de solicitare se face în scris, precizându-se informațiile suplimentare necesare.

Termenul de evaluare se suspendă între data solicitării de informații de către autoritățile competente și data primirii răspunsului potențialului achizitor la această solicitare. Suspendarea nu poate depăși 20 de zile lucrătoare. Orice solicitări suplimentare formulate de autoritățile competente în vederea completării sau clarificării informațiilor sunt la discreția autorităților competente, dar nu pot conduce la suspendare a termenului de evaluare.

▼B

(4) Autoritățile competente pot prelungi perioada de suspendare menționată la alineatul (3) al doilea paragraf până la 30 de zile lucrătoare, în cazul în care potențialul achizitor este stabilit sau reglementat într-o țară terță sau este o persoană fizică sau juridică care ►C2 nu face obiectul supravegherii în temeiul prezentei directive sau al Directivei 2009/65/CE, 2009/138/CE sau 2004/39/CE. ◄

(5) În cazul în care autoritățile competente decid să se opună proiectului de achiziție, acestea informează în scris potențialul achizitor în termen de două zile lucrătoare de la finalizarea evaluării și fără a depăși termenul de evaluare, indicând motivele. În conformitate cu dreptul intern, la cererea achizitorului potențial, se poate pune la dispoziția publicului o motivare corespunzătoare a deciziei. Aceasta nu împiedică un stat membru să permită autorității competente să publice respectivele informații, chiar dacă potențialul achizitor nu a formulat o cerere în acest sens.

(6) În cazul în care autoritățile competente nu se opun în scris proiectului de achiziție în cursul termenului de evaluare, acesta se consideră aprobat.

(7) Autoritățile competente pot stabili un termen maxim pentru finalizarea proiectului de achiziție și îl pot prelungi, atunci când este necesar.

(8) Statele membre nu impun cerințe mai stricte decât cele prevăzute în prezenta directivă pentru notificarea autorităților competente sau pentru aprobarea de către acestea a unor achiziții directe sau indirecte de capital sau de drepturi de vot.

(9) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare, în scopul stabilirii unor proceduri, formulare și modele comune pentru procesul de consultare între autoritățile competente relevante, așa cum se menționează la articolul 24.

ABE înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice respective până la 31 decembrie 2015

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 23

Criterii de evaluare

(1) La examinarea notificării prevăzute la articolul 22 alineatul (1) și a informațiilor menționate la articolul 22 alineatul (3), autoritățile competente evaluează, pentru a asigura administrarea viabilă și prudentă a instituției de credit vizate de achiziție și ținând seama de posibila influență a potențialului achizitor asupra instituției de credit respective, adecvarea potențialului achizitor, precum și soliditatea financiară a proiectului de achiziție, în conformitate cu următoarele criterii:

(a) reputația potențialului achizitor;

▼M5

(b) reputația, cunoștințele, aptitudinile și experiența, astfel cum sunt menționate la articolul 91 alineatul (1), ale oricărui membru al organului de conducere care va conduce activitatea instituției de credit ca urmare a proiectului de achiziție;

▼B

(c) soliditatea financiară a potențialului achizitor, în special în ceea ce privește tipul de activitate desfășurată și prevăzută a se desfășura în cadrul instituției de credit vizate de proiectul de achiziție;

(d) capacitatea instituției de credit de a respecta și de a continua să respecte cerințele prudențiale prevăzute în prezenta directivă și în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și, după caz, în dreptul Uniunii, în special Directivele 2002/87/CE și 2009/110/CE, inclusiv condiția ca grupul din care va face parte să aibă o structură care să permită exercitarea unei supravegheri efective, schimbul real de informații între autoritățile competente și împărțirea responsabilităților între autoritățile competente;

(e) existența unor motive rezonabile de a suspecta că o operațiune sau o tentativă de spălare de bani sau de finanțare a unor acte de terorism în sensul articolului 1 din Directiva 2005/60/CE Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului ([1]) a fost sau este săvârșită în legătură cu proiectul de achiziție sau că proiectul de achiziție ar putea crește un astfel de risc.

(2) Autoritățile competente se pot opune proiectului de achiziție numai în cazul în care există motive rezonabile în acest sens, în conformitate cu criteriile stabilite la alineatul (1), sau în cazul în care informațiile furnizate de potențialul achizitor sunt incomplete.

(3) Statele membre nu impun condiții prealabile în ceea ce privește nivelul participației care trebuie să fie achiziționată și nici nu permit autorităților lor competente să examineze proiectul de achiziție din punctul de vedere al nevoilor economice ale pieței.

(4) Statele membre publică o listă cu informațiile necesare pentru a realiza evaluarea și care trebuie furnizate autorităților competente în momentul notificării prevăzute la articolul 22 alineatul (1). Informațiile solicitate sunt proporționale cu și adaptate naturii potențialului achizitor și proiectului de achiziție. Statele membre nu cer informații care nu prezintă relevanță pentru o evaluare prudențială.

(5) Fără a aduce atingere articolului 22 alineatele (2), (3) și (4), în cazul în care autoritatea competentă este notificată în legătură cu două sau mai multe proiecte de achiziție sau majorare de participații calificate pentru aceeași instituție de credit, autoritatea competentă tratează potențialii achizitori în mod nediscriminatoriu.

([1]) JO L 309, 25.11.2005, p. 15.

▼B

Articolul 24

Cooperarea dintre autoritățile competente

(1) Autoritățile competente relevante se consultă reciproc pe deplin atunci când efectuează evaluarea, în cazul în care potențialul achizitor este:

(a) o instituție de credit, o întreprindere de asigurare, o întreprindere de reasigurare, o firmă de investiții sau o societate de administrare în înțelesul articolului 2 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2009/65/CE („societate de administrare a OPCVM”) autorizată într-un alt stat membru sau într-un alt sector decât cel vizat de achiziție;

(b) întreprinderea-mamă a unei instituții de credit, a unei întreprinderi de asigurare, a unei întreprinderi de reasigurare, a unei firme de investiții sau a unei societăți de administrare a OPCVM, autorizată într-un alt stat membru sau într-un alt sector decât cel vizat de achiziție;

(c) o persoană fizică sau juridică ce controlează o instituție de credit, o întreprindere de asigurare, o întreprindere de reasigurare, o firmă de investiții sau o societate de administrare a OPCVM, autorizată într-un alt stat membru sau într-un alt sector decât cel vizat de achiziție.

(2) Autoritățile competente își furnizează reciproc, fără întârziere, informații esențiale sau relevante pentru evaluare. Astfel, acestea își comunică, la cerere, orice informație relevantă și, din proprie inițiativă, orice informație esențială. Orice decizie a autorității competente care a autorizat instituția de credit vizată de proiectul de achiziție indică eventualele opinii sau rezerve formulate de autoritatea competentă responsabilă pentru potențialul achizitor.

Articolul 25

Notificarea în caz de cesionare

Statele membre cer oricărei persoane fizice sau juridice care a decis să cedeze, direct sau indirect, o participație calificată într-o instituție de credit să notifice în scris autoritățile competente, indicând mărimea participației vizate, înainte de cesiune. O astfel de persoană notifică, de asemenea, autoritățile competente dacă a decis să își reducă participația calificată, iar drept consecință proporția drepturilor de vot sau a capitalului deținut scade sub 20, 30 sau 50 % ori instituția de credit încetează să mai fie filiala sa. Statelor membre nu li se impune să aplice pragul de 30 % în cazurile în care, în conformitate cu articolul 9 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2004/109/CE, aplică un prag de o treime.

Articolul 26

Obligații de informare și sancțiuni

(1) Instituțiile de credit comunică autorităților competente, de îndată ce dobândesc informații în acest sens, achizițiile sau vânzările de participații la capitalul lor care fac ca participațiile să depășească sau să scadă sub pragurile menționate la articolul 22 alineatul (1) și la articolul 25.

▼B

Cel puţin o dată pe an, instituţiile de credit admise la bursă pe o piaţă reglementată informează autorităţile competente cu privire la numele acţionarilor şi asociaţilor care deţin participaţii calificate, precum şi mărimea respectivelor participaţii, aşa cum apar acestea, de exemplu, în informaţiile primite în cadrul adunărilor generale anuale ale acţionarilor şi asociaţilor sau ca rezultat al respectării reglementărilor referitoare la societăţile admise la bursă pe o piaţă reglementată.

(2) Statele membre cer ca, în cazul în care influenţa exercitată de persoanele menţionate la articolul 22 alineatul (1) ar putea afecta administrarea viabilă şi prudenţială a instituţiei, autorităţile competente să adopte măsuri adecvate pentru încetarea situaţiei respective. Astfel de măsuri pot consta, de exemplu, în interdicţii, sancţiuni, sub rezerva articolelor 65-72, împotriva membrilor organului de conducere şi a administratorilor sau în suspendarea exercitării drepturilor de vot aferente acţiunilor deţinute de acţionarii sau asociaţii instituţiei de credit în cauză.

Măsuri similare se aplică persoanelor fizice sau juridice care nu respectă obligaţia de a furniza informaţii prealabile, astfel cum se prevede la articolul 22 alineatul (1) şi sub rezerva articolelor 65-72.

În cazul în care se dobândeşte o participaţie în pofida opoziţiei autorităţilor competente, statele membre, indiferent de sancţiunile ce urmează a fi adoptate, dispun fie suspendarea exercitării drepturilor de vot aferente, fie nulitatea voturilor exprimate, fie posibilitatea anulării acestora.

Articolul 27

Criterii privind participaţiile calificate

Pentru a se stabili dacă au fost respectate criteriile privind participaţiile calificate astfel cum se menţionează la articolele 22, 25 şi 26, se ţine seama de drepturile de vot menţionate la articolele 9, 10 şi 11 din Directiva 2004/109/CE, precum şi de condiţiile de cumulare stabilite la articolul 12 alineatele (4) şi (5) din directiva respectivă.

Pentru a se stabili dacă au fost respectate criteriile privind participaţiile calificate prevăzute la articolul 26, statele membre nu ţin seama de drepturile de vot sau acţiunile deţinute de instituţii ca urmare a subscrierii de instrumente financiare sau a plasării instrumentelor financiare în baza unui angajament ferm, prevăzute în anexa I secţiunea A punctul 6 la Directiva 2004/39/CE, cu condiţia ca drepturile respective să nu fie exercitate sau utilizate în vreun alt mod pentru a interveni în administrarea activităţii emitentului şi să fie cedate în termen de un an de la data achiziţiei.

▼M6

———————

▼B

TITLUL V

DISPOZIŢII PRIVIND LIBERTATEA DE STABILIRE ŞI LIBERTATEA DE A PRESTA SERVICII

CAPITOLUL 1

Principii generale

Articolul 33

Instituţii de credit

Statele membre adoptă dispoziţii în conformitate cu care pot fi desfășurate pe teritoriul lor activităţile prevăzute în anexa I, în conformitate cu articolul 35, articolul 36 alineatele (1)-(3), articolul 39 alineatele (1) și (2) și articolele 40-46, fie prin înfiinţarea unei sucursale, fie prin prestarea de servicii de către orice instituţie de credit autorizată și supravegheată de către autorităţile competente dintr-un alt stat membru, cu condiţia ca activităţile respective să fie incluse în autorizaţie.

Articolul 34

Instituţii financiare

(1) Statele membre adoptă dispoziţii în conformitate cu care pot fi desfășurate pe teritoriul lor activităţile prevăzute de anexa I, în conformitate cu articolul 35, articolul 36 alineatele (1)-(3), articolul 39 alineatele (1) și (2) și articolele 40-46, fie prin înfiinţarea unei sucursale, fie prin prestarea de servicii de către orice instituţie financiară din alt stat membru, care poate fi fie filiala unei instituţii de credit, fie o filială deţinută în comun de două sau mai multe instituţii de credit, al cărei act constitutiv și statut permit desfășurarea acestor activităţi și care îndeplinește următoarele condiţii:

(a) întreprinderea sau întreprinderile-mamă sunt instituţii de credit autorizate în statele membre în temeiul legii care reglementează și activitatea instituţiei financiare;

(b) activităţile respective se desfășoară efectiv pe teritoriul aceluiași stat membru;

(c) întreprinderea sau întreprinderile-mamă deţin cel puţin 90 % din drepturile de vot aferente acţiunilor deţinute în capitalul social al instituţiei financiare;

(d) întreprinderea sau întreprinderile-mamă îndeplinesc cerinţele autorităţilor competente în ceea ce privește administrarea prudentă a instituţiei financiare și trebuie să fi declarat, cu consimţământul autorităţilor competente din statul membru de origine, că garantează în solidar angajamentele asumate de instituţia financiară;

(e) instituţia financiară este inclusă efectiv, în special în ceea ce privește activităţile în cauză, în supravegherea consolidată a întreprinderii-mamă sau a fiecăreia dintre întreprinderile-mamă, în conformitate cu titlul VII capitolul 3 din prezenta directivă și cu partea întâi titlul II capitolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în special în sensul cerinţelor de fonduri proprii prevăzute la articolul 92 din respectivul regulament, pentru controlul expunerilor mari prevăzute în partea a patra din regulamentul respectiv și pentru limitarea participaţiilor prevăzute la articolele 89 și 90 din regulamentul respectiv.

▼B

Autoritățile competente din statul membru de origine verifică respectarea condițiilor prevăzute la primul paragraf și eliberează instituției financiare un certificat de conformitate, care este parte integrantă din notificarea menționată la articolele 35 și 39.

(2) În cazul în care o instituție financiară menționată la alineatul (1) primul paragraf nu mai îndeplinește toate condițiile impuse, autoritatea competentă a statului membru de origine notifică autoritățile competente din statul membru gazdă, iar activitățile desfășurate de instituția respectivă în statul membru gazdă fac obiectul dreptului statului membru gazdă respectiv.

(3) Dispozițiile alineatelor (1) și (2) se aplică în consecință filialelor unei instituții financiare menționate la alineatul (1) primul paragraf.

CAPITOLUL 2

Dreptul de stabilire al instituțiilor de credit

Articolul 35

Obligația de notificare și interacțiunea dintre autoritățile competente

(1) Orice instituție de credit care dorește să își deschidă o sucursală pe teritoriul unui alt stat membru notifică autoritățile competente din statul membru de origine.

(2) Statele membre cer fiecărei instituții de credit care dorește să își deschidă o sucursală într-un alt stat membru să furnizeze toate informațiile specificate mai jos, la depunerea notificării menționate la alineatul (1):

(a) statul membru pe teritoriul căruia instituția de credit respectivă intenționează să își deschidă o sucursală;

(b) un program de activitate care să specifice, printre altele, tipurile de activități anticipate și organizarea structurală a sucursalei respective;

(c) adresa la care pot fi solicitate documente în statul membru gazdă;

(d) numele celor care răspund de administrarea sucursalei.

(3) În cazul în care autoritățile competente din statul membru de origine nu au niciun motiv pentru a pune la îndoială caracterul adecvat al structurii administrative sau situația financiară a instituției de credit, având în vedere activitățile anticipate, autoritățile respective, în termen de trei luni de la primirea informațiilor prevăzute la alineatul (2), comunică informațiile respective autorităților competente din statul membru gazdă și informează instituția de credit în consecință.

Autoritățile competente ale statului membru de origine comunică, de asemenea, cuantumul și structura fondurilor proprii, precum și cuantumul cerințelor de fonduri proprii ale instituției de credit, prevăzut la articolul 92 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

▼B

Prin derogare de la paragraful al doilea, în cazul prevăzut la articolul 34, autorităţile competente din statul membru de origine comunică cuantumul și structura fondurilor proprii ale instituţiei financiare și valoarea totală a expunerilor la risc calculate în conformitate cu articolul 92 alineatele (3) și (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ale instituţiei de credit care este întreprinderea-mamă.

(4) În cazul în care autorităţile competente din statul membru de origine refuză să comunice informaţiile prevăzute la alineatul (2) autorităţilor competente din statul membru gazdă, refuzul este motivat în faţa instituţiei de credit în cauză în termen de trei luni de la primirea tuturor informaţiilor.

Refuzul de a răspunde sau absenţa unui astfel de răspuns pot fi atacate într-o instanţă din statul membru de origine.

(5) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza informaţiile de notificat în conformitate cu prezentul articol.

Se deleagă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(6) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili formulare, modele și proceduri standard pentru transmiterea acestor informaţii.

Se conferă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(7) ABE înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice menţionate la alineatele (5) și (6) până la 1 ianuarie 2014.

Articolul 36

Începerea activităţilor

(1) Înainte ca sucursala unei instituţii de credit să își înceapă activitatea, autorităţile competente din statul membru gazdă, în termen de două luni de la primirea informaţiilor menţionate la articolul 35, organizează supravegherea instituţiei de credit în conformitate cu capitolul 4 indicând, în cazul în care este necesar, și condiţiile în care, din motive de interes general, pot fi desfășurate activităţile respective în statul membru gazdă.

(2) La primirea unei comunicări din partea autorităţilor competente din statul membru gazdă sau în cazul în care perioada menţionată la alineatul (1) expiră fără a se primi nicio comunicare din partea statului membru gazdă, sucursala poate fi înființată și își poate începe activitatea.

(3) În cazul modificării oricăreia dintre informaţiile comunicate în conformitate cu articolul 35 alineatul (2) literele (b), (c) sau (d), instituţia de credit notifică în scris autorităţile competente din statul membru de origine și statul membru gazdă, cu cel puţin o lună înainte de modificarea respectivă, pentru a permite autorităţilor competente din statul membru de origine să ia o decizie în urma unei notificări în temeiul articolului 35 și, de asemenea, pentru a permite autorităţilor competente din statul membru gazdă să ia o decizie de stabilire a condiţiilor pentru efectuarea modificării, în conformitate cu dispoziţiile alineatului (1) din prezentul articol.

▼B

(4) Se consideră că sucursalele care și-au început deja activitatea, în conformitate cu dispoziţiile în vigoare în statele membre gazdă, înainte de 1 ianuarie 1993, au făcut deja obiectul procedurilor prevăzute la articolul 35 și la alineatele (1) și (2) din prezentul articol. Începând cu 1 ianuarie 1993, sucursalele respective intră sub incidenţa alineatului (3) din prezentul articol, a articolelor 33 și 52, precum și a capitolului 4.

(5) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza informaţiile de notificat în conformitate cu prezentul articol.

Se deleagă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(6) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili formulare, modele și proceduri standard pentru transmiterea acestor informaţii.

Se conferă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(7) ABE înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice menţionate la alineatele (5) și (6) până la 1 ianuarie 2014.

Articolul 37

Informaţii cu privire la refuzuri

Statele membre informează Comisia și ABE cu privire la numărul și tipul cazurilor în care s-a refuzat acordarea unei autorizaţii în conformitate cu articolul 35 și cu articolul 36 alineatul (3).

Articolul 38

Agregarea sucursalelor

Mai multe sedii secundare înființate în același stat membru de o instituţie de credit cu sediul central în alt stat membru sunt considerate o singură sucursală.

CAPITOLUL 3

Exercitarea libertăţii de a presta servicii

Articolul 39

Procedura de notificare

(1) Orice instituţie de credit care dorește să își exercite pentru prima dată libertatea de a presta servicii pe teritoriul unui alt stat membru notifică în acest sens autorităţile competente din statul membru de origine în legătură cu activităţile menţionate în anexa I pe care dorește să le desfășoare.

▼B

(2) În termen de o lună de la primirea notificării menţionate la alineatul (1), autorităţile competente din statul membru de origine trimit notificarea respectivă autorităţilor competente din statul membru gazdă.

(3) Prezentul articol nu aduce atingere în niciun fel drepturilor dobândite de instituţiile de credit prestatoare de servicii înainte de 1 ianuarie 1993.

(4) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza informaţiile de notificat în conformitate cu prezentul articol.

Se deleagă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(5) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili formulare, modele și proceduri standard pentru transmiterea acestor informaţii.

Se conferă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(6) ABE înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice menţionate la alineatele (4) și (5) până la 1 ianuarie 2014.

CAPITOLUL 4

Atribuţiile autorităţilor competente din statul membru gazdă

Articolul 40

Cerinţe de raportare

Autorităţile competente ale statelor membre gazdă pot solicita tuturor instituţiilor de credit care au sucursale pe teritoriul lor să le transmită rapoarte periodice cu privire la activitatea lor din statele membre gazdă respective.

Astfel de rapoarte sunt cerute numai în scop informativ sau statistic, pentru aplicarea articolului 51 alineatul (1) sau în scopuri de supraveghere în conformitate cu prezentul capitol. Acestea fac obiectul cerinţelor privind secretul profesional cel puţin echivalente cu cele menţionate la articolul 53 alineatul (1).

Autorităţile competente ale statului membru gazdă pot, în special, solicita informaţii de la instituţiile de credit menţionate la primul paragraf cu scopul de a permite autorităţilor competente să evalueze dacă o sucursală este semnificativă în conformitate cu articolul 51 alineatul (1).

▼B

Articolul 41

Măsurile luate de autoritățile competente din statul membru de origine cu privire la activitățile desfășurate în statul membru gazdă

(1) În cazul în care autoritățile competente din statul membru gazdă constată, pe baza informațiilor primite din partea autorităților competente din statul membru gazdă în temeiul articolului 50, că o instituție de credit care are o sucursală sau prestează servicii pe teritoriul statului respectiv se regăsește în una dintre situațiile de mai jos în ceea ce privește activitățile desfășurate în respectivul stat membru gazdă, acestea informează autoritățile competente din statul membru de origine:

(a) instituția de credit nu respectă dispozițiile naționale de transpunere a prezentei directive sau Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(b) există un risc semnificativ ca instituția de credit să nu respecte dispozițiile naționale de transpunere a prezentei directive sau Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Autoritățile competente din statul membru de origine iau fără întârziere toate măsurile necesare pentru a se asigura că instituția de credit în cauză remediază situația de nerespectare sau ia măsurile necesare pentru a evita riscul de nerespectare. Autoritățile competente ale statului membru de origine comunică fără întârziere respectivele măsuri autorităților competente din statul membru gazdă.

(2) În cazul în care autoritățile competente din statul membru gazdă consideră că autoritățile competente din statul membru de origine nu și-au îndeplinit sau nu își vor îndeplini obligațiile prevăzute la alineatul (1) al doilea paragraf, pot să sesizeze ABE și să îi solicite asistența în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010. Atunci când ABE acționează în conformitate cu articolul menționat, aceasta ia orice decizie în temeiul articolului 19 alineatul (3) din regulamentul menționat în termen de 24 de ore. ABE poate de asemenea să acorde asistență din proprie inițiativă autorităților competente, în vederea ajungerii la un acord, în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf din regulamentul menționat.

Articolul 42

Motivare și comunicare

Orice măsură luată în temeiul articolului 41 alineatul (1), sau al articolului 43 sau al articolului 44, care implică sancțiuni sau restricții în exercitarea libertății de a presta servicii ori a libertății de stabilire, se motivează în mod corespunzător și se comunică instituției de credit în cauză.

Articolul 43

Măsuri preventive

(1) Înainte de a urma procedura prevăzută la articolul 41, autoritățile competente din statul membru gazdă, în situații de urgență, până când autoritățile competente din statul membru de origine adoptă măsuri sau până când se aplică măsuri de reorganizare conform articolului 3 din Directiva 2001/24/CE, pot să ia toate măsurile preventive necesare pentru a asigura o protecție împotriva instabilității financiare care ar amenința grav interesele colective ale deponenților, investitorilor și clienților în statul membru gazdă.

▼B

(2) Orice măsură preventiv în temeiul alineatului (1) este proporţională cu scopul său, care este acela de a proteja împotriva instabilităţii financiare care ar ameninţa grav interesele colective ale deponenţilor, investitorilor și clienţilor din statul membru gazdă. Astfel de măsuri preventive pot include suspendarea plăţii. Acestea nu au ca rezultat favorizarea creditorilor instituţiei de credit din statul membru gazdă faţă de creditorii din alte state membre.

(3) Orice măsură preventivă în temeiul alineatului (1) își încetează efectul atunci când autorităţile administrative sau judiciare din statul membru de origine iau măsuri de reorganizare în temeiul articolului 3 din Directiva 2001/24/CE.

(4) Autorităţile competente din statul membru gazdă dispun încetarea măsurilor preventive în cazul în care consideră că măsurile respective au devenit caduce în temeiul articolului 41, cu excepţia cazului în care acestea își încetează efectul în conformitate cu alineatul (3) de la prezentul articol.

(5) Comisia, ABE și autorităţile competente din celelalte state membre implicate sunt informate fără întârziere cu privire la măsurile preventive adoptate în temeiul alineatului (1).

În cazul în care autorităţile competente ale statului membru de origine sau ale altor state membre afectate au obiecţii faţă de măsurile luate de autorităţile competente ale statului membru gazdă, pot să sesizeze ABE în acest sens și să îi solicite asistenţa în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010. Atunci când ABE acţionează în conformitate cu articolul menţionat, aceasta ia orice decizie în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din regulamentul respectiv în termen de 24 de ore. ABE poate de asemenea să acorde asistenţă din proprie iniţiativă autorităţilor competente, în vederea ajungerii la un acord, în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf din regulamentul respectiv.

Articolul 44

Competenţele statelor membre gazdă

Statele membre gazdă pot, în pofida articolelor 40 și 41, să își exercite competenţele acordate în temeiul prezentei directive pentru a lua măsurile adecvate în scopul prevenirii sau sancţionării încălcărilor comise pe teritoriul lor dispoziţiilor adoptate în temeiul prezentei directive sau din motive de interes general. Aceste măsuri includ și posibilitatea de a împiedica instituţiile de credit care au comis nereguli să efectueze noi tranzacţii pe teritoriile lor.

Articolul 45

Măsuri după retragerea autorizaţiei

În cazul retragerii autorizaţiei, autorităţile competente din statul membru de origine informează autorităţile competente din statul membru gazdă fără întârziere. Autorităţile competente din statul membru gazdă adoptă măsurile necesare pentru a împiedica instituţia de credit în cauză să iniţieze noi tranzacţii pe teritoriul acestuia și pentru a proteja interesele deponenţilor.

▼B

Articolul 46

Publicitate

Niciuna dintre dispoziţiile prezentului capitol nu împiedică instituţiile de credit cu sediul central în alte state membre să facă publicitate serviciilor lor prin toate mijloacele de comunicare disponibile în statul membru gazdă, sub rezerva respectării normelor privind forma și conţinutul acestei publicităţi, adoptate din motive de interes general.

TITLUL VI

RELAŢII CU ŢĂRI TERŢE

Articolul 47

Notificările în legătură cu sucursalele din ţări terţe și condiţiile de acces pentru instituţiile de credit care deţin astfel de sucursalele

(1) Statele membre nu aplică sucursalelor instituţiilor de credit cu sediul central într-o ţară terţă, la începerea sau pe parcursul desfășurării activităţii acestora, dispoziţii care au drept rezultat un tratament mai favorabil decât cel aplicat sucursalelor instituţiilor de credit cu sediul central în Uniune.

▼M5

(1a) Un stat membru impune sucursalelor instituţiilor de credit care au sediul central într-o ţară terţă să raporteze cel puţin o dată pe an autorităţilor competente următoarele informaţii:

(a) activele totale corespunzătoare activităţilor sucursalei autorizate în statul membru respectiv;

(b) informaţiile privind activele lichide disponibile pentru sucursală, în special disponibilitatea activelor lichide în monede ale statelor membre;

(c) fondurile proprii de care dispune sucursala;

(d) modalităţile de protecţie a depozitelor puse la dispoziţia deponenţilor sucursalei;

(e) mecanismele în materie de administrare a riscurilor;

(f) cadrul de administrare, inclusiv persoanele care deţin funcţii-cheie pentru activităţile sucursalei;

(g) planurile de redresare care privesc sucursala; și

(h) orice altă informaţie pe care autoritatea competentă o consideră necesară pentru facilitarea monitorizării cuprinzătoare a activităţilor sucursalei.

(2) Autorităţile competente notifică ABE următoarele:

(a) toate autorizaţiile pentru sucursale acordate instituţiilor de credit cu sediul central într-o ţară terţă și orice modificare ulterioară a acestor autorizaţii;

▼M5

(b) activele și pasivele totale ale sucursalelor autorizate ale instituţiilor de credit cu sediul central într-o ţară terţă, astfel cum sunt raportate periodic;

(c) numele grupului dintr-o ţară terţă căruia îi aparţine o sucursală autorizată.

ABE publică pe site-ul său o listă a tuturor sucursalelor din ţări terţe autorizate să își desfășoare activitatea în Uniune, indicând statul membru în care sunt autorizate să opereze.

(2a) Autorităţile competente care supraveghează sucursale ale instituţiilor de credit cu sediul central într-o ţară terţă și autorităţile competente ale instituţiilor care fac parte din același grup dintr-o ţară terţă cooperează strâns pentru a se asigura că toate activităţile din Uniune ale respectivului grup din ţara terţă sunt supuse unei supravegheri cuprinzătoare, pentru a împiedica eludarea cerinţelor aplicabile grupurilor din ţări terţe în temeiul prezentei directive și al Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și pentru a preveni orice impact negativ asupra stabilităţii financiare a Uniunii.

ABE facilitează cooperarea între autorităţile competente în sensul primului paragraf din prezentul alineat, inclusiv atunci când verifică dacă este respectat pragul menţionat la articolul 21b alineatul (4).

▼B

(3) Uniunea poate conveni, prin acorduri încheiate cu una sau mai multe ţări terţe, aplicarea dispoziţiilor care acordă sucursalelor unei instituţii de credit cu sediul central într-o ţară terţă un tratament identic pe teritoriul Uniunii.

Articolul 48

Cooperarea cu autorităţile de supraveghere ale ţărilor terţe privind supravegherea pe bază consolidată

(1) Comisia poate prezenta Consiliului, fie la cererea unui stat membru, fie din proprie iniţiativă, propuneri pentru negocierea de acorduri cu una sau mai multe ţări terţe, cu privire la mijloacele de exercitare a supravegherii pe bază consolidată a:

(a) instituţiilor ale căror întreprinderi-mamă au sediile centrale într-o ţară terţă;

(b) instituţiilor situate în ţări terţe, ale căror întreprinderi-mamă, fie că sunt instituţii, societăţi financiare holding sau societăţi financiare holding mixte, își au sediile centrale în Uniune.

(2) Acordurile menţionate la alineatul (1) urmăresc, în special, să garanteze că:

▼B

(a) autoritățile competente din statele membre pot obține informațiile necesare pentru a supraveghea, pe baza situațiilor lor financiare consolidate, instituțiile, societățile financiare holding și societățile financiare holding mixte situate în Uniune și care au ca filiale instituții sau instituții financiare situate într-o țară terță, sau care dețin participații în astfel de entități;

(b) autoritățile de supraveghere ale țărilor terțe pot obține informațiile necesare pentru a supraveghea întreprinderile-mamă ale căror sedii centrale sunt situate pe teritoriile lor și care au ca filiale instituții sau instituții financiare situate în unul sau mai multe state membre sau care dețin participații în astfel de entități; și

(c) ABE poate obține de la autoritățile competente ale statelor membre informațiile primite de la autoritățile naționale ale țărilor terțe, în conformitate cu articolul 35 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(3) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 218 din TFUE, Comisia, cu sprijinul Comitetului bancar european, examinează rezultatul negocierilor menționate la alineatul (1) și situația rezultată.

(4) ABE sprijină Comisia în sensul prezentului articol, în conformitate cu articolul 33 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

TITLUL VII

SUPRAVEGHERE PRUDENȚIALĂ

CAPITOLUL 1

Principii de supraveghere prudențială

Secțiunea I

Competențele și sarcinile statului membru de origine și ale statului membru gazdă

Articolul 49

Competențele autorităților competente ale statului membru de origine și a celui gazdă

(1) Supravegherea prudențială a unei instituții, inclusiv a activităților desfășurate de aceasta în conformitate cu articolele 33 și 34, este responsabilitatea autorităților competente din statul membru de origine, fără a aduce atingere dispozițiilor prezentei directive care stabilesc atribuții în acest sens pentru autoritățile competente din statul membru gazdă.

(2) Aplicarea alineatului (1) nu împiedică supravegherea pe bază consolidată.

(3) Măsurile luate de statul membru gazdă nu prevăd un tratament discriminatoriu sau restrictiv pe baza faptului că o instituție este autorizată într-un alt stat membru.

▼B

Articolul 50

Colaborarea privind supravegherea

(1) Autorităţile competente din statele membre în cauză colaborează îndeaproape la supravegherea activităţii instituţiilor de credit care funcţionează, în special printr-o sucursală, în unul sau mai multe state membre, altele decât cele în care își au sediul central. Autorităţile competente din statele membre își comunică toate informaţiile privind administrarea și proprietatea asupra acestor instituţii, informaţii care pot facilita supravegherea acestora și examinarea condiţiilor de autorizare a lor, precum și toate informaţiile care pot facilita monitorizarea instituţiilor, în special în ceea ce privește lichiditatea, solvabilitatea, garantarea depozitelor, limitarea expunerilor mari, alţi factori care pot influenţa riscul sistemic prezentat de instituţie, procedurile administrative și contabile și mecanismele de control intern.

(2) Autorităţile competente din statul membru de origine comunică imediat autorităţilor competente din statele membre gazdă orice informaţii și constatări legate de supravegherea lichidităţilor cu privire la activităţile desfășurate de instituţie prin sucursalele sale, în conformitate cu partea a șasea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și titlul VII, capitolul 3 din prezenta directivă, în măsura în care aceste informaţii și constatări sunt relevante pentru protecţia deponenţilor sau a investitorilor din statul membru gazdă.

(3) Autorităţile competente din statul membru de origine informează imediat autorităţile competente din statul membru gazdă în cazul în care apare o criză de lichiditate sau se poate estima în mod rezonabil că va apărea o astfel de criză. Aceste informaţii cuprind, de asemenea, detalii cu privire la planificarea și punerea în aplicare a unui plan de redresare și orice măsuri prudenţiale de supraveghere adoptate în acest context.

(4) Autorităţile competente din statul membru de origine comunică și explică la cerere autorităţilor competente din statul membru gazdă modul în care au fost luate în considerare informaţiile și constatările furnizate de acestea. În cazul în care, după comunicarea informaţiilor și a constatărilor, autorităţile competente din statul membru gazdă își menţin poziţia că autorităţile competente din statul membru de origine nu au luat măsuri adecvate, autorităţile competente din statul membru gazdă pot, după ce au informat autorităţile competente din statul membru de origine și ABE, să ia măsurile adecvate pentru a preveni alte încălcări, în vederea protejării intereselor deponenţilor, ale investitorilor și ale altor persoane cărora li se furnizează servicii sau în vederea protejării stabilităţii sistemului financiar.

În cazul în care autorităţile competente din statul membru de origine au obiecţii faţă de măsurile care urmează să fie luate de autorităţile competente din statul membru gazdă, ele pot să sesizeze ABE și să îi solicite asistenţa în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010. Atunci când ABE acţionează în conformitate cu articolul menţionat, aceasta adoptă o decizie în termen de o lună.

(5) Autorităţile competente pot sesiza ABE cu privire la situaţiile în care o cerere de colaborare, în special în vederea schimbului de informaţii, a fost respinsă sau nu a primit un răspuns într-un termen rezonabil. Fără a aduce atingere dispoziţiilor articolului 258 din TFUE, ABE poate, în aceste situaţii, să acţioneze în conformitate cu competenţele conferite acesteia în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010. ABE poate de asemenea să acorde asistenţă din proprie iniţiativă autorităţilor competente, în vederea ajungerii la un acord privind schimbul de informaţii în temeiul prezentului articol, în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul respectiv.

▼B

(6) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze informaţiile menţionate în prezentul articol.

Se deleagă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(7) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili formulare, modele și proceduri standard pentru cerinţele referitoare la schimbul de informaţii, care pot facilita monitorizarea instituţiilor de credit.

Se conferă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(8) ABE înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice menţionate la alineatele (6) și (7) până la 1 ianuarie 2014.

Articolul 51

Sucursale semnificative

▼M6

(1) Autorităţile competente ale unui stat membru gazdă pot solicita supraveghetorului consolidant, în cazul în care se aplică articolul 112 alineatul (1), sau autorităţilor competente ale statului membru de origine să considere o sucursală a unei instituţii de credit ca fiind semnificativă.

▼B

Cererea respectivă specifică motivele pentru care sucursala ar trebui considerată semnificativă, în special cu privire la următoarele aspecte:

(a) în cazul în care cota de piaţă a sucursalei în ceea ce privește depozitele depășește 2 % în statul membru gazdă;

(b) impactul probabil al unei suspendări sau încetări a operaţiunilor instituţiei asupra lichidităţii sistemice și asupra sistemelor de plată, compensare și decontare din statul membru gazdă;

(c) dimensiunea și importanţa sucursalei, din punctul de vedere al numărului de clienţi, în contextul sistemului bancar sau financiar al statului membru gazdă.

Autorităţile competente ale statelor membre de origine și ale statelor membre gazdă și, în cazul în care se aplică articolul 112 alineatul (1), autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată depun toate eforturile posibile pentru a ajunge la o decizie comună cu privire la desemnarea unei sucursale ca fiind semnificativă.

În cazul în care nu se ajunge la o decizie comună în termen de două luni de la primirea unei cereri în temeiul primului paragraf, autorităţile competente din statul membru gazdă iau propria decizie în termen de alte două luni cu privire la desemnarea sucursalei ca fiind semnificativă. La luarea deciziei, autorităţile competente din statul membru gazdă iau în considerare orice opinii și rezerve ale autorităţii responsabile cu supravegherea consolidată sau ale autorităţilor competente din statul membru de origine.

▼B

Deciziile menţionate la al treilea și al patrulea paragraf se includ într-un document care cuprinde motivarea completă, se transmit autorităţilor competente în cauză și se consideră ca fiind determinante și aplicate de autorităţile competente din statele membre în cauză.

Desemnarea unei sucursale drept semnificativă nu aduce atingere drepturilor și responsabilităţilor autorităţilor competente prevăzute în prezenta directivă.

(2) Autorităţile competente din statul membru de origine comunică autorităţilor competente dintr-un stat membru gazdă în care este stabilită o sucursală semnificativă informaţiile menţionate la articolul 117 alineatul (1) literele (c) și (d) și îndeplinesc sarcinile menţionate la articolul 112 alineatul (1) litera (c) în cooperare cu autorităţile competente din statul membru gazdă.

În cazul în care o autoritate competentă dintr-un stat membru de origine constată prezenţa unei situaţii de urgenţă, astfel cum se menţionează la articolul 114 alineatul (1), aceasta alertează fără întârziere autorităţile menţionate la articolul 58 alineatul (4) și la articolul 59 alineatul (1).

Autorităţile competente din statul membru de origine comunică autorităţilor competente din statul membru gazdă în care sunt situate sucursale semnificative rezultatele evaluărilor riscurilor vizând instituţiile cu astfel de sucursale, menţionate la articolul 97, și, după caz, articolul 113 alineatul (2). Acestea comunică, de asemenea, deciziile adoptate în temeiul articolelor 104 și 105 în măsura în care aceste evaluări și decizii sunt relevante pentru sucursalele în cauză.

Autorităţile competente din statele membre de origine consultă autorităţile competente din statele membre gazdă în care sunt stabilite sucursale semnificative cu privire la etapele operaţionale prevăzute la articolul 86 alineatul (11), în cazul în care prezintă relevanţă pentru riscurile de lichiditate în moneda statului membru gazdă.

În cazul în care autorităţile competente din statul membru de origine nu au consultat autorităţile competente din statul membru gazdă sau în cazul în care, în urma unei astfel de consultării, autorităţile competente din statul membru gazdă consideră că etapele operaţionale cerute la articolul 86 alineatul (11) nu sunt adecvate, autorităţile competente din statul membru gazdă pot să sesizeze ABE și să îi solicite asistenţa în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(3) În cazul în care nu se aplică articolul 116, autorităţile competente care supraveghează o instituţie având sucursale semnificative în alte state membre înfiinţează și prezidează un colegiu de supraveghetori pentru a facilita cooperarea în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol și al articolului 50. Înfiinţarea și funcţionarea colegiului se bazează pe dispoziţii scrise care urmează să fie stabilite de către autoritatea competentă din statul membru de origine în urma consultării cu autorităţile competente în cauză. Autoritatea competentă din statul membru de origine decide care autorităţi competente participă la o reuniune sau la o activitate a colegiului.

Decizia autorităţii competente din statul membru de origine ţine seama de relevanţa activităţii de supraveghere care urmează să fie planificată sau coordonată pentru aceste autorităţi, în special de impactul potenţial asupra stabilităţii sistemului financiar din statele membre vizate, menţionat la articolul 7, și de obligaţiile menţionate la alineatul (2) din prezentul articol.

▼B

În prealabil, autoritatea competentă din statul membru de origine îi informează pe deplin pe toţi membrii colegiului în legătură cu organizarea unor astfel de reuniuni, principalele aspecte care urmează să fie discutate, precum și în legătură cu activităţile care urmează să fie examinate. Autoritatea competentă din statul membru de origine îi informează, de asemenea, pe deplin și în timp util, pe toţi membrii colegiului în legătură cu măsurile adoptate în cadrul respectivelor reuniuni și acţiunile întreprinse.

(4) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza condiţiile generale de funcţionare a colegiilor de supraveghetori.

Se deleagă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(5) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili funcţionarea operaţională a colegiilor de supraveghetori.

Se conferă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menţionate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(6) ABE înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice menţionate la alineatele (4) și (5) până la 31 decembrie 2014.

Articolul 52

Verificări la faţa locului și inspecţii ale sucursalelor înfiinţate în alt stat membru

(1) Statele membre gazdă adoptă dispoziţii care prevăd că, în cazul în care o instituţie autorizată în alt stat membru își desfășoară activitatea prin intermediul unei sucursale, autorităţile competente din statul membru de origine pot desfășura ele însele sau prin intermediul unor persoane pe care le numesc în acest scop, după ce au informat autorităţile competente din statul membru gazdă, verificări la faţa locului ale informaţiilor prevăzute la articolul 50 și inspecţii ale unor astfel de sucursale.

(2) Autorităţile competente din statul membru de origine pot să recurgă, de asemenea, pentru inspecţia sucursalelor, la una dintre celelalte proceduri prevăzute la articolul 118.

(3) Autorităţile competente din statul membru gazdă au competenţa de a efectua, de la caz la caz, verificări la faţa locului și inspecţii vizând activităţile desfășurate de sucursalele instituţiilor pe teritoriul lor și de a solicita unei sucursale informaţii cu privire la activităţile sale, în scopul supravegherii, în cazul în care consideră că acest lucru este relevant din motive de stabilitate a sistemului financiar în statul membru gazdă. Înainte de desfășurarea unor asemenea verificări și inspecţii, autorităţile competente ale statului gazdă consultă autorităţile competente ale statului membru de origine. După astfel de verificări și inspecţii, autorităţile competente din statul membru gazdă comunică autorităţilor competente din statul membru de origine informaţiile obţinute și constatările care sunt relevante pentru evaluarea riscurilor legate de instituţie sau pentru stabilitatea sistemului financiar din statul membru gazdă. Autorităţile competente ale statului membru de origine iau în considerare în mod corespunzător informaţiile și constatările respective la stabilirea programului de supraveghere prudenţială menţionat la articolul 99, având în vedere, de asemenea, stabilitatea sistemului financiar din statul membru gazdă.

▼B

(4) Verificările la faţa locului și inspecţiile sucursalelor se desfășoară în conformitate cu dreptul statului membru în care are loc verificarea sau inspecţia.

Secţiunea II

Schimbul de informaţii și secretul profesional

Articolul 53

Secretul profesional

(1) Statele membre adoptă dispoziţii care prevăd că toate persoanele care lucrează sau au lucrat pentru autorităţile competente, precum și auditorii sau experţii care au acţionat în numele autorităţilor competente, sunt obligate să respecte secretul profesional.

Informaţiile confidenţiale pe care astfel de persoane, auditori sau experţi le obţin în cursul îndeplinirii atribuţiilor lor pot fi divulgate numai sub formă de rezumat sau în formă agregată, astfel încât să nu se poată identifica instituţiile de credit individuale, fără a aduce însă atingere situaţiilor care fac obiectul dreptului penal.

Cu toate acestea, în cazul în care o instituţie a fost declarată în faliment sau se află în executare silită, informaţiile confidenţiale care nu se referă la părţi terţe implicate în eforturile de salvare a instituţiei de credit respective pot fi divulgate în cursul unor acţiuni în instanţe civile sau comerciale.

▼M6

(2) Dispoziţiile de la alineatul (1) nu împiedică autorităţile competente să facă schimb de informaţii sau să transmită informaţii către CERS, ABE și Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Pieţe, ESMA) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]) în conformitate cu prezenta directivă, cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]), cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1092/2010, cu articolele 31, 35 și 36 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 și cu articolele 31 și 36 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, cu Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului ([3]) și cu alte directive aplicabile instituţiilor de credit. Informaţiile respective fac obiectul alineatului (1).

([1]) Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorităţii europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și pieţe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

([2]) Regulamentul (UE) 2019/2033 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind cerinţele prudenţiale ale firmelor de investiţii și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 575/2013, (UE) nr. 600/2014 și (UE) nr. 806/2014 (JO L 314, 5.12.2019, p. 1).

([3]) Directiva (UE) 2019/2034 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind supravegherea prudenţială a firmelor de investiţii și de modificare a Directivelor 2002/87/CE, 2009/65/CE, 2011/61/UE, 2013/36/UE, 2014/59/UE și 2014/65/UE (JO L 314, 5.12.2019, p.64).

▼B

(3) Alineatul (1) nu împiedică autorităţile competente să publice rezultatele simulărilor de criză efectuate în conformitate cu articolul 100 din prezenta directivă sau cu articolul 32 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 sau să transmită ABE aceste rezultate în scopul publicării de către ABE a rezultatelor simulărilor de criză efectuate la nivelul Uniunii.

Articolul 54

Utilizarea informaţiilor confidenţiale

Autorităţile competente care primesc informaţii confidenţiale în temeiul articolului 53 le utilizează numai în cursul exercitării atribuţiilor lor și numai în oricare dintre următoarele scopuri:

(a) verificarea îndeplinirii condiţiilor care reglementează accesul la activitatea instituţiilor de credit, precum și facilitarea supravegherii, pe bază consolidată sau neconsolidată, a desfășurării activităţii respective, în special în ceea ce privește supravegherea lichidităţii, a solvabilităţii, a expunerilor mari și a procedurilor contabile și administrative, precum și a mecanismelor interne de control;

(b) aplicarea de sancţiuni;

(c) într-un apel împotriva unei decizii a autorităţii competente, inclusiv acţiuni în instanţă în temeiul articolului 72;

(d) în acţiuni în instanţă deschise în temeiul unor dispoziţii speciale prevăzute de legislaţia Uniunii adoptată în domeniul instituţiilor de credit.

▼M1

Articolul 54a

Articolele 53 și 54 nu aduc atingere competenţelor de investigare conferite Parlamentului European prin articolul 226 TFUE.

▼B

Articolul 55

Acorduri de cooperare

În conformitate cu articolul 33 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, statele membre și ABE pot încheia acorduri de cooperare care să prevadă schimburi de informaţii cu autorităţile de supraveghere ale ţărilor terţe sau cu autorităţi sau organisme ale ţărilor terţe, în conformitate cu articolul 56 și articolul 57 alineatul (1) din prezenta directivă, doar cu condiţia ca informaţiile furnizate să facă obiectul unei garanţii de respectare a cerinţelor privind secretul profesional care să fie cel puţin echivalente cu cele prevăzute la articolul 53 alineatul (1) din prezenta directivă. Un astfel de schimb de informaţii are drept scop îndeplinirea sarcinilor de supraveghere ale acestor autorităţi sau organisme.

▼B

În cazul în care informaţiile provin dintr-un alt stat membru, acestea se divulgă doar cu acordul expres al autorităţilor care le-au transmis și, după caz, doar în scopurile pentru care autorităţile în cauză și-au dat acordul.

Articolul 56

Schimbul de informaţii între autorităţi

Articolul 53 alineatul (1) și articolul 54 nu împiedică schimbul de informaţii între autorităţile competente din cadrul unui stat membru sau între autorităţile competente din state membre diferite sau între autorităţile competente și entităţile de mai jos, în exercitarea funcţiei lor de supraveghere:

(a) autorităţile care au sarcina publică de a supraveghea alte entităţi din sectorul financiar și autorităţile responsabile cu supravegherea pieţelor financiare;

(b) autorităţile sau organismele care au responsabilitatea de a menţine stabilitatea sistemului financiar în statele membre prin utilizarea reglementărilor macroprudenţiale;

(c) organisme sau autorităţi de reorganizare care au ca scop protejarea stabilităţii sistemului financiar;

(d) sistemele de protecţie contractuală sau instituţională astfel cum sunt menţionate la articolul 113 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(e) organismele implicate în lichidarea și procedurile de faliment ale instituţiilor, precum și în alte proceduri similare;

(f) persoanele responsabile cu auditarea legală a conturilor instituţiilor, ale întreprinderilor de asigurare și ale instituţiilor financiare;

▼M5

(g) autorităţile responsabile cu supravegherea entităţilor obligate enumerate la articolul 2 alineatul (1) punctele 1 și 2 din Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului ([1]) pentru a asigura respectarea directivei respective, precum și unităţile de informaţii financiare;

(h) autorităţile competente sau organismele responsabile cu aplicarea normelor privind separarea structurală în cadrul unui grup bancar.

▼B

Articolul 53 alineatul (1) și articolul 54 nu împiedică furnizarea, către organismele responsabile cu administrarea sistemelor de garantare a depozitelor și a sistemelor de compensaţii pentru investitori, a informaţiilor necesare pentru exercitarea funcţiei lor.

([1]) Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanţării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).

▼B

În orice caz, informaţiile primite fac obiectul cerinţelor privind secretul profesional cel puţin echivalente cu cele menţionate la articolul 53 alineatul (1).

Articolul 57

Schimbul de informaţii cu organismele de supraveghere

▼M5

(1) În pofida articolelor 53, 54 și 55, statele membre se asigură că poate avea loc un schimb de informaţii între autorităţile competente și autorităţile responsabile cu supravegherea:

▼B

(a) organismelor implicate în lichidarea și procedurile de faliment ale instituţiilor, precum și în alte proceduri similare;

(b) sistemelor de protecţie contractuală sau instituţională astfel cum sunt menţionate la articolul 113 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(c) persoanelor însărcinate cu efectuarea auditării legale a conturilor instituţiilor, ale întreprinderilor de asigurare și ale instituţiilor financiare.

(2) În cazurile menţionate la alineatul (1), statele membre cer îndeplinirea cel puţin a următoarelor condiţii:

(a) informaţiile sunt schimbate în scopul îndeplinirii sarcinii menţionate la alineatul (1);

(b) informaţiile primite fac obiectul cerinţelor privind secretul profesional cel puţin echivalente cu cele menţionate la articolul 53 alineatul (1);

(c) în cazul în care informaţiile provin dintr-un alt stat membru, acestea nu sunt divulgate fără acordul expres al autorităţilor competente care le-au furnizat și, după caz, doar în scopul pentru care autorităţile în cauză și-au dat acordul.

(3) Fără a aduce atingere dispoziţiilor articolelor 53, 54 și 55, statele membre pot autoriza, cu scopul de a consolida stabilitatea și integritatea sistemului financiar, schimbul de informaţii între autorităţile competente și autorităţile sau organismele responsabile în temeiul legii cu depistarea și investigarea încălcării legislaţiei privind societăţile comerciale.

În astfel de cazuri, statele membre cer îndeplinirea cel puţin a următoarelor condiţii:

(a) informaţiile respective sunt schimbate în scopul îndeplinirii sarcinilor de detectare și investigare a încălcărilor aduse dreptului societăţilor comerciale;

(b) informaţiile primite fac obiectul cerinţelor privind secretul profesional cel puţin echivalente cu cele menţionate la articolul 53 alineatul (1);

(c) în cazul în care informaţiile provin dintr-un alt stat membru, acestea nu sunt divulgate fără acordul expres al autorităţilor competente care le-au furnizat și, după caz, doar în scopul pentru care autorităţile în cauză și-au dat acordul.

▼B

(4) În cazul în care autoritățile sau organismele menționate la alineatul (1) își îndeplinesc sarcina de depistare sau investigare cu ajutorul unor persoane, date fiind competențele specifice ale acestora, care sunt numite în acest scop și care nu sunt angajate în sectorul public, un stat membru poate extinde posibilitatea de a efectua schimburile de informații prevăzute la alineatul (3) primul paragraf și asupra unor asemenea persoane, în condițiile prevăzute la alineatul (3) al doilea paragraf.

(5) Autoritățile competente comunică ABE denumirile autorităților sau ale organismelor care pot primi informații în temeiul prezentului articol.

(6) Pentru a pune în aplicare dispozițiile alineatului (4), autoritățile sau organismele menționate la alineatul (3) comunică autorităților competente care au furnizat informațiile, numele și responsabilitățile exacte ale persoanelor cărora urmează să le fie trimise informațiile respective.

Articolul 58

Transmiterea de informații privind aspectele monetare, protecția depozitelor, aspectele sistemice și aspectele legate de plăți

(1) Nicio dispoziție din prezentul capitolul nu împiedică, o autoritate competentă să transmită entităților de mai jos informațiile de care acestea au nevoie în îndeplinirea responsabilităților lor:

(a) băncile centrale din cadrul SEBC și alte organisme cu o funcție similară, în calitatea lor de autorități monetare, în cazul în care aceste informații sunt relevante pentru exercitarea sarcinilor statutare care le revin, inclusiv coordonarea politicii monetare și furnizarea de lichidități aferente acestei politici, supravegherea sistemelor de plată, de compensare și de decontare și menținerea stabilității sistemului financiar;

(b) sistemele de protecție contractuală sau instituțională astfel cum sunt menționate la articolul 113 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(c) după caz, alte autorități publice responsabile cu supravegherea sistemelor de plată;

(d) CERS, Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale) (AEAPO) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]) și AEVMP, în cazul în care aceste informații sunt relevante pentru exercitarea atribuțiilor lor în temeiul Regulamentelor (UE) nr. 1092/2010, (UE) nr. 1094/2010 sau (UE) nr. 1095/2010.

Statele membre iau măsurile adecvate pentru a elimina obstacolele care împiedică autoritățile competente să transmită informații în conformitate cu primul paragraf.

(2) Nicio prevedere din prezentul capitol nu împiedică autoritățile sau organismele menționate la alineatul (1) să comunice autorităților competente informațiile de care autoritățile competente au nevoie în sensul articolului 54.

([1]) JO L 331, 15.12.2010, p. 48.

▼B

(3) Informaţiile primite în conformitate cu alineatele (1) și (2) fac obiectul cerinţelor privind secretul profesional cel puţin echivalente cu cele menţionate la articolul 53 alineatul (1).

(4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, într-o situaţie de urgenţă, astfel cum se menţionează la articolul 114 alineatul (1), autorităţile competente comunică fără întârziere informaţii băncilor centrale din cadrul SEBC atunci când aceste informaţii sunt relevante pentru exercitarea sarcinilor statutare care le revin, inclusiv coordonarea politicii monetare și furnizarea de lichidităţi aferente acestei politici, supravegherea sistemelor de plată, de compensare și de decontare și menţinerea stabilităţii sistemului financiar, precum și Comitetului european pentru risc sistemic (CERS), atunci când aceste informaţii sunt relevante pentru exercitarea sarcinilor statutare care îi revin.

▼M5

Articolul 58a

Transmiterea informaţiilor către organisme internaţionale

(1) În pofida articolului 53 alineatul (1) și a articolului 54, autorităţile competente pot, sub rezerva condiţiilor prevăzute la alineatele (2), (3) și (4) de la prezentul articol, să transmită sau să împărtășească anumite informaţii următoarelor instituţii:

(a) Fondului Monetar Internaţional și Băncii Mondiale, în scopul evaluărilor pentru Programul de evaluare a sectorului financiar;

(b) Băncii Reglementelor Internaţionale, în scopul studiilor cantitative de impact;

(c) Consiliului pentru Stabilitate Financiară, în scopul funcţiei sale de supraveghere.

(2) Autorităţile competente nu pot împărtăși informaţii confidenţiale decât în urma unei solicitări explicite din partea organismului relevant, în cazul în care sunt îndeplinite cel puţin condiţiile următoare:

(a) solicitarea este pe deplin justificată prin prisma sarcinilor specifice efectuate de organismul solicitant în conformitate cu mandatul statutar al acestuia;

(b) solicitarea este suficient de precisă în ceea ce privește natura, sfera de cuprindere și formatul informaţiilor solicitate, precum și mijloacele de publicare sau transmitere a acestora;

(c) informaţiile solicitate sunt necesare strict pentru îndeplinirea sarcinilor specifice ale organismului solicitant și nu depășesc sarcinile statutare atribuite organismului solicitant;

(d) informaţiile sunt transmise sau divulgate strict persoanelor direct implicate în efectuarea sarcinii respective;

(e) persoanele care au acces la informaţii sunt supuse unor cerinţe privind secretul profesional cel puţin echivalente cu cele menţionate la articolul 53 alineatul (1).

▼M5

(3) În cazul în care solicitarea este efectuată de oricare dintre entităţile menţionate la alineatul (1), autorităţile competente nu pot transmite decât informaţii agregate sau anonimizate și nu pot împărtăși alte informaţii decât la sediul autorităţii competente.

(4) În măsura în care publicarea informaţiilor implică prelucrarea de date cu caracter personal, orice prelucrare de date cu caracter personal efectuată de organismul solicitant respectă cerinţele prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]).

▼B

Articolul 59

Transmiterea informaţiilor către alte entităţi

(1) Fără a aduce atingere articolului 53 alineatul (1) și articolului 54, statele membre pot autoriza, în temeiul dispoziţiilor din dreptul intern, comunicarea anumitor informaţii altor departamente ale administraţiilor centrale de stat care răspund de legislaţia privind supravegherea instituţiilor, a instituţiilor financiare și a întreprinderilor de asigurare, precum și inspectorilor care acţionează în numele departamentelor respective.

Cu toate acestea, o astfel de comunicare nu poate avea loc decât în cazul în care este necesară din motive de supraveghere prudenţială, prevenţie și rezoluţie a instituţiilor aflate în dificultate. Fără a aduce atingere alineatului (2) de la prezentul articol, persoanele care au acces la informaţii fac obiectul unor cerinţe privind secretul profesional cel puţin echivalente cu cele prevăzute la articolul 53 alineatul (1).

Într-o situaţie de urgenţă, astfel cum se menţionează la articolul 114 alineatul (1), statele membre permit autorităţilor competente să divulge informaţii relevante departamentelor menţionate la primul paragraf de la prezentul alineat, în toate statele membre vizate.

(2) Statele membre pot autoriza divulgarea anumitor informaţii referitoare la supravegherea prudenţială a instituţiilor către comisii parlamentare de anchetă din statul membru respectiv, curţi de conturi din statul membru respectiv și alte entităţi cu atribuţii de anchetare din statul membru respectiv, în următoarele condiţii:

(a) entităţile au un mandat precis, în temeiul dreptului intern, de a cerceta sau examina acţiunile autorităţilor responsabile cu supravegherea instituţiilor sau cu legislaţia privind supravegherea;

(b) informaţiile sunt strict necesare pentru îndeplinirea mandatului menţionat la litera (a);

([1]) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecţia persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulaţie a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecţia datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

▼B

(c) persoanele care au acces la informaţii sunt supuse cerinţelor privind secretul profesional prevăzute de dreptul intern, cel puţin echivalente cu cele menţionate la articolul 53 alineatul (1);

(d) atunci când informaţiile provin de la un alt stat membru, acestea nu se divulgată fără acordul expres al autorităţilor competente care le-au transmis și exclusiv în scopurile pentru care respectivele autorităţi și-au dat acordul.

În măsura în care divulgarea informaţiilor legate de supravegherea prudenţială implică prelucrarea de date cu caracter personal, orice prelucrare efectuată de entităţile menţionate la primul paragraf respectă legile naţionale aplicabile transpunere a Directivei 95/46/CE.

Articolul 60

Divulgarea informaţiilor obţinute prin verificări și inspecţii la faţa locului

Statele membre asigură că informaţiile primite în conformitate cu articolul 52 alineatul (3), articolul 53 alineatul (2) și articolul 56, precum și informaţiile obţinute prin intermediul verificărilor la faţa locului sau inspecţii menţionate la articolul 52 alineatele (1) și (2) nu se divulgă în temeiul articolului 59 decât cu acordul expres al autorităţilor competente care au furnizat informaţiile respective sau al autorităţilor competente din statul membru în care s-a desfășurat o astfel de verificarea la faţa locului sau inspecţie.

Articolul 61

Divulgarea informaţiilor privind serviciile de compensare și decontare

(1) Nicio prevedere din prezentul capitol nu împiedică autorităţile competente dintr-un stat membru să comunice informaţiile prevăzute la articolele 53 – 55 unei case de compensare sau unui alt organism similar recunoscut de legislaţia internă pentru asigurarea de servicii de compensare și decontare pe una dintre pieţele lor naţionale, în cazul în care autorităţile respective consideră necesară comunicarea informaţiilor pentru a asigura funcţionarea adecvată a organismelor respective în caz de neplată sau de neplată potenţială de către participanţii pe piaţă. Informaţiile primite fac obiectul cerinţelor privind secretul profesional cel puţin echivalente cu cele menţionate în articolul 53 alineatul (1).

(2) Cu toate acestea, statele membre se asigură că informaţiile primite în conformitate cu articolul 53 alineatul (2) nu se comunică în situaţiile menţionate la alineatul (1) fără acordul expres al autorităţilor competente care au furnizat informaţiile respective.

Articolul 62

Prelucrarea datelor cu caracter personal

Prelucrarea datelor cu caracter personal în sensul prezentei directive se efectuează în conformitate cu Directiva 95/46/CE și, după caz, cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

▼B

Secţiunea III

Obligaţiile persoanelor responsabile cu controlul legal al conturilor anuale şi consolidate

Articolul 63

Obligaţiile persoanelor responsabile cu controlul legal al conturilor anuale și consolidate

(1) Statele membre adoptă dispoziţii care prevăd că orice persoană autorizată în conformitate cu Directiva 2006/43/CEE a Parlamentului European a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate ([1]) și care îndeplinește în cadrul unei instituţii sarcinile prevăzute la articolul 51 din Directiva 78/660/CEE a Consiliului din 25 iulie 1978 privind conturile anuale ale anumitor forme de societăţi comerciale ([2]), la articolul 37 din Directiva 83/349/CEE a Consiliului din 13 iunie 1983 privind conturile consolidate ([3]) sau la articolul 73 din Directiva 2009/65/CE, sau orice altă sarcină statutară, are cel puţin obligaţia de a informa cu promptitudine autorităţile competente în legătură cu orice fapt sau decizie cu privire la o anumită instituţie care ajunge la cunoștinţa sa în exercitarea sarcinilor sale și care este de natură:

(a) să constituie o încălcare serioasă a actelor cu putere de lege sau a actelor administrative care reglementează condiţiile de autorizare sau care reglementează activităţile instituţiilor;

(b) să afecteze continuitatea activităţii instituţiei;

(c) să conducă la refuzul certificării conturilor sau la formularea anumitor rezerve.

Statele membre dispun cel puţin că o persoană menţionată la primul paragraf are, de asemenea, obligaţia de a semnala orice fapt sau decizie care ajunge la cunoștinţa persoanei respective în exercitarea sarcinilor care îi revin, astfel cum se descrie la primul paragraf, în cadrul unei întreprinderi care are legături strânse ce rezultă dintr-o relaţie de control cu instituţia în cadrul căreia persoana îndeplinește sarcina respectivă.

▼M5

Statele membre prevăd că autorităţile competente pot solicita înlocuirea unei persoane menţionate la primul paragraf în cazul în care aceasta încalcă obligaţiile care îi revin în temeiul primului paragraf.

▼B

(2) Comunicarea cu bună credinţă către autorităţile competente, de către persoanele autorizate în sensul Directivei 2006/43/CE, a oricărui fapt sau decizie menţionată la alineatul (1) nu constituie o încălcare a niciunei restricţii privind dezvăluirea informaţiilor, impuse prin contract sau în temeiul unor acte cu putere de lege sau acte administrative, și nu implică niciun fel de răspundere a persoanelor respective. O astfel de dezvăluire se face simultan și organului de conducere al instituţiei, cu excepţia cazului în care există motive solide de a nu proceda astfel.

([1]) JO L 157, 9.6.2006, p. 87.
([2]) JO L 222, 14.8.1978, p. 11.
([3]) JO L 193, 18.7.1983, p. 1.

▼B

Secţiunea IV

Competenţele de supraveghere, competenţa de sancţionare și dreptul la o cale de atac

Articolul 64

Competenţe de supraveghere și de sancţionare

▼M5

(1) Autorităţile competente sunt învestite cu toate competenţele de supraveghere necesare pentru a interveni în activitatea instituţiilor, a societăţilor financiare holding și a societăţilor financiare holding mixte, în scopul exercitării funcţiei lor, inclusiv, în special, dreptul de a retrage o autorizaţie în conformitate cu articolul 18, competenţele menţionate la articolele 18, 102, 104 și 105, precum și competenţele de a lua măsurile menţionate la articolul 21a alineatul (6).

▼B

(2) Autorităţile competente își exercită competenţele de supraveghere și de sancţionare în conformitate cu prezenta directivă și cu dreptul intern, în oricare dintre următoarele moduri:

(a) în mod direct;

(b) în colaborare cu alte autorităţi;

(c) sub responsabilitatea lor, prin delegare către astfel de autorităţi;

(d) prin sesizarea autorităţilor judiciare competente.

▼M5

(3) Deciziile luate de autorităţile competente în cursul exercitării competenţelor lor de supraveghere și a celor de sancţionare precizează motivele pe care se bazează aceste decizii.

▼B

Articolul 65

Sancţiuni administrative și alte măsuri administrative

(1) Fără a aduce atingere competenţelor de supraveghere ale autorităţilor competente menţionate la articolul 64 și nici dreptului statelor membre de a prevedea și impune sancţiuni penale, statele membre stabilesc norme privind sancţiuni administrative și alte măsuri administrative cu privire la încălcări ale dispoziţiilor naţionale de punere în aplicare a prezentei directive și a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că aceste sancţiuni sunt puse în aplicare. În cazul în care statele membre decid să nu stabilească norme pentru sancţiuni administrative pentru încălcări care fac obiectul dreptului penal intern, acestea îi comunică Comisiei dispoziţiile de drept penal relevante. Sancţiunile administrative și alte măsuri administrative sunt eficace, proporţionale și disuasive.

(2) Statele membre se asigură că, în cazul încălcării obligaţiilor menţionate la alineatul (1) se aplică instituţiilor, societăţilor financiare holding și societăţilor financiare holding mixte, în cazul unei încălcări a dispoziţiilor naţionale de transpunere a prezentei directive și a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 se pot aplica sancţiuni, în condiţiile stabilite în dreptul intern, membrilor organului de conducere și altor persoane fizice care sunt responsabile pentru încălcare în temeiul dreptului intern.

▼B

(3) Autorităţile competente au toate competenţele de colectare a informaţiilor și de investigare necesare pentru exercitarea funcţiilor lor. Fără a aduce atingere altor dispoziţii relevante din prezenta directivă și din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, respectivele competenţe includ:

(a) competenţa de a solicita furnizarea tuturor informaţiilor necesare pentru îndeplinirea atribuţiilor care revin autorităţilor competente, inclusiv a unor informaţii care trebuie furnizate la intervale repetate și în formate specificate în scopuri de supraveghere și în scopuri statistice aferente, de la următoarele persoane fizice sau juridice:

(i) instituţii cu sediul în statul membru în cauză;

(ii) societăţilor financiare holding cu sediul în statul membru în cauză;

(iii) societăţilor financiare holding mixte cu sediul în statul membru în cauză;

(iv) societăţilor financiare holding cu activitate mixtă cu sediul în statul membru în cauză;

(v) persoane care aparţin entităţilor menţionate la punctele (i)-(iv);

(vi) părţi terţe către care entităţile menţionate la punctele (i)-(iv) au externalizat anumite funcţii sau activităţi operaţionale;

(b) competenţa de a efectua toate investigaţiile necesare în legătură cu orice persoană menţionată la punctele (i)-(vi) stabilită sau care se află în statul membru în cauză, unde este necesar pentru îndeplinirea atribuţiilor autorităţilor competente, inclusiv:

(i) dreptul de a solicita prezentarea de documente;

(ii) de a examina evidenţele și registrele persoanelor menţionate la punctele (i)-(vi) și de a ridica copii sau extrase ale acestor evidenţe și registre;

(iii) de a obţine explicaţii scrise sau orale de la orice persoană menţionată la litera (a) punctele (i)–(vi) sau de la reprezentanţii ori personalul acesteia; și

(iv) de a intervieva orice altă persoană care consimte să fie intervievată în scopul colectării de informaţii referitoare la obiectul unei investigaţii;

(c) Sub rezerva altor condiţii prevăzute de dreptul Uniunii, competenţa de a efectua toate inspecţiile necesare, la sediile comerciale ale persoanelor juridice menţionate la litera (a) punctele (i)-(vi) și la sediul oricărei alte întreprinderi incluse în supravegherea consolidată pentru care o autoritate competentă este autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată, sub rezerva notificării prealabile a autorităţilor competente vizate. În cazul în care inspecţia necesită autorizarea din partea unei autorităţi judiciare în conformitate cu dreptul intern, se solicită o astfel autorizare.

▼B

Articolul 66

Sancţiuni și alte măsuri administrative privind încălcarea cerinţelor de autorizare și a cerinţelor pentru achiziţia de participaţii calificate

(1) Statele membre se asigură că actele cu putere de lege și actele administrative naţionale prevăd sancţiuni și alte măsuri administrative cel puţin pentru următoarele cazuri:

(a) desfășurarea de activităţi de preluare de depozite sau alte fonduri rambursabile de la populaţie, fără a avea statutul de instituţie de credit, cu încălcarea articolului 9;

▼M6

(aa) desfășurarea a cel puţin uneia dintre activităţile menţionate la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și atingerea pragului indicat la articolul respectiv fără a avea o autorizaţie ca instituţie de credit;

▼B

(b) începerea de activităţi specifice unei instituţii de credit, fără a fi obţinut autorizaţie, cu încălcarea articolului 9;

(c) achiziţionarea, în mod direct sau indirect, a unei participaţii calificate într-o instituţie de credit sau majorarea, directă sau indirectă, a unei astfel de participaţii calificate într-o instituţie de credit, astfel încât proporţia drepturilor de vot sau a capitalului deţinut să atingă sau să depășească pragurile menţionate la articolul 22 alineatul (1) sau astfel încât instituţia de credit să devină o filială a sa, fără a notifica în scris autorităţile competente ale instituţiei de credit în cadrul căreia intenţionează să achiziţioneze ori să majoreze o participaţie calificată, în cursul perioadei de evaluare, sau acţionând în pofida opoziţiei autorităţilor competente, cu încălcarea articolului 22 alineatul (1);

(d) cedarea, directă sau indirectă, a unei participaţii calificate într-o instituţie de credit sau reducerea unei participaţii calificate astfel încât proporţia drepturilor de vot sau a capitalului deţinut să scadă sub pragurile menţionate la articolul 25 sau astfel încât instituţia de credit să înceteze să mai fie o filială, fără a notifica în scris autorităţile competente;

▼M5

(e) încălcarea articolului 21a prin nesolicitarea aprobării sau orice altă încălcare a cerinţelor prevăzute la articolul respectiv.

▼B

(2) Statele membre se asigură că, în cazurile menţionate la alineatul (1), se pot aplica cel puţin următoarele sancţiuni administrative și alte măsuri administrative:

(a) o declaraţie publică în care se identifică persoana fizică, instituţia, societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă responsabilă și natura încălcării;

(b) un ordin prin care i se cere persoanei fizice sau juridice responsabile să înceteze comportamentul respectiv și să se abţină de la repetarea comportamentului respectiv;

▼B

(c) în cazul unei persoane juridice, sancţiuni administrative pecuniare de până la 10 % din valoarea totală netă anuală a cifrei de afaceri, care include următoarele sume ale întreprinderii din exerciţiul financiar precedent: venitul brut constând din dobânzile de primit și alte venituri similare, venitul rezultat din acţiuni și alte titluri cu randament fix/variabil, precum și comisioanele sau taxele de primit, în conformitate cu articolul 316 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(d) în cazul unei persoane fizice, sancţiuni administrative pecuniare de până la 5 000 000 EUR sau, în statele membre a căror monedă nu este euro, echivalentul în moneda naţională la 17 iulie 2013;

(e) sancţiuni administrative pecuniare egale cu până la de două ori valoarea beneficiului rezultat din încălcare, în cazul în care beneficiul poate fi stabilit;

(f) suspendarea drepturilor de vot ale acţionarului sau acţionarilor consideraţi responsabili de încălcările menţionate la alineatul (1).

În cazul în care întreprinderea menţionată la primul paragraf litera (c) este o filială a unei întreprinderi-mamă, venitul brut relevant este venitul brut rezultat din conturile consolidate ale întreprinderii-mamă principale din exerciţiul financiar precedent.

Articolul 67

Alte dispoziţii

(1) Prezentul articol se aplică cel puţin în oricare dintre situaţiile următoare:

(a) o instituţie a obţinut autorizaţia prin declaraţii false sau prin orice alte mijloace nelegitime;

(b) o instituţie, după ce dobândește informaţii cu privire la achiziţii sau cedări de participaţii la capitalul lor care fac ca participaţiile să depășească sau să scadă sub pragurile menţionate la articolul 22 alineatul (1) sau la articolul 25, nu informează autorităţile competente cu privire la respectivele achiziţii sau cedări, încălcând articolul 26 alineatul (1) primul paragraf;

(c) o instituţie cotată pe o piaţă reglementată inclusă în lista care urmează să fie publicată de AEVMP în conformitate cu articolul 47 din Directiva 2004/39/CE nu informează autorităţile competente, cel puţin anual, cu privire la numele acţionarilor și asociaţilor care deţin participaţii calificate, precum și la mărimea respectivelor participaţii, încălcând articolul 26 alineatul (1) al doilea paragraf din prezenta directivă;

(d) o instituţie nu aplică măsurile în materie de guvernanţă cerute de autorităţile competente, în conformitate cu dispoziţiile naţionale de transpunere a articolului 74;

(e) o instituţie nu transmite autorităţilor competente informaţii sau furnizează informaţii incomplete sau inexacte privind respectarea obligaţiei îndeplinirii cerinţelor de fonduri proprii prevăzute la articolul 92 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, încălcând articolul 99 alineatul (1) primul paragraf din regulamentul menţionat;

▼B

(f) o instituţie nu transmite autorităţilor competente date sau furnizează informaţii incomplete sau inexacte cu privire la datele menţionate la articolul 101 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(g) o instituţie nu transmite autorităţilor competente informaţii sau furnizează informaţii incomplete sau inexacte privind o expunere mare, încălcând articolul 394 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(h) o instituţie nu transmite autorităţilor competente informaţii sau furnizează informaţii incomplete sau inexacte privind lichiditatea, încălcând articolul 415 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(i) o instituţie nu transmite autorităţilor competente informaţii sau furnizează informaţii incomplete sau inexacte privind rata efectului de levier, încălcând articolul 430 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(j) o instituţie nu își îndeplinește în mod repetat sau persistent obligaţia de a dispune de active lichide, încălcând articolul 412 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(k) o instituţie își asumă o expunere care încalcă limitele stabilite la articolul 395 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(l) o instituţie este expusă la riscul de credit al unei poziţii de securitizare fără a îndeplini condiţiile prevăzute la articolul 405 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(m) o instituţie nu comunică informaţii sau furnizează informaţii incomplete sau inexacte, încălcând articolului 431 alineatele (1), (2) și (3) sau articolul 451 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(n) o instituţie efectuează plăți către deţinătorii instrumentelor incluse în fondurile sale proprii fără a respecta dispoziţiile articolului 141 din prezenta directivă ►C2 sau în cazurile în care articolul 28, 52 sau 63 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 interzice astfel de plăţi către deţinătorii de instrumente incluse în fonduri proprii; ◄

(o) o instituţie este găsită vinovată de o încălcare gravă a dispoziţiilor naţionale adoptate în temeiul Directivei 2005/60/CE;

(p) o instituţie permite uneia sau mai multor persoane care nu respectă articolul 91 să devină sau să rămână membri ai organului de conducere;

▼M5

(q) o instituţie-mamă, o societate financiară holding-mamă sau o societate financiară holding mixtă-mamă nu ia măsurile care pot fi solicitate pentru asigurarea conformităţii cu cerinţele prudenţiale prevăzute în partea a treia, a patra, a șasea sau a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau care se impun în temeiul articolului 104 alineatul (1) litera (a) sau al articolului 105 din prezenta directivă pe bază consolidată sau subconsolidată.

▼B

(2) Statele membre se asigură că, în cazurile menţionate la alineatul (1), se pot aplica cel puţin următoarele sancţiuni administrative și alte măsuri administrative:

▼B

(a) o declarație publică în care se indică persoana fizică, instituția, societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă responsabilă și natura încălcării;

(b) un ordin prin care i se cere persoanei fizice sau juridice responsabile să înceteze comportamentul respectiv și să se abțină de la repetarea comportamentului respectiv;

(c) în cazul unei instituții, retragerea autorizației instituției în conformitate cu articolul 18;

(d) sub rezerva articolului 65 alineatul (2), sancționarea unui membru al organului de conducere al instituției sau a oricărei alte persoane fizice considerate responsabile prin interzicerea temporară a exercitării funcțiilor lor în instituții;

(e) în cazul unei persoane juridice, sancțiuni administrative pecuniare de până la 10 % din valoarea totală netă anuală a cifrei de afaceri, care include următoarele sume ale întreprinderii din exercițiul financiar precedent: venitul brut constând din dobânzile de primit și alte venituri similare, venitul rezultat din acțiuni și alte titluri cu randament fix/variabil, precum și comisioanele sau taxele de primit, în conformitate cu articolul 316 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(f) în cazul unei persoane fizice, sancțiuni administrative pecuniare de până la 5 000 000 EUR sau, în statele membre a căror monedă nu este euro, echivalentul în moneda națională la 17 iulie 2013;

(g) sancțiuni administrative pecuniare egale cu până la de două ori valoarea profiturilor obținute sau a pierderilor evitate ca urmare a încălcării, în cazul în care acestea pot fi stabilite.

În cazul în care o întreprindere menționată la primul paragraf litera (e) este o filială a unei întreprinderi-mamă, venitul brut relevant este venitul brut rezultat din conturile consolidate ale întreprinderii-mamă principale din exercițiul financiar precedent;

Articolul 68

Publicarea sancțiunilor administrative

(1) Statele membre asigură faptul că autoritățile competente publică pe site-ul lor internet oficial cel puțin orice sancțiune administrativă împotriva căreia nu există vreo cale de atac și care este aplicată pentru încălcarea dispozițiilor naționale de transpunere a prezentei directive și a Regulamentului (UE) nr. 575/2013, inclusiv informații privind tipul și natura încălcării și identitatea persoanei fizice sau juridice sancționate, fără întârziere după informarea persoanei respective cu privire la sancțiunile respective.

În cazul în care statele membre permit publicarea sancțiunilor împotriva cărora există o cale de atac, autoritățile competente publică, de asemenea, fără întârziere, pe site-urile lor internet oficiale, informații privind starea recursului și rezultatul acestuia.

(2) Autoritățile competente publică sancțiunile fără a indica identitatea entităților implicate, în conformitate cu dreptul intern, în oricare dintre următoarele situații:

▼B

(a) atunci când sancţiunea este impusă unei persoane fizice și, în urma unei evaluări anterioare obligatorii, se dovedește că publicarea datelor cu caracter personal este disproporţionată;

(b) atunci când publicarea ar pune în pericol stabilitatea pieţelor financiare sau o anchetă penală în curs de desfășurare;

(c) atunci când publicarea ar cauza, în măsura în care se poate stabili acest lucru, daune disproporţionate instituţiilor sau persoanelor fizice implicate.

Alternativ, în cazul în care circumstanţele menţionate la primul paragraf ar putea înceta într-un termen rezonabil, publicarea în temeiul alineatului (1) poate fi amânată pentru un astfel de termen.

(3) Autorităţile competente se asigură că informaţiile publicată în temeiul alineatului (1) sau (2) rămân pe site-ul lor internet oficial pentru o perioadă de cel puţin cinci ani. Datele cu caracter personal se păstrează pe site-ul internet oficial al autorităţii competente numai pentru perioada necesară, în conformitate cu normele aplicabile în materie de protecţie a datelor.

(4) Până la 18 iulie 2015, ABE prezintă Comisiei un raport privind publicarea de către statele membre a sancţiunilor, fără a indica identitatea entităţilor implicate, în conformitate cu alineatul (2), în special atunci când au existat diferenţe semnificative între statele membre în această privinţă. În plus, ABE prezintă un raport Comisiei privind orice diferenţe semnificative în ceea ce privește durata publicării sancţiunilor în temeiul dreptului intern.

Articolul 69

Schimbul de informaţii privind sancţiunile și menţinerea de către ABE a unei baze de date centrale

(1) Sub rezerva respectării cerinţelor de păstrare a secretului profesional menţionate la articolul 53 alineatul (1), autorităţile competente informează ABE cu privire la toate sancţiunile administrative, inclusiv toate interdicţiile permanente, aplicate în temeiul articolelor 65, 66 și 67, inclusiv orice cale de atac și rezultatul acesteia. ABE menţine o bază de date centralizată a sancţiunilor administrative care i-au fost aduse la cunoștinţă, exclusiv în scopul schimburilor de informaţii dintre autorităţile competente. Baza de date poate fi accesată numai de autorităţile competente și este actualizată pe baza informaţiilor furnizate de acestea.

(2) Atunci când o autoritate competentă evaluează buna reputaţie în sensul articolului 13 alineatul (1), al articolului 16 alineatul (3), al articolului 91 alineatul (1) și al articolului 121, aceasta consultă baza de date cu sancţiuni administrative a ABE. În cazul schimbării situaţiei sau a succesului unei căi de atac, ABE elimină sau actualizează din baza de date informaţiile relevante la solicitarea autorităţilor competente.

(3) Autorităţile competente verifică, în conformitate cu dreptul intern, existenţa unei condamnări relevante în cazierul judiciar al persoanei în cauză. În acest sens, informaţiile sunt transmise în conformitate cu Decizia 2009/316/JAI a Consiliului și cu Decizia-cadru 2009/315/JAI, astfel cum au fost transpuse în dreptul intern.

▼B

(4) ABE menţine o pagină web cu linkuri către publicarea de către fiecare autoritate competentă a sancţiunilor administrative în temeiul articolului 68 și indică perioada de timp pentru care fiecare stat membru publică sancţiunile administrative.

Articolul 70

Aplicarea efectivă a sancţiunilor și exercitarea competenţelor de a impune sancţiuni de către autorităţile competente

Statele membre se asigură că, atunci când stabilesc tipul sancţiunilor administrative sau al altor măsuri administrative și nivelul sancţiunilor administrative pecuniare, autorităţile competente iau în considerare toate circumstanţele relevante, inclusiv, după caz:

(a) gravitatea și durata încălcării;

(b) gradul de responsabilitate al persoanei fizice sau juridice responsabile de încălcare;

(c) capacitatea financiară a persoanei fizice sau juridice responsabile de încălcare, astfel cum este indicată, de exemplu, de cifra de afaceri totală a persoanei juridice sau de venitul anual al persoanei fizice;

(d) volumul profiturilor obţinute sau a veniturilor rezultate din evitarea pierderilor de către persoana fizică sau juridică responsabilă de încălcare, în măsura în care acestea pot fi stabilite;

(e) pierderile suferite de terţi ca urmare a încălcării, în măsura în care acestea pot fi stabilite;

(f) măsura în care persoana fizică sau juridică responsabilă de încălcare cooperează cu autoritatea competentă;

(g) încălcări anterioare comise de persoana fizică sau juridică responsabilă de încălcare;

(h) orice posibile consecinţe sistemice ale încălcării.

Articolul 71

Raportarea încălcărilor

(1) Statele membre se asigură că autorităţile competente stabilesc mecanisme eficiente și fiabile pentru a încuraja raportarea la autorităţile competente a încălcărilor potenţiale sau reale ale dispoziţiilor naţionale de transpunere a prezentei directive și a Regulamentului (UE) nr. 575/2013.

(2) Mecanismele menţionate la alineatul (1) cuprind cel puţin:

(a) proceduri specifice pentru primirea rapoartelor privind încălcările și luarea de măsuri ulterioare;

(b) protecţie adecvată pentru angajaţii instituţiilor care raportează încălcări comise în cadrul instituţiei, împotriva represaliilor, discriminării sau altor tipuri de tratament inechitabil;

▼B

(c) protecţia datelor cu caracter personal ale persoanei care raportează încălcarea, precum și ale persoanei fizice suspectate că este responsabilă de încălcare, în conformitate cu Directiva 95/46/CE.

(d) norme clare care asigură faptul că este garantată confidenţialitatea în toate cazurile faţă de persoana care raportează încălcările comise în cadrul instituţiei, cu excepţia cazului în care dreptul intern impune dezvăluirea în contextul unor anchete suplimentare sau al unor proceduri judiciare ulterioare.

(3) Statele membre cer instituţiilor să dispună de proceduri adecvate privind raportarea de către angajaţi a încălcărilor, la nivel intern, prin intermediul unui canal specific, independent și autonom.

Un astfel de canal poate fi furnizat și prin dispoziţii prevăzute de partenerii sociali. Se aplică măsurile de protecţie menţionate la alineatul (2) literele (b), (c) și (d).

Articolul 72

Dreptul la o cale de atac

Statele membre se asigură că deciziile și măsurile luate în temeiul actelor cu putere de lege și actelor administrative adoptate în conformitate cu prezenta directivă sau cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pot face obiectul unei căi de atac. Statele membre se asigură de asemenea că situaţia în care nu se ia nicio decizie în termen de șase luni de la prezentarea cererii de autorizare care conţine toate informaţiile necesare potrivit dispoziţiilor naţionale de transpunere a prezentei directive, face obiectul dreptului la o cale de atac.

CAPITOLUL 2

Procese de control

Secţiunea I

Procesul de evaluare a adecvării capitalului intern

Articolul 73

Capital intern

Instituţiile dispun de strategii și proceduri solide, eficace și cuprinzătoare pentru a evalua și menţine în permanenţă valorile, tipurile și repartizarea capitalului intern pe care le consideră adecvate pentru a acoperi natura și nivelul riscurilor la care sunt expuse sau ar putea fi expuse.

Strategiile și procedurile respective fac obiectul unui control intern periodic pentru a garanta că rămân complete și adaptate naturii, amplorii și complexităţii activităţilor instituţiei în cauză.

▼B

Secţiunea II

Dispoziţiile, procesele şi mecanismele instituţiilor

Subsecţiunea 1

Principii generale

▼M5

Articolul 74

Cadrul de administrare a activității și planuri de redresare și rezoluție

(1) Instituţiile dispun de un cadru solid de administrare a activităţii, care include o structură organizatorică clară cu linii de responsabilitate bine definite, transparente și coerente, procese eficace de identificare, administrare, monitorizare și raportare a riscurilor la care sunt sau pot fi expuse, mecanisme adecvate de control intern, inclusiv proceduri administrative și contabile riguroase, precum și politici și practici de remunerare care să promoveze și să fie în concordanţă cu o administrare sănătoasă și eficace a riscurilor.

Politicile și practicile de remunerare menţionate la primul paragraf sunt neutre din punctul de vedere al genului.

(2) Cadrul de administrare, procesele și mecanismele menţionate la alineatul (1) din prezentul articol sunt cuprinzătoare și proporţionale cu natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente modelului de afaceri și activităţilor instituţiei. Criteriile tehnice stabilite la articolele 76-95 sunt luate în considerare.

(3) ABE emite orientări, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, referitoare la cadrul de administrare, procesele și mecanismele menţionate la alineatul (1) din prezentul articol, ţinând seama de alineatul (2) din prezentul articol.

ABE emite orientări, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, referitoare la politica de remunerare neutră din punctul de vedere al genului, adresate instituţiilor.

În termen de doi ani de la data publicării orientărilor menţionate la al doilea paragraf, pe baza informaţiilor colectate de autorităţile competente, ABE publică un raport privind aplicarea politicilor de remunerare neutre din punctul de vedere al genului de către instituţii.

▼B

Articolul 75

Supravegherea politicilor de remunerare

▼M5

(1) Autorităţile competente colectează informaţiile făcute publice în conformitate cu criteriile de publicare stabilite la articolul 450 alineatul (1) literele (g), (h), (i) și (k) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și informaţiile furnizate de instituţii cu privire la diferenţele de remunerare între femei și bărbaţi și utilizează informaţiile respective pentru a compara tendinţele și practicile în materie de remunerare. Autorităţile competente furnizează ABE aceste informaţii.

▼B

(2) ABE emite orientări cu privire la politicile de remunerare viabile care sunt conforme cu principiile prevăzute la articolele 92-95. Aceste orientări trebuie să ţină seama de principiile privind politicile de remunerare viabile din Recomandarea 2009/384/CE a Comisiei din 30 aprilie 2009 privind politicile de remunerare în sectorul serviciilor financiare ([1]).

AEVMP colaborează strâns cu ABE pentru a elabora orientări cu privire la politicile de remunerare pentru categoriile de personal implicate în furnizarea de servicii și activităţi de investiţii în sensul punctului 2 de la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2004/39/CE.

ABE utilizează informaţiile primite de la autorităţile competente în conformitate cu alineatul (1) pentru a compara tendinţele și practicile de remunerare la nivelul Uniunii.

(3) Autorităţile competente colectează informaţii privind numărul persoanelor fizice de la nivelul unei instituţii a căror remuneraţie este de 1 milion de euro sau mai mult pentru un exerciţiu financiar, incluzând responsabilităţile de serviciu, sectorul operaţional în cauză, principalele elemente ale salariului, primele, indemnizaţiile pe termen lung și contribuţia la pensie. Aceste informaţii se transmit la ABE, care le publică la nivel agregat pentru fiecare stat membru de origine, într-un format de raportare comun. ABE poate elabora linii directoare pentru a facilita punerea în aplicare a acestui paragraf și a asigura consecvenţa informaţiilor colectate.

Subsecţiunea 2

Criterii tehnice privind organizarea și tratarea riscurilor

Articolul 76

Tratarea riscurilor

(1) Statele membre se asigură că organul de conducere aprobă și examinează periodic strategiile și politicile de asumare, gestionare, monitorizare și diminuare a riscurilor la care instituţia este expusă sau ar putea fi expusă, inclusiv riscuri determinate de mediul macroeconomic în care instituţia respectivă își desfășoară activitatea, având în vedere starea ciclului economic.

(2) Statele membre se asigură că organul de conducere dedică suficient timp pentru examinarea problemelor legate de risc. Organul de conducere se implică activ și asigură alocarea unor resurse adecvate în vederea administrării tuturor riscurilor semnificative abordate în cuprinsul prezentei directive și în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, precum și în vederea evaluării activelor, a utilizării ratingurilor externe și a modelelor interne referitoare la riscurile respective. Instituţia stabilește linii de raportare către organul de conducere care să acopere toate riscurile semnificative, politicile de gestionare a riscurilor, precum și modificările aduse acestora.

([1]) JO L 120, 15.5.2009, p. 22.

▼B

(3) Statele membre se asigură că instituțiile semnificative din punctul de vedere al dimensiunii acestora, al organizării interne și al naturii, amplorii și complexității activităților lor înființează un comitet de risc compus din membri ai organului de conducere care nu îndeplinesc nicio funcție executivă în instituția respectivă. Membrii comitetului de risc trebuie să dispună de nivelul necesar de cunoștințe, competențe și experiență pentru a înțelege pe deplin și a monitoriza strategia de risc și apetitul pentru risc al instituției.

Comitetul de risc consiliază organul de conducere cu privire la apetitul pentru risc și strategia de risc globale actuale și viitoare ale instituției și sprijină organul de conducere în monitorizarea punerii în aplicare a acestei strategii de către conducerea superioară. Responsabilitatea generală în privința riscurilor îi revine în continuare organului de conducere.

Comitetul de risc verifică dacă prețurile activelor și pasivelor oferite clienților țin seama pe deplin de modelul de afaceri și strategia de risc ale instituției. În cazul în care prețurile nu reflectă riscurile în mod adecvat în conformitate cu modelul de afaceri și cu strategia de risc, comitetul de risc prezintă organului de conducere un plan de remediere a situației.

Autoritățile competente pot permite unei instituții, care nu este considerată semnificativă în sensul primului paragraf, să unifice comitetul de risc și comitetul de audit astfel cum este menționat la articolul 41 din Directiva 2006/43/CE. Membrii comitetului mixt au cunoștințele, competențele și experiența necesare atât pentru comitetul de risc, cât și pentru cel de audit.

(4) Statele membre se asigură că organul de conducere, în funcția sa de supraveghere, precum și comitetul de risc, în cazul în care s-a înființat un astfel de comitet, au accesul corespunzător la informații privind profilul de risc al instituției și, dacă este necesar și adecvat, la funcția de gestionare a riscurilor și la consultanță de specialitate externă.

Organul de conducere, în funcția sa de supraveghere, precum și comitetul de risc, în cazul în care s-a înființat un astfel de comitet, stabilesc natura, cantitatea, formatul și frecvența informațiilor privind riscurile pe care urmează să le primească. Pentru a sprijini crearea unor politici și practici de remunerare fiabile, comitetul de risc verifică, fără a aduce atingere sarcinilor comitetului de remunerare, dacă stimulentele oferite de sistemul de remunerare țin seama de riscuri, capital, lichidități, precum și de probabilitatea și calendarul câștigurilor.

(5) În conformitate cu cerința proporționalității prevăzută la articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2006/73/CE a Comisiei ([1]), statele membre se asigură că instituțiile au o funcție de gestionare a riscurilor independentă de funcțiile operaționale, precum și suficientă autoritate, importanță, resurse și acces la organul de conducere.

([1]) Directiva 2006/73/CE a Comisiei din 10 august 2006 de punere în aplicare a Directivei 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind cerințele organizatorice și condițiile de funcționare ale întreprinderilor de investiții și termenii definiți în sensul directivei menționate (JO L 241, 2.9.2006, p. 26).

▼B

Statele membre garantează că funcţia de gestionare a riscului se asigură că toate riscurile semnificative sunt identificate, evaluate și raportate în mod corespunzător. Acestea garantează că funcţia de gestionare a riscului este implicată activ în elaborarea strategiei de risc a instituţiei și în toate deciziile importante privind gestionarea riscurilor și că poate oferi o imagine completă asupra întregii game de riscuri la care este expusă instituţia.

În cazul în care este necesar, statele membre garantează că funcţia de gestionare a riscurilor poate informa direct organul de conducere în funcţia sa de supraveghere, independent de conducerea superioară, și poate să facă sesizări și să avertizeze acest organ, atunci când este cazul, dacă au loc evoluţii specifice ale riscurilor care afectează sau ar putea să afecteze instituţia, fără a aduce atingere responsabilităţilor pe care le are organul de conducere în funcţiile sale de supraveghere și/sau de conducere în conformitate cu prezenta directivă și cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Coordonatorul funcţiei de gestionare a riscurilor trebuie să fie un cadru de conducere superior independent, cu responsabilităţi distincte privind funcţia de gestionare a riscurilor. În cazul în care natura, amploarea și complexitatea activităţilor instituţiei nu justifică numirea unei persoane distincte, o altă persoană de rang înalt din cadrul instituţiei poate îndeplini funcţia respectivă, cu condiţia să nu existe niciun conflict de interese.

Coordonatorul funcţiei de gestionare a riscurilor nu poate fi demis fără aprobarea prealabilă din partea organului de conducere în funcţia sa de supraveghere și are acces direct la organul de conducere, în funcţia sa de supraveghere, atunci când este necesar.

▼M6

_____

▼B

Articolul 77

Abordări interne pentru calcularea cerinţelor de fonduri proprii

(1) Autorităţile competente încurajează instituţiile care sunt semnificative ţinând seama de dimensiunea, organizarea internă și natura, amploarea și complexitatea activităţilor lor să dezvolte o capacitate internă de evaluare a riscului de credit și să utilizeze mai frecvent abordarea bazată pe modele interne de rating pentru calcularea cerinţelor de fonduri proprii pentru riscul de credit, în cazul în care expunerile lor sunt semnificative în termeni absoluţi și în cazul în care au, în același timp, un număr mare de contrapartide semnificative. Prezentul articol nu aduc atingere îndeplinirii criteriilor prevăzute în partea a treia titlul I capitolul 3 secţiunea 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(2) Autorităţile competente monitorizează, ţinând cont de natura, amploarea și complexitatea activităţilor unei instituţii, faptul că aceasta nu se bazează în mod exclusiv sau automat pe ratinguri de credit externe pentru evaluarea bonităţii unei entităţi sau a unui instrument financiar.

▼B

(3) Autoritățile competente încurajează instituțiile, ținând seama de dimensiunea și organizarea lor internă și de natura, amploarea și complexitatea activităților acestora, să dezvolte o capacitate internă de evaluare a riscului de credit și să utilizeze mai frecvent modele interne de calculare a cerințelor de fonduri proprii pentru riscul specific al titlurilor de creanță din portofoliul de tranzacționare, împreună cu modele interne de calculare a cerințelor de fonduri proprii pentru riscul de nerambursare și de migrare în cazul în care expunerile față de riscuri specifice sunt semnificative în termeni absoluți și în cazul în care au un număr mare de poziții semnificative pe titluri de creanță ale unor emitenți diferiți.

Prezentul articol nu aduc atingere îndeplinirii criteriilor prevăzute în partea a treia titlul IV capitolul 5 secțiunile 1-5 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(4) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a defini mai exact noțiunea de „expuneri la un risc specific care sunt semnificative în termeni absoluți”, menționată la alineatul (3) primul paragraf, și pragurile pentru numerele mari de contrapartide semnificative și poziții pe titluri de creanță ale unor emitenți diferiți. ABE înaintează aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare Comisiei până la 1 ianuarie 2014.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 78

Abordări interne pentru calcularea cerințelor de fonduri proprii

(1) Autoritățile competente se asigură că instituțiile cărora li se permite să utilizeze metode interne pentru calcularea valorilor expunerilor ponderate la risc sau a cerințelor de fonduri proprii, cu excepția riscului operațional, transmit rezultatele calculelor prin metodele lor interne pentru expunerile sau pozițiile lor care sunt incluse în portofoliile de referință. Instituțiile transmit autorităților competente rezultatele calculelor lor, împreună cu o explicație a metodologiilor utilizate pentru a produce aceste rezultate, cu o periodicitate adecvată, și cel puțin o dată pe an.

(2) Autoritățile competente asigură faptul că instituțiile transmit autorităților competente și ABE rezultatele calculelor menționate la alineatul (1) în conformitate cu modelul dezvoltat de ABE în conformitate cu alineatul (8). În cazul în care autoritățile competente aleg să dezvolte portofolii specifice, acest lucru are loc în consultare cu ABE și se asigură faptul că instituțiile raportează rezultatele calculelor separat de rezultatele calculelor pentru portofoliile ABE.

(3) Autoritățile competente monitorizează, pe baza informațiilor transmise de instituții în conformitate cu alineatul (1), diferitele valori ale expunerilor ponderate la risc sau cerințele de fonduri proprii, după caz, cu excepția riscului operațional, pentru expunerile sau tranzacțiile din portofoliul de referință, care se bazează pe metodele interne ale instituțiilor respective. Cel puțin o dată pe an, autoritățile competente realizează o evaluare a calității metodelor respective, acordând o atenție deosebită:

▼B

(a) metodelor care afișează diferenţe semnificative în ceea ce privește cerinţele de fonduri proprii pentru aceeași expunere;

(b) metodelor în cazul cărora diversitatea este deosebit de mare sau mică, precum și în cazul cărora subestimarea cerinţelor de fonduri proprii este semnificativă și sistematică.

ABE produce un raport pentru a sprijini autorităţile competente în evaluarea calităţii metodelor interne pe baza informaţiilor menţionate la alineatul (2).

(4) În cazul în care anumite instituţii prezintă discrepanţe semnificative faţă de majoritatea instituţiilor omoloage sau în cazul în care există puţine elemente comune în metodele utilizate, ceea ce conduce la rezultate foarte variate, autorităţile competente investighează motivele acestui fapt și, dacă se poate stabili în mod clar că metoda unei instituţii duce la o subestimare a cerinţelor de fonduri proprii care nu poate fi atribuită diferenţelor în materie de riscuri ale expunerilor sau poziţiilor aferente, adoptă măsurile corective necesare.

(5) Autorităţile competente asigură faptul că deciziile lor privind caracterul adecvat al măsurilor corective menţionate la alineatul (4) respectă principiul conform căruia aceste măsuri trebuie să menţină obiectivele unei metode interne și, prin urmare:

(a) nu conduc la standardizare sau metode preferate;

(b) nu creează stimulente incorecte; sau

(c) nu cauzează un comportament gregar.

(6) ABE poate emite orientări și recomandări în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 atunci când consideră că sunt necesare, pe baza informaţiilor și evaluărilor menţionate la alineatele (2) și (3) de la prezentul articol, pentru a îmbunătăţi practicile de supraveghere sau practicile instituţiilor în ceea ce privește metodele interne.

(7) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:

(a) procedurile pentru transmiterea reciprocă a evaluărilor efectuate în conformitate cu alineatul (3) între autorităţile competente și cu ABE;

(b) standardele pentru evaluarea efectuată de autorităţile competente menţionate la alineatul (3).

ABE înaintează aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare Comisiei până la 1 ianuarie 2014.

Se deleagă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(8) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza:

(a) modelul, definiţiile și soluţiile informatice care trebuie aplicate în Uniune pentru raportarea menţionată la alineatul (2);

▼B

(b) portofoliul sau portofoliile de referinţă menţionate la alineatul (1).

ABE înaintează aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare Comisiei până la 1 ianuarie 2014.

Se conferă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(9) Până la 1 aprilie 2015 și după consultarea ABE, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport referitor la funcţionarea evaluării comparative a metodelor interne, inclusiv la domeniul de aplicare al modelului. Dacă este cazul raportul este însoţit de o propunere legislativă.

Articolul 79

Riscul de credit și riscul de contrapartidă

Autorităţile competente se asigură că:

(a) acordarea de credite se face pe baza unor criterii solide și bine definite și că procesul de aprobare, modificare, reînnoire și refinanţare a creditelor se stabilește cu claritate;

(b) instituţiile au metodologii interne care le permit să evalueze riscul de credit al expunerilor faţă de debitori individuali, titluri de valoare sau poziţiile din securitizare, precum și riscul de credit la nivelul portofoliului. În special, metodologiile interne nu trebuie să se bazeze exclusiv sau în mod mecanic pe ratinguri de credit externe. În cazul în care cerinţele de fonduri proprii se bazează pe o evaluare a unei instituţii externe de evaluare a creditului (*ECAI, External Credit Assessment Institution*) sau pe faptul că o expunere este neevaluată, acest lucru nu scutește instituţiile de a lua în considerare și alte informaţii relevante pentru a își evalua modul de repartizare a capitalului intern;

(c) gestionarea și monitorizarea permanentă a diferitelor portofolii purtătoare de risc de credit și a diferitelor expuneri ale instituţiilor, inclusiv pentru identificarea și gestionarea creditelor problematice și pentru efectuarea ajustărilor de valoare și constituirea unor provizioane adecvate, se fac prin sisteme eficiente;

(d) diversitatea portofoliilor de credite trebuie să fie adecvată în funcţie de pieţele ţintă și strategiile globale de creditare ale instituţiei.

Articolul 80

Riscul rezidual

Autorităţile competente se asigură că riscul ca tehnicile recunoscute de diminuare a riscului de credit utilizate de instituţii să se dovedească mai puţin eficace decât previziunile este abordat și controlat, inclusiv prin intermediul unor politici și proceduri scrise.

▼B

Articolul 81

Riscul de concentrare

Autorităţile competente se asigură că riscul de concentrare rezultat din expunerile faţă de fiecare contraparte, inclusiv contrapartide centrale, grupuri de contrapartide asociate și contrapartide din același sector economic, aceeași regiune geografică sau care desfășoară aceeași activitate sau furnizează aceeași marfă, sau din aplicarea tehnicilor de diminuare a riscului de credit, inclusiv, în special, riscurile aferente expunerilor indirecte mari din credite, de exemplu, faţă de un singur emitent de garanţii, este abordat și controlat, inclusiv prin intermediul unor politici și proceduri scrise.

Articolul 82

Riscul din securitizare

(1) Autorităţile competente se asigură că riscurile care decurg din tranzacţii de securitizare în care instituţiile de credit au calitatea de investitor, iniţiator sau sponsor, inclusiv riscurile reputaţionale (care apar în cazul structurilor sau produselor complexe), sunt evaluate și abordate pe baza unor politici și proceduri adecvate pentru a garanta că structura economică a tranzacţiei este integral reflectată în deciziile de evaluare și gestionare a riscurilor.

(2) Autorităţile competente se asigură că instituţiile care sunt iniţiatoare de tranzacţii de securitizare care se reînnoiesc și au clauze de rambursare anticipată dispun de programe de lichidităţi privind atât rambursarea planificată, cât și rambursarea anticipată.

Articolul 83

Riscul de piaţă

(1) Autorităţile competente se asigură că se pun în aplicare politici și procese pentru identificarea, măsurarea și administrarea tuturor surselor și efectelor semnificative ale riscurilor de piaţă.

(2) Autorităţile competente se asigură că, atunci când poziţia scurtă devine scadentă înaintea poziţiei lungi, instituţiile iau de asemenea măsuri împotriva riscului de lipsă de lichidităţi.

(3) Capitalul intern trebuie să fie adecvat la riscurile de piaţă importante care nu sunt supuse unei cerinţe de fonduri proprii.

Instituţiile care, la calcularea cerinţelor de fonduri proprii pentru riscul de poziţie în conformitate cu partea a treia titlul IV capitolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, și-au compensat poziţiile pe una sau mai multe dintre acţiunile care compun un indice bursier cu una sau mai multe poziţii pe contractul futures pe indici bursieri sau un alt instrument derivat bazat pe indici bursieri au un capital intern adecvat pentru a acoperi riscul de bază de pierderi cauzate de faptul că valoarea contractului futures sau a unui alt instrument derivat nu evoluează în deplină concordanţă cu valoarea acţiunilor constituente; de asemenea, instituţiile deţin un astfel de capital intern corespunzător atunci când deţin poziţii opuse pe contracte futures privind indici bursieri care nu sunt identice în ceea ce privește fie scadenţa ori structura lor, fie ambele.

▼B

În cazul în care utilizează tratamentul prevăzut la articolul 345 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituţiile trebuie să se asigure că deţin un capital intern suficient pentru acoperirea riscului de pierdere care există între momentul angajamentului iniţial și următoarea zi lucrătoare.

▼M5

Articolul 84

Riscul de rată a dobânzii rezultat din activităţi din afara portofoliului de tranzacţionare

(1) Autorităţile competente se asigură că instituţiile pun în aplicare sisteme interne, utilizează metodologia standardizată sau metodologia standardizată simplificată pentru a identifica, a evalua, a gestiona și a reduce riscurile care decurg din variaţiile potenţiale ale ratelor dobânzii care afectează atât valoarea economică a capitalului propriu, cât și veniturile nete din dobânzi aferente activităţilor din afara portofoliului de tranzacţionare ale unei instituţii.

(2) Autorităţile competente se asigură că instituţiile pun în aplicare sisteme pentru a evalua și a monitoriza riscurile care decurg din variaţiile potenţiale ale marjelor de credit care afectează atât valoarea economică a capitalului propriu, cât și veniturile nete din dobânzi aferente activităţilor din afara portofoliului de tranzacţionare ale unei instituţii.

(3) O autoritate competentă poate impune unei instituţii obligaţia de a utiliza metodologia standardizată menţionată la alineatul (1) atunci când sistemele interne puse în aplicare de către acea instituţie pentru a evalua riscurile menţionate la respectivul alineat nu sunt satisfăcătoare.

(4) O autoritate competentă poate solicita unei instituţii mici și de complexitate redusă, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 145 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, să utilizeze metodologia standardizată atunci când consideră că metodologia standardizată simplificată nu este adecvată pentru a capta riscul de rată a dobânzii care rezultă din activităţile din afara portofoliului de tranzacţionare ale instituţiei în cauză.

(5) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica, în sensul prezentului articol, o metodologie standardizată pe care instituţiile o pot utiliza în vederea evaluării riscurilor menţionate la alineatul (1) din prezentul articol, inclusiv o metodologie standardizată simplificată pentru instituţiile mici și de complexitate redusă, astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 145 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, care să fie cel puţin la fel de conservatoare ca metodologia standardizată.

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 iunie 2020.

Se deleagă Comisiei competenţa de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(6) ABE emite orientări pentru a preciza criteriile pentru:

▼M5

(a) evaluarea de către sistemul intern al unei instituţii a riscurilor menţionate la alineatul (1);

(b) identificarea, gestionarea și reducerea de către instituţii a riscurilor menţionate la alineatul (1);

(c) evaluarea și monitorizarea de către instituţii a riscurilor menţionate la alineatul (2);

(d) identificarea în rândul sistemelor interne puse în aplicare de către instituţii în sensul alineatului (1) a acelora care nu sunt satisfăcătoare, astfel cum se menţionează la alineatul (3).

ABE emite orientările respective până la 28 iunie 2020.

▼B

Articolul 85

Riscul operaţional

▼M5

(1) Autorităţile competente se asigură că instituţiile pun în aplicare politici și proceduri pentru evaluarea și gestionarea expunerilor la riscul operaţional, inclusiv la riscul de model și la riscurile care rezultă din externalizare, precum și pentru acoperirea evenimentelor cu frecvenţă redusă, dar extrem de grave. Instituţiile stabilesc ce anume constituie risc operaţional în sensul politicilor și procedurilor respective.

▼B

(2) Autorităţile competente se asigură că sunt instituite planuri de intervenţie și de continuitate a activităţii pentru a garanta capacitatea instituţiilor de a-și desfășura activitatea fără întreruperi și de a limita pierderile în caz de întrerupere gravă a activităţii.

Articolul 86

Riscul de lichiditate

(1) Autorităţile competente se asigură că instituţiile au strategii, politici, procese și sisteme robuste de identificare, măsurare, gestionare și monitorizare a riscului de lichiditate în cadrul unui număr corespunzător de termene, inclusiv pe parcursul zilei (*intra-day*), astfel încât să se asigure că instituţiile menţin rate adecvate de amortizoare de lichidităţi. Respectivele strategii, politici, procese și sisteme sunt ajustate în funcţie de liniile de activitate, monede, sucursale și entităţi juridice și includ mecanisme corespunzătoare de alocare pentru costurile de lichiditate, beneficii și riscuri.

(2) Strategiile, politicile, procesele și sistemele menţionate la alineatul (1) trebuie să fie proporţionale cu complexitatea, profilul de risc, sfera activităţii instituţiilor și toleranţa la risc stabilite de organul de conducere și să reflecte importanţa instituţiei în fiecare stat membru în care aceasta își desfășoară activitatea. Instituţiile comunică toleranţa la risc tuturor liniilor de activitate relevante.

▼B

(3) Autoritățile competente se asigură că instituțiile, ținând seama de natura, amploarea și complexitatea activităților acestora, dispun de profiluri de risc de lichiditate care respectă și nu depășesc nivelul stabilit pentru un sistem robust și care funcționează adecvat.

Autoritățile competente monitorizează evoluțiile înregistrate în legătură cu profilurile de risc de lichiditate, de exemplu caracteristicile și volumurile unui produs, administrarea riscurilor, politicile de finanțare și concentrările de fonduri.

Autoritățile competente adoptă măsuri eficace în cazul în care evoluțiile menționate la al doilea paragraf pot conduce la instabilitatea sistemică sau a unor instituții individuale.

Autoritățile competente informează ABE cu privire la eventualele măsuri aplicate în conformitate cu al treilea paragraf.

ABE adresează recomandări atunci când este necesar, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(4) Autoritățile competente se asigură că instituțiile elaborează metodologii pentru identificarea, măsurarea, gestionarea și monitorizarea pozițiilor de finanțare. Metodologiile respective includ fluxurile de numerar semnificative prezente și preconizate către și din active, datorii, elemente extrabilanțiere, inclusiv din datorii contingente și posibilul impact al riscului reputațional.

(5) Autoritățile competente se asigură că instituțiile fac distincție între activele gajate și cele negrevate disponibile în orice moment, în special în situații de urgență. De asemenea, acestea se asigură că instituțiile iau în considerare entitatea juridică în care se află activele, țara în care activele sunt înregistrate legal fie într-un registru, fie într-un cont, precum și eligibilitatea acestora și monitorizează modul în care activele pot fi mobilizate prompt.

(6) Autoritățile competente se asigură că instituțiile au în vedere și limitele juridice, de reglementare și operaționale existente, impuse potențialelor transferuri de lichidități și active negrevate dintre entități, atât în interiorul Spațiului Economic European, cât și în afara acestuia.

(7) Autoritățile competente se asigură că instituțiile iau în considerare diferite instrumente de diminuare a riscului de lichiditate, inclusiv un sistem de limite și rezerve de lichidități, pentru a putea face față diferitelor situații de criză, precum și o structură de finanțare și un acces la sursele de finanțare diversificate într-un mod corespunzător. Dispozițiile respective se reexaminează cu regularitate.

(8) Autoritățile competente se asigură că instituțiile au în vedere scenarii alternative privind pozițiile de lichiditate și factorii de diminuare a riscurilor și că reexaminează ipotezele care stau la baza deciziilor privind poziția de finanțare cel puțin o dată pe an. În acest sens, scenariile alternative trebuie să vizeze în special elementele extrabilanțiere și alte datorii contingente, inclusiv cele ale entităților special constituite în scopul securitizării (*SSPE, Securitisation Special Purpose Entities*) sau ale altor entități speciale, menționate în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în raport cu care instituția acționează ca sponsor sau oferă un sprijin semnificativ sub formă de lichidități.

▼B

(9) Autoritățile competente se asigură că instituțiile iau în considerare potențialul impact al scenariilor alternative privind anumite instituții, al scenariilor la nivel de piață și al scenariilor alternative combinate. Trebuie avute în vedere diferite perioade de timp și diferite grade ale condițiilor de criză.

(10) Autoritățile competente se asigură că instituțiile își ajustează strategiile, politicile interne și limitele cu privire la riscul de lichiditate și elaborează planuri de urgență eficiente, având în vedere rezultatul scenariilor alternative menționate la alineatul (7).

▼M6

(11) Autoritățile competente se asigură că instituțiile dispun de planuri de redresare privind lichiditatea care stabilesc strategii adecvate și măsuri de punere în aplicare corespunzătoare pentru a rezolva problema eventualei lipse de lichidități, inclusiv în ceea ce privește sucursalele stabilite într-un alt stat membru. Autoritățile competente se asigură că planurile respective sunt testate de instituții cel puțin o dată pe an, actualizate pe baza rezultatelor scenariilor alternative menționate la alineatul (8), raportate conducerii superioare și aprobate de aceasta, astfel încât politicile și procesele interne să poată fi ajustate în consecință. Instituțiile iau măsurile operaționale necesare în avans pentru a se asigura că planurile de redresare privind lichiditatea pot fi puse în aplicare imediat. Printre aceste măsuri operaționale se numără asigurarea disponibilității imediate a garanțiilor pentru finanțare de la banca centrală. Aceasta include asigurarea disponibilității garanției în moneda unui alt stat membru, dacă este cazul, sau în moneda unei țări terțe față de care instituția are expuneri și, dacă este necesar din punct de vedere operațional, pe teritoriul unui stat membru gazdă sau al unei țări terțe față de moneda căreia are expuneri.

▼B

Articolul 87

Riscul efectului de levier excesiv

(1) Autoritățile competente se asigură că instituțiile dispun de politici și procese pentru identificarea, gestionarea și monitorizarea riscului asociat folosirii excesive a efectului de levier. Indicatorii riscului asociat folosirii excesive a efectului de levier trebuie să includă rata efectului de levier stabilită în conformitate cu articolul 429 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și neconcordanțele dintre active și obligații.

(2) Autoritățile competente se asigură că instituțiile tratează cu precauție problema riscului asociat folosirii excesive a efectului de levier, ținând cont de creșterile potențiale ale riscului asociat folosirii excesive a efectului de levier cauzate de reducerea fondurilor proprii ale instituției prin pierderi anticipate sau realizate, în funcție de normele contabile aplicabile. În acest scop, instituțiile trebuie să poată face față la diferite situații de criză din punctul de vedere al riscului asociat folosirii excesive a efectului de levier.

▼B

Subsecţiunea 3

Guvernanţa

Articolul 88

Principii de guvernanţă

(1) Statele membre se asigură că organul de conducere defineşte, supraveghează şi este responsabil pentru punerea în aplicare a unor principii de guvernanţă care să asigure administrarea eficientă şi prudentă a instituţiei, inclusiv separarea responsabilităţilor în cadrul organizaţiei şi prevenirea conflictelor de interese.

Aceste principii trebuie să includă următoarele principii:

(a) organul de conducere trebuie să aibă responsabilitate generală în ceea ce priveşte instituţia şi aprobă şi supraveghează punerea în aplicare a obiectivelor strategice, a strategiei de risc şi a guvernanţei interne a instituţiei;

(b) organul de conducere trebuie să asigure integritatea sistemelor de contabilitate şi de raportare financiară, inclusiv controalele financiare şi operaţionale şi respectarea legislaţiei şi a standardelor relevante;

(c) organul de conducere trebuie să supravegheze procesul de publicare a informaţiilor şi de comunicare;

(d) organul de conducere trebuie să fie responsabil pentru asigurarea supravegherii eficiente a conducerii superioare;

(e) preşedintele organului de conducere în funcţia sa de supraveghere a unei instituţii trebuie să nu exercite simultan funcţia de director executiv în cadrul aceleiaşi instituţii, cu excepţia cazului în care această suprapunere de funcţii este justificată de instituţie şi este autorizată de autorităţile competente.

Statele membre se asigură că organul de conducere monitorizează şi evaluează periodic eficacitatea principiilor de guvernanţă ale instituţiei şi adoptă măsurile adecvate pentru remedierea eventualelor deficienţe.

▼M5

Statele membre se asigură că datele privind împrumuturile acordate membrilor organului de conducere şi părţilor lor afiliate sunt documentate în mod corespunzător şi sunt puse la dispoziţia autorităţilor competente la cerere.

În sensul prezentului articol, termenul „parte afiliată” înseamnă:

(a) soţul/soţia, partenerul înregistrat în conformitate cu dreptul intern, copilul sau părintele unui membru al organului de conducere;

(b) o entitate comercială în care un membru al organului de conducere sau membrul său de familie în sens restrâns, astfel cum este menţionat la litera (a), are o deţinere calificată de 10 % sau mai mult din capital sau din drepturile de vot, sau în care respectivele persoane pot exercita o influenţă semnificativă, sau în care persoanele respective deţin poziţii aferente conducerii superioare sau sunt membre ale organului de conducere.

▼B

(2) Statele membre se asigură că instituţiile care sunt semnificative din punctul de vedere al dimensiunii și al organizării interne, precum și al naturii, amplorii și complexităţii activităţilor lor înființează un comitet de numire compus din membri ai organului de conducere care nu îndeplinesc nicio funcţie executivă în instituţia respectivă.

Comitetul de numire îndeplinește următoarele sarcini:

(a) identifică și recomandă candidaţi pentru ocuparea poziţiilor libere în cadrul organului de conducere, spre aprobare de către organul de conducere sau de către adunarea generală, evaluează echilibrul de cunoștinţe, competenţe, diversitate și experienţă în cadrul organului de conducere și pregătește o descriere a rolurilor și a capacităţilor în vederea numirii într-o anumită poziţie și evaluează așteptările în ceea ce privește timpul alocat în acest sens;

În plus, comitetul de numire decide cu privire la un obiectiv de reprezentare a sexului subreprezentat în cadrul organului de conducere și elaborează o politică privind modul de creștere a reprezentării sexului subreprezentat în cadrul organului de conducere pentru a atinge respectivul obiectiv. Obiectivul, politica și punerea sa în aplicare se publică în conformitate cu articolul 435 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(b) evaluează periodic, cel puţin o dată pe an, structura, dimensiunea, compoziţia și performanţele organului de conducere și formulează recomandări organului de conducere cu privire la eventuale modificări;

(c) evaluează periodic, cel puţin o dată pe an, cunoștinţele, competenţele și experienţa fiecărui membru al organului de conducere și al organului de conducere în ansamblul său și raportează organului de conducere în mod corespunzător;

(d) examinează periodic politica organului de conducere în ceea ce privește selecţia și numirea membrilor conducerii superioare și face recomandări organului de conducere.

În îndeplinirea sarcinilor sale, comitetul de numire ţine cont, în măsura posibilului și în mod permanent, de necesitatea asigurării faptului că procesul decizional al organului de conducere nu este dominat de nicio persoană sau grup mic de persoane într-un mod care este în detrimentul intereselor instituţiei în ansamblu.

Comitetul de numire poate utiliza orice tip de resurse pe care le consideră adecvate, inclusiv consultanţă externă, și beneficiază de finanţare corespunzătoare în acest scop.

În cazul în care, conform dreptului intern, organul de conducere nu are nicio competenţă în ceea ce privește procesul selectării și numirii niciunuia dintre membrii săi, prezentul alineat nu se aplică.

▼B

Articolul 89

Raportarea pentru fiecare țară în parte

(1) De la 1 ianuarie 2015, statele membre solicită fiecărei instituţii să comunice anual, defalcat pentru fiecare stat membru și pentru fiecare ţară terţă în care a înfiinţat o sucursală, următoarele informaţii pe bază consolidată pentru exerciţiul financiar:

(a) numele, natura activităţilor și localizarea geografică;

(b) cifra de afaceri;

(c) numărul de angajaţi în echivalent timp complet;

(d) profit sau pierdere înainte de impozitare;

(e) impozitul pe profit sau pierdere;

(f) subvenţii publice primite.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), statele membre solicită instituţiilor să comunice informaţiile menţionate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c) pentru prima dată la 1 iulie 2014.

(3) Până la 1 iulie 2014 toate instituţiile globale de importanţă sistemică autorizate în Uniune, astfel cum au fost identificate la nivel internaţional, transmit Comisiei informaţiile menţionate la alineatul (1) literele (d), (e) și (f) pe bază de confidenţialitate de către. Comisia, după consultarea ABE, AEAPO și AEVMP, după caz, desfășoară o evaluare generală în legătură cu potenţialele consecinţe economice negative ale publicării unor astfel de informaţii, inclusiv impactul asupra competitivităţii, disponibilitatea investiţiilor și a creditelor și stabilitatea sistemului financiar. Până la 31 decembrie 2014, Comisia își prezintă raportul Parlamentului European și Consiliului.

În cazul în care raportul Comisiei identifică efecte negative semnificative, Comisia va lua în considerare elaborarea unei propuneri legislative adecvate de modificare a obligaţiilor de comunicare prevăzute la alineatul (1) și poate, în conformitate cu articolul 145 litera (h), să reporteze obligaţiile respective. Comisia revizuiește anual necesitatea de a extinde respectiva reportare.

(4) Informaţiile prevăzute la alineatul (1) sunt supuse auditului în conformitate cu Directiva 2006/43/CE și sunt publicate, în cazul în care este posibil, ca anexă la propriile declaraţii financiare anuale sau la declaraţia financiară consolidată a instituţiei respective, după caz.

(5) În măsura în care actele legislative viitoare ale Uniunii pentru obligaţiile de comunicare depășesc ceea ce este prevăzut la prezentul articol, prezentul articol încetează să se aplice și va fi eliminat în mod corespunzător.

▼M5

(6) Până la 1 ianuarie 2021, Comisia, după ce se consultă cu ABE, EIOPA și ESMA, analizează dacă informaţiile menţionate la literele (a)-(f) de la alineatul (1) sunt încă adecvate, ţinând seama totodată de evaluările de impact anterioare, de acordurile internaţionale și de evoluţiile legislative din Uniune, precum și dacă la alineatul (1) pot fi adăugate alte cereri de informaţii relevante.

Până la 30 iunie 2021, pe baza consultărilor cu ABE, EIOPA și ESMA, Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului un raport privind analiza menţionată la prezentul alineat, însoţit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

▼B

Articolul 90

Publicarea rentabilităţii activelor

Printre indicatorii-cheie din rapoartele lor anuale, instituţiile publică rentabilitatea activelor lor, calculată ca profitul net realizat împărţit la valoarea totală a bilanţului.

Articolul 91

Organul de conducere

▼M5

(1) Instituţiile, societăţile financiare holding și societăţile financiare holding mixte, au responsabilitatea principală de a se asigura că membrii organului de conducere au în orice moment o reputaţie suficient de bună și posedă suficiente cunoștinţe, competenţe și experienţă pentru a-și exercita atribuţiile. Membrii organului de conducere îndeplinesc în special cerinţele de la alineatele (2)-(8).

În cazul în care membrii organului de conducere nu îndeplinesc cerinţele prevăzute la prezentul alineat, autorităţile competente au competenţa de a dispune înlocuirea unor astfel de membri din organul de conducere. Autorităţile competente verifică în special dacă sunt îndeplinite în continuare cerinţele prevăzute la prezentul alineat, în cazul în care au motive întemeiate să suspecteze că are loc sau a avut loc o tentativă sau o activitate de spălare de bani sau de finanţare a terorismului sau că există un risc crescut în acest sens în legătură cu instituţia în cauză.

▼B

(2) Toţi membrii organului de conducere trebuie să dedice suficient timp pentru a-și îndeplini atribuţiile în cadrul instituţiei.

(3) Numărul de funcţii de conducere care pot fi deţinute simultan de un membru al organului de conducere se stabilește în funcţie de circumstanţele specifice și de natura, amploarea și complexitatea activităţilor instituţiei. În afara cazului în care reprezintă statul membru, membrii organului de conducere al unei instituţii care este semnificativă din punct de vedere al dimensiunii, al organizării interne și al naturii, obiectului și complexităţii activităţilor sale deţin simultan, începând cu 1 iulie 2014, doar una dintre următoarele combinaţii de funcţii de conducere:

▼B

(a) funcţie de conducere executivă cu două funcţii de conducere neexecutive;

(b) patru funcţii de conducere neexecutive.

(4) În sensul alineatului (3), următoarele sunt considerate ca fiind o singură funcţie de conducere:

(a) Funcţiile de conducere executive sau neexecutive deţinute în cadrul aceluiași grup;

(b) Funcţiile de conducere executive sau neexecutive deţinute în cadrul:

(i) instituţiilor care sunt membre ale aceluiași sistem instituţional de protecţie, dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la articolul 113 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; sau

(ii) întreprinderilor (inclusiv entităţi nefinanciare) în cadrul cărora instituţia deţine o participaţie calificată.

(5) Funcţiile de conducere în organizaţiile care nu urmăresc, în mod predominant, obiective comerciale nu sunt avute în vedere în sensul alineatului (3).

(6) Autorităţile competente pot autoriza membri ai organului de conducere să deţină o funcţie neexecutivă suplimentară. Autorităţile competente informează periodic ABE în legătură cu astfel de autorizaţii.

▼M5

(7) Organul de conducere posedă la nivel colectiv cunoștinţe, competenţe și experienţă adecvate pentru a putea înţelege activităţile instituţiei, inclusiv principalele riscuri. Întreaga componenţă a organului de conducere reflectă o gamă suficient de largă de domenii de experienţă.

(8) Fiecare membru al organului de conducere acţionează cu onestitate, integritate și pe baza unei gândiri independente pentru a evalua și contesta în mod eficace deciziile conducerii superioare atunci când este necesar și pentru a supraveghea și monitoriza în mod eficace procesul de luare a deciziilor. Calitatea de membru al unei societăţi sau entităţi afiliate nu constituie în sine un obstacol în a acţiona pe baza unei gândiri independente.

▼B

(9) Instituţiile alocă resurse umane și financiare adecvate pentru integrarea și formarea membrilor organului de conducere.

(10) Statele membre sau autorităţile competente impun instituţiilor și comitetelor lor de numire respective să folosească o gamă largă de calităţi și competenţe atunci când recrutează membrii organului de conducere și, în acest sens, să pună în aplicare o politică de promovare a diversităţii în cadrul organului de conducere.

(11) Autorităţile competente colectează informaţiile publicate în conformitate cu articolul 435 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și le utilizează pentru a compara practicile în materie de diversitate. Autorităţile competente transmit ABE aceste informaţii. ABE utilizează aceste informaţii pentru a compara practicile în materie de diversitate la nivelul Uniunii.

▼B

(12) ABE emite orientări pentru a detalia următoarele:

(a) noţiunea de dedicare a unui timp suficient de către un membru al organului de conducere pentru îndeplinirea funcţiilor sale, în raport cu circumstanţele specifice și natura, amploarea și complexitatea activităţilor instituţiei;

(b) noţiunea de deţinere de către organul de conducere în ansamblul său a unor cunoștinţe, competenţe și experienţă adecvate, menţionată la alineatul (7);

(c) noţiunile de onestitate, integritate și independenţă de spirit a unui membru al organului de conducere, menţionate la alineatul (8);

(d) noţiunea de alocare de resurse umane și financiare adecvate pentru integrarea și instruirea membrilor organului de conducere, menţionată la alineatul (9);

(e) noţiunea de luare în considerare a diversităţii la selectarea membrilor organului de conducere, menţionată la alineatul (10);

▼M5

(f) aplicarea consecventă a competenţei menţionate la alineatul (1) al doilea paragraf.

▼B

ABE emite respectivele orientări până la 31 decembrie 2015.

(13) Prezentul articol nu aduce atingere dispoziţiilor referitoare la reprezentarea angajaţilor în cadrul organului de conducere, astfel cum este prevăzut în dreptul intern.

Articolul 92

Politici de remunerare

▼M5

_____

▼B

(2) ►M5 Statele membre se asigură că, la stabilirea și aplicarea politicilor privind remuneraţia totală, inclusiv salariile și beneficiile discreţionare de tipul pensiilor, pentru categoriile de personal ale căror activităţi profesionale au un impact semnificativ asupra profilului de risc al instituţiei, instituţiile respectă următoarele cerinţe într-un mod adecvat în raport cu dimensiunea și organizarea lor internă, precum și cu natura, amploarea și complexitatea activităţilor lor: ◄

(a) politica de remunerare promovează și este compatibilă cu o gestionare a riscurilor viabilă și eficace și nu încurajează asumarea unor riscuri care depășesc nivelul de risc tolerat de instituţie;

▼M5

(aa) politica de remunerare este o politică de remunerare neutră din punctul de vedere al genului;

▼B

(b) politica de remunerare este compatibilă cu strategia de afaceri, obiectivele, valorile și interesele pe termen lung ale instituţiei și cuprinde măsuri pentru evitarea conflictelor de interese;

▼B

(c) organul de conducere al instituției, în funcția sa de supraveghere, adoptă și revizuiește periodic principiile generale ale politicii de remunerare și este responsabil cu supravegherea aplicării acesteia;

(d) aplicarea politicii de remunerare este supusă, cel puțin o dată pe an, unei evaluări interne centrale și independente a respectării politicilor și procedurilor de remunerare adoptate de organul de conducere în cadrul funcției sale de supraveghere;

(e) membrii personalului care dețin funcții de control sunt independenți de unitățile operaționale pe care le supraveghează, dețin autoritatea corespunzătoare, și sunt remunerați în funcție de realizarea obiectivelor legate de funcțiile lor, indiferent de performanțele sectoarelor operaționale pe care le controlează;

(f) remunerarea funcționarilor cu rang superior cu atribuții de administrare a riscurilor și asigurare a conformității este supravegheată direct de către comitetul de remunerare menționat la articolul 95 sau, în cazul în care nu a fost înființat un astfel de comitet, de către organul de conducere în funcția sa de supraveghere;

(g) politica de remunerare, care ține cont de criteriile naționale de stabilire a salariilor, face o distincție clară între criteriile de stabilire:

(i) a remunerației fixe de bază, care ar trebui să reflecte în primul rând experiența profesională relevantă și responsabilitatea organizațională, astfel cum sunt prevăzute în fișa postului unui angajat, ca parte a termenilor de angajare și

(ii) a remunerației variabile, care ar trebui să reflecte performanțele sustenabile și adaptate la risc, precum și performanțele care depășesc ceea ce este necesar pentru a îndeplini atribuțiile prevăzute în fișa postului a unui angajat, ca parte a termenilor de angajare.

▼M5

(3) În sensul alineatului (2), categoriile de personal ale căror activități profesionale au un impact semnificativ asupra profilului de risc al instituției includ cel puțin:

(a) toți membrii organului de conducere și ai conducerii superioare;

(b) membrii personalului cu responsabilități de conducere asupra funcțiilor de control sau a unităților operaționale importante ale instituției;

(c) membrii personalului îndreptățiți la remunerații semnificative în exercițiul financiar precedent, cu condiția ca următoarele condiții să fie îndeplinite:

(i) remunerația membrului personalului este egală sau mai mare de 500 000 EUR și este egală sau mai mare decât remunerația medie acordată membrilor organului de conducere și ai conducerii superioare menționați la litera (a);

(ii) membrul personalului își desfășoară activitatea profesională într-o unitate operațională importantă, iar activitatea are, prin natura sa, un impact semnificativ asupra profilului de risc al unității operaționale în cauză.

▼B

Articolul 93

Instituţiile care beneficiază de o intervenţie guvernamentală

În cazul instituţiilor care beneficiază de o intervenţie guvernamentală excepţională, pe lângă principiile prevăzute la articolul 92 alineatul (2), se aplică următoarele:

(a) remuneraţia variabilă este limitată în mod strict ca procent din veniturile nete atunci când aceasta nu este corelată cu menţinerea unei baze solide de capital și încetarea în timp util a sprijinului guvernamental;

(b) autorităţile competente relevante cer instituţiilor să restructureze remuneraţia într-un mod conform cu administrarea viabilă a riscurilor și creșterea viabilă pe termen lung, inclusiv, după caz, stabilirea de limite pentru remunerarea membrilor organului de conducere al instituţiei;

(c) membrilor organului de conducere al instituţiei nu le este plătită nicio remuneraţie variabilă, decât în cazul în care acest lucru este justificat.

Articolul 94

Elementele variabile ale remuneraţiei

(1) Pentru elementele variabile ale remuneraţiei, pe lângă principiile prevăzute la articolul 92 alineatul (2) și în aceleași condiţii, se aplică următoarele:

(a) atunci când remuneraţia este corelată cu performanţa, la stabilirea valorii totale a remuneraţiei se iau în considerare performanţele individuale și cele ale unităţii operaţionale în cauză, precum și rezultatele generale ale instituţiei, iar la evaluarea performanţelor individuale se ţine seama de criterii financiare și nefinanciare;

(b) evaluarea performanţelor se realizează într-un cadru multianual pentru a se asigura că procesul de evaluare se bazează pe performanţe pe termen lung și că plata efectivă a componentelor bazate pe performanţe ale remuneraţiei se întinde pe o perioadă care ţine cont de ciclul de afaceri al instituţiei de credit și de riscurile specifice activităţii acesteia;

(c) remuneraţia variabilă totală nu limitează capacitatea instituţiei de a-și întări baza de capital;

(d) remuneraţia variabilă garantată nu este compatibilă cu administrarea sănătoasă a riscurilor sau cu principiul remunerării în funcţie de performanţă și nu trebuie să facă parte din planurile de remuneraţie prospective;

(e) remuneraţia variabilă garantată este excepţională și apare numai în contextul angajării de personal nou și numai atunci când instituţia dispune de o bază de capital solidă și puternică și este limitată la primul an de angajare;

(f) între componenta fixă și cea variabilă a remuneraţiei totale există un echilibru adecvat și componenta fixă reprezintă o proporţie suficient de mare din remuneraţia totală pentru a permite aplicarea unei politici complet flexibile privind componentele remuneraţiei variabile, care să includă posibilitatea de a nu plăti nicio componentă a remuneraţiei variabile;

▼B

(g) instituţiile stabilesc raporturile adecvate dintre componenta fixă și componenta variabilă ale remuneraţiei totale, pentru care se aplică următoarele principii:

(i) Componenta variabilă nu depășește 100 % din componenta fixă a remuneraţiei totale pentru fiecare persoană. Statele membre pot stabili un procentaj maxim mai scăzut;

(ii) Statele membre pot permite acţionarilor, proprietarilor sau asociaţilor instituţiei să aprobe un nivel maxim mai înalt al raportului dintre componenta fixă și cea variabilă a remuneraţiei cu condiţia ca nivelul global al componentei variabile să nu depășească 200 % din componenta fixă a remuneraţiei totale pentru fiecare persoană. Statele membre pot stabili un procentaj maxim mai scăzut.

Orice aprobare a unei rate majorate în conformitate cu primul paragraf de la prezentul punct se realizează în conformitate cu următoarea procedură:

— acţionarii, proprietarii sau asociaţii instituţiei acţionează conform unei recomandări detaliate din partea instituţiei care prezintă motivele pentru care se solicită aprobarea și sfera de aplicare a acesteia, inclusiv numărul persoanelor alocate, funcţiile acestora, precum și impactul estimat asupra cerinţei de a menţine o bază solidă de capital;

— acţionarii, proprietarii sau asociaţii instituţiei acţionează cu o majoritate de cel puţin 66 %, cu condiţia să fie reprezentate cel puţin 50 % din acţiuni sau din drepturile de proprietate echivalente sau, în lipsa îndeplinirii acestei condiţii, acţionează cu o majoritate de 75 % din drepturile de proprietate reprezentate;

— instituţia comunică tuturor acţionarilor, proprietarilor sau asociaţilor instituţiei, acordând un preaviz rezonabil, că se va solicita aprobarea în conformitate cu primul paragraf de la prezentul punct;

— instituţia informează fără întârziere autoritatea competentă în legătură cu recomandarea adresată acţionarilor, proprietarilor sau asociaţilor săi, inclusiv în legătură cu rata maximă majorată propusă și motivele care au stat la baza acesteia și are capacitatea de a demonstra autorităţii competente că rata majorată propusă nu intră în conflict cu obligaţiile instituţiei în temeiul prezentei directive și al Regulamentului (UE) nr. 575/2013, luând în considerare în special obligaţiile privind fondurile proprii ale instituţiei.

— instituţia informează fără întârziere autoritatea competentă în legătură cu deciziile luate de acţionarii, proprietarii sau asociaţii săi, inclusiv în legătură cu eventuala rată maximă majorată aprobată în conformitate cu primul paragraful de la prezentul punct, iar autorităţile competente utilizează informaţia primită pentru a compara practicile instituţiilor în această privinţă. Autorităţile competente transmit ABE informaţiile respective, iar ABE le publică la nivel agregat pentru fiecare stat membru de origine, într-un format de raportare comun. ABE poate elabora linii directoare pentru a facilita punerea în aplicare a prezentei liniuţe și pentru a asigura coerenţa informaţiilor colectate.

▼B

— personalului direct vizat de nivelurile maxime majorate ale remunerației variabile menționate la prezentul punct nu i se permite, după caz, să exercite direct sau indirect niciun drept de vot pe care l-ar putea avea în calitate de acționari, asociați sau membri ai instituției.

(iii) Statele membre pot permite instituțiilor să aplice rata de actualizare menționată la paragraful al doilea de la prezentul punct la cel mult 25 % din remunerația variabilă totală, cu condiția ca aceasta să fie plătită sub formă de instrumente care sunt reportate pe o perioadă de minimum cinci ani. Statele membre pot stabili un procentaj maxim mai scăzut.

ABE elaborează și emite, până la 31 martie 2014, orientări privind rata națională de actualizare aplicabilă, luând în considerare toți factorii relevanți, inclusiv rata inflației și riscul, care include durata reportării. Orientările ABE privind rata de actualizare iau în considerare în mod concret modul de stimulare a utilizării instrumentelor care sunt reportate pe o perioadă de minimum cinci ani.

(h) plățile aferente încetării anticipate a unui contract reflectă performanțele obținute în timp și nu recompensează eșecurile sau conduita neprofesională;

(i) pachetele salariale care sunt legate de compensarea sau preluarea drepturilor cuvenite în temeiul contractelor încheiate pentru perioade de angajare precedente trebuie să se alinieze la interesele pe termen lung ale instituției, inclusiv mecanismele privind reținerea, reportarea, performanța și acordurile de tip „*clawback*”;

(j) măsurarea performanțelor, utilizate pentru a calcula componentele remunerației variabile sau portofoliile de componente ale remunerației variabile, include o ajustare pentru toate tipurile de riscuri curente și viitoare și ia în calcul costul capitalului și lichiditatea necesară;

(k) alocarea componentelor variabile ale remunerației în cadrul instituției ține seama, de asemenea, de toate tipurile de riscuri actuale și viitoare;

(l) o parte substanțială, dar în orice caz cel puțin 50 % din orice remunerație variabilă trebuie să fie reprezentată de o combinație echilibrată între următoarele elemente:

▼M5

(i) acțiuni sau, în funcție de forma juridică a instituției în cauză, participații echivalente; sau instrumente legate de acțiuni ori, în funcție de forma juridică a instituției în cauză, instrumente echivalente, altele decât cele în numerar;

▼B

(ii) în cazul în care este posibil, alte instrumente, în sensul articolului 52 sau 63 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, sau alte instrumente care pot fi complet transformate în instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază sau reduse, care în fiecare caz reflectă în mod adecvat calitatea creditului instituției pe bază continuă și sunt adecvate pentru a fi utilizate în scopul remunerației variabile.

▼B

Instrumentele menţionate la prezentul punct fac obiectul unei politici de conservare adecvate proiectate să alinieze stimulentele cu interesele pe termen lung ale instituţiei. Statele membre sau autorităţile competente ale acestora pot impune restricţii cu privire la tipul acestor instrumente și la caracteristicile lor sau pot interzice utilizarea anumitor instrumente, după caz. Acest principiu se aplică atât părţii componentei de remuneraţie variabilă care este reportată în conformitate cu litera (m), cât și părţii componentei de remuneraţie variabilă care nu este reportată;

▼M5

(m) o parte substanţială, și în orice caz de cel puţin 40 %, din componenta de remuneraţie variabilă este reportată pentru o perioadă de cel puţin patru până la cinci ani și este în concordanţă cu natura activităţii, riscurile aferente acesteia și activităţile membrului personalului în cauză. Pentru membrii organului de conducere și ai conducerii superioare a instituţiilor care sunt semnificative din punctul de vedere al dimensiunii, al organizării interne și al naturii, amplorii și complexităţii activităţilor lor, perioada de amânare nu ar trebui să fie mai mică de cinci ani.

Remuneraţia datorată în cadrul unor acorduri de reportare nu se dobândește mai rapid decât pe o bază proporţională. Dacă valoarea unei componente a remuneraţiei variabile este deosebit de mare, cel puţin 60 % din sumă este reportată. Durata perioadei de reportare este stabilită în conformitate cu ciclul de afaceri, natura activităţii, riscurile acesteia și activităţile membrului personalului în cauză;

▼B

(n) remuneraţia variabilă, inclusiv partea reportată, este plătită sau se dobândește numai dacă poate fi susţinută în conformitate cu situaţia financiară a instituţiei în ansamblu și dacă se justifică pe baza performanţei instituţiei, a unităţii de afaceri în care se desfășoară activitatea și a angajatului în cauză.

Fără a aduce atingere principiilor generale de drept naţional al contractelor și al muncii, remuneraţia variabilă totală este, în general, redusă considerabil în cazul în care se înregistrează o performanţă financiară redusă sau negativă a instituţiei, ţinându-se seama atât de remuneraţia curentă, cât și de reducerile plăţilor aferente sumelor câștigate anterior, inclusiv prin acorduri de tip „*malus*” sau de tip „*clawback*”.

Până la 100 % din remuneraţia totală variabilă face obiectul acordurilor de tip „*malus*” sau de tip „*clawback*”. Instituţiile stabilesc criterii concrete pentru aplicarea acordurilor de tip „*malus*” sau de tip „*clawback*”. Respectivele criterii se referă în special la situaţii în care membrii personalului:

(i) au participat la o conduită care a avut ca rezultat pierderi semnificative pentru instituţie sau au fost răspunzători de o astfel de conduită;

(ii) nu au îndeplinit standardele corespunzătoare de aptitudini și comportament adecvat;

(o) politica de pensii este aliniată la strategia de afaceri, obiectivele, valorile și interesele pe termen lung ale instituţiei.

▼B

În cazul în care angajatul încetează, din proprie voință, raporturile contractuale cu instituția înainte de a se pensiona, beneficiile discreționare de tipul pensiilor se reține timp de cinci ani sub forma instrumentelor menționate la litera (l). În cazul în care un angajat ajunge la vârsta de pensionare, beneficiile discreționare de tipul pensiilor sunt plătite angajatului în cauză sub forma instrumentelor menționate la litera (l), care sunt supuse unei perioade de reținere de cinci ani;

(p) membrilor personalului li se cere să se angajeze să nu utilizeze strategii personale de acoperire împotriva riscurilor (*hedging*) sau asigurare legată de remunerație și de răspundere pentru a submina efectele de aliniere la riscurile încorporate în acordurile lor de remunerare;

(q) remunerația variabilă nu este plătită prin mecanisme sau metode care favorizează nerespectarea prezentei directive sau a Regulamentului (UE) nr. 575/2013.

▼M5

(2) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru specificarea claselor de instrumente care îndeplinesc condițiile prevăzute la alineatul (1) litera (l) punctul (ii).

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 31 martie 2014.

▼M7

În scopul identificării personalului ale cărui activități profesionale au un impact semnificativ asupra profilului de risc al instituției astfel cum se menționează la articolul 92 alineatul (3), cu excepția personalului din firmele de investiții, ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care stabilesc criteriile pentru a defini următoarele:

(a) responsabilități de conducere și funcții de control;

(b) unitate operațională importantă și impact semnificativ asupra profilului de risc al unității operaționale în cauză; și

(c) alte categorii de personal, care nu sunt menționate în mod expres la articolul 92 alineatul (3), ale căror activități profesionale exercită asupra profilului de risc al instituției un impact la fel de semnificativ ca cel al categoriilor de personal menționate la articolul 92 alineatul (3).

ABE transmite Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de reglementare până la 28 decembrie 2019.

Se deleagă Comisiei competența de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menționate la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010. În ceea ce privește standardele tehnice de reglementare aplicabile firmelor de investiții, împuternicirea prevăzută la articolul 94 alineatul (2) din prezenta directivă, astfel cum a fost modificată prin Directiva (UE) 2018/843 a Parlamentului European și a Consiliului ([1]), se aplică în continuare până la 26 iunie 2021.

([1]) Directiva (UE) 2018/843 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei (UE) 2015/849 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, precum și de modificare a Directivelor 2009/138/CE și 2013/36/UE (JO L 156, 19.6.2018, p. 43).

▼M5

(3) Prin derogare de la alineatul (1), cerinţele enunţate la alineatul (1) literele (l) și (m) și la alineatul (1) litera (o) al doilea paragraf din respectivul alineat nu se aplică:

(a) unei instituţii care nu este o instituţie mare, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 146 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, și ale cărei active au în medie și pe bază individuală, în conformitate cu prezenta directivă și cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013, o valoare egală cu cel mult 5 miliarde EUR în perioada de patru ani imediat anterioară exerciţiului financiar curent;

(b) unui membru al personalului a cărui remuneraţie variabilă anuală nu depășește 50 000 EUR și nu reprezintă mai mult de o treime din remuneraţia anuală totală a respectivului membru al personalului.

(4) Prin derogare de la alineatul (3) litera (a), un stat membru poate reduce sau majora pragul indicat la litera respectivă, cu condiţia ca:

(a) instituţia în legătură cu care statul membru utilizează această dispoziţie să nu fie o instituţie mare, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 146 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, și, în cazul în care pragul este majorat:

(i) instituţia să îndeplinească criteriile prevăzute la articolul 4 alineatul (1) punctul 145 literele (c), (d) și (e) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; și

(ii) pragul să nu depășească 15 miliarde EUR;

(b) modificarea pragului în conformitate cu prezentul alineat să fie adecvată, luându-se în considerare natura instituţiei, amploarea și complexitatea activităţilor sale, organizarea sa internă sau, dacă este cazul, caracteristicile grupului din care face parte.

(5) Prin derogare de la alineatul (3) litera (b), un stat membru poate decide că membrii personalului care au dreptul la o remuneraţie variabilă anuală situată sub pragul și sub ponderea menţionate la litera respectivă nu fac obiectul exceptării prevăzute la aceasta din cauza specificităţilor pieţei naţionale în ceea ce privește practicile de remunerare sau din cauza naturii responsabilităţilor și a profilului postului respectivilor membri ai personalului.

(6) Până la data de 28 iunie 2023, Comisia, în strânsă cooperare cu ABE, analizează aplicarea alineatelor (3)-(5) și întocmește un raport în acest sens, pe care îl prezintă Parlamentului European și Consiliului, împreună cu o propunere legislativă, dacă este cazul.

(7) ABE emite orientări, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, care să faciliteze punerea în aplicare a alineatelor (3), (4) și (5) și să asigure aplicarea coerentă a acestora.

▼B

Articolul 95

Comitetul de remunerare

(1) Autorităţile competente se asigură că instituţiile semnificative din punctul de vedere al dimensiunii, al organizării interne și al naturii, amplorii și complexităţii activităţilor lor înființează un comitet de remunerare. Comitetul de remunerare se constituie într-un mod care să îi permită să exercite o judecată competentă și independentă cu privire la politicile și practicile de remunerare și la stimulentele create în vederea gestionării riscurilor, a administrării capitalului și a lichidităţilor.

▼B

(2) Autorităţile competente se asigură că comitetul de remunerare răspunde de elaborarea deciziilor privind remunerarea, inclusiv a celor care au implicaţii asupra riscurilor și asupra gestionării riscurilor instituţiei respective și care trebuie luate de organul de conducere. Președintele și membrii comitetului de remunerare sunt membri ai organului de conducere care nu deţin funcţii executive în cadrul instituţiei respective. Dacă legislaţia naţională prevede reprezentarea personalului în organul de conducere, comitetul de remunerare include unul sau mai mulţi reprezentanţi ai personalului. La elaborarea acestor decizii, comitetul de remunerare ţine seama de interesele pe termen lung ale acţionarilor, investitorilor și altor părţi interesate în instituţie, precum și de interesul public.

Articolul 96

Menţinerea unui site internet privind guvernanţa și remunerarea corporativă

Instituţiile care menţin un site internet explică prin intermediul acestuia modul în care pun în aplicare cerinţele enunţate la articolele 88-95.

Secţiunea III

Procesul de supraveghere și evaluare

Articolul 97

Procesul de supraveghere și evaluare

(1) Ţinând seama de criteriile tehnice stabilite la articolul 98, autorităţile competente analizează dispoziţiile, strategiile, procedurile și mecanismele puse în aplicare de instituţii pentru a se conforma prevederilor prezentei directive și Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și evaluează:

(a) riscuri la care sunt expuse sau ar putea fi expuse instituţiile;

▼M5

———————

▼B

(c) riscuri evidenţiate în urma simulărilor de criză, având în vedere natura, amploarea și complexitatea activităţilor unei instituţii.

(2) Sfera de aplicare a analizei și a evaluării menţionate la alineatul (1) îndeplinește toate cerinţele prezentei directive și ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013.

(3) Pe baza analizei și a evaluării menţionate la alineatul (1), autorităţile competente stabilesc dacă dispoziţiile, strategiile, procedurile și mecanismele puse în aplicare de instituţii și fondurile proprii și lichiditatea deţinute de acestea asigură o gestionare și o acoperire adecvată a riscurilor lor.

(4) Autorităţile competente stabilesc frecvenţa și intensitatea analizei și evaluării menţionate la alineatul (1), ţinând seama de mărimea, importanţa sistemică, natura, amploarea și complexitatea activităţilor desfășurate de instituţia în cauză, precum și de principiul proporţionalităţii. Actualizarea analizei și evaluării se face cel puţin o dată pe an în cazul instituţiilor care fac obiectul programului de supraveghere prudenţială menţionat la articolul 99 alineatul (2).

▼M5

La efectuarea analizei și a evaluării menţionate la alineatul (1) din prezentul articol, autorităţile competente aplică principiul proporţionalităţii în conformitate cu criteriile publicate în temeiul articolului 143 alineatul (1) litera (c).

(4a) Autorităţile competente pot ajusta metodologiile de aplicare a analizei și a evaluării menționate la alineatul (1) din prezentul articol pentru a lua în considerare instituţii cu profiluri de risc similare, cum ar fi modele de afaceri similare sau o situare geografică similară a expunerilor. Astfel de metodologii ajustate pot include valori de referinţă axate pe risc și indicatori cantitativi, permit luarea în considerare în mod corespunzător a riscurilor specifice la care poate fi expusă fiecare instituţie în parte și nu aduc atingere caracterului specific instituţiei al măsurilor impuse în conformitate cu articolul 104.

În cazul în care folosesc metodologii ajustate în temeiul prezentului alineat, autorităţile competente notifică ABE. ABE monitorizează practicile de supraveghere și emite orientări, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, care să specifice modul în care sunt evaluate profilurile de risc similare în sensul prezentului alineat și să asigure aplicarea coerentă și proporţională a metodologiilor în Uniune care sunt adaptate pentru instituţii similare.

▼B

(5) Statele membre se asigură că, ori de câte ori o analiză arată că o instituţie prezintă un risc sistemic în conformitate cu articolul 23 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autorităţile competente informează fără întârziere ABE în legătură cu rezultatele analizei.

▼M5

(6) În cazul în care o analiză, în special evaluarea cadrului de administrare, a modelului de afaceri sau a activităţilor unei instituţii, oferă autorităţilor competente motive întemeiate pentru a suspecta că, în legătură cu instituţia respectivă, are loc sau a avut loc o tentativă sau o activitate de spălare de bani sau de finanţare a terorismului sau că există un risc crescut în acest sens, autoritatea competentă informează imediat atât ABE, cât și autoritatea sau organismul care supraveghează instituţia în conformitate cu Directiva (UE) 2015/849 și care are competenţa de a asigura respectarea acestei directive. În situaţia unui eventual risc crescut de spălare a banilor sau finanţare a terorismului, autoritatea competentă și autoritatea sau organismul care supraveghează instituţia în conformitate cu Directiva (UE) 2015/849 și care are competenţa de a asigura respectarea acestei directive cooperează și transmit imediat ABE evaluarea lor comună. Autoritatea competentă ia, după caz, măsuri în conformitate cu prezenta directivă.

▼B

Articolul 98

Criterii tehnice pentru procesul de supraveghere și evaluare

(1) Pe lângă riscurile de credit, de piaţă și operaţionale, analiza și evaluarea efectuate de autorităţile competente în sensul articolului 97 includ cel puţin:

(a) rezultatele simulării de criză efectuate, în conformitate cu articolul 177 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, de instituţii aplicând o abordare bazată pe modele interne de rating;

▼B

(b) expunerea la riscul de concentrare și gestionarea acestuia de către instituții, inclusiv conformitatea acestora cu cerințele din partea a patra din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și articolul 81 din prezenta directivă;

(c) soliditatea, caracterul adecvat și metoda de aplicare a politicilor și procedurilor puse în aplicare de instituții pentru gestionarea riscului rezidual asociat cu utilizarea tehnicilor recunoscute de diminuare a riscului de credit;

(d) măsura în care fondurile proprii deținute de o instituție cu privire la activele pe care le-a securitizat sunt corespunzătoare având în vedere importanța economică a tranzacției, inclusiv gradul de transfer de risc obținut;

(e) expunerea la riscul de lichiditate, măsurarea și gestionarea acestuia de către instituții, inclusiv elaborarea de analize ale scenariilor alternative, gestionarea factorilor de diminuare a riscului (în special nivelul, componența și calitatea rezervelor de lichidități) și planuri de urgență eficiente;

(f) impactul efectelor de diversificare și modul în care astfel de efecte sunt integrate în sistemul de măsurare a riscurilor;

(g) rezultatele simulărilor de criză realizate de instituții utilizând un model intern de calculare a cerințelor de fonduri proprii pentru acoperirea riscului de piață în conformitate cu partea a treia titlul IV capitolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(h) distribuirea geografică a expunerilor instituțiilor;

(i) modelul de afaceri al instituției.

▼M5

_____

▼B

(2) În sensul alineatului (1) litera (e), autoritățile competente efectuează cu regularitate o evaluare detaliată a gestionării generale a riscurilor de lichiditate de către instituții și promovează elaborarea de metodologii interne solide. La realizarea analizelor respective, autoritățile competente au în vedere rolul jucat de instituții pe piețele financiare. Autoritățile competente dintr-un stat membru iau în considerare în mod corespunzător efectul potențial al deciziilor lor asupra stabilității sistemului financiar din toate celelalte state membre în cauză.

(3) Autoritățile competente trebuie să supravegheze dacă instituția a furnizat sau nu sprijin implicit unei securitizări. În cazul în care se constată că o instituție a furnizat sprijin implicit în mai multe rânduri, autoritatea competentă ia măsuri adecvate ținând seama de probabilitatea crescută ca respectiva instituție să furnizeze un sprijin ulterior operațiunilor de securitizare, împiedicând astfel un transfer semnificativ al riscului.

(4) În vederea stabilirii elementelor prevăzute la articolul 97 alineatul (3) din prezenta directivă, autoritățile competente examinează dacă reevaluările efectuate pentru pozițiile sau portofoliile din portofoliul de tranzacționare, astfel cum se prevede la articolul 105 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, permit instituției să-și vândă sau să-și acopere pozițiile într-un termen scurt, fără a suporta pierderi semnificative în condiții normale de piață.

▼M5

(5) Analiza și evaluarea efectuate de autoritățile competente includ expunerea instituțiilor la riscul de rată a dobânzii care decurge din activitățile lor din afara portofoliului de tranzacționare.

Competențele de supraveghere se exercită cel puțin în următoarele cazuri:

(a) dacă valoarea economică a capitalului propriu al unei instituții, astfel cum este menționată la articolul 84 alineatul (1), scade cu mai mult de 15 % din fondurile sale proprii de nivel 1 ca urmare a unei variații bruște și neașteptate a ratelor dobânzii astfel cum se prevede în oricare dintre cele șase scenarii de șoc în materie de supraveghere aplicate ratelor dobânzii;

(b) dacă veniturile nete din dobânzi ale unei instituții, astfel cum sunt menționate la articolul 84 alineatul (1), suferă o scădere semnificativă ca urmare a unei variații bruște și neașteptate a ratelor dobânzii, astfel cum este prevăzută în oricare dintre cele două scenarii de șoc în materie de supraveghere aplicate ratelor dobânzii.

În pofida celui de al doilea paragraf, autoritățile competente nu sunt obligate să exercite competențe de supraveghere în cazul în care consideră, pe baza analizei și a evaluării menționate la prezentul alineat, că gestionarea de către instituție a riscului de rată a dobânzii care rezultă din activități din afara portofoliului de tranzacționare este adecvată și că instituția nu este expusă în mod excesiv la riscul de rată a dobânzii care rezultă din activitățile din afara portofoliului de tranzacționare.

În sensul prezentului alineat, termenul „competențe de supraveghere” înseamnă competențele menționate la articolul 104 alineatul (1), sau competența de a specifica ipoteze în materie de modelare și de parametri, altele decât cele identificate de ABE în temeiul literei (b) de la alineatul (5a) din prezentul articol care trebuie reflectate de instituții în calculul valorii economice a capitalului propriu în temeiul articolului 84 alineatul (1).

(5a) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza, în sensul alineatului (5):

(a) cele șase scenarii de șoc în materie de supraveghere, astfel cum sunt menționate la alineatul (5) al doilea paragraf litera (a), și cele două scenarii de șoc în materie de supraveghere, astfel cum sunt menționate la alineatul (5) al doilea paragraf litera (b), care trebuie aplicate ratelor dobânzii pentru fiecare monedă;

(b) din perspectiva standardelor prudențiale convenite la nivel internațional, ipotezele comune în materie de modelare și de parametri, cu excepția ipotezelor comportamentale, de care instituțiile țin seama în calculul valorii economice a capitalului propriu, astfel cum se menționează la alineatul (5) al doilea paragraf litera (a), care se limitează la:

(i) tratamentul capitalurilor proprii ale instituției;

(ii) includerea, compoziția și actualizarea fluxurilor de numerar sensibile la ratele dobânzii care rezultă din activele, pasivele și elementele extrabilanțiere ale instituției, inclusiv tratamentul marjelor comerciale și al altor componente de marjă;

(iii) utilizarea modelelor bilanțiere dinamice sau statice și tratamentul în consecință al pozițiilor amortizate și care se apropie de scadență;

▼M5

(c) din perspectiva standardelor convenite la nivel internaţional, ipotezele comune în materie de modelare și de parametri, cu excepţia ipotezelor comportamentale, de care instituţiile ţin seama în calculul veniturilor nete din dobânzi, astfel cum se menţionează la alineatul (5) al doilea paragraf litera (b), care se limitează la:

(i) includerea și compoziţia fluxurilor de numerar sensibile la ratele dobânzii care rezultă din activele, pasivele și elementele extrabilanţiere ale instituţiei, inclusiv tratamentul marjelor comerciale și al altor componente de marjă;

(ii) utilizarea modelelor bilanţiere dinamice sau statice și tratamentul în consecinţă al poziţiilor amortizate și care se apropie de scadenţă;

(iii) perioada pe parcursul căreia se măsoară viitoarele venituri nete din dobânzi;

(d) ce anume constituie o „scădere semnificativă”, astfel cum se menţionează la alineatul (5) al doilea paragraf litera (b).

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 28 iunie 2020.

Se deleagă Comisiei competenţa de a completa prezenta directivă prin adoptarea standardelor tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

▼B

(6) Analiza și evaluarea efectuate de autorităţile competente includ expunerea instituţiilor la riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier, astfel cum este reflectat de indicatorii folosirii excesive a efectului de levier, inclusiv rata efectului de levier stabilită în conformitate cu articolul 429 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Pentru a stabili caracterul adecvat al ratei efectului de levier a instituţiilor și al dispoziţiilor, strategiilor, procedurilor și mecanismelor puse în aplicare de instituţii pentru administrarea riscului asociat folosirii excesive a efectului de levier, autorităţile competente ţin seama de modelul de afaceri al instituţiilor respective.

(7) Analiza și evaluarea efectuate de autorităţile competente includ acordurile de guvernanţă ale instituţiilor, cultura și valorile lor corporative, precum și capacitatea membrilor organului de conducere de a-și exercita atribuţiile. La efectuarea analizei și a evaluării respective, autorităţile competente au acces cel puţin la ordinile de zi și documentele justificative ale reuniunilor organului de conducere și ale comitetelor acestuia, precum și la rezultatele evaluării interne sau externe a performanţelor organului de conducere.

▼M5

(8) ABE evaluează eventuala includere a riscurilor de mediu, sociale și de guvernanţă (riscuri ESG) în analiza și evaluarea efectuate de autorităţile competente.

În sensul primului paragraf, evaluarea ABE cuprinde cel puţin elementele următoare:

(a) formularea unei definiţii uniforme a riscurilor ESG, inclusiv a riscurilor fizice și a celor de tranziţie; acestea din urmă cuprind riscurile legate de deprecierea activelor ca urmare a unor modificări cu caracter normativ;

▼M5

(b) elaborarea unor criterii calitative și cantitative adecvate pentru evaluarea impactului riscurilor ESG asupra stabilității financiare a instituțiilor pe termen scurt, mediu și lung; astfel de criterii includ procese pentru simulările de criză și analize ale scenariilor pentru a evalua impactul riscurilor ESG în cadrul unor scenarii cu grade diferite de gravitate;

(c) dispozițiile, procedurile, mecanismele și strategiile care urmează să fie puse în aplicare de către instituții pentru a identifica, evalua și gestiona riscurile ESG;

(d) metodele și instrumentele de analiză destinate evaluării impactului riscurilor ESG asupra creditării și a activităților de intermediere financiară ale instituțiilor.

ABE transmite Comisiei, Parlamentului European și Consiliului un raport cuprinzând constatările sale până la 28 iunie 2021.

Pe baza rezultatelor raportului său, ABE poate, dacă este cazul, să emită orientări, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, cu privire la integrarea uniformă a riscurilor ESG în procesul de supraveghere și evaluare realizat de autoritățile competente.

▼B

Articolul 99

Programul de supraveghere prudențială

(1) Autoritățile competente, cel puțin o dată pe an, adoptă un program de supraveghere prudențială pentru instituțiile pe care le supraveghează. Programul ține seama de procesul de supraveghere și evaluare prevăzut la articolul 97. Acesta cuprinde următoarele:

(a) o indicare a modului în care autoritățile competente intenționează să-și îndeplinească atribuțiile și să aloce resursele;

(b) o identificare a instituțiilor care urmează să facă obiectul supravegherii sporite și măsurile adoptate privind o astfel de supraveghere, în conformitate cu alineatul (3);

(c) un plan pentru inspecții vizând sediile utilizate de o instituție, inclusiv sucursalele și filialele stabilite într-un alt stat membru, în conformitate cu articolele 52, 119 și 122.

(2) Programele de supraveghere prudențială includ următoarele instituții:

(a) Instituțiile în cazul cărora rezultatele simulărilor de criză menționate la articolul 98 alineatul (1) literele (a) și (g) și articolul 100 sau rezultatul procesului de supraveghere și evaluare prevăzut la articolul 97 indică riscuri semnificative pentru soliditatea financiară a acestora sau indică încălcarea dispozițiilor interne de transpunere a prezentei directive și a Regulamentului (UE) nr. 575/2013;

▼M5

_____

▼B

(c) Orice altă instituție pentru care autoritățile competente consideră acest lucru necesar.

▼B

(3) Atunci când se consideră necesar, în conformitate cu articolul 97, se iau, în special, următoarele măsuri:

(a) o creștere a numărului sau a frecvenței inspecțiilor la fața locului vizând instituția;

(b) o prezență permanentă a autorității competente în cadrul instituției;

(c) raportări suplimentare sau mai frecvente din partea instituției;

(d) analize suplimentare sau mai frecvente ale planurilor operaționale, strategice sau de afaceri ale instituției;

(e) controale tematice de monitorizare a riscurilor specifice cu probabilitate mai mare de materializare.

(4) Adoptarea unui program de supraveghere prudențială de către autoritatea competentă a statului membru de origine nu împiedică autoritățile competente ale statelor membre gazdă să efectueze, de la caz la caz, verificări la fața locului și inspecții ale activităților desfășurate de sucursalele instituțiilor pe teritoriul acestora în conformitate cu articolul 52 alineatul (3).

Articolul 100

Testele de stres prudențiale

(1) Autoritățile competente efectuează după caz, cel puțin o dată pe an, simulări de criză prudențiale vizând instituțiile pe care le supraveghează, în sprijinul procesului de analiză și evaluare prevăzut la articolul 97.

(2) ABE emite orientări, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, pentru a se asigura că autoritățile competente aplică metodologii comune atunci când efectuează simulări de criză prudențiale anuale.

Articolul 101

Analiza continuă a permisiunii de a utiliza abordări interne

(1) Autoritățile competente analizează periodic, cel puțin o dată la trei ani, respectarea de către instituții a cerințelor referitoare la abordările care necesită permisiunea din partea autorităților competente înainte de utilizarea unor astfel de abordări pentru efectuarea calculului cerințelor de fonduri proprii în conformitate cu partea a treia a Regulamentului (UE) nr. 575/2013. Acestea au în vedere în special modificările în activitatea unei instituții și punerea în aplicare a acestor abordări în cazul produselor noi. În cazul în care sunt identificate deficiențe semnificative cu privire la acoperirea riscurilor de către o abordare internă a unei instituții, autoritățile competente asigură că acestea sunt corectate sau să ia măsurile necesare pentru atenuarea consecințelor acestora, inclusiv prin impunerea unor factori de multiplicare mai ridicați sau prin impunerea de majorări de capital sau prin luarea altor măsuri adecvate și eficace.

(2) Autoritățile competente analizează și evaluează în special dacă instituția utilizează tehnici și practici corect elaborate și actualizate în ceea ce privește respectivele abordări.

(3) În cazul în care, pentru un model intern de calculare a riscului de piață, depășiri numeroase dintre cele menționate la articolul 355 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 indică faptul că modelul nu este sau nu mai este suficient de precis, autoritățile competente revocă permisiunea de utilizare a modelului intern sau impun măsuri adecvate pentru a se asigura că modelul este îmbunătățit rapid.

▼B

(4) Dacă o instituţie a primit permisiunea de a aplica o abordare care necesită permisiunea din partea autorităţilor competente înainte de utilizarea unei astfel de abordări pentru calculul cerinţelor de fonduri proprii în conformitate cu partea a treia din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, însă nu mai îndeplinește cerinţele referitoare la aplicarea respectivei abordări, autorităţile competente solicită instituţiei în cauză fie să demonstreze într-un mod pe care autoritatea competentă îl consideră satisfăcător că efectul neconformităţii este nesemnificativ atunci când abordarea se aplică în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013, fie să prezinte un plan de restabilire rapidă a conformităţii cu cerinţele și să stabilească un termen limită pentru punerea în aplicare a acestuia. Autorităţile competente cer să se aducă îmbunătăţiri planului în cazul în care este puţin probabil ca acesta să aibă drept rezultat conformitatea deplină sau în cazul în care termenul este inadecvat. Dacă este puţin probabil ca instituţia să poată restabili conformitatea într-un termen adecvat, și - după caz - nu a demonstrat în mod satisfăcător că efectul neconformităţii este nesemnificativ, permisiunea de a utiliza abordarea este anulată sau limitată la domeniile conforme sau la acele domenii pentru care conformitatea poate fi obţinută într-un termen adecvat.

(5) Pentru a promova consecvenţa și robusteţea abordărilor interne în cadrul Uniunii, ABE analizează abordările interne din cadrul instituţiilor, inclusiv consecvenţa punerii în aplicare a definiţiei noţiunii de incapacitate de plată și a modului în care instituţiile abordează riscuri sau expuneri similare.

ABE elaborează, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, orientări care cuprind valori de referinţă bazate pe această analiză.

Autorităţile competente ţin seama de respectiva analiză și de valorile de referinţă atunci când examinează permisiunile de a utiliza abordări interne pe care le acordă instituţiilor.

Secţiunea IV

Măsuri și competenţe de supraveghere

Articolul 102

Măsuri de supraveghere

(1) Autorităţile competente cer unei instituţii să ia din timp măsurile necesare pentru a aborda problemele relevante în următoarele situaţii:

(a) instituţia nu îndeplinește cerinţele prezentei directive sau ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013;

(b) autorităţile competente deţin date conform cărora este probabil că instituţia va încălca cerinţele prezentei directive sau ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în următoarele 12 luni;

(2) În sensul alineatului (1), competenţele autorităţilor competente le includ pe cele menţionate la articolul 104.

▼M5

—————

▼B

Articolul 104

Competenţe de supraveghere

▼M5

(1) În sensul articolului 97, al articolului 98 alineatele (4) și (5), al articolului 101 alineatul (4) și al articolului 102 din prezenta directivă și al aplicării Regulamentului (UE) nr. 575/2013, autorităţile competente au cel puţin următoarele competenţe:

(a) de a cere instituţiilor să deţină fonduri proprii suplimentare, pe lângă cele prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în condiţiile stabilite la articolul 104a din prezenta directivă;

(b) de a cere consolidarea cadrului de administrare, a proceselor, a mecanismelor și a strategiilor puse în aplicare în conformitate cu articolele 73 și 74;

(c) de a cere instituţiilor să prezinte un plan pentru restabilirea conformităţii cu cerinţele de supraveghere prevăzute în prezenta directivă și în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și să stabilească un termen-limită pentru punerea în aplicare a acestuia, inclusiv îmbunătăţiri ale planului respectiv în ceea ce privește domeniul de aplicare și termenul-limită;

(d) de a cere instituţiilor să aplice o anumită politică de constituire de provizioane sau un anumit tratament al activelor în ceea ce privește cerinţele de fonduri proprii;

(e) de a restrânge sau a limita activităţile, operaţiunile sau reţeaua instituţiilor ori de a solicita cesiunea activităţilor care prezintă riscuri excesive pentru soliditatea unei instituţii;

(f) de a cere diminuarea riscului inerent activităţilor, produselor și sistemelor instituţiilor, inclusiv al activităţilor externalizate;

(g) de a cere instituţiilor limitarea remuneraţiei variabile la un procent din veniturile nete atunci când nivelul acesteia nu este în concordanţă cu menţinerea unei baze de capital solide;

(h) de a cere instituţiilor utilizarea profiturilor lor nete pentru a-și consolida fondurile proprii;

(i) de a restricţiona sau a interzice distribuirile sau plăţile sub formă de dobânzi de către o instituţie către acţionari, asociaţi sau deţinători de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar, atunci când interdicţia nu constituie un eveniment de nerambursare pentru instituţie;

(j) de a impune cerinţe de raportare suplimentare sau o frecvenţă mai mare a raportării, inclusiv raportări privind fondurile proprii, lichiditatea și efectul de levier;

(k) de a impune cerinţe de lichiditate specifice, inclusiv restricţii cu privire la neconcordanţa de scadenţe dintre active și pasive;

(l) de a cere să se facă publice unele informaţii suplimentare.

▼M5

(2) În sensul alineatului (1) litera (j), autorităţile competente pot impune instituţiilor cerinţe de raportare suplimentare sau o frecvenţă mai mare a raportării numai dacă cerinţa în cauză este adecvată şi proporţională în raport cu scopul în care sunt solicitate informaţiile, iar informaţiile solicitate nu sunt redundante.

În sensul articolelor 97-102, se consideră că orice informaţie suplimentară care poate fi solicitată din partea instituţiilor este redundantă în cazul în care aceeaşi informaţie sau o informaţie care este în mare măsură aceeaşi a fost deja raportată în alt mod autorităţii competente ori poate fi produsă de autoritatea competentă.

Autoritatea competentă nu solicită unei instituţii să raporteze informaţii suplimentare în cazul în care a primit anterior informaţiile respective într-un alt format sau la un alt nivel de granularitate şi când respectivul format sau nivel de granularitate diferit nu împiedică autoritatea competentă să producă informaţii de aceeaşi calitate şi fiabilitate precum cele produse pe baza informaţiilor suplimentare care ar fi raportate în alt mod.

_____

Articolul 104a

Cerinţa de fonduri proprii suplimentare

(1) Autorităţile competente impun cerinţa de fonduri proprii suplimentare menţionată la articolul 104 alineatul (1) litera (a) în cazul în care, pe baza analizelor efectuate în conformitate cu articolele 97 şi 101, acestea stabilesc că instituţia respectivă se află în una dintre următoarele situaţii:

(a) instituţia este expusă la riscuri sau la elemente de risc care fie nu sunt acoperite, fie nu sunt acoperite în mod suficient, astfel cum se specifică la alineatul (2) din prezentul articol, de cerinţele de fonduri proprii prevăzute în părţile a treia, a patra şi a şaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 şi în capitolul 2 din Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European şi al Consiliului ([1]);

(b) instituţia nu îndeplineşte cerinţele prevăzute la articolele 73 şi 74 din prezenta directivă sau la articolul 393 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 şi este puţin probabil ca alte măsuri de supraveghere să fie suficiente pentru a garanta că respectivele cerinţe pot fi îndeplinite într-un termen adecvat;

(c) reevaluările menţionate la articolul 98 alineatul (4) sunt considerate insuficiente pentru a permite instituţiei să îşi vândă sau să îşi acopere poziţiile într-un termen scurt fără a suporta pierderi semnificative în condiţii normale de piaţă;

(d) din evaluarea efectuată în conformitate cu articolul 101 alineatul (4) reiese că nerespectarea cerinţelor prevăzute pentru aplicarea abordării permise va duce probabil la cerinţe de fonduri proprii neadecvate;

([1]) Regulamentul (UE) 2017/2402 al Parlamentului European şi al Consiliului din 12 decembrie 2017 de stabilire a unui cadru general privind securitizarea şi de creare a unui cadru specific pentru o securitizare simplă, transparentă şi standardizată, şi de modificare a Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE şi 2011/61/UE, precum şi a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 şi (UE) nr. 648/2012 (JO L 347, 28.12.2017, p. 35).

▼M5

(e) instituţia nu reușește în mod repetat să stabilească sau să menţină un nivel adecvat de fonduri proprii suplimentare pentru a se conforma orientărilor comunicate în conformitate cu articolul 104b alineatul (3);

(f) alte situaţii specifice instituţiei, despre care autoritatea competentă consideră că ridică probleme semnificative în materie de supraveghere.

Autorităţile competente impun cerinţa de fonduri proprii suplimentare menţionată la articolul 104 alineatul (1) litera (a) numai pentru acoperirea riscurilor la care sunt expuse instituţiile individuale ca urmare a activităţilor lor, inclusiv a celor care reflectă impactul anumitor evoluţii economice sau ale pieţei asupra profilului de risc al unei instituţii individuale.

(2) În sensul prezentului articol alineatul (1) litera (a), riscurile sau elementele de risc sunt considerate a nu fi acoperite deloc sau a nu fi acoperite suficient de cerinţele de fonduri proprii prevăzute în părţile a treia, a patra și a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în capitolul 2 din Regulamentul (UE) 2017/2402 numai atunci când cuantumurile, tipurile și distribuirea capitalului considerate adecvate de către autoritatea competentă, luând în considerare procesul de supraveghere a evaluării efectuate de instituţii în conformitate cu articolul 73 primul paragraf din prezenta directivă, sunt mai mari decât cerinţele de fonduri proprii prevăzute în părţile a treia, a patra și a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în capitolul 2 din Regulamentul (UE) 2017/2402.

În sensul primului paragraf, autorităţile competente evaluează, ţinând seama de profilul de risc al fiecărei instituţii în parte, riscurile la care este expusă instituţia, inclusiv:

(a) riscurile specifice instituţiei sau elementele unor astfel de riscuri care sunt excluse în mod explicit din cerinţele de fonduri proprii prevăzute în părţile a treia, a patra și a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în capitolul 2 din Regulamentul (UE) 2017/2402 sau care nu sunt abordate în mod explicit în cadrul cerinţelor menţionate;

(b) riscurile specifice instituţiei sau elementele unor astfel de riscuri care ar putea să fie subestimate în pofida respectării cerinţelor aplicabile prevăzute în părţile a treia, a patra și a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în capitolul 2 din Regulamentul (UE) 2017/2402.

În măsura în care fac obiectul unor dispoziţii tranzitorii sau al unor clauze de păstrare a drepturilor obţinute prevăzute în prezenta directivă sau în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, riscurile sau elementele de risc nu sunt considerate riscuri sau elemente de risc care ar putea să fie subestimate în pofida respectării cerinţelor aplicabile prevăzute în părţile a treia, a patra și a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în capitolul 2 din Regulamentul (UE) 2017/2402.

În sensul primului paragraf, capitalul considerat adecvat acoperă toate riscurile sau elementele de risc identificate ca semnificative în temeiul evaluării prevăzute la al doilea paragraf de la prezentul alineat, care nu sunt acoperite deloc sau nu sunt acoperite suficient de cerinţele de fonduri proprii prevăzute în părţile a treia, a patra și a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în capitolul 2 din Regulamentul (UE) 2017/2402.

▼M5

Riscul de rată a dobânzii care decurge din poziţiile din afara portofoliului de tranzacţionare poate fi considerat a fi semnificativ cel puţin în cazurile prevăzute la articolul 98 alineatul (5), cu excepţia cazului în care autorităţile competente ajung, efectuând analiza și evaluarea, la concluzia că gestionarea de către instituţie a riscului de rată a dobânzii la care este expusă ca urmare a unor activităţi din afara portofoliului de tranzacţionare este adecvată și că instituţia nu este expusă în mod excesiv la riscul de rată a dobânzii ca urmare a unor activităţi din afara portofoliului de tranzacţionare.

(3) În cazul în care sunt necesare fonduri proprii suplimentare pentru abordarea altor riscuri decât riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier, care nu sunt acoperite suficient de articolul 92 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, autorităţile competente stabilesc nivelul fondurilor proprii suplimentare necesare în temeiul prezentului articol alineatul (1) litera (a) ca diferenţă între capitalul considerat adecvat în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol și cerinţele de fonduri proprii relevante prevăzute în părţile a treia și a patra din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în capitolul 2 din Regulamentul (UE) 2017/2402.

În cazul în care sunt necesare fonduri proprii suplimentare pentru abordarea riscului asociat folosirii excesive a efectului de levier, care nu este acoperit suficient de articolul 92 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, autorităţile competente stabilesc nivelul fondurilor proprii suplimentare necesare în temeiul prezentului articol alineatul (1) litera (a) ca diferenţă între capitalul considerat adecvat în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol și cerinţele de fonduri proprii relevante prevăzute în părţile a treia și a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

▼C4

(4) Instituţia îndeplinește cerința de fonduri proprii suplimentare impusă de autoritatea competentă în temeiul articolului 104 alineatul (1) litera (a) pentru abordarea altor riscuri decât riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier cu fonduri proprii care îndeplinesc următoarele condiţii:

(a) cel puţin trei sferturi din cerinţa de fonduri proprii suplimentare sunt îndeplinite cu fonduri proprii de nivel 1;

(b) cel puţin trei sferturi din fondurile proprii de nivel 1 menţionate la litera (a) sunt constituite din fonduri proprii de nivel 1 de bază.

Instituţia îndeplinește cerința de fonduri proprii suplimentare impusă de autoritatea competentă în temeiul articolului 104 alineatul (1) litera (a) pentru abordarea riscului asociat folosirii excesive a efectului de levier cu fonduri proprii de nivel 1.

Prin derogare de la primul și al doilea paragraf, autoritatea competentă poate solicita instituţiei să își îndeplinească cerința de fonduri proprii suplimentare cu un procent mai ridicat de fonduri proprii de nivel 1 sau de fonduri proprii de nivel 1 de bază, atunci când este necesar și având în vedere circumstanţele specifice ale instituţiei.

▼M5

Fondurile proprii care sunt utilizate pentru îndeplinirea cerinţei de fonduri proprii suplimentare prevăzute la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă, impusă de autorităţile competente pentru abordarea altor riscuri decât riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier, nu sunt utilizate în vederea respectării niciunuia dintre elementele următoare:

▼M5

(a) cerinţele de fonduri proprii prevăzute la articolul 92 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(b) cerinţa amortizorului combinat;

(c) orientările privind fondurile proprii suplimentare menţionate la articolul 104b alineatul (3) din prezenta directivă, atunci când orientările respective abordează alte riscuri decât riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier.

Fondurile proprii care sunt utilizate pentru îndeplinirea cerinţei de fonduri proprii suplimentare prevăzute la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă, impusă de autorităţile competente pentru abordarea riscului asociat folosirii excesive a efectului de levier, care nu este acoperit suficient de articolul 92 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, nu sunt utilizate în vederea respectării niciunuia dintre elementele următoare:

(a) cerinţa de fonduri proprii prevăzută la articolul 92 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(b) cerinţa amortizorului pentru indicatorul efectului de levier menţionată la articolul 92 alineatul (1a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(c) orientările privind fondurile proprii suplimentare menţionate la articolul 104b alineatul (3) din prezenta directivă, atunci când orientările respective abordează riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier.

(5) Autoritatea competentă justifică în scris în mod corespunzător fiecărei instituţii decizia de a impune o cerinţă de fonduri proprii suplimentare în temeiul articolului 104 alineatul (1) litera (a), cel puţin prin descrierea clară a evaluării complete a elementelor menţionate la alineatele (1)-(4) de la prezentul articol. Respectiva justificare include, în cazul prevăzut la prezentul articol alineatul (1) litera (e), o expunere explicită a motivelor pentru care impunerea de orientări privind fondurile proprii suplimentare nu mai este considerată suficientă.

Articolul 104b

Orientări privind fondurile proprii suplimentare

(1) În temeiul strategiilor și procedurilor menţionate la articolul 73, instituţiile își stabilesc, în cadrul capitalului lor intern, un nivel adecvat al fondurilor proprii care este suficient pentru a acoperi toate riscurile la care este expusă o instituţie și pentru a asigura faptul că fondurile proprii ale instituţiei pot absorbi pierderile potenţiale care decurg din scenariile de criză, inclusiv pierderile identificate în cadrul testelor de stres prudenţiale menţionate la articolul 100.

(2) Autorităţile competente analizează periodic nivelul capitalului intern stabilit de fiecare instituţie în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol în cadrul analizelor și evaluărilor efectuate în conformitate cu articolele 97 și 101, inclusiv rezultatele testelor de stres menţionate la articolul 100.

În temeiul analizei respective, autorităţile competente stabilesc, pentru fiecare instituţie, nivelul global al fondurilor proprii pe care îl consideră adecvat.

▼M5

(3) Autorităţile competente comunică instituţiilor orientările lor privind fondurile proprii suplimentare.

Orientările privind fondurile proprii suplimentare indică excedentul de fonduri proprii în raport cu cuantumul relevant al fondurilor proprii solicitat în temeiul părţilor a treia, a patra și a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, al capitolului 2 din Regulamentul (UE) 2017/2402, al articolului 104 alineatul (1) litera (a) și al articolului 128 punctul 6 din prezenta directivă sau în temeiul articolului 92 alineatul (1a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, după caz, care este necesar pentru a se ajunge la nivelul global al fondurilor proprii considerat adecvat de către autorităţile competente în temeiul alineatului (2) din prezentul articol.

(4) Orientările autorităţilor competente cu privire la fondurile proprii suplimentare în temeiul alineatului (3) din prezentul articol sunt specifice fiecărei instituţii. Orientările pot acoperi riscurile abordate de cerinţa de fonduri proprii suplimentare impusă în temeiul articolului 104 alineatul (1) litera (a) numai în măsura în care acestea acoperă aspecte legate de riscurile respective care nu sunt deja acoperite de cerinţa respectivă.

(5) Fondurile proprii care sunt utilizate pentru a respecta orientările privind fondurile proprii suplimentare, comunicate în conformitate cu alineatul (3) de la prezentul articol în scopul abordării altor riscuri decât riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier, nu sunt utilizate în vederea îndeplinirii niciuneia dintre cerinţele următoare:

(a) cerinţele de fonduri proprii prevăzute la articolul 92 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(b) cerinţa prevăzută la articolul 104a din prezenta directivă, impusă de autorităţile competente în scopul abordării altor riscuri decât riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier, și cerinţa amortizorului combinat.

Fondurile proprii care sunt utilizate pentru a respecta orientările privind fondurile proprii suplimentare, comunicate în conformitate cu alineatul (3) de la prezentul articol în scopul abordării riscului asociat folosirii excesive a efectului de levier, nu sunt utilizate în vederea îndeplinirii cerinţei de fonduri proprii prevăzute la articolul 92 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, în vederea îndeplinirii cerinţei prevăzute la articolul 104a din prezenta directivă, impusă de autorităţile competente în scopul abordării riscului asociat folosirii excesive a efectului de levier, și nici în vederea îndeplinirii cerinţei amortizorului pentru indicatorul efectului de levier menţionate la articolul 92 alineatul (1a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(6) Neconformitatea cu orientările menţionate la alineatul (3) din prezentul articol nu declanșează restricţiile menţionate la articolul 141 sau 141b din prezenta directivă în cazul în care o instituţie îndeplinește cerinţele de fonduri proprii relevante prevăzute în părţile a treia, a patra și a șaptea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în capitolul 2 din Regulamentul (UE) 2017/2402, cerinţa de fonduri proprii suplimentare relevantă menţionată la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă și, după caz, cerinţa amortizorului combinat sau cerinţa amortizorului pentru indicatorul efectului de levier menţionată la articolul 92 alineatul (1a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

▼M5

Articolul 104c

Cooperarea cu autoritățile de rezoluție

Autoritățile competente notifică autorităților de rezoluție relevante cerința de fonduri proprii suplimentare impusă instituțiilor în temeiul articolului 104 alineatul (1) litera (a) și eventualele orientări privind fondurile proprii suplimentare comunicate instituțiilor în conformitate cu articolul 104b alineatul (3).

▼B

Articolul 105

Cerințe specifice privind lichiditățile

În scopul determinării nivelului adecvat al cerințelor de lichiditate pe baza analizei și a evaluării efectuate în conformitate cu secțiunea III, autoritățile competente stabilesc dacă, pentru acoperirea riscurilor de lichiditate la care o instituție este sau ar putea fi expusă, este necesară impunerea unei cerințe specifice privind lichiditățile, luând în considerare următoarele elemente:

(a) modelul de afaceri specific al instituției;

(b) măsurile, procedurile și mecanismele instituției, menționate în secțiunea II și în special la articolul 86;

(c) rezultatul analizei și al evaluării efectuate în conformitate cu articolul 97.

▼M5

_____

▼B

În mod special, fără a aduce atingere articolului 67, autoritățile competente ar trebui să analizeze necesitatea aplicării unor sancțiuni administrative sau a altor măsuri administrative, inclusiv a unor taxe prudențiale, al căror nivel este corelat în general cu diferența dintre poziția lichidității curente a unei instituții și eventualele cerințe în materie de lichiditate și finanțare stabilă definite la nivel național sau la nivelul Uniunii.

Articolul 106

Cerințe specifice de publicare

(1) Statele membre abilitează autoritățile competente să ceară instituțiilor:

(a) să publice informațiile menționate în partea a opta din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 de mai multe ori pe an și să stabilească termene pentru publicare;

(b) să utilizeze mijloace de informare și locuri de publicare specifice, altele decât situațiile financiare;

(2) Statele membre abilitează autoritățile competente să ceară întreprinderilor-mamă să publice anual, fie integral, fie prin trimiteri la informații echivalente, o descriere a structurii juridice, precum și a guvernanței și a structurii organizatorice a grupului de instituții, în conformitate cu articolul 14 alineatul (3), articolul 74 alineatul (1) și articolul 109 alineatul (2).

▼B

Articolul 107

Consecvența analizelor prudențiale, a evaluărilor și a măsurilor de supraveghere

(1) Autoritățile competente informează ABE în legătură cu:

(a) funcționarea procesului de analiză și evaluare menționat la articolul 97;

(b) metodologia utilizată pentru luarea deciziilor menționate la articolele 98, 100, 101, 102, 104 și 105 privind procesul menționat la litera (a).

ABE evaluează informațiile puse la dispoziție de autoritățile competente în scopul dezvoltării coerenței procesului de analiză prudențială și de evaluare. ABE poate solicita informații suplimentare autorităților competente, în vederea finalizării evaluării sale în mod proporțional, în conformitate cu articolul 35 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 privind ABE.

(2) ABE prezintă anual Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la gradul de convergență al aplicării prezentului capitol între statele membre.

Pentru a crește gradul de convergență, ABE efectuează evaluări *inter pares* în conformitate cu articolul 30 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(3) ABE emite orientări adresate autorităților competente în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 pentru a detaliam într-un mod adecvat mărimii, structurii și organizării interne a instituțiilor, precum și naturii, obiectului și complexității activităților lor, procedura și metodologia comune pentru procesul de analiză prudențială și evaluare menționat la alineatul (1) de la prezentul articol și la articolul 97 și pentru evaluarea organizării și tratării riscurilor menționate la articolele 76-87, în special în ceea ce privește riscul de concentrare, în conformitate cu articolul 81.

Secțiunea V

Nivelul de aplicare

Articolul 108

Procesul de evaluare a adecvării capitalului intern

(1) Autoritățile competente cer fiecărei instituții care nu este nici filială în statul membru în care este autorizată și supravegheată, nici întreprindere-mamă, și oricărei instituții neincluse în consolidare conform articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 să îndeplinească în mod individual obligațiile prevăzute la articolul 73 din prezenta directivă.

Autoritățile competente pot excepta o instituție de credit de la cerințele prevăzute la articolul 73 din prezenta directivă în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

În cazul în care autoritățile competente renunță la aplicarea cerințelor de fonduri proprii pe o bază consolidată, prevăzută la articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cerințele articolului 73 din prezenta directivă se aplică pe bază individuală.

▼B

(2) Autorităţile competente solicită instituţiilor-mamă dintr-un stat membru, în măsura și în modul indicate la partea întâi titlul II capitolul 2 secţiunile 2 și 3 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, să respecte obligaţiile prevăzute la articolul 73 din prezenta directivă pe o bază consolidată.

▼M5

_____

▼B

(4) Autorităţile competente cer instituţiilor-filială să aplice cerinţele stabilite la articolul 73 pe o bază subconsolidată în cazul în care respectivele instituţii sau întreprinderea-mamă, dacă este vorba de o societate financiară holding sau de o societate financiară holding mixtă, are ca filială într-o ţară terţă o instituţie sau o instituţie financiară ori o societate de administrare a activelor, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (5) din Directiva 2002/87/CE, sau deţine o participaţie la o astfel de întreprindere.

Articolul 109

Dispozitivele, procedurile și mecanismele instituţiilor

(1) Autorităţile competente cer instituţiilor să respecte obligaţiile prevăzute la secţiunea II din prezentul capitol pe o bază individuală, cu excepţia cazului în care autorităţile competente recurg la derogarea prevăzută la articolul 7 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

▼M5

(2) Autorităţile competente impun întreprinderilor-mamă și filialelor care fac obiectul prezentei directive să îndeplinească obligaţiile prevăzute în secţiunea II din prezentul capitol pe bază consolidată sau subconsolidată, pentru a putea asigura că procesele, mecanismele și cadrul de administrare prevăzute în secţiunea II din prezentul capitol sunt coerente și bine integrate și pentru a putea produce datele și informaţiile relevante în scopul supravegherii. În special, acestea se asigură că întreprinderile-mamă și filialele care fac obiectul prezentei directive pun în aplicare cadrul de administrare, procesele și mecanismele respective în cadrul filialelor lor care nu fac obiectul prezentei directive, inclusiv în cadrul celor stabilite în centre financiare offshore. Cadrul de administrare, procesele și mecanismele respective sunt coerente și bine integrate și filialele respective sunt, de asemenea, în măsură să producă datele și informaţiile relevante în scopul supravegherii. Filialele care nu fac ca atare obiectul prezentei directive respectă cerinţele specifice sectorului lor pe bază individuală.

(3) Obligaţiile care decurg din secţiunea II a prezentului capitol privind filialele care nu fac ca atare obiectul prezentei directive nu se aplică în cazul în care instituţia-mamă din UE poate demonstra autorităţilor competente că aplicarea secţiunii II contravine legislaţiei ţării terţe în care este stabilită filiala.

(4) Cerinţele privind remunerarea prevăzute la articolele 92, 94 și 95 nu se aplică pe bază consolidată niciuneia dintre următoarele categorii:

(a) filiale stabilite în Uniune, atunci când acestea fac obiectul unor cerinţe specifice privind remunerarea în conformitate cu alte acte juridice ale Uniunii;

▼M5

(b) filiale stabilite într-o țară terță, atunci când acestea ar face obiectul unor cerințe specifice privind remunerarea în conformitate cu alte acte juridice ale Uniunii dacă ar fi stabilite în Uniune.

(5) Prin derogare de la alineatul (4) din prezentul articol și pentru a se evita eludarea normelor prevăzute la articolele 92, 94 și 95, statele membre se asigură că cerințele prevăzute la articolele 92, 94 și 95 se aplică membrilor personalului filialelor care nu fac obiectul prezentei directive pe bază individuală în cazul în care:

(a) filiala este fie o societate de administrare a activelor, fie o întreprindere care prestează serviciile și activitățile de investiții enumerate la punctele 2, 3, 4, 6 și 7 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2014/65/UE; și

(b) respectivii membri ai personalului au fost autorizați să desfășoare activități profesionale care au un impact semnificativ direct asupra profilului de risc sau asupra activității instituțiilor din cadrul grupului.

(6) În pofida alineatelor (4) și (5) din prezentul articol, statele membre pot aplica articolele 92, 94 și 95 pe bază consolidată unei sfere mai largi de filiale și personalului acestora.

▼B

Articolul 110

Analiza și evaluarea și măsurile de supraveghere

(1) Autoritățile competente aplică procesul de analiză și evaluare menționat în secțiunea III din prezentul capitol și măsurile de supraveghere menționate în secțiunea IV din prezentul capitol, în conformitate cu nivelul de aplicare a cerințelor din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 stabilit în partea întâi titlul II din regulamentul în cauză.

▼M6

_____

▼B

CAPITOLUL 3

Supravegherea pe bază consolidată

Secțiunea I

Principii pentru efectuarea supravegherii pe bază consolidată

▼M6

Articolul 111

Stabilirea supraveghetorului consolidant

(1) În cazul în care o întreprindere-mamă este o instituție de credit-mamă dintr-un stat membru sau o instituție de credit-mamă din UE, supravegherea pe bază consolidată se exercită de către autoritatea competentă care supraveghează instituția de credit-mamă respectivă în statul membru sau instituția de credit-mamă respectivă din UE pe bază individuală.

▼M6

În cazul în care o întreprindere-mamă este o firmă de investiţii-mamă dintr-un stat membru sau o firmă de investiţii-mamă din UE și niciuna dintre filialele acesteia nu este o instituţie de credit, supravegherea pe bază consolidată se exercită de către autoritatea competentă care supraveghează respectiva firmă de investiţii-mamă din statul membru sau respectiva firmă de investiţii-mamă din UE pe bază individuală.

În cazul în care o întreprindere-mamă este o firmă de investiţii-mamă dintr-un stat membru sau o firmă de investiţii-mamă din UE și cel puţin una dintre filialele acesteia este o instituţie de credit, supravegherea pe bază consolidată se exercită de către autoritatea competentă a instituţiei de credit sau, în cazul în care există mai multe instituţii de credit, de către autoritatea competentă a instituţiei de credit cu cel mai mare total al bilanţului.

(2) În cazul în care instituţia de credit sau firma de investiţii are ca întreprindere-mamă o societate financiară holding-mamă dintr-un stat membru, o societate financiară holding mixtă-mamă dintr-un stat membru, o societate financiară holding-mamă din UE sau o societate financiară holding mixtă-mamă din UE, supravegherea pe bază consolidată se exercită de către autoritatea competentă care supraveghează instituţia de credit sau firma de investiţii pe bază individuală.

(3) Dacă două sau mai multe instituţii de credit sau firme de investiţii autorizate în Uniune au ca instituţie-mamă aceeași societate financiară holding-mamă dintr-un stat membru, aceeași societate financiară holding mixtă-mamă dintr-un stat membru, aceeași societate financiară holding-mamă din UE sau aceeași societate financiară holding mixtă-mamă din UE, supravegherea pe bază consolidată se exercită de către:

(a) autoritatea competentă a instituţiei de credit în cazul în care există o singură instituţie de credit în cadrul grupului;

(b) autoritatea competentă a instituţiei de credit cu cel mai mare total al bilanţului, în cazul în care există mai multe instituţii de credit în cadrul grupului; sau

(c) autoritatea competentă a firmei de investiţii cu cel mai mare total al bilanţului, în cazul în care grupul nu include nicio instituţie de credit.

(4) În cazul în care consolidarea este impusă în temeiul articolului 18 alineatul (3) sau (6) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, supravegherea pe bază consolidată se exercită de către autoritatea competentă a instituţiei de credit cu cel mai mare total al bilanţului sau, în cazul în care grupul nu cuprinde nicio instituţie de credit, de către autoritatea competentă a firmei de investiţii cu cel mai mare total al bilanţului.

(5) Prin derogare de la alineatul (1) al treilea paragraf, alineatul (3) litera (b) și alineatul (4), în cazul în care o autoritate competentă supraveghează pe bază individuală mai multe instituţii de credit din cadrul unui grup, supraveghetorul consolidant este autoritatea competentă care supraveghează pe bază individuală una sau mai multe instituţii de credit din cadrul grupului, în cazul în care suma totalurilor bilanţurilor instituţiilor de credit supravegheate respective este mai mare decât cea corespunzătoare instituţiilor de credit supravegheate pe bază individuală de orice altă autoritate competentă.

▼M6

Prin derogare de la alineatul (3) litera (c), în cazul în care o autoritate competentă supraveghează pe bază individuală mai mult de o firmă de investiţii din cadrul unui grup, supraveghetorul consolidant este autoritatea competentă care supraveghează pe bază individuală una sau mai multe firme de investiţii din cadrul grupului cu cel mai mare total al bilanţului cumulat.

(6) În cazuri speciale, autorităţile competente pot, de comun acord, să renunţe la aplicarea criteriilor menţionate la alineatele (1), (3) și (4) și să desemneze o altă autoritate competentă pentru a exercita supravegherea pe bază consolidată în cazul în care aplicarea acestora ar fi inadecvată, având în vedere instituţiile de credit sau firmele de investiţii vizate și importanţa relativă a activităţilor lor din statele membre relevante sau necesitatea de a asigura continuitatea supravegherii pe bază consolidată de către aceeași autoritate competentă. În astfel de cazuri, instituţiei-mamă din UE, societăţii financiare holding-mamă din UE, societăţii financiare holding mixte-mamă din UE sau instituţiei de credit sau firmei de investiţii cu cel mai mare total al bilanţului, după caz, i se va acorda ocazia de a-și exprima opinia înainte de luarea deciziei de către autorităţile competente.

(7) Autorităţile competente adresează fără întârziere o notificare Comisiei și ABE cu privire la orice acord care intră sub incidenţa alineatului (6).

▼B

Articolul 112

Coordonarea activităţilor de supraveghere de către autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată

(1) Pe lângă obligaţiile care îi revin în conformitate cu prezenta directive și cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013, autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată îndeplinește următoarele atribuţii:

(a) coordonarea colectării și difuzării de informaţii relevante sau esenţiale în situaţiile obișnuite și în cele de urgenţă;

(b) planificarea și coordonarea activităţilor de supraveghere în situaţiile obișnuite, inclusiv în ceea ce privește activităţile menţionate la titlul VII capitolul 3, în cooperare cu autorităţile competente implicate;

(c) planificarea și coordonarea activităţilor de supraveghere, în cooperare cu autorităţile competente implicate și, dacă este necesar, cu băncile centrale din cadrul SEBC, pentru pregătirea pentru situaţii de urgenţă și în situaţiile de urgenţă, inclusiv evoluţiile negative din cadrul instituţiilor sau de pe pieţele financiare, utilizând, acolo unde este posibil, căile de comunicare existente pentru a facilita gestionarea crizelor.

(2) În cazul în care autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată nu îndeplinește atribuţiile menţionate la alineatul (1) sau în cazul în care autorităţile competente nu cooperează cu autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată într-o măsură corespunzătoare în realizarea sarcinilor menţionate la alineatul (1), oricare dintre autorităţile competente în cauză poate sesiza ABE și să îi solicite asistenţa, în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

▼B

ABE poate de asemenea acorda asistență din proprie inițiativă autorităților competente, în cazul unui dezacord în legătură cu coordonarea activităților de supraveghere desfășurate în temeiul prezentului articol, în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf din regulamentul menționat.

(3) Planificarea și coordonarea activităților de supraveghere menționate la alineatul (1) litera (c) de la prezentul articol includ măsurile excepționale prevăzute la articolul 117 alineatul (1) litera (d) și articolul 117 alineatul (4) litera (b), pregătirea evaluărilor comune, punerea în aplicare a planurilor de urgență și comunicările adresate publicului.

▼M5

Articolul 113

Decizii comune cu privire la cerințele prudențiale specifice unei instituții

(1) Supraveghetorul consolidant și autoritățile competente responsabile cu supravegherea filialelor unei instituții-mamă din UE sau a unei societăți financiare holding-mamă din UE ori a unei societăți financiare holding mixte-mamă din UE depun toate eforturile pentru a ajunge la o decizie comună:

(a) cu privire la aplicarea articolelor 73 și 97 pentru a stabili caracterul adecvat al nivelului consolidat al fondurilor proprii deținute de grupul de instituții în ceea ce privește situația sa financiară și profilul său de risc și cu privire la nivelul fondurilor proprii impus pentru aplicarea articolului 104 alineatul (1) litera (a) fiecărei entități din cadrul grupului de instituții, precum și pe bază consolidată;

(b) cu privire la măsurile de abordare a oricărei probleme și constatări semnificative legate de supravegherea lichidității, inclusiv legate de caracterul adecvat al organizării și al tratării riscurilor, astfel cum se prevede la articolul 86, și legate de necesitatea impunerii unor cerințe privind lichiditățile specifice instituției, în conformitate cu articolul 105;

(c) cu privire la orice orientări privind fondurile proprii suplimentare menționate la articolul 104b alineatul (3).

(2) Deciziile comune menționate la alineatul (1) se iau:

(a) în sensul prezentului articol alineatul (1) litera (a), în termen de patru luni de la data la care supraveghetorul consolidant transmite celorlalte autorități competente relevante un raport ce conține evaluarea riscurilor aferente grupului de instituții efectuată în conformitate cu articolul 104a;

(b) în sensul prezentului articol alineatul (1) litera (b), în termen de patru luni de la data la care supraveghetorul consolidant transmite un raport ce conține evaluarea profilului riscului de lichiditate al grupului de instituții efectuată în conformitate cu articolele 86 și 105;

(c) în sensul prezentului articol alineatul (1) litera (c), în termen de patru luni de la data la care supraveghetorul consolidant transmite un raport ce conține evaluarea riscurilor aferente grupului de instituții efectuată în conformitate cu articolul 104b.

▼M5

Deciziile comune menţionate la alineatul (1) din prezentul articol ţin seama în mod corespunzător și de evaluarea riscurilor aferente filialelor, efectuată de autorităţile competente relevante în conformitate cu articolele 73, 97, 104a și 104b.

Deciziile comune menţionate la literele (a) și (b) din alineatul (1) se includ în documente care cuprind motivaţia completă a deciziilor respective, iar supraveghetorul consolidant transmite aceste documente instituţiei-mamă din UE. În caz de dezacord, supraveghetorul consolidant, la solicitarea oricăreia dintre celelalte autorităţi competente în cauză, consultă ABE. Supraveghetorul consolidant poate consulta ABE din proprie iniţiativă.

(3) În cazul în care autorităţile competente nu ajung la o decizie comună în termenele menţionate la alineatul (2) din prezentul articol, supraveghetorul consolidant ia o decizie pe bază consolidată cu privire la aplicarea articolelor 73, 86 și 97, a articolului 104 alineatul (1) litera (a) și a articolelor 104b și 105 din prezenta directivă, după luarea în considerare în mod corespunzător a evaluării riscurilor aferente filialelor efectuate de autorităţile competente relevante. În cazul în care, la încheierea termenelor menţionate la alineatul (2) din prezentul articol, oricare dintre autorităţile competente în cauză a sesizat ABE în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, supraveghetorul consolidant își amână decizia și așteaptă decizia pe care o poate lua ABE în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din regulamentul menţionat anterior, adoptându-și apoi decizia, în conformitate cu decizia ABE. Termenele menţionate la alineatul (2) din prezentul articol se consideră termene de conciliere în sensul Regulamentului (UE) nr. 1093/2010. ABE își ia decizia în termen de o lună de la primirea sesizării de către ABE. ABE nu poate fi sesizată după expirarea termenul de patru luni sau după ce s-a luat o decizie comună.

Decizia privind aplicarea articolelor 73, 86 și 97, a articolului 104 alineatul (1) litera (a) și a articolelor 104b și 105 din prezenta directivă se ia de respectivele autorităţi competente responsabile cu supravegherea filialelor unei instituţii de credit-mamă din UE sau ale unei societăţi financiare holding-mamă din UE ori ale unei societăţi financiare holding mixte-mamă din UE pe bază individuală sau subconsolidată, după luarea în considerare în mod corespunzător a opiniilor și rezervelor exprimate de supraveghetorul consolidant. În cazul în care, la încheierea oricăreia dintre termenele menţionate la alineatul (2) din prezentul articol, oricare dintre autorităţile competente în cauză a sesizat ABE în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autorităţile competente își amână decizia și așteaptă luarea unei decizii de către ABE în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din regulamentul menţionat anterior, adoptându-și apoi decizia, în conformitate cu decizia ABE. Termenele menţionate la alineatul (2) din prezentul articol se consideră termene de conciliere în sensul regulamentului respectiv. ABE își ia decizia în termen de o lună de la primirea sesizării de către ABE. ABE nu poate fi sesizată după expirarea termenului de patru luni sau după ce s-a luat o decizie comună.

Deciziile se includ într-un document care cuprinde motivaţia completă și ţin seama de evaluarea riscurilor și de opiniile și rezervele celorlalte autorităţi competente exprimate în termenele menţionate la alineatul (2). Documentul se transmite de către supraveghetorul consolidant tuturor autorităţilor competente în cauză și instituţiei-mamă din UE.

▼M5

În cazul consultării ABE, toate autoritățile competente țin seama de avizul acesteia și explică orice abatere semnificativă de la avizul respectiv.

(4) Deciziile comune menționate la alineatul (1) și deciziile luate de autoritățile competente în absența unei decizii comune menționate la alineatul (3) sunt recunoscute ca fiind determinante și sunt aplicate de către autoritățile competente în statele membre în cauză.

Deciziile comune menționate la alineatul (1) din prezentul articol și orice decizie luată în absența unei decizii comune în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol, se actualizează în fiecare an sau, în circumstanțe excepționale, atunci când o autoritate competentă responsabilă cu supravegherea filialelor unei instituții-mamă din UE sau ale unei societăți financiare holding-mamă din UE ori ale unei societăți financiare holding mixte-mamă din UE transmite o cerere scrisă și complet motivată supraveghetorului consolidant, în vederea actualizării deciziei privind aplicarea articolului 104 alineatul (1) litera (a) și a articolelor 104b și 105. În aceste circumstanțe excepționale actualizarea poate fi tratată pe bază bilaterală, între supraveghetorul consolidant și autoritatea competentă care formulează cererea.

(5) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare în vederea asigurării unor condiții uniforme de aplicare a procesului decizional comun menționat în prezentul articol în ceea ce privește aplicarea articolelor 73, 86 și 97, a articolului 104 alineatul (1) litera (a) și a articolelor 104b și 105, pentru a facilita luarea deciziilor comune.

ABE transmite Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 1 iulie 2014.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

▼B

Articolul 114

Cerințe de informare în situații de urgență

▼M6

(1) În cazul în care survine o situație de urgență, inclusiv o situație prezentată la articolul 18 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 sau o situație în care se manifestă evoluții negative ale pieței, care ar putea pune în pericol lichiditatea pieței și stabilitatea sistemului financiar din oricare dintre statele membre în care au fost autorizate entități ale unui grup sau în care s-au înființat sucursale semnificative în conformitate cu articolul 51, supraveghetorul consolidant avertizează cât mai curând posibil, cu respectarea titlul VII capitolul 1 secțiunea 2 din prezenta directivă și, după caz, a titlului IV capitolul 1 secțiunea 2 din Directiva (UE) 2019/2034, ABE și autoritățile menționate la articolul 58 alineatul (4) și articolul 59 și comunică toate informațiile esențiale pentru îndeplinirea atribuțiilor acestora. Obligațiile respective se aplică tuturor autorităților competente.

▼B

În cazul în care o bancă centrală din SEBC constată prezenţa unei situaţii descrise la prima teză, aceasta avertizează cât mai curând posibil autorităţile competente menţionate la articolul 112, precum și ABE.

Atunci când acest lucru este posibil, autoritatea competentă și autoritatea menţionată la articolul 58 alineatul (4) utilizează căile de comunicare existente.

(2) În cazul în care autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată are nevoie de informaţii deja transmise unei alte autorităţi competente, respectiva autoritate responsabilă cu supravegherea consolidată contactează, ori de câte ori este posibil, această autoritate pentru a evita duplicarea raportărilor către diferitele autorităţi care iau parte la supraveghere.

Articolul 115

Coordonarea și acordurile de cooperare

(1) Pentru a facilita și institui o supraveghere eficace, autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată și celelalte autorităţi competente încheie acorduri scrise de coordonare și cooperare.

În cadrul acestor acorduri, se pot încredinţa atribuţii suplimentare autorității responsabile cu supravegherea consolidată și se pot specifica proceduri pentru procesul decizional și pentru cooperarea cu alte autorităţi competente.

(2) Autorităţile competente responsabile cu autorizarea filialei unei întreprinderi-mamă care este o instituţie își pot delega responsabilitatea de supraveghere, prin acord bilateral și în conformitate cu articolul 28 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autorităţilor competente care au autorizat și care supraveghează întreprinderea-mamă, astfel încât acestea să își asume responsabilitatea de supraveghere a filialei în conformitate cu prezenta directivă. ABE este informată cu privire la existenţa și conţinutul unor astfel de acorduri. Comisia transmite aceste informaţii autorităţilor competente din alte state membre și Comitetului bancar european.

▼M5

(3) Atunci când supraveghetorul consolidant diferă de autoritatea competentă a statului membru în care este stabilită societatea financiară holding sau societatea financiară holding mixtă căreia i s-a acordat aprobare în conformitate cu articolul 21a, acordurile de coordonare și cooperare menţionate la alineatul (1) de la prezentul articol sunt, de asemenea, încheiate cu autoritatea competentă a statului membru în care este stabilită întreprinderea-mamă.

▼B

Articolul 116

Colegiile de supraveghere

(1) Autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată instituie colegii de supraveghetori pentru a facilita îndeplinirea sarcinilor menţionate la articolele 112 și 113 și la articolul 114 alineatul (1) și, sub rezerva cerinţelor de confidenţialitate de la alineatul (2) de la prezentul articol și a dreptului Uniunii, pentru a asigura, atunci când este cazul, o coordonare și o colaborare adecvate cu autorităţile competente relevante din ţări terţe.

▼B

ABE contribuie la promovarea și monitorizarea funcționării eficiente, efective și coerente a colegiilor de supraveghetori menționate în prezentul articol, în conformitate cu articolul 21 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010. În acest sens, ABE participă în mod corespunzător și este considerată ca fiind o autoritate competentă în acest scop.

Colegiile de supraveghetori elaborează un cadru pentru autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată, pentru ABE și pentru celelalte autorități competente implicate în realizarea următoarelor sarcini:

(a) schimbul de informații între acestea, precum și cu ABE, în conformitate cu articolul 21 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010;

(b) convenirea distribuirii voluntare a sarcinilor și a delegării voluntare a responsabilităților atunci când este cazul;

(c) stabilirea de programe de supraveghere prudențială, conform articolului 99, pe baza unei evaluări a riscurilor legate de grup, în conformitate cu articolul 97;

(d) sporirea eficienței supravegherii prin eliminarea dublării inutile a cerințelor de supraveghere, inclusiv în ceea ce privește cererile de informații prevăzute la articolul 114 și la articolul 117 alineatul (3);

(e) aplicarea consecventă a cerințelor prudențiale în temeiul prezentei directive și al Regulamentului (UE) nr. 575/2013 pentru toate entitățile din cadrul unui grup de instituții, fără a aduce atingere opțiunilor și drepturilor prevăzute în dreptul Uniunii;

(f) aplicarea articolului 112 alineatul (1) litera (c), ținând seama de activitățile pe care alte foruri le-ar putea desfășura în acest domeniu.

▼M5

(1a) Pentru a facilita sarcinile menționate la articolul 112 alineatul (1), la articolul 114 alineatul (1) și la articolul 115 alineatul (1) din prezenta directivă, supraveghetorul consolidant instituie, de asemenea, colegii de supraveghetori atunci când toate filialele transfrontaliere ale unei instituții-mamă din UE, ale unei societăți financiare holding-mamă din UE ori ale unei societăți financiare holding mixte-mamă din UE își au sediul central în țări terțe, cu condiția ca autoritățile de supraveghere ale țărilor terțe să facă obiectul unor cerințe de confidențialitate echivalente cu cerințele prevăzute în capitolul 1 secțiunea II din prezenta directivă și, după caz, la articolele 76 și 81 din Directiva 2014/65/UE.

▼M6

(2) Autoritățile competente care participă la activitatea colegiilor de supraveghetori și ABE cooperează îndeaproape. Cerințele de confidențialitate prevăzute în titlul VII capitolul 1 secțiunea II din prezenta directivă și, după caz, în titlul IV capitolul 1 secțiunea 2 din Directiva (UE) 2019/2034 nu împiedică autoritățile competente să schimbe informații confidențiale în cadrul colegiilor de supraveghetori. Înființarea și funcționarea colegiilor de supraveghetori nu aduce atingere drepturilor și responsabilităților autorităților competente în temeiul prezentei directive și al Regulamentului (UE) nr. 575/2013.

▼B

(3) Înființarea și funcționarea colegiilor se bazează pe acordurile scrise menționate la articolul 115, stabilite în urma consultării cu autoritățile competente în cauză, de către autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată.

▼B

(4) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza condiţiile generale de funcţionare a colegiilor de supraveghetori.

ABE transmite Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de reglementare până la 31 decembrie 2014.

Se deleagă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(5) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare privind funcţionarea operaţională a colegiilor de supraveghetori.

ABE înaintează proiectele respective de standarde tehnice de punere în aplicare până la 31 decembrie 2014.

Se conferă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

▼M6

(6) Autorităţile competente responsabile cu supravegherea filialelor unei instituţii-mamă din UE sau ale unei societăţi financiare holding-mamă din UE sau ale unei societăţi financiare holding mixte-mamă din UE și autorităţile competente dintr-un stat membru gazdă în care s-au înfiinţat sucursale semnificative, astfel cum sunt descrise la articolul 51, băncile centrale din cadrul SEBC, după caz, și autorităţile de supraveghere din ţări terţe, dacă este cazul și sub rezerva unor cerinţe de confidenţialitate care sunt, în opinia tuturor autorităţilor competente, echivalente cu cerinţele din titlul VII capitolul 1 secţiunea II din prezenta directivă, și, după caz, din titlul IV capitolul I secţiunea 2 din Directiva (UE) 2019/2034, pot face parte din colegiile de supraveghetori.

▼M5

Autoritatea competentă din statul membru în care este stabilită o societate financiară holding sau o societate financiară holding mixtă căreia i s-a acordat aprobare în conformitate cu articolul 21a poate participa în cadrul colegiului de supraveghetori relevant.

▼B

(7) Autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată prezidează reuniunile colegiului și decide care autorităţi competente participă la o reuniune sau la o activitate a colegiului. În prealabil, autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată informează pe deplin pe toţi membrii colegiului în legătură cu organizarea unor astfel de reuniuni, cu principalele aspecte care urmează să fie discutate, precum și în legătură cu activităţile care urmează să fie examinate. Autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată informează, de asemenea, pe deplin și în timp util, pe toţi membrii colegiului în legătură cu măsurile adoptate în cadrul acestor reuniuni și cu acţiunile întreprinse.

(8) Decizia autorităţii responsabile cu supravegherea consolidată ţine seama de relevanţa activităţii de supraveghere care urmează să fie planificată sau coordonată pentru aceste autorităţi, în special de potenţialul efect asupra stabilităţii sistemului financiar din statele membre în cauză astfel cum este menţionat la articolul 7, și de obligaţiile menţionate la articolul 51 alineatul (2).

▼M6

(9) Supraveghetorul consolidant, sub rezerva cerinţelor de confidenţialitate din titlul VII capitolul 1 secţiunea II din prezenta directivă, și, după caz, din titlul IV capitolul 1 secţiunea 2 din Directiva (UE) 2019/2034, informează ABE cu privire la activităţile colegiului de supraveghetori, inclusiv în situaţii de urgenţă, și îi comunică acesteia toate informaţiile care prezintă o relevanţă deosebită în sensul convergenţei în domeniul supravegherii.

▼B

În cazul unui dezacord între autorităţile competente în ceea ce privește funcţionarea colegiilor de supraveghere, oricare din autorităţile competente vizate poate sesiza ABE și îi poate solicita asistenţa în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

ABE poate de asemenea acorda asistenţă din proprie iniţiativă autorităţilor competente, în cazul unui dezacord în legătură cu funcţionarea colegiilor de supraveghere, în temeiul prezentului articol, în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf din regulamentul menţionat.

Articolul 117

Obligaţii de cooperare

(1) Autorităţile competente cooperează îndeaproape. Acestea își comunică reciproc orice informaţie esenţială sau relevantă pentru exercitarea atribuţiilor de supraveghere ale celorlalte autorităţi competente în conformitate cu prezenta directivă și Regulamentul (UE) nr. 575/2013. În acest sens, autorităţile competente transmit, la cerere, orice informaţie relevantă și, din proprie iniţiativă, orice informaţie esenţială.

Autorităţile competente cooperează cu ABE în sensul prezentei directive și al Regulamentului (UE) nr. 575/2013, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Autorităţile competente furnizează ABE toate informaţiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care îi revin în temeiul prezentei directive, al Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și al Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, în conformitate cu articolul 35 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Informaţiile menţionate la primul paragraf sunt considerate esenţiale în cazul în care pot avea un impact important asupra evaluării solidităţii financiare a unei instituţii sau a unei instituţii financiare dintr-un alt stat membru.

În special, autorităţile responsabile cu supravegherea consolidată a instituţiilor-mamă din UE și a instituţiilor controlate de societăţi financiare holding-mamă din UE sau de societăţi financiare holding mixte-mamă din UE transmit autorităţilor competente din alte state membre, responsabile cu supravegherea filialelor întreprinderilor-mamă respective, toate informaţiile relevante. Pentru stabilirea sferei informaţiilor relevante, se ţine seama de importanţa filialelor respective în cadrul sistemului financiar al statelor membre în cauză.

Informaţiile esenţiale menţionate la primul paragraf includ în special următoarele elemente:

▼B

(a) identificarea structurii juridice a grupului, precum și a structurii de guvernanță, care include structura organizațională, acoperind toate entitățile reglementate, entitățile nereglementate, filialele nereglementate și sucursalele semnificative care aparțin grupului, întreprinderile-mamă, în conformitate cu articolul 14 alineatul (3), articolul 74 alineatul (1) și articolul 109 alineatul (2), precum și autoritățile competente pentru entitățile reglementate din cadrul grupului vizat;

(b) procedurile de colectare de informații de la instituțiile dintr-un grup și verificarea informațiilor;

(c) evoluțiile negative înregistrate de instituții sau de alte entități dintr-un grup, care ar putea afecta grav instituțiile;

(d) sancțiunile semnificative și măsurile excepționale luate de autoritățile competente în conformitate cu prezenta directivă, inclusiv impunerea unei cerințe specifice de fonduri proprii în temeiul articolului 104 și a unei limite privind utilizarea abordării avansate de evaluare pentru calcularea cerințelor de fonduri proprii în temeiul articolului 312 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(2) Autoritățile competente pot sesiza ABE în oricare dintre următoarele situații:

(a) o autoritate competentă nu a transmis informații esențiale;

(b) o cerere de cooperare, în special în vederea schimbului de informații relevante, a fost respinsă sau nu a primit răspuns într-un termen rezonabil.

Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 258 din TFUE, ABE poate acționa în conformitate cu competențele conferite acesteia în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

ABE poate de asemenea acorda asistență din proprie inițiativă autorităților competente, în vederea dezvoltării unor practici de cooperare consecvente, în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf din regulamentul menționat.

(3) Autoritățile competente responsabile cu supravegherea instituțiilor controlate de o instituție-mamă din UE contactează, când situația o permite, autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată, în cazul în care au nevoie de informații privind punerea în aplicare a abordărilor și a metodologiilor prevăzute în prezenta directivă și în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, care ar putea fi disponibile deja la autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată.

(4) Înainte de a lua o decizie cu privire la elementele enumerate mai jos, autoritățile competente în cauză se consultă între ele, ►C2 în cazul în care o astfel de decizie prezintă importanță pentru atribuțiile de supraveghere ale altor autorități competente: ◄

(a) modificările structurii acționariatului, organizaționale sau de conducere a instituțiilor de credit dintr-un grup, care necesită aprobarea sau autorizarea din partea autorităților competente și

(b) sancțiunile semnificative sau măsurile excepționale luate de autoritățile competente, inclusiv impunerea unei cerințe specifice de fonduri proprii în temeiul articolului 104 și a unei limite privind utilizarea abordărilor avansate de evaluare pentru calcularea cerințelor de fonduri proprii în temeiul articolului 312 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

▼B

În sensul literei (b), se consultă întotdeauna autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată.

Cu toate acestea, o autoritate competentă poate decide să nu consulte alte autorități competente în situații de urgență sau în cazul în care consultarea ar putea pune în pericol eficacitatea deciziilor sale. În astfel de cazuri, autoritatea competentă respectivă informează fără întârziere celelalte autorități competente după luarea deciziei.

▼M5

(5) Autoritățile competente, unitățile de informații financiare și autoritățile care au îndatorirea publică de a supraveghea entitățile obligate enumerate la articolul 2 alineatul (1) punctele 1 și 2 din Directiva (UE) 2015/849 în ceea ce privește respectarea respectivei directive cooperează strâns între ele în limita competențelor lor respective și își furnizează reciproc informații pertinente pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul prezentei directive, al Regulamentului (UE) nr. 575/2013 și al Directivei (UE) 2015/849, cu condiția ca această cooperare și acest schimb de informații să nu afecteze o anchetă, o investigație sau o procedură aflată în curs de desfășurare în conformitate cu dreptul penal sau administrativ al statului membru în care este situată autoritatea competentă, unitatea de informații financiare sau autoritatea care are îndatorirea publică de a supraveghea entitățile obligate enumerate la articolul 2 alineatul (1) punctele 1 și 2 din Directiva (UE) 2015/849.

ABE poate acorda asistență din proprie inițiativă autorităților competente, în cazul unui dezacord în legătură cu coordonarea activităților de supraveghere desfășurate în temeiul prezentului articol, în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

(6) Până la 1 ianuarie 2020, ABE emite orientări în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, care să precizeze modalitatea de cooperare și de schimb de informații între autoritățile menționate la alineatul (5) de la prezentul articol, în special în ceea ce privește grupurile transfrontaliere și în contextul identificării unor încălcări grave ale normelor de combatere a spălării banilor.

▼B

Articolul 118

Verificarea informațiilor referitoare la entitățile din alte state membre

În cazul în care, în aplicarea prezentei directive și a Regulamentului (UE) nr. 575/2013, autoritățile competente dintr-un stat membru doresc, în cazuri specifice, să verifice informațiile cu privire la o instituție, o societate financiară holding, o societate financiară holding mixtă o instituție financiară, o întreprindere de servicii auxiliare, o societate holding cu activitate mixtă, o filială de tipul celor menționate la articolul 125 sau o filială de tipul celor menționate la articolul 119 alineatul (3), situată într-un alt stat membru, autoritățile respective solicită autorităților competente din celălalt stat membru să dispună efectuarea acestei verificări. Autoritățile care primesc o astfel de solicitare îi dau curs, în cadrul competențelor lor, procedând la efectuarea verificărilor respective prin propriile servicii sau permițând autorităților care au făcut solicitarea să efectueze verificarea ori permițând unui auditor sau expert să o efectueze. În cazul în care nu efectuează ea însăși verificarea, autoritatea competentă care a făcut solicitarea poate participa la efectuarea acesteia, dacă dorește.

▼B

Secţiunea II

Societăţi financiare holding, societăţi financiare holding mixte și societăţi holding cu activitate mixtă

Articolul 119

Includerea societăţilor holding în supravegherea consolidată

▼M5

(1) Sub rezerva articolului 21a, statele membre adoptă toate măsurile necesare pentru a include societăţile financiare holding și societăţile financiare holding mixte în supravegherea consolidată.

▼B

(2) În cazul în care o filială care este o instituţie nu este inclusă în supravegherea pe bază consolidată în temeiul unuia dintre cazurile prevăzute la articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, autorităţile competente din statul membru în care este situată filiala respectivă pot solicita întreprinderii-mamă informaţii de natură să faciliteze supravegherea filialei respective.

(3) Statele membre permite autorităţilor lor competente responsabile cu supravegherea pe bază consolidată să solicite informaţiile menţionate la articolul 122 filialelor unei instituţii, ale unei societăţi financiare holding sau ale unei societăţi financiare holding mixte care nu sunt incluse în sfera supravegherii pe bază consolidată. În acest caz, se aplică procedurile de transmitere și verificare a informaţiilor prevăzute la articolul respectiv.

Articolul 120

Supravegherea societăţilor financiare holding mixte

(1) În cazul în care o societate financiară holding mixtă face obiectul unor dispoziţii echivalente atât în prezenta directivă, cât și în Directiva 2002/87/CE, în special în ceea ce privește supravegherea bazată pe riscuri, autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată poate, după consultarea celorlalte autorităţi competente responsabile cu supravegherea filialelor, să aplice respectivei societăţi financiare holding mixte numai Directiva 2002/87/CE.

▼M5

(2) Atunci când o societate financiară holding mixtă face obiectul unor dispoziţii echivalente în temeiul prezentei directive și al Directivei 2009/138/CE, în special în ceea ce privește supravegherea bazată pe riscuri, supraveghetorul consolidant poate, de comun acord cu supraveghetorul grupului din sectorul asigurărilor, să aplice respectivei societăţi financiare holding mixte numai dispoziţiile directivei referitoare la sectorul financiar cel mai important, astfel cum este definit la articolul 3 alineatul (2) din Directiva 2002/87/CE.

▼B

(3) Autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată informează ABE și AEAPO în legătură cu deciziile luate în conformitate cu alineatele (1) și (2).

(4) ABE, AEAPO și AEVMP, prin Comitetul comun menţionat la articolul 54 din Regulamentele (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010, elaborează orientări menite să asigure convergenţa practicilor de supraveghere și elaborează, în termen de trei ani de la adoptarea orientărilor, un proiect de standarde tehnice de reglementare în același scop.

▼B

Se deleagă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentele (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 121

Calificarea directorilor

Statele membre cer ca membrii organului de conducere al unei societăţi financiare holding sau al unei societăţi financiare holding mixte să aibă o reputaţie suficient de bună și cunoștinţele, competenţele și experienţa necesară, astfel cum se prevede la articolul 91 alineatul (1), pentru a exercita aceste atribuţii, având în vedere rolul specific al unei societăţi financiare holding sau al unei societăţi financiare holding mixte.

Articolul 122

Solicitări de informaţii și inspecţii

(1) Până la coordonarea ulterioară a metodelor de consolidare, statele membre adoptă dispoziţii care prevăd că, în cazul în care întreprinderea-mamă a uneia sau a mai multor instituţii este un holding cu activitate mixtă, autorităţile competente responsabile cu autorizarea și supravegherea instituţiilor respective cer, luând legătura cu respectivul holding cu activitate mixtă și cu filialele acestuia, fie direct, fie prin intermediul filialelor care sunt instituţii, furnizarea oricăror informaţii care ar putea fi relevante în scopul supravegherii filialelor respective.

(2) Statele membre adoptă dispoziţii care prevăd că autorităţile lor competente pot efectua ele însele sau prin inspectori externi inspecţii la faţa locului pentru a verifica informaţiile primite de la holdingurile cu activitate mixtă și de la filialele acestora. În cazul în care un holding cu activitate mixtă sau una dintre filialele acestuia este o întreprindere de asigurare, poate fi utilizată și procedura prevăzută la articolul 125. Dacă un holding cu activitate mixtă sau una dintre filialele acestuia este situată într-un alt stat membru decât cel în care se află filiala care este o instituţie, verificarea la faţa locului a informaţiilor se face în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 118.

Articolul 123

Supravegherea

(1) Fără a aduce atingere părţii a patra a Regulamentului (UE) nr. 575/2013, statele membre adoptă dispoziţii care prevăd că, în cazul în care întreprinderea-mamă a uneia sau a mai multor instituţii este un holding cu activitate mixtă, autorităţile competente responsabile cu supravegherea instituţiilor respective exercită o supraveghere generală a tranzacţiilor pe care instituţiile în cauză le efectuează cu holdingul cu activitate mixtă și cu filialele sale.

(2) Autorităţile competente cer instituţiilor să pună în aplicare proceduri adecvate de gestionare a riscurilor și mecanisme de control intern adecvate, inclusiv proceduri riguroase de raportare și de contabilitate, în vederea identificării, măsurării, monitorizării și controlării adecvate a tranzacţiilor efectuate cu holdingul-mamă cu activitate mixtă și cu filialele sale. Autorităţile competente cer instituţiilor să le comunice orice tranzacţie semnificativă efectuată cu entităţile respective, cu excepţia celei menţionate la articolul 394 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Aceste proceduri și tranzacţii semnificative fac obiectul unui control din partea autorităţilor competente.

▼B

Articolul 124

Schimbul de informaţii

(1) Statele se asigură că nu există niciun obstacol juridic în calea schimbului de informaţii relevante în vederea supravegherii, în conformitate cu articolul 110 și capitolul 3 între întreprinderile care intră sub incidența supravegherii pe bază consolidată, holdingurile cu activitate mixtă și filialele lor sau filialele de tipul celor menţionate la articolul 119 alineatul (3).

(2) În cazul în care o întreprindere-mamă și oricare dintre filialele acesteia care sunt instituţii, sunt situate în state membre diferite, autorităţile competente din fiecare stat membru fac schimb de informaţii relevante ce pot permite sau facilita exercitarea supravegherii pe bază consolidată.

În cazul în care autorităţile competente din statul membru unde se află întreprinderea-mamă nu exercită ele însele supravegherea pe bază consolidată în conformitate cu articolul 111, acestea pot fi invitate de autorităţile competente responsabile cu exercitarea supravegherii să solicite întreprinderii-mamă orice informaţii care ar putea fi relevante pentru supravegherea pe bază consolidată și să transmită aceste informaţii autorităţilor respective.

(3) Statele membre autorizează, între autorităţile lor competente, schimbul de informaţii menţionate la alineatul (2), cu condiţia ca, în cazul holdingurilor financiare, al societăţilor financiare holding-mixte, al instituţiilor financiare și al întreprinderilor de servicii auxiliare, colectarea sau deţinerea de informaţii să nu implice obligaţia autorităţilor competente de a exercita un rol de supraveghere individuală a instituţiilor sau întreprinderilor respective.

În mod similar, statele membre autorizează, între autorităţile lor competente, schimbul de informaţii menţionate la articolul 122, cu condiţia ca colectarea sau deţinerea de informaţii să nu implice obligaţia autorităţilor competente de a exercita un rol de supraveghere a holdingului cu activitate mixtă și a filialelor sale care nu sunt instituţii de credit, sau a filialelor menţionate la articolul 119 alineatul (3).

Articolul 125

Cooperarea

(1) În cazul în care o instituţie, o societate financiară holding, o societate financiară holding mixtă sau un holding cu activitate mixtă controlează una sau mai multe filiale care sunt întreprinderi de asigurare sau alte întreprinderi care prestează servicii de investiţii care fac obiectul unei autorizări, autorităţile competente și autorităţile cărora li s-a încredinţat misiunea publică de supraveghere a întreprinderilor de asigurare sau a celorlalte întreprinderi care prestează servicii de investiţii cooperează îndeaproape. Fără a aduce atingere responsabilităţilor lor respective, aceste autorităţi își comunică toate informaţiile de natură să le simplifice misiunea și să permită supravegherea activităţii și a situaţiei financiare de ansamblu a întreprinderilor de care răspund.

▼M5

În cazul în care, în temeiul articolului 111 din prezenta directivă, supraveghetorul consolidant pentru un grup cu o societate financiară holding mixtă-mamă este diferit faţă de coordonatorul stabilit în conformitate cu articolul 10 din Directiva 2002/87/CE, supraveghetorul consolidant și coordonatorul cooperează în scopul aplicării pe bază consolidată a prezentei directive și a Regulamentului (UE) nr. 575/2013. Pentru a facilita și a institui o cooperare eficace, supraveghetorul consolidant și coordonatorul încheie acorduri scrise de coordonare și cooperare.

▼M6

(2) Informaţiile primite în cadrul supravegherii pe bază consolidată și, în special, orice schimburi de informaţii între autorităţile competente prevăzute în prezenta directivă fac obiectul unor cerinţe privind secretul profesional cel puţin echivalente cu cele menţionate la articolul 53 alineatul (1) din prezenta directivă, în cazul instituţiilor de credit, sau la articolul 15 din Directiva (UE) 2019/2034.

▼B

(3) Autorităţile competente responsabile cu supravegherea pe bază consolidată întocmesc liste cu societăţile financiare holding sau societăţile financiare holding mixte menţionate la articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Listele sunt comunicate autorităţilor competente din celelalte state membre, ABE și Comisiei.

Articolul 126

Sancţiuni

În conformitate cu capitolul 1 secţiunea IV din prezentul titlu, statele membre asigură posibilitatea de a impune sancţiuni administrative sau alte măsuri administrative menite să pună capăt încălcărilor constatate sau cauzelor acestora în cazul holdingurilor financiare, al societăţilor financiare holding-mixte și al holdingurilor cu activitate mixtă sau al managerilor responsabili care încalcă actele cu putere de lege și actele administrative de transpunere a prezentului capitol.

Articolul 127

Evaluarea echivalenţei supravegherii consolidate din ţări terţe

(1) În cazul în care o instituţie a cărei întreprindere-mamă este o instituţie sau o societate financiară holding ori o societate financiară holding mixtă care are sediul central într-o ţară terţă nu face obiectul unei supravegheri consolidate în temeiul articolului 111, autorităţile competente evaluează dacă instituţia respectivă face obiectul unei supravegheri consolidate din partea unei autorităţi de supraveghere dintr-o ţară terţă, echivalentă supravegherii reglementate de principiile prevăzute în prezenta directivă și cerinţele din partea întâi titlul II capitolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Evaluarea se face de autoritatea competentă care ar fi responsabilă cu supravegherea consolidată dacă s-ar aplica dispoziţiile alineatului (3), la cererea întreprinderii-mamă sau a uneia din entităţile reglementate autorizate în Uniune ori din proprie iniţiativă. Autoritatea competentă respectivă consultă celelalte autorităţi competente în cauză.

(2) Comisia poate solicita Comitetului bancar european să elaboreze recomandări generale care să permită să se stabilească dacă măsurile de supraveghere consolidată luate de autorităţile de supraveghere din ţări terţe ar putea permite atingerea obiectivelor supravegherii consolidate prevăzute în prezentul capitol, în ceea ce privește instituţiile a căror întreprindere-mamă își are sediul central într-o ţară terţă. Comitetul bancar european examinează periodic aceste recomandări și ţine seama de orice modificări aduse măsurilor de supraveghere consolidată aplicate de autorităţile competente respective. ABE sprijină Comisia și Comitetul bancar european în îndeplinirea respectivelor atribuţii, inclusiv în ceea ce privește evaluarea necesităţii actualizării respectivelor recomandări.

▼B

Autoritatea competentă care efectuează evaluarea menţionată la alineatul (1) primul paragraf ţine seama de recomandările menţionate anterior. În acest scop, autoritatea competentă consultă ABE înainte de a adopta o decizie.

(3) În lipsa unei astfel de supravegheri echivalente, statele membre aplică instituţiei, *mutatis mutandis*, prezenta directivă și Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau permit autorităţilor lor competente să aplice alte tehnici de supraveghere adecvate pentru atingerea obiectivelor de supraveghere pe bază consolidată a instituţiilor.

Tehnicile de supraveghere respective sunt convenite de autoritatea competentă care urmează a fi responsabilă cu supravegherea consolidată, după consultarea celorlalte autorităţi competente în cauză.

Autorităţile competente pot să ceară în special înfiinţarea unei societăţi financiare holding sau a unei societăţi financiare holding mixte cu sediul central în Uniune și să aplice dispoziţiile privind supravegherea consolidată situaţiei consolidate a respectivei societăţi financiare holding sau situaţiei consolidate a instituţiilor respectivei societăţi financiare holding mixte.

Tehnicile de supraveghere urmăresc atingerea obiectivelor supravegherii consolidate din în prezentul capitol și sunt notificate celorlalte autorităţi competente în cauză, ABE și Comisiei.

CAPITOLUL 4

Amortizoare de capital

Secţiunea I

Amortizoare

Articolul 128

Definiţii

În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele definiţii:

(1) „amortizor de conservare a capitalului” înseamnă fondurile proprii pe care o instituţie este obligată să le menţină în conformitate cu articolul 129;

(2) „amortizor anticiclic de capital specific instituţiei” înseamnă fondurile proprii pe care o instituţie este obligată să le menţină în conformitate cu articolul 130;

(3) „amortizor G-SII” înseamnă fonduri proprii care trebuie să fie deţinute în conformitate cu articolul 131 alineatul (4);

(4) „amortizor O-SII” înseamnă fonduri proprii care ar putea să trebuiască să fie deţinute în conformitate cu articolul 131 alineatul (5);

(5) „amortizor de risc sistemic” înseamnă fondurile proprii pe care o instituţie este sau poate fi obligată să le menţină în conformitate cu articolul 133;

▼B

(6) „cerinţă de amortizor combinat” înseamnă fonduri proprii de nivel 1 de bază necesar pentru a îndeplini cerinţa privind amortizorul de conservare a capitalului plus următoarele, după caz:

(a) amortizor anticiclic de capital specific instituţiei;

(b) un amortizor G-SII;

(c) un amortizor O-SII;

(d) un amortizor de risc sistemic;

(7) „rata amortizorului anticiclic” înseamnă indicele pe care instituţiile trebuie să îl aplice pentru a calcula amortizorul anticiclic de capital specific instituției respective și care este stabilit în conformitate cu articolul 136 și articolul 137 sau de o autoritate competentă dintr-o ţară terţă (după cum este cazul);

(8) „instituţie autorizată la nivel naţional” înseamnă o instituţie care a fost autorizată în statul membru și pentru care o anumită autoritate desemnată este responsabilă de stabilire a ratei amortizorului anticiclic;

(9) „referenţial pentru amortizor” înseamnă o rată de referinţă a amortizoarelor calculată în conformitate cu articolul 135 alineatul (1).

▼M5

Instituţiile nu utilizează fondurile proprii de nivel 1 de bază care sunt menţinute pentru a îndeplini cerinţa amortizorului combinat menţionată la punctul 6 din primul paragraf de la prezentul articol, pentru a îndeplini oricare dintre cerinţele prevăzute la articolul 92 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cerinţele de fonduri proprii suplimentare impuse în temeiul articolului 104a din prezenta directivă în scopul abordării altor riscuri decât riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier, precum și orientările comunicate în conformitate cu articolul 104b alineatul (3) din prezenta directivă în scopul abordării altor riscuri decât riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier.

Instituţiile nu utilizează fondurile proprii de nivel 1 de bază care sunt menţinute pentru a respecta unul dintre elementele cerinţei amortizorului combinat pentru a asigura conformitatea cu celelalte elemente aplicabile ale cerinţei amortizorului combinat.

Instituţiile nu utilizează fondurile proprii de nivel 1 de bază care sunt menţinute pentru a îndeplini cerinţa amortizorului combinat menţionată la punctul 6 din primul paragraf de la prezentul articol pentru a asigura conformitatea cu componentele bazate pe riscuri ale cerinţelor prevăzute la articolele 92a și 92b din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și la articolele 45c și 45d din Directiva 2014/59/UE.

▼M6

_____

▼M5

Articolul 129

Cerința de menținere a unui amortizor de conservare a capitalului

(1) Pe lângă fondurile proprii de nivel 1 de bază care sunt menținute pentru a îndeplini oricare dintre cerințele de fonduri proprii prevăzute la articolul 92 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, statele membre solicită instituțiilor să mențină un amortizor de conservare a capitalului constituit din fonduri proprii de nivel 1 de bază egal cu 2,5 % din cuantumul total al expunerii la risc a instituției în cauză, calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din respectivul regulament, pe bază individuală și consolidată, astfel cum se prevede în partea întâi titlul II din regulamentul menționat.

▼M6

_____

▼M5

(5) În cazul în care o instituție nu îndeplinește pe deplin cerința prevăzută la alineatul (1) de la prezentul articol, aceasta face obiectul restricțiilor privind distribuirile prevăzute la articolul 141 alineatele (2) și (3).

Articolul 130

Cerința de menținere a unui amortizor anticiclic de capital specific instituției

(1) Statele membre solicită instituțiilor să mențină un amortizor anticiclic de capital specific instituției, care este echivalent cu cuantumul total al expunerii la risc a instituției în cauză, calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, înmulțit cu media ponderată a ratelor amortizorului anticiclic calculată în conformitate cu articolul 140 din prezenta directivă pe bază individuală și consolidată, astfel cum se prevede în partea întâi titlul II din regulamentul respectiv. Amortizorul respectiv constă în fonduri proprii de nivel 1 de bază.

▼M6

_____

▼M5

(5) În cazul în care o instituție nu îndeplinește pe deplin cerința prevăzută la alineatul (1) de la prezentul articol, aceasta face obiectul restricțiilor privind distribuirile prevăzute la articolul 141 alineatele (2) și (3).

▼B

Articolul 131

Instituții globale de importanță sistemică și alte instituții de importanță sistemică

▼M5

(1) Statele membre desemnează o autoritate care să fie responsabilă cu identificarea, pe bază consolidată, a G-SII și, pe bază individuală, subconsolidată sau consolidată, după caz, a altor instituții de importanță sistemică (O-SII) care au fost autorizate în jurisdicția lor. Autoritatea respectivă este autoritatea competentă sau autoritatea desemnată. Statele membre pot desemna mai multe autorități.

▼M5

O G-SII este oricare dintre următoarele:

(a) un grup condus de o instituţie-mamă din UE, de o societate financiară holding-mamă din UE sau de o societate financiară holding mixtă-mamă din UE; sau

(b) o instituţie care nu este o filială a unei instituţii-mamă din UE, a unei societăţi financiare holding-mamă din UE sau a unei societăţi financiare holding mixte-mamă din UE.

O-SII poate fi fie o instituţie, fie un grup condus de o instituţie-mamă din UE, de o societate financiară holding-mamă din UE, de o societate financiară holding mixtă-mamă din UE, de o instituţie-mamă dintr-un stat membru, de o societate financiară holding-mamă dintr-un stat membru sau de o societate financiară holding mixtă-mamă dintr-un stat membru.

▼B

(2) Metodologia de identificare a G-SII se bazează pe următoarele categorii:

(a) dimensiunea grupului;

(b) interconectarea grupului cu sistemul financiar;

(c) posibilitatea de substituire a serviciilor sau a infrastructurii financiare furnizate de grup;

(d) complexitatea grupului;

(e) activitatea transfrontalieră a grupului, inclusiv activitatea transfrontalieră între statele membre și între statele membre și o ţară terţă.

Fiecare categorie primește o ponderare egală și constă în indicatori cuantificabili.

Metodologia produce un scor global pentru fiecare entitate menţionată la alineatul (1) evaluată, ceea ce permite G-SII să fie identificate și alocate într-o subcategorie, astfel cum se descrie la alineatul (9).

▼M5

(2a) O metodologie suplimentară de identificare a G-SII se bazează pe următoarele categorii:

(a) categoriile menţionate la alineatul (2) literele (a)-(d) de la prezentul articol;

(b) activitatea transfrontalieră a grupului, excluzând activităţile grupului în toate statele membre participante, astfel cum sunt menţionate la articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]).

([1]) Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluţie a instituţiilor de credit și a anumitor firme de investiţii în cadrul unui mecanism unic de rezoluţie și al unui fond unic de rezoluţie și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 225, 30.7.2014, p. 1).

▼M5

Fiecare categorie primește o ponderare egală și constă în indicatori cuantificabili. Pentru categoriile menţionate la primul paragraf litera (a) de la prezentul alineat, indicatorii sunt aceiași ca și indicatorii corespunzători stabiliţi în temeiul alineatului (2).

Metodologia suplimentară de identificare produce un scor global suplimentar pentru fiecare entitate menţionată la alineatul (1) evaluată, pe baza căruia autorităţile competente sau desemnate pot lua una dintre măsurile menţionate la alineatul (10) litera (c).

▼B

(3) OSII se identifică în conformitate cu alineatul (1). Importanţa sistemică se evaluează pe baza a cel puţin unul dintre criteriile următoare:

(a) dimensiunea

(b) importanţa pentru economia Uniunii sau a statului membru relevant;

(c) anvergura activităţilor transfrontaliere;

(d) interconectarea instituţiei sau a grupului cu sistemul financiar.

▼M5

După consultarea CERS, ABE emite, până la 1 ianuarie 2015, orientări în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, referitoare la criteriile de stabilire a condiţiilor de aplicare a prezentului alineat în ceea ce privește evaluarea O-SII. Orientările respective ţin seama de cadrele internaţionale pentru instituţiile naţionale de importanţă sistemică, precum și de particularităţile Uniunii și de cele naţionale.

După consultarea CERS, ABE prezintă Comisiei, până la 31 decembrie 2020, un raport privind metodologia adecvată de stabilire și calibrare a ratelor amortizorului O-SII.

▼B

(4) Fiecare G-SII, pe bază consolidată, menţine un amortizor G-SII, care corespunde subcategoriei în care este alocată G-SII. Amortizorul respectiv constă în fonduri proprii de nivel 1 de bază și este suplimentar acestui capital.

▼M5

(5) Autoritatea competentă sau autoritatea desemnată poate solicita fiecărei O-SII, pe bază consolidată, subconsolidată sau individuală, după caz, să menţină un amortizor O-SII de până la 3 % din cuantumul total al expunerii la risc calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, ţinând seama de criteriile de identificare a O-SII. Amortizorul respectiv constă în fonduri proprii de nivel 1 de bază.

(5a) Sub rezerva autorizării de către Comisie, astfel cum se menţionează la al treilea paragraf din prezentul alineat, autoritatea competentă sau autoritatea desemnată poate solicita fiecărei O-SII, pe bază consolidată, subconsolidată sau individuală, după caz, să menţină un amortizor O-SII mai mare de 3 % din cuantumul total al expunerii la risc calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Amortizorul respectiv constă în fonduri proprii de nivel 1 de bază.

▼M5

În termen de șase săptămâni de la primirea notificării menţionate la alineatul (7) din prezentul articol, CERS transmite Comisiei un aviz în care precizează dacă amortizorul O-SII este considerat adecvat. De asemenea, ABE îi poate transmite Comisiei avizul său referitor la amortizor în conformitate cu articolul 34 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

În termen de trei luni de la transmiterea de către CERS a notificării menţionate la alineatul (7) către Comisie, aceasta, ţinând seama de evaluarea realizată de CERS și ABE, dacă este cazul, și în cazul în care consideră că amortizorul O-SII nu implică efecte negative disproporţionate asupra sistemului financiar, în ansamblu sau în parte, al altor state membre sau al Uniunii în ansamblu, care să constituie sau să creeze un obstacol pentru funcţionarea corespunzătoare a pieţei interne, adoptă un act prin care autorizează autoritatea competentă sau autoritatea desemnată să adopte măsura propusă.

▼B

(6) Atunci când solicită menţinerea unui amortizor O-SII, autoritatea competentă sau autoritatea desemnată respectă următoarele:

(a) amortizorul O-SII trebuie să nu poată implica efecte negative disproporţionate asupra sistemului financiar în ansamblu sau asupra unor părţi ale acestuia în alte state membre sau în Uniune în ansamblu, formând sau creând un obstacol pentru funcţionarea pieţei interne;

(b) amortizorul O-SII trebuie să fie reexaminat de către autoritatea competentă sau autoritatea desemnată cel puţin anual.

▼M5

(7) Înainte de a stabili sau restabili un amortizor O-SII, autoritatea competentă sau autoritatea desemnată transmite o notificare către CERS cu o lună înainte de publicarea deciziei menţionate la alineatul (5) și transmite o notificare către CERS cu trei luni înainte de publicarea deciziei autorităţii competente sau a autorităţii desemnate menţionate la alineatul (5a). CERS transmite fără întârziere astfel de notificări către Comisie, ABE și autorităţile competente și desemnate ale statelor membre în cauză. Notificările respective prevăd în detaliu:

▼B

(a) motivele pentru care se consideră că amortizorul O-SII poate fi eficace și proporţional în ceea ce privește atenuarea riscului;

(b) o evaluare a impactului pozitiv sau negativ probabil al amortizorului O-SII pe piaţa internă, pe baza informaţiilor aflate la dispoziţia statului membru;

(c) rata amortizorului O-SII pe care statul membru dorește să îl stabilească.

▼M5

(8) Fără a aduce atingere articolului 133 și alineatului (5) de la prezentul articol, în cazul în care o O-SII este o filială fie a unei G-SII, fie a unei O-SII care este fie o instituţie, fie un grup condus de o instituţie-mamă din UE și face obiectul unui amortizor O-SII pe bază consolidată, amortizorul care se aplică pe bază individuală sau subconsolidată pentru O-SII nu depășește cuantumul mai mic dintre următoarele:

▼M5

(a) suma dintre cuantumul cel mai mare dintre rata amortizorului G-SII sau O-SII aplicabilă grupului pe bază consolidată și 1 % din cuantumul total al expunerii la risc calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; și

(b) 3 % din cuantumul total al expunerii la risc calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau rata a cărei aplicare pentru grup pe bază consolidată a fost autorizată de Comisie în conformitate cu alineatul (5a) din prezentul articol.

(9) Există cel puţin cinci subcategorii de G-SII. Limita cea mai joasă și limitele dintre subcategorii sunt determinate de scorurile obținute în conformitate cu metodologia de identificare menţionată la alineatul (2) de la prezentul articol. Scorurile-limită dintre subcategoriile adiacente sunt definite în mod clar și aderă la principiul conform căruia există o creștere liniară constantă a importanţei sistemice între subcategorii, ceea ce duce la o creștere liniară a cerinţei suplimentare de fonduri proprii de nivel 1 de bază, cu excepţia celei de a cincea subcategorii și a oricărei subcategorii superioare care ar putea fi adăugată. În sensul prezentului alineat, importanţa sistemică reprezintă impactul preconizat exercitat de dificultăţile G-SII asupra pieţei financiare globale. Subcategoriei celei mai joase i se alocă un amortizor G-SII de 1 % din cuantumul total al expunerii la risc, calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, iar amortizorul alocat fiecărei subcategorii crește în etape de cel puţin 0,5 % din cuantumul total al expunerii la risc, calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din regulamentul respectiv.

(10) Fără a aduce atingere alineatelor (1) și (9) și utilizând subcategoriile și scorurile-limită menţionate la alineatul (9), autoritatea competentă sau autoritatea desemnată poate, în cadrul unui proces solid de evaluare în vederea supravegherii:

(a) să realoce o G-SII dintr-o subcategorie inferioară într-o subcategorie superioară;

(b) să aloce o entitate menţionată la alineatul (1) cu un scor global astfel cum se menţionează la alineatul (2) inferior scorului-limită al subcategoriei celei mai joase în respectiva subcategorie sau într-o subcategorie superioară, astfel desemnând-o drept G-SII;

(c) luând în considerare mecanismul unic de rezoluţie, să realoce o G-SII dintr-o subcategorie superioară într-o subcategorie inferioară, pe baza scorului global suplimentar menţionat la alineatul (2a).

_____

(12) Autoritatea competentă sau autoritatea desemnată notifică CERS numele G-SII și ale O-SII, precum și subcategoria respectivă în care este alocată fiecare G-SII. Notificarea conţine toate motivele pentru care s-a desfășurat sau nu un proces de evaluare în vederea supravegherii în conformitate cu alineatul (10) literele (a), (b) și (c). CERS transmite fără întârziere astfel de notificări Comisiei și ABE și face publice numele respective. Autorităţile competente sau desemnate fac publică subcategoria în care este alocată fiecare G-SII.

▼M5

Autoritatea competentă sau autoritatea desemnată revizuiește anual identificarea G-SII și a O-SII, precum și alocarea G-SII în subcategoriile respective și comunică rezultatul instituției de importanță sistemică vizate și către CERS, care transmite fără întârziere rezultatele Comisiei și ABE. Autoritatea competentă sau autoritatea desemnată face publică lista actualizată a instituțiilor de importanță sistemică identificate și subcategoria în care este alocată fiecare G-SII identificată.

_____

(14) În cazul în care un grup, pe bază consolidată, face obiectul unui amortizor G-SII și al unui amortizor O-SII, se aplică amortizorul cel mai mare.

(15) În cazul în care o instituție face obiectul unui amortizor de risc sistemic, stabilit în conformitate cu articolul 133, amortizorul respectiv se cumulează cu amortizorul O-SII sau cu amortizorul G-SII care se aplică în conformitate cu prezentul articol.

În cazul în care suma dintre rata amortizorului de risc sistemic, astfel cum este calculată în sensul articolului 133 alineatul (10), (11) sau (12), și rata amortizorului O-SII sau rata amortizorului G-SII al cărui obiect îl face aceeași instituție ar fi mai mare de 5 %, se aplică procedura stabilită la alineatul (5a) din prezentul articol.

_____

(18) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care precizează, în sensul prezentului articol, metodologiile pe baza cărora autoritatea competentă sau autoritatea desemnată identifică o instituție sau un grup condus de o instituție-mamă din UE, de o societate financiară holding-mamă sau de o societate financiară holding mixtă-mamă din UE drept G-SII și care specifică metodologia de definire a subcategoriilor și de alocare a G-SII în subcategorii pe baza importanței lor sistemice, ținând seama de eventualele standarde convenite la nivel internațional.

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 30 iunie 2014.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la prezentul alineat, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

_____

Articolul 133

Cerința de menținere a unui amortizor de risc sistemic

(1) Fiecare stat membru poate introduce un amortizor de risc sistemic constituit din fonduri proprii de nivel 1 de bază pentru sectorul financiar sau pentru unul sau mai multe subseturi ale sectorului, pentru toate expunerile sau pentru un subset al acestora, astfel cum se menționează la alineatul (5) din prezentul articol, pentru a preveni și a atenua riscurile macroprudențiale sau sistemice care nu sunt acoperite de Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și de articolele 130 și 131 din prezenta directivă, în sensul de risc de perturbare a sistemului financiar care poate să genereze consecințe negative semnificative pentru sistemul financiar și pentru economia reală dintr-un anumit stat membru.

▼M5

(2) Instituţiile calculează amortizorul de risc sistemic după cum urmează:

$$B_{SR} = r_T \cdot E_T + \sum_i r_i \cdot E_i$$

unde:

B_{SR} = amortizorul de risc sistemic;

r_T = rata amortizorului aplicabilă cuantumului total al expunerii la risc a unei instituţii;

E_T = cuantumul total al expunerii la risc a unei instituţii, calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

i = indicele care desemnează subsetul de expuneri, astfel cum este menţionat la alineatul (5);

r_i = rata amortizorului aplicabilă cuantumului expunerii la risc a subsetului de expuneri i; și

E_i = cuantumul expunerii la risc a unei instituţii pentru subsetul de expuneri i, calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(3) În sensul alineatului (1), statele membre desemnează o autoritate care să fie responsabilă cu stabilirea amortizorului de risc sistemic și cu identificarea expunerilor și a subseturilor de instituţii cărora li se aplică. Autoritatea respectivă este fie autoritatea competentă, fie autoritatea desemnată.

(4) În sensul alineatului (1) de la prezentul articol, autoritatea competentă sau autoritatea desemnată relevantă, după caz, poate solicita instituţiilor să menţină un amortizor de risc sistemic constând în fonduri proprii de nivel 1 de bază, calculat în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol, pe bază individuală, consolidată sau subconsolidată, astfel cum se prevede în partea întâi titlul II din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(5) Un amortizor de risc sistemic se poate aplica:

(a) tuturor expunerilor de pe teritoriul statului membru care stabilește amortizorul;

(b) următoarelor expuneri sectoriale de pe teritoriul statului membru care stabilește amortizorul:

(i) tuturor expunerilor de tip retail faţă de persoane fizice care sunt garantate cu bunuri imobile locative;

(ii) tuturor expunerilor faţă de persoane juridice care sunt garantate cu ipoteci asupra bunurilor imobile comerciale;

(iii) tuturor expunerilor faţă de persoane juridice în afara celor menţionate la punctul (ii);

(iv) tuturor expunerilor faţă de persoane fizice în afara celor menţionate la punctul (i);

(c) tuturor expunerilor de pe teritoriul altor state membre, sub rezerva alineatelor (12) și (15);

▼M5

(d) expunerilor sectoriale, astfel cum sunt identificate la litera (b) din prezentul alineat, de pe teritoriul altor state membre, numai pentru a permite recunoașterea unei rate a amortizorului stabilite de alt stat membru în conformitate cu articolul 134;

(e) expunerilor de pe teritoriul ţărilor terţe;

(f) subseturilor oricăreia dintre categoriile de expuneri identificate la litera (b).

(6) După consultarea CERS, ABE emite, până la 30 iunie 2020, orientări în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, referitoare la subseturile adecvate ale expunerilor cărora autoritatea competentă sau autoritatea desemnată le poate aplica un amortizor de risc sistemic în conformitate cu litera (f) de la alineatul (5) din prezentul articol.

(7) Un amortizor de risc sistemic se aplică tuturor expunerilor sau unui subset de expuneri, astfel cum sunt menţionate la alineatul (5) din prezentul articol, ale tuturor instituţiilor sau ale unuia ori mai multor subseturi ale respectivelor instituţii, pentru care autorităţile statului membru vizat au competenţe în conformitate cu prezenta directivă și se stabilește în trepte de ajustare de 0,5 puncte procentuale sau multipli ai acestora. Se pot introduce cerinţe diferite pentru diferite subseturi de instituţii și de expuneri. Amortizorul de risc sistemic nu abordează riscuri care sunt acoperite de articolele 130 și 131.

(8) Atunci când solicită menţinerea unui amortizor de risc sistemic, autoritatea competentă sau autoritatea desemnată respectă următoarele:

(a) amortizorul de risc sistemic nu implică efecte negative disproporţionate asupra sistemului financiar, în ansamblu sau în parte, al altor state membre sau al Uniunii în ansamblu, care să constituie sau să creeze un obstacol pentru funcţionarea corespunzătoare a pieţei interne;

(b) amortizorul de risc sistemic este reexaminat de către autoritatea competentă sau autoritatea desemnată cel puţin o dată la doi ani;

(c) amortizorul de risc sistemic nu este utilizat pentru abordarea unor riscuri care sunt acoperite de articolele 130 și 131.

(9) Autoritatea competentă sau autoritatea desemnată, după caz, transmite o notificare către CERS înainte de publicarea deciziei menţionate la alineatul (13). CERS transmite fără întârziere astfel de notificări către Comisie, ABE și autorităţile competente și desemnate ale statelor membre în cauză.

În cazul în care instituţia căreia i se aplică una sau mai multe rate ale amortizorului de risc sistemic este o filială a cărei întreprindere-mamă este stabilită într-un alt stat membru, autoritatea competentă sau autoritatea desemnată transmite o notificare și autorităţilor statului membru în cauză.

În cazul în care o rată a amortizorului de risc sistemic se aplică expunerilor de pe teritoriul unor ţări terţe, autoritatea competentă sau autoritatea desemnată, după caz, transmite, de asemenea, o notificare către CERS. CERS transmite fără întârziere notificările respective autorităţilor de supraveghere ale respectivelor ţări terţe.

▼M5

Notificările respective prevăd în detaliu:

(a) riscul macroprudențial sau sistemic în statul membru vizat;

(b) motivele pentru care dimensiunea riscurilor macroprudențiale sau sistemice amenință stabilitatea sistemului financiar la nivel național, justificând rata amortizorului de risc sistemic;

(c) motivele pentru care se consideră că amortizorul de risc sistemic poate fi eficace și proporțional în ceea ce privește atenuarea riscului;

(d) o evaluare a impactului pozitiv sau negativ probabil al amortizorului de risc sistemic pe piața internă, pe baza informațiilor aflate la dispoziția statului membru;

(e) rata sau ratele amortizorului de risc sistemic pe care autoritatea competentă sau autoritatea desemnată, după caz, intenționează să le impună și expunerile cărora li se aplică aceste rate, precum și instituțiile care fac obiectul ratelor respective;

(f) în cazul în care rata amortizorului de risc sistemic se aplică tuturor expunerilor, o justificare a motivului pentru care autoritatea consideră că amortizorul de risc sistemic nu constituie o duplicare a funcționării amortizorului O-SII prevăzut la articolul 131.

În cazul în care decizia privind stabilirea ratei amortizorului de risc sistemic conduce la o scădere a ratei amortizorului stabilite anterior sau la menținerea ei la același nivel, autoritatea competentă sau autoritatea desemnată, după caz, respectă doar prezentul alineat.

(10) În cazul în care stabilirea sau restabilirea unei rate sau a unor rate ale amortizorului de risc sistemic pentru orice set sau subset de expuneri menționate la alineatul (5) care fac obiectul unuia sau al mai multor amortizoare de risc sistemic nu are drept rezultat o rată combinată a amortizorului de risc sistemic mai mare de 3 % pentru niciuna dintre expunerile respective, autoritatea competentă sau autoritatea desemnată, după caz, transmite o notificare către CERS în conformitate cu alineatul (9), cu o lună înainte de publicarea deciziei menționate la alineatul (13).

În sensul prezentului alineat, recunoașterea unei rate a amortizorului de risc sistemic stabilită de alt stat membru în conformitate cu articolul 134 nu este inclusă în calculul pragului de 3 %.

(11) În cazul în care stabilirea sau restabilirea unei rate sau a unor rate ale amortizorului de risc sistemic pentru orice set sau subset de expuneri menționate la alineatul (5) care fac obiectul unuia sau al mai multor amortizoare de risc sistemic are drept rezultat o rată combinată a amortizorului de risc sistemic cuprinsă între 3 % și 5 % pentru oricare dintre expunerile respective, autoritatea competentă sau autoritatea desemnată din statul membru care stabilește amortizorul respectiv solicită avizul Comisiei în notificarea transmisă în conformitate cu alineatul (9). Comisia își emite avizul în termen de o lună de la primirea notificării.

▼M5

În cazul în care Comisia emite un aviz negativ, autoritatea competentă sau autoritatea desemnată, după caz, din statul membru care stabilește respectivul amortizor de risc sistemic respectă avizul în cauză sau prezintă motivele pentru care nu face acest lucru.

În cazul în care o instituţie căreia i se aplică una sau mai multe rate ale amortizorului de risc sistemic este o filială a cărei întreprindere-mamă este stabilită într-un alt stat membru, autoritatea competentă sau autoritatea desemnată solicită în notificarea transmisă în conformitate cu alineatul (9) o recomandare din partea Comisiei și a CERS.

Comisia și CERS își emit fiecare recomandarea în termen de șase săptămâni de la primirea notificării.

În cazul în care autorităţile filialei și întreprinderii-mamă nu sunt de acord cu privire la rata sau ratele amortizorului de risc sistemic aplicabile instituţiei respective și în cazul unei recomandări negative atât din partea Comisiei, cât și a CERS, autoritatea competentă sau autoritatea desemnată, după caz, poate sesiza ABE și solicita asistenţa acesteia în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010. Decizia privind stabilirea ratei sau a ratelor amortizorului de risc sistemic pentru expunerile respective se suspendă până la luarea unei decizii de către ABE.

(12) În cazul în care stabilirea sau restabilirea unei rate sau a unor rate ale amortizorului de risc sistemic pentru orice set sau subset de expuneri menţionate la alineatul (5) care fac obiectul unuia sau al mai multor amortizoare de risc sistemic are drept rezultat o rată combinată a amortizorului de risc sistemic mai mare de 5 % pentru oricare dintre expunerile respective, autoritatea competentă sau autoritatea desemnată, după caz, solicită autorizaţia Comisiei înainte să pună în aplicare un amortizor de risc sistemic.

În termen de șase săptămâni de la primirea notificării menţionate la alineatul (9) din prezentul articol, CERS transmite Comisiei un aviz în care precizează dacă amortizorul de risc sistemic este considerat adecvat. De asemenea, ABE îi poate transmite Comisiei avizul său referitor la respectivul amortizor de risc sistemic în conformitate cu articolul 34 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

În termen de trei luni de la primirea notificării menţionate la alineatul (9), Comisia, ţinând seama de evaluarea realizată de CERS și ABE, după caz, și în cazul în care consideră că rata sau ratele amortizorului de risc sistemic nu implică efecte negative disproporţionate asupra sistemului financiar, în ansamblu sau în parte, al altor state membre sau al Uniunii în ansamblu, care să constituie sau să creeze un obstacol pentru funcţionarea corespunzătoare a pieţei interne, adoptă un act prin care autorizează autoritatea competentă sau autoritatea desemnată, după caz, să adopte măsura propusă.

(13) Fiecare autoritate competentă sau autoritatea desemnată, după caz, anunţă stabilirea sau restabilirea uneia sau mai multor rate ale amortizorului de risc sistemic prin intermediul publicării pe un site internet adecvat. Publicarea respectivă conţine cel puţin următoarele informaţii:

(a) rata sau ratele amortizorului de risc sistemic;

▼M5

(b) instituţiile cărora li se aplică amortizorul de risc sistemic;

(c) expunerile cărora li se aplică rata sau ratele amortizorului de risc sistemic;

(d) o justificare pentru stabilirea sau restabilirea ratei sau a ratelor amortizorului de risc sistemic;

(e) data de la care instituţiile aplică stabilirea sau restabilirea amortizorului de risc sistemic; și

(f) numele ţărilor pe teritoriul cărora expunerile sunt recunoscute în cadrul amortizorului de risc sistemic.

În cazul în care publicarea informaţiilor menţionate la litera (d) de la primul paragraf ar putea pune în pericol stabilitatea sistemului financiar, aceste informaţii nu sunt publicate.

(14) În cazul în care o instituţie nu îndeplinește pe deplin cerința prevăzută la alineatul (1) de la prezentul articol, aceasta face obiectul restricţiilor privind distribuirile prevăzute la articolul 141 alineatele (2) și (3).

În cazul în care aplicarea restricţiilor privind distribuirile conduce la o ameliorare nesatisfăcătoare a fondurilor proprii de nivel 1 de bază ale instituţiei, din perspectiva riscului sistemic relevant, autorităţile competente pot lua măsuri suplimentare în conformitate cu articolul 64.

(15) În cazul în care autoritatea competentă sau autoritatea desemnată, după caz, decide să stabilească amortizorul de risc sistemic pe baza expunerilor de pe teritoriul altor state membre, amortizorul se stabilește în mod egal pentru toate expunerile de pe teritoriul Uniunii, cu excepţia cazului în care amortizorul este stabilit pentru a recunoaște rata amortizorului de risc sistemic stabilită de alt stat membru în conformitate cu articolul 134.

Articolul 134

Recunoașterea unei rate a amortizorului de risc sistemic

(1) Alte state membre pot recunoaște o rată a amortizorului de risc sistemic stabilită în conformitate cu articolul 133 și pot aplica respectiva rată în cazul instituţiilor autorizate la nivel naţional pentru expunerile de pe teritoriul statului membru care stabilește rata.

(2) În cazul în care statele membre recunosc, în conformitate cu alineatul (1), o rată a amortizorului de risc sistemic pentru instituţiile autorizate la nivel naţional, acestea transmit o notificare către CERS. CERS transmite fără întârziere astfel de notificări Comisiei, ABE și statului membru care stabilește rata respectivă.

(3) În momentul luării deciziei de recunoaștere a unei rate a amortizorului de risc sistemic în conformitate cu alineatul (1), un stat membru ia în considerare informaţiile prezentate de statul membru care stabilește respectiva rată în conformitate cu articolul 133 alineatele (9) și (13).

▼M5

(4) În cazul în care statele membre recunosc o rată a amortizorului de risc sistemic pentru instituţiile autorizate la nivel naţional, amortizorul de risc sistemic respectiv poate fi cumulat cu amortizorul de risc sistemic aplicat în conformitate cu articolul 133, cu condiţia ca amortizoarele să abordeze riscuri diferite. În cazul în care amortizoarele abordează aceleași riscuri, se aplică numai amortizorul cu rata cea mai ridicată.

(5) Un stat membru care stabilește o rată a amortizorului de risc sistemic în conformitate cu articolul 133 din prezenta directivă poate solicita CERS să emită o recomandare, astfel cum se prevede la articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1092/2010, adresată unuia sau mai multor state membre care pot recunoaște rata amortizorului de risc sistemic.

▼B

Secţiunea II

Stabilirea și calcularea amortizoarelor anticiclice de capital

Articolul 135

Orientări CERS privind stabilirea ratelor amortizoarelor anticiclice

(1) CERS poate formula, prin recomandări conform articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1092/2010, orientări pentru autorităţile desemnate de statele membre conform articolului 136 alineatul (1) privind stabilirea ratelor amortizoarelor anticiclice, în special:

(a) principii destinate să îndrume autorităţile desemnate atunci când își exercită puterea de apreciere privind rata adecvată a amortizorului anticiclic, să garanteze că autorităţile adoptă o abordare corespunzătoare în ceea ce privește ciclurile macroeconomice în cauză și să promoveze un proces decizional solid și consecvent în toate statele membre;

(b) orientări generale privind:

(i) măsurarea și calcularea abaterii indicatorului credite/produsul intern brut (PIB) de la tendinţele pe termen lung;

(ii) calcularea referenţialelor pentru amortizoare prevăzute la articolul 136 alineatul (2);

(c) orientări privind variabilele care indică apariţia unui risc sistemic asociat cu existența unor perioade de creștere excesivă a creditelor în sistemul financiar, în special indicatorul credit/PIB relevant și abaterea acestuia de la tendinţa pe termen lung și privind alţi factori relevanţi, inclusiv progresele economice care apar în diferite sectoare ale economiei, care trebuie luaţi în considerare de autorităţile desemnate atunci când stabilesc rata adecvată a amortizorului anticiclic conform articolului 136;

(d) orientări privind variabilele, inclusiv criterii calitative, care indică faptul că amortizorul trebuie menţinut, redus sau eliminat în întregime.

(2) În cazul în care formulează o recomandare conform alineatului (1), CERS ia în considerare în mod corespunzător diferenţele dintre statele membre și în special particularităţile statelor membre cu economii mici și deschise.

▼B

(3) În cazul în care a formulat o recomandare conform alineatului (1), CERS o revizuiește și o actualizează, dacă este necesar, ţinând cont de experienţa acumulată în stabilirea amortizoarele în temeiul prezentei directive sau de evoluţia practicilor agreate la nivel internaţional.

Articolul 136

Stabilirea ratelor amortizoarelor anticiclice

(1) Fiecare stat membru desemnează o autoritate publică sau un organism public (denumită/denumit în continuare o „autoritate desemnată”) responsabilă cu stabilirea ratei amortizorului anticiclic pentru statul membru în cauză.

(2) Fiecare autoritate desemnată calculează în fiecare trimestru un referenţial pentru amortizoare, destinat să îndrume exercitarea puterii sale de apreciere în stabilirea ratei amortizorului anticiclic în conformitate cu alineatul (3). Referenţialul pentru amortizoare reflectă, în mod concret, ciclul de creditare și riscurile datorate creșterii excesive a creditelor în statul membru și ia în considerare în mod corespunzător particularităţile economiei naţionale. Acesta se bazează pe abaterea indicatorului credite/PIB de la tendinţa pe termen lung, luând în considerare, între altele:

(a) un indicator al creșterii nivelurilor creditului în statul membru în cauză și, în special, un indicator care reflectă modificările raportului „credite acordate în statul membru în cauză/PIB”.

(b) orice orientări menţinute în vigoare de CERS în conformitate cu articolul 135 alineatul (1) litera (b).

▼M5

(3) Fiecare autoritate desemnată evaluează trimestrial intensitatea riscului sistemic ciclic și caracterul adecvat al ratei amortizorului anticiclic pentru statul său membru și stabilește sau ajustează rata amortizorului anticiclic, dacă este necesar. În cadrul acestui proces, fiecare autoritate desemnată ia în considerare următoarele:

▼B

(a) referenţialul pentru amortizor, calculat în conformitate cu alineatul (2);

(b) orice orientare menţinută în vigoare de CERS în conformitate cu articolul 135 alineatul (1) literele (a), (c) și (d), și orice recomandare emisă de CERS cu privire la stabilirea ratei unui amortizor;

(c) alte variabile pe care autoritatea desemnată le consideră relevante pentru abordarea riscului sistemic ciclic.

(4) Rata amortizorului anticiclic, exprimată ca procentaj din cuantumul total al expunerilor la risc calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, a instituţiilor care au expuneri din credite în statul membru în cauză, se situează între 0 % și 2,5 %, calibrat în trepte de 0,25 puncte procentuale sau multipli de 0,25 puncte procentuale. În cazul în care acest lucru se justifică pe baza consideraţiilor de la alineatul (3), o autoritate desemnată poate stabili o rată a amortizorului anticiclic mai mare de 2,5 % din cuantumul total al expunerilor la risc calculat în conformitate cu articolul 87 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în scopul prevăzut la articolul 140 alineatul (2) de la prezenta directivă.

▼B

(5) În cazul în care o autoritate stabilește pentru prima dată o rată a amortizorului anticiclic mai mare de zero sau în cazul în care o autoritate desemnată crește rata amortizorului anticiclic în vigoare la acel moment, aceasta decide de asemenea data de la care instituţiile trebuie să aplice amortizorul majorat în scopul calculării amortizorului anticiclic de capital specific instituţiei. Data în cauză nu depășește 12 luni de la data la care stabilirea amortizorului majorat a fost anunţată în conformitate cu alineatul (7). Dacă data este înainte de 12 luni de la data la care s-a anunţat stabilirea amortizorului majorat, termenul mai scurt pentru punerea în aplicare se justifică pe baza unor circumstanţe excepţionale.

(6) Dacă o autoritate desemnată reduce rata existentă a amortizorului anticiclic, fie că este sau nu redus la zero, aceasta stabilește de asemenea o perioadă orientativă pentru care nu se preconizează nicio creștere a amortizorului. Totuși, perioada orientativă în cauză nu angajează autoritatea desemnată.

▼M5

(7) Fiecare autoritate desemnată publică trimestrial pe site-ul său internet cel puţin următoarele informaţii:

(a) rata aplicabilă a amortizorului anticiclic;

(b) indicatorul credit/PIB relevant și abaterea acestuia de la tendinţa pe termen lung;

(c) referenţialul pentru amortizor, calculat în conformitate cu alineatul (2);

(d) o justificare a respectivei rate a amortizorului;

(e) în cazul în care rata amortizorului este majorată, data de la care instituţiile aplică rata majorată a amortizorului în scopul calculării amortizorului anticiclic de capital specific instituţiei;

(f) în cazul în care data menţionată la litera (e) este înainte de 12 luni de la data publicării prevăzute la prezentul alineat, o trimitere la circumstanţele excepţionale care justifică reducerea termenului de punere în aplicare;

(g) în cazul în care rata amortizorului este redusă, perioada orientativă pentru care nu se preconizează nicio majorare, împreună cu o justificare pentru perioada respectivă.

Autorităţile desemnate iau toate măsurile rezonabile pentru a coordona momentul publicării informaţiilor.

Autorităţile desemnate notifică CERS fiecare modificare a ratei amortizorului anticiclic, precum și informaţiile necesare specificate la literele (a)-(g) de la primul paragraf. CERS publică pe site-ul său internet toate ratele amortizoarelor care i-au fost comunicate, precum și informaţiile asociate.

▼B

Articolul 137

Recunoașterea ratelor amortizorului anticiclic mai mari de 2,5 %

(1) În cazul în care o autoritate desemnată, în conformitate cu articolul 136 alineatul (4), sau o autoritate competentă dintr-o țară terță a stabilit o rată a amortizorului anticiclic mai mare de 2,5 % din cuantumul total al expunerilor la risc calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, celelalte autorități desemnate pot recunoaște această rată a amortizorului în scopul calculării, de către instituțiile autorizate la nivel național, a amortizorului anticiclic de capital specific instituției.

(2) În cazul în care o autoritate desemnată în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol recunoaște o rată a amortizorului mai mare de 2,5 % din cuantumul total al expunerilor la risc calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, aceasta anunță recunoașterea prin publicare pe site-ul său internet. Anunțul include cel puțin următoarele informații:

(a) rata aplicabilă a amortizorului anticiclic;

(b) statul membru sau țările terțe cărora li se aplică;

(c) în cazul în care rata amortizorului este majorată, data de la care instituțiile autorizate în statul membru al autorității desemnate trebuie să aplice rata majorată al amortizorului în scopul calculării amortizorului anticiclic de capital specific instituției;

(d) în cazul în care data menționată la litera (c) este înainte de 12 luni de la data anunțului prevăzut la prezentul alineat, o trimitere la circumstanțele excepționale care justifică reducerea termenului de punere în aplicare.

Articolul 138

Recomandarea CERS privind ratele amortizorului anticiclic pentru țările terțe

CERS poate, în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1092/2010, să emită o recomandare pentru autoritățile desemnate privind rata adecvată a amortizorului anticiclic pentru expunerile față de o țară terță în cazul în care:

(a) o rată a amortizorului anticiclic nu a fost stabilită sau publicată de către autoritatea relevantă dintr-o țară terță pentru această țară terță (denumită în continuare „autoritatea relevantă dintr-o țară terță”) față de care una sau mai multe instituții din Uniune au expuneri din credite;

(b) CERS consideră că rata amortizorului anticiclic stabilită și publicată de autoritatea competentă din țara terță pentru această țară terță nu este suficient pentru a proteja în mod adecvat instituțiile din Uniune împotriva riscurilor de creștere excesivă a creditelor în această țară terță sau o autoritate desemnată notifică CERS că consideră rata amortizorului ca fiind insuficient pentru a asigura protecția.

▼B

Articolul 139

Decizia autorităţilor desemnate privind ratele amortizorului anticiclic pentru ţările terţe

(1) Prezentul articol se aplică indiferent dacă CERS a emis sau nu o recomandare pentru autorităţile desemnate, conform articolului 138.

(2) În circumstanţele menţionate la articolul 138 litera (a), autorităţile desemnate pot stabili rata amortizorului anticiclic pe care instituţiile autorizate la nivel naţional trebuie să îl aplice în scopul calculării amortizorului anticiclic de capital specific instituţiei.

(3) În cazul în care rata amortizorului anticiclic a fost stabilită și publicată de autoritatea competentă dintr-o ţară terţă pentru această ţară terţă, o autoritate desemnată poate stabili o rată diferită a amortizorului pentru această ţară terţă în scopul calculării de către instituţiile autorizate la nivel naţional a amortizorului anticiclic de capital specific instituţiei, dacă aceasta are motive rezonabile să considere că rata amortizorului stabilită de autoritatea competentă din ţara terţă nu este suficientă pentru a proteja în mod adecvat aceste instituţii împotriva riscurilor de creștere excesivă a creditelor în această ţară terţă.

Atunci când o autoritate desemnată exercită puterea care îi este conferită în temeiul primului paragraf, aceasta nu stabilește o rată a amortizorului anticiclic sub rata stabilită de autoritatea competentă din ţara terţă, în afară de cazul în care această rată a amortizorului depășește 2,5 % din cuantumul total al expunerilor la risc calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 a instituţiilor care au expuneri la riscul de credit în ţara terţă în cauză.

Pentru a asigura o coerenţă în ceea ce privește stabilirea amortizoarelor pentru ţări terţe, CERS poate formula recomandări cu privire la stabilirea amortizoarelor respective.

(4) În cazul în care o autoritate desemnată stabilește o rată a amortizorului anticiclic pentru o ţară terţă, conform alineatului (2) sau (3), care crește rata aplicabilă existentă a amortizorului anticiclic, autoritatea desemnată decide data de la care instituţiile autorizate la nivel intern trebuie să aplice această rată a amortizorului în scopul calculării amortizorului anticiclic de capital specific instituţiei. Data în cauză nu depășește 12 luni de la data la care rata amortizorului a fost anunţată în conformitate cu alineatul (5). Dacă data este înainte de 12 luni de la data la care s-a anunţat rata amortizorului, termenul mai scurt pentru punerea în aplicare se justifică pe baza unor circumstanţe excepţionale.

(5) Autorităţile desemnate publică pe site-ul lor internet orice rată a amortizorului anticiclic care a fost stabilită pentru o ţară terţă în conformitate cu alineatul (2) sau (3), incluzând următoarele informaţii:

(a) rata amortizorului anticiclic și ţara terţă căreia i se aplică;

(b) o justificare a acestei rate a amortizorului;

▼B

(c) în cazul în care rata amortizorului este stabilită la peste zero pentru prima dată sau este majorat, data de la care instituţiile trebuie să aplice rata majorată a amortizorului în scopul calculării amortizorului anticiclic de capital specific instituţiei;

(d) în cazul în care data menţionată la litera (c) este înainte de 12 luni de la data publicării ratei prevăzută la prezentul alineat, o trimitere la circumstanţele excepţionale care justifică scurtarea termenului pentru punerea în aplicare.

Articolul 140

Calcularea ratei amortizorului anticiclic de capital specific instituţiei

(1) Rata amortizorului anticiclic de capital specific instituţiei este egală cu media ponderată a ratelor amortizorului anticiclic care se aplică în ţările în care sunt situate expunerile din credite relevante ale instituţiei sau care se aplică în sensul prezentului articol, în temeiul articolului 139 alineatul (2) sau (3).

Pentru a calcula media ponderată menţionată la primul paragraf, statele membre cer instituţiilor să aplice fiecărei rate al amortizorului anticiclic aplicabilă cerinţele sale totale de fonduri proprii pentru riscul de credit, stabilite în conformitate cu partea a treia titlurile II și IV din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, corespunzând expunerilor din credite relevante din teritoriul în cauză, împărţite la cerinţele totale de fonduri proprii pentru riscul de credit corespunzând tuturor expunerilor sale din credite relevante.

(2) Dacă, în conformitate cu articolul 136 alineatul (4), o autoritate desemnată stabilește o rată a amortizorului anticiclic mai mare de 2,5 % din cuantumul total al expunerilor la risc calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 statele membre se asigură că următoarele rate ale amortizorului se aplică expunerilor din credite relevante situate în statul membru al autorităţii desemnate în cauză (denumit în continuare, „statul membru A”) în scopul calculului prevăzut la alineatul (1), inclusiv, unde este cazul, în scopul calculării elementului de capital consolidat corespunzând instituţiei în cauză:

(a) instituţiile autorizate la nivel naţional aplică rata amortizorului mai mare de 2,5 % din valoarea totală a expunerilor la risc;

(b) instituţiile care sunt autorizate într-un alt stat membru aplică o rată a amortizorului anticiclic de 2,5 % din valoarea totală a expunerilor la risc dacă autoritatea desemnată din statul membru în care acestea au fost autorizate nu a recunoscut rata amortizorului mai mare de 2,5 % în conformitate cu articolul 137 alineatul (1);

(c) instituţiile care sunt autorizate într-un alt stat membru aplică rata amortizorului anticiclic stabilită de autoritatea desemnată din statul membru A, dacă autoritatea desemnată din statul membru în care au fost autorizate a recunoscut rata amortizorului în conformitate cu articolul 137.

▼B

(3) Dacă rata amortizorului anticiclic stabilită de autoritatea competentă dintr-o țară terță pentru această țară terță este mai mare de 2,5 % din valoarea totală a expunerilor la risc calculată în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, statele membre se asigură că următoarele rate ale amortizorului se aplică expunerilor din credite relevante situate în această țară terță în scopul calculului prevăzut la alineatul (1), inclusiv, unde este cazul, în scopul calculării elementului de capital consolidat corespunzând instituției în cauză:

(a) instituțiile aplică o rată a amortizorului anticiclic de 2,5 % din valoarea totală a expunerilor la risc dacă autoritatea desemnată din statul membru în care acestea au fost autorizate nu a recunoscut rata amortizorului mai mare de 2,5 % în conformitate cu articolul 137 alineatul (1);

(b) instituțiile aplică rata amortizorului anticiclic stabilită de autoritatea competentă din țara terță dacă autoritatea desemnată din statul membru în care au fost autorizate a recunoscut această rată a amortizorului în conformitate cu articolul 137.

(4) Expunerile la riscul de credit relevante includ toate categoriile de expuneri, în afară de cele menționate la articolul 112 literele (a)-(f) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 care fac obiectul următoarelor cerințe.

(a) cerințele de fonduri proprii pentru riscul de credit, prevăzute în partea a treia titlul II din regulamentul menționat;

(b) în cazul în care expunerea este deținută în portofoliul de tranzacționare, cerințele de fonduri proprii pentru riscuri specifice, prevăzute în partea a treia titlul IV capitolul 2 din regulamentul menționat sau riscuri adiționale de nerambursare și de migrare, prevăzute în partea a treia titlul IV capitolul 5 din regulamentul menționat;

(c) în cazul în care expunerea este o securitizare, cerințele de fonduri proprii prevăzute în partea a treia titlul II capitolul 5 din regulamentul menționat.

(5) Instituțiile identifică situarea geografică a unei expuneri din credite relevante, în conformitate cu standardele tehnice de reglementare adoptate în conformitate cu alineatul (7).

(6) În scopul calculului prevăzut la alineatul (1):

(a) o rată a amortizorului anticiclic pentru un stat membru se aplică de la data precizată în informațiile publicate în conformitate cu articolul 136 alineatul (7) litera (e) sau articolul 137 alineatul (2) litera (c), dacă decizia are ca efect majorarea ratei amortizorului;

(b) sub rezerva literei (c), o rată a amortizorului anticiclic pentru o țară terță se aplică la 12 luni de la data la care autoritatea competentă dintr-o țară terță a anunțat modificarea ratei amortizorului, indiferent dacă autoritatea în cauză impune instituțiilor înființate în țara terță să aplice modificarea într-un termen mai scurt, dacă decizia are ca efect majorarea ratei amortizorului;

▼B

(c) în cazul în care autoritatea desemnată a unui stat membru de origine stabilește rata amortizorului anticiclic pentru o țară terță în conformitate cu articolul 139 alineatul (2) sau (3) sau recunoaște rata amortizorului anticiclic pentru o țară terță în conformitate cu articolul 137, rata amortizorului în cauză se aplică de la data precizată în informațiile publicate în conformitate cu articolul 139 alineatul (5) litera (c) sau articolul 137 alineatul (2) litera (c), dacă decizia are ca efect majorarea ratei amortizorului;

(d) o rată a amortizorului anticiclic se aplică imediat dacă decizia are ca efect reducerea ratei amortizorului.

În sensul literei (b), o modificare a ratei amortizorului anticiclic pentru o țară terță va fi considerată ca anunțată la data la care este publicată de autoritatea competentă din țara terță în conformitate cu normele naționale aplicabile.

(7) ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza metoda de identificare a situării geografice a expunerilor din credite relevante, menționate la alineatul (5).

ABE înaintează Comisiei proiectele de standarde de reglementare până la 1 ianuarie 2014.

Se deleagă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Secțiunea III

Măsuri de conservare a capitalului

Articolul 141

Restricții privind distribuirile

▼M5

(1) O instituție care îndeplinește cerința amortizorului combinat nu efectuează o distribuire în legătură cu fondurile proprii de nivel 1 de bază într-o măsură care ar reduce fondurile sale proprii de nivel 1 de bază până la un nivel la care cerința amortizorului combinat nu mai este îndeplinită.

(2) O instituție care nu îndeplinește cerința amortizorului combinat calculează suma maximă distribuibilă (MDA – *maximum distributable amount*) în conformitate cu alineatul (4) și notifică autorității competente respectiva MDA.

În cazul în care se aplică primul paragraf, instituția nu întreprinde niciuna dintre acțiunile de mai jos înainte de a calcula MDA:

(a) efectuarea unei distribuiri în legătură cu fondurile proprii de nivel 1 de bază;

▼C4

(b) crearea unei obligații de plată a unei remunerații variabile sau a unor beneficii discreționare de tipul pensiilor ori plata unei remunerații variabile în cazul în care obligația de plată a fost creată într-un moment în care instituția nu îndeplinea cerința amortizorului combinat; sau

▼M5

(c) efectuarea de plăţi legate de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar.

(3) Atunci când o instituţie nu îndeplinește sau nu depășește cerinţa amortizorului combinat, aceasta nu efectuează distribuiri ce depășesc MDA calculată în conformitate cu alineatul (4) prin niciuna dintre acţiunile menţionate la alineatul (2) al doilea paragraf literele (a), (b) și (c).

(4) Instituţiile calculează MDA prin înmulţirea sumei calculate în conformitate cu alineatul (5) cu factorul stabilit în conformitate cu alineatul (6). Din MDA se scade orice sumă care rezultă din oricare dintre acţiunile menţionate la alineatul (2) al doilea paragraf litera (a), (b) sau (c).

(5) Suma de înmulţit în conformitate cu alineatul (4) constă în:

(a) orice profituri intermediare neincluse în fondurile proprii de nivel 1 de bază în temeiul articolului 26 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, minus orice distribuire a profiturilor sau orice plată care rezultă din acţiunile menţionate în prezentul articol alineatul (2) al doilea paragraf litera (a), (b) sau (c);

plus

(b) orice profituri de la sfârșit de exerciţiu financiar neincluse în fondurile proprii de nivel 1 de bază în temeiul articolului 26 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, minus orice distribuire a profiturilor sau orice plată care rezultă din acţiunile menţionate în prezentul articol alineatul (2) al doilea paragraf litera (a), (b) sau (c);

minus

(c) cuantumurile care ar urma să fie plătite ca taxe și impozite dacă elementele specificate la prezentul alineat literele (a) și (b) ar fi reportate.

(6) Factorul se stabilește după cum urmează:

(a) în cazul în care fondurile proprii de nivel 1 de bază menţinute de instituţie care nu sunt utilizate pentru a îndeplini vreuna dintre cerinţele de fonduri proprii prevăzute la articolul 92 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și nici cerinţa de fonduri proprii suplimentare care abordează alte riscuri decât riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier prevăzută la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă, exprimată ca procent din cuantumul total al expunerii la risc calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din regulamentul respectiv, se situează în prima cuartilă (și anume, cea mai scăzută) a cerinţei amortizorului combinat, factorul este 0;

▼M5

(b) în cazul în care fondurile proprii de nivel 1 de bază menţinute de instituţie care nu sunt utilizate pentru a îndeplini vreuna dintre cerinţele de fonduri proprii prevăzute la articolul 92 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și nici cerinţa de fonduri proprii suplimentare care abordează alte riscuri decât riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier prevăzută la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă, exprimată ca procent din cuantumul total al expunerii la risc calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din regulamentul respectiv, se situează în a doua cuartilă a cerinţei amortizorului combinat, factorul este 0,2;

(c) în cazul în care fondurile proprii de nivel 1 de bază menţinute de instituţie care nu sunt utilizate pentru a îndeplini cerinţele de fonduri proprii prevăzute la articolul 92 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și nici cerinţa de fonduri proprii suplimentare care abordează alte riscuri decât riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier prevăzută la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă, exprimată ca procent din cuantumul total al expunerii la risc calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din regulamentul respectiv, se situează în a treia cuartilă a cerinţei amortizorului combinat, factorul este 0,4;

▼C4

(d) în cazul în care fondurile proprii de nivel 1 de bază menţinute de instituţie care nu sunt utilizate pentru a îndeplini cerinţele de fonduri proprii prevăzute la articolul 92 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și nici cerinţa de fonduri proprii suplimentare care abordează alte riscuri decât riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier prevăzută la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă, exprimată ca procent din cuantumul total al expunerii la risc calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din regulamentul respectiv, se situează în a patra cuartilă (și anume, cea mai ridicată) a cerinţei amortizorului combinat, factorul este 0,6.

▼M5

Limitele inferioară și superioară ale fiecărei cuartile a cerinţei amortizorului combinat sunt calculate după cum urmează:

$$\text{Limita inferioară a cuartilei} = \frac{\text{Cerința amortizorului combinat}}{4} \cdot (Q_n - 1)$$

$$\text{Limita superioară a cuartilei} = \frac{\text{Cerința amortizorului combinat}}{4} \cdot Q_n$$

unde:

Q_n = numărul ordinal al cuartilei în cauză.

▼B

(7) Restricţiile prevăzute la prezentul articol se aplică doar plăţilor care antrenează o reducere a fondurilor proprii de nivel 1 de bază sau o reducere a profiturilor și în măsura în care suspendarea unei plăți sau neefectuarea plăţii nu constituie o situaţie de nerambursare sau o condiţie pentru începerea unei proceduri de insolvenţă în temeiul regimului de insolvenţă aplicabil instituţiei.

(8) În cazul în care o instituţie nu îndeplinește obligaţia amortizorului combinat și intenţionează să distribuie toate sau o parte din profiturile sale distribuibile ori ia una dintre măsurile menţionate la articolul (2) al doilea paragraf literele (a), (b) și (c), aceasta notifică autoritatea competentă și furnizează următoarele informaţii:

▼B

(a) valoarea capitalului menţinut de instituţie, defalcat după cum urmează:

(i) fonduri proprii de nivel 1 de bază,

(ii) fonduri proprii de nivel 1 suplimentar,

(iii) fonduri proprii de nivel 2;

(b) valoarea profiturilor intermediare și la sfârșit de exerciţiu financiar;

(c) MDA, calculată în conformitate cu alineatul (4);

(d) valoarea profiturilor distribuibile pe care planifică să le aloce următoarelor:

(i) plăţi de dividende,

(ii) răscumpărări de acţiuni,

(iii) plăţi legate de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar,

▼C3

(iv) plata unei remuneraţii variabile sau a unor beneficii discreţionare de tipul pensiilor, inclusiv prin crearea unei noi obligaţii de plată, sau plata în temeiul unei obligaţii de plată creată la momentul la care instituţia nu îndeplinea cerinţa de amortizor combinat.

▼B

(9) Instituţiile menţin dispoziţii care să garanteze că valoarea profiturilor distribuibile și MDA sunt calculate cu exactitate și sunt în măsură să demonstreze autorităţii competente caracterul exact, la cerere.

(10) În sensul alineatelor (1) și (2), o distribuire în legătură cu fondurile proprii de nivel 1 de bază include următoarele:

(a) o plată de dividende în numerar;

(b) o distribuire de acţiuni bonus, achitate parţial sau integral, sau de alte instrumente de capital menţionate la articolul 26 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(c) o răscumpărare sau achiziţie de către o instituţie a propriilor sale acţiuni sau alte instrumente de capital menţionate la articolul 26 alineatul (1) litera (a) din regulamentul menţionat;

(d) o rambursare a sumelor achitate în legătură cu instrumentele de capital menţionate la articolul 26 alineatul (1) litera (a) din regulamentul menţionat;

(e) o distribuire de elemente menţionate la articolul 26 alineatul (1) literele (b)-(e) din regulamentul menţionat.

▼M5

Articolul 141a

Neîndeplinirea cerinţei amortizorului combinat

Se consideră că o instituţie nu îndeplinește cerinţa privind amortizorul combinat în sensul articolului 141 atunci când nu deţine fonduri proprii în cuantumul necesar și de calitatea necesară pentru a îndeplini în același timp cerinţa amortizorului combinat și fiecare dintre cerinţele prevăzute:

▼M5

(a) la articolul 92 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și cerința de fonduri proprii suplimentare care abordează alte riscuri decât riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier prevăzută la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă;

(b) la articolul 92 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și cerința de fonduri proprii suplimentare care abordează alte riscuri decât riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier prevăzută la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă;

(c) la articolul 92 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și cerința de fonduri proprii suplimentare care abordează alte riscuri decât riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier prevăzută la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă.

Articolul 141b

Restricție privind distribuirile în caz de nerespectare a cerinței amortizorului pentru indicatorul efectului de levier

(1) O instituție care îndeplinește cerința amortizorului pentru indicatorul efectului de levier în temeiul articolului 92 alineatul (1a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 nu efectuează o distribuire în legătură cu fondurile proprii de nivel 1 într-o măsură care ar reduce fondurile sale proprii de nivel 1 până la un nivel la care nu mai este îndeplinită cerința amortizorului pentru indicatorul efectului de levier.

(2) O instituție care nu îndeplinește cerința amortizorului pentru indicatorul efectului de levier calculează suma maximă distribuibilă legată de indicatorul efectului de levier (L-MDA – *Leverage ratio related maximum distributable amount*) în conformitate cu alineatul (4) și notifică autoritățile competente în acest sens.

În cazul în care se aplică primul paragraf, instituția nu întreprinde niciuna dintre acțiunile de mai jos înainte de a calcula L-MDA:

(a) efectuarea unei distribuiri în legătură cu fondurile proprii de nivel 1 de bază;

▼C4

(b) crearea unei obligații de plată a unei remunerații variabile sau a unor beneficii discreționare de tipul pensiilor ori plata unei remunerații variabile în cazul în care obligația de plată a fost creată într-un moment în care instituția nu îndeplinea cerința amortizorului pentru indicatorul efectului de levier; sau

▼M5

(c) efectuarea de plăți legate de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar.

(3) Atunci când o instituție nu îndeplinește sau nu depășește cerința amortizorului pentru indicatorul efectului de levier, aceasta nu efectuează distribuiri ce depășesc L-MDA calculată în conformitate cu alineatul (4) prin niciuna dintre acțiunile menționate la alineatul (2) al doilea paragraf literele (a), (b) și (c).

▼**M5**

(4) Instituţiile calculează L-MDA prin înmulţirea sumei calculate în conformitate cu alineatul (5) cu factorul stabilit în conformitate cu alineatul (6). Din L-MDA se scade orice sumă care rezultă din oricare dintre acţiunile menţionate la alineatul (2) al doilea paragraf litera (a), (b) sau (c).

(5) Suma de înmulţit în conformitate cu alineatul (4) constă în:

(a) orice profituri intermediare neincluse în fondurile proprii de nivel 1 de bază în temeiul articolului 26 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, minus orice distribuire a profiturilor sau orice plată aferentă acţiunilor menţionate în prezentul articol alineatul (2) al doilea paragraf litera (a), (b) sau (c);

plus

(b) orice profituri de la sfârşit de exerciţiu financiar neincluse în fondurile proprii de nivel 1 de bază în temeiul articolului 26 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, minus orice distribuire a profiturilor sau orice plată aferentă acţiunilor menţionate în prezentul articol alineatul (2) al doilea paragraf litera (a), (b) sau (c);

minus

(c) cuantumurile care ar urma să fie plătite ca taxe și impozite dacă elementele specificate la prezentul alineat literele (a) și (b) ar fi reportate.

(6) Factorul menţionat la alineatul (4) se stabilește după cum urmează:

(a) în cazul în care fondurile proprii de nivel 1 menţinute de instituţie care nu sunt utilizate pentru a îndeplini cerinţele prevăzute la articolul 92 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă atunci când abordează riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier care nu este acoperit suficient de articolul 92 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, exprimate ca procent din indicatorul de măsurare a expunerii totale calculat în conformitate cu articolul 429 alineatul (4) din regulamentul respectiv, se situează în prima cuartilă (și anume, cea mai scăzută) a cerinţei amortizorului pentru indicatorul efectului de levier, factorul este 0;

(b) în cazul în care fondurile proprii de nivel 1 menţinute de instituţie care nu sunt utilizate pentru a îndeplini cerinţele prevăzute la articolul 92 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă atunci când abordează riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier care nu este acoperit suficient de articolul 92 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, exprimate ca procent din indicatorul de măsurare a expunerii totale calculat în conformitate cu articolul 429 alineatul (4) din regulamentul respectiv, se situează în a doua cuartilă a cerinţei amortizorului pentru indicatorul efectului de levier, factorul este 0,2;

▼M5

(c) în cazul în care fondurile proprii de nivel 1 menţinute de instituţie care nu sunt utilizate pentru a îndeplini cerinţele prevăzute la articolul 92 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă atunci când abordează riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier care nu este acoperit suficient de articolul 92 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, exprimate ca procent din indicatorul de măsurare a expunerii totale calculat în conformitate cu articolul 429 alineatul (4) din regulamentul respectiv, se situează în a treia cuartilă a cerinţei amortizorului pentru indicatorul efectului de levier, factorul este 0,4;

(d) în cazul în care fondurile proprii de nivel 1 menţinute de instituţie care nu sunt utilizate pentru a îndeplini cerinţele prevăzute la articolul 92 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă atunci când abordează riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier care nu este acoperit suficient de articolul 92 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, exprimate ca procent din indicatorul de măsurare a expunerii totale calculat în conformitate cu articolul 429 alineatul (4) din regulamentul respectiv, se situează în a patra cuartilă (și anume, cea mai ridicată) a cerinţei amortizorului pentru indicatorul efectului de levier, factorul este 0,6.

Limitele inferioară și superioară ale fiecărei cuartile a cerinţei amortizorului pentru indicatorul efectului de levier sunt calculate după cum urmează:

$$\text{Limita inferioară a cuartilei} = \frac{\text{Cerinţa amortizorului pentru indicatorul efectului de levier}}{4} \cdot (Q_n - 1)$$

$$\text{Limita superioară a cuartilei} = \frac{\text{Cerinţa amortizorului pentru indicatorul efectului de levier}}{4} \cdot Q_n$$

unde:

Q_n = numărul ordinal al cuartilei în cauză.

(7) Restricţiile prevăzute la prezentul articol se aplică doar plăţilor care antrenează o reducere a fondurilor proprii de nivel 1 sau o reducere a profiturilor și în măsura în care suspendarea unei plăţi sau neefectuarea plăţii nu constituie o situaţie de nerambursare sau o condiţie pentru începerea unei proceduri de insolvenţă în temeiul regimului de insolvenţă aplicabil instituţiei.

(8) Atunci când o instituţie nu îndeplinește cerința amortizorului pentru indicatorul efectului de levier și intenţionează să distribuie oricare dintre profiturile sale distribuibile ori să întreprindă una dintre acţiunile menţionate în prezentul articol alineatul (2) al doilea paragraf literele (a), (b) și (c), aceasta notifică autorității competente acest lucru și furnizează informaţiile enumerate la articolul 141 alineatul (8), cu excepţia literei (a) punctul (iii) din respectivul articol, și L-MDA calculată în conformitate cu alineatul (4) de la prezentul articol.

(9) Instituţiile menţin dispoziţii care să garanteze calcularea cu exactitate a cuantumurilor profiturilor distribuibile și a L-MDA și sunt în măsură să demonstreze autorității competente exactitatea calculelor, la cerere.

(10) În sensul alineatelor (1) și (2) de la prezentul articol, o distribuire în legătură cu fondurile proprii de nivel 1 include oricare dintre elementele enumerate la articolul 141 alineatul (10).

▼M5

Articolul 141c

Neîndeplinirea cerinţei amortizorului pentru indicatorul efectului de levier

Se consideră că o instituţie nu îndeplinește cerinţa amortizorului pentru indicatorul efectului de levier în sensul articolului 141b din prezenta directivă atunci când nu deţine fonduri proprii de nivel 1 în cuantumul necesar pentru a îndeplini în același timp cerinţa prevăzută la articolul 92 alineatul (1a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și cerinţa prevăzută la articolul 92 alineatul (1) litera (d) din regulamentul respectiv și la articolul 104 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă atunci când abordează riscul asociat folosirii excesive a efectului de levier care nu este acoperit suficient de articolul 92 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

▼B

Articolul 142

Planul de conservare a capitalului

▼M5

(1) În cazul în care o instituţie nu îndeplinește cerinţa amortizorului combinat sau, dacă este cazul, cerinţa amortizorului pentru indicatorul efectului de levier, aceasta întocmește un plan de conservare a capitalului, pe care îl transmite autorităţii competente în termen de maximum cinci zile lucrătoare de la data la care a constatat că nu îndeplinește cerinţa menţionată, cu excepţia cazului în care autoritatea competentă autorizează un termen mai lung de până la 10 zile.

▼B

►C2 Autorităţile competente acordă astfel de autorizaţii doar în baza situaţiei individuale a unei instituţii și ◄ ţinând seama de scala și complexitatea activităţilor instituţiei.

(2) Planul de conservare a capitalului include următoarele:

(a) estimări ale veniturilor și cheltuielilor și un bilanţ previzional;

(b) măsuri de creștere a ratei de capital a instituţiei;

(c) un plan și un calendar pentru majorarea fondurilor proprii în vederea îndeplinirii pe deplin a cerinţei amortizorului combinat;

(d) orice alte informaţii pe care autoritatea competentă le consideră necesare pentru a realiza evaluarea prevăzută la alineatul (3).

▼C3

(3) Autoritatea competentă evaluează planul de conservare a capitalului și îl aprobă doar dacă consideră că punerea sa în aplicare poate conduce la conservarea sau majorarea capitalului, astfel încât instituţia să îndeplinească cerinţa de amortizor combinat într-un termen pe care autoritatea competentă îl consideră adecvat.

▼B

(4) Dacă autoritatea competentă nu aprobă planul de conservare a capitalului în conformitate cu alineatul (3), aceasta aplică una dintre măsurile de mai jos sau pe amândouă:

▼B

(a) cere instituției să-și majoreze fondurile proprii până la un anumit nivel, urmând un calendar precis;

(b) își exercită competențele prevăzute la articolul 102 pentru a aplica restricții privind distribuirile mai stricte decât cele prevăzute la articolul 141.

TITLUL VIII

INFORMAȚIILE CARE TREBUIE FĂCUTE PUBLICE DE CĂTRE AUTORITĂȚILE COMPETENTE

Articolul 143

Cerințe generale privind publicarea

(1) Autoritățile competente publică următoarele informații:

(a) textul actelor cu putere de lege și al actelor administrative și recomandările generale adoptate în statul membru respectiv în domeniul reglementării prudențiale;

(b) modalitățile de exercitare a opțiunilor și drepturilor prevăzute în dreptul Uniunii;

▼M5

(c) criteriile generale și metodele utilizate pentru analiza și evaluarea menționate la articolul 97, inclusiv criteriile pentru aplicarea principiului proporționalității, astfel cum se menționează la articolul 97 alineatul (4);

▼M6

(d) fără a aduce atingere dispozițiilor din titlul VII capitolul 1 secțiunea II din prezenta directivă și, după caz, dispozițiilor din titlul IV capitolul 1 secțiunea 2 din Directiva (UE) 2019/2034, date statistice agregate privind aspecte esențiale ale punerii în aplicare a cadrului prudențial în fiecare stat membru, inclusiv numărul și natura măsurilor de supraveghere luate în conformitate cu articolul 102 alineatul (1) litera (a) din prezenta directivă, precum și a sancțiunilor administrative aplicate în conformitate cu articolul 65 din prezenta directivă.

▼B

(2) Informațiile publicate în conformitate cu alineatul (1) trebuie să fie suficiente pentru a permite efectuarea unei comparații relevante între abordările adoptate de autoritățile competente din diferite state membre. Informațiile se publică într-un format unitar și se actualizează periodic. Informațiile în cauză trebuie să fie accesibile la o singură adresă electronică.

(3) ABE elaborează standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili formatul, structura, conținutul și data publicării anuale a informațiilor prevăzute la alineatul (1).

ABE înaintează aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare Comisiei până la 1 ianuarie 2014.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

▼B

Articolul 144

Cerinţe de publicare specifice

(1) În sensul părţii a cincea din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, autorităţile competente publică următoarele informaţii:

(a) criteriile generale și metodologiile adoptate pentru a verifica respectarea dispoziţiilor de la articolele 405-409 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(b) fără a aduce atingere dispoziţiilor de la titlul VII capitolul 1 secţiunea II, o descriere succintă a rezultatului analizei prudenţiale și o descriere a măsurilor aplicate în cazurile de nerespectare a dispoziţiilor de la articolele 405-409 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, identificate anual.

(2) Autoritatea competentă dintr-un stat membru care exercită opţiunea prevăzută la articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 publică informaţiile de mai jos:

(a) criteriile pe care le aplică pentru a stabili că nu există niciun impediment practic sau legal semnificativ, existent sau potenţial, în calea transferului prompt de fonduri proprii sau a rambursării rapide a datoriilor;

(b) numărul de instituţii-mamă care beneficiază de exercitarea opţiunii menţionate la articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și numărul celor care au filiale într-o ţară terţă;

(c) pe bază agregată, pentru statul membru:

(i) valoarea totală a fondurilor proprii pe bază consolidată ale instituţiei-mamă dintr-un stat membru care beneficiază de exercitarea opţiunii prevăzute la articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, deţinute la filiale dintr-o ţară terţă;

(ii) procentajul de fonduri proprii pe bază consolidată ale instituţiilor-mamă dintr-un stat membru care beneficiază de exercitarea opţiunii menţionate la articolul 7 alineatul (3) din regulamentul menţionat, reprezentat de fondurile proprii deţinute la filiale dintr-o ţară terţă;

(iii) procentajul fondurilor proprii totale necesare în temeiul articolului 92 din regulamentul menţionat, pe bază consolidată, ale instituţiilor-mamă dintr-un stat membru care beneficiază de exercitarea opţiunii prevăzute la articolul 7 alineatul (3) din regulamentul menţionat, reprezentat de fondurile proprii deţinute la filiale dintr-o ţară terţă.

(3) Autoritatea competentă care exercită opţiunea prevăzută la articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 publică următoarele informaţii:

(a) criteriile pe care le aplică pentru a stabili că nu există niciun impediment practic sau legal semnificativ, existent sau potenţial, în calea transferului prompt de fonduri proprii sau a rambursării rapide a datoriilor;

(b) numărul de instituţii-mamă care beneficiază de exercitarea opţiunii menţionate la articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și numărul acestor instituţii-mamă care au filiale într-o ţară terţă;

▼B

(c) pe bază agregată, pentru statul membru

(i) valoarea totală a fondurilor proprii ale instituţiilor-mamă care beneficiază de exercitarea opţiunii menţionate la articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, deţinute la filiale dintr-o ţară terţă;

(ii) procentajul fondurilor proprii totale ale instituţiilor-mamă care beneficiază de exercitarea opţiunii menţionate la articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, reprezentat de fondurile proprii deţinute la filiale dintr-o ţară terţă;

(iii) procentajul fondurilor proprii totale necesare în temeiul articolului 92 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ale instituţiilor-mamă care beneficiază de exercitarea opţiunii prevăzute la articolul 9 alineatul (1) din regulamentul menţionat, reprezentat de fondurile proprii deţinute la filiale dintr-o ţară terţă.

TITLUL IX

ACTE DELEGATE ȘI DE PUNERE ÎN APLICARE

Articolul 145

Acte delegate

Comisia este abilitată să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 148 privind următoarele:

(a) clarificarea definiţiilor menţionate la articolul 3 și articolul 128 pentru a asigura aplicarea uniformă a prezentei directive;

(b) clarificarea definiţiilor menţionate la articolul 3 și articolul 128, astfel încât să se ţină seama, la punerea în aplicare a prezentei directive, de evoluţiile de pe pieţele financiare;

(c) adaptarea terminologiei și a formulării definiţiilor menţionate la articolul 3 în conformitate cu dispoziţiile actelor ulterioare privind instituţiile și domeniile conexe;

(d) ajustările valorilor menţionate la articolul 31 alineatul (1), pentru a ţine seama de modificările indicelui european al preţurilor de consum publicat de Eurostat, în concordanţă și concomitent cu modificările efectuate în temeiul articolului 4 alineatul (7) din Directiva 2002/92/CE;

(e) îmbogăţirea conţinutului listei menţionate la articolele 33 și 34 și specificate în anexa I sau adaptarea terminologiei folosite în acea listă, astfel încât să se ţină seama de evoluţiile de pe pieţele financiare;

(f) identificarea domeniilor în care autorităţile competente trebuie să facă schimb de informaţii, în conformitate cu articolul 50;

(g) adaptarea dispoziţiilor articolelor 76-88 și articolului 98, astfel încât să se ţină seama de evoluţia pieţelor financiare (în special de apariţia noilor produse financiare) sau a standardelor sau cerinţelor contabile care ţin seama de dreptul Uniunii sau în ceea ce privește convergenţa practicilor de supraveghere;

▼B

(h) reportarea obligaţiei în materie de informare în conformitate cu articolul 89 alineatul (1) al doilea paragraf, în cazul în care raportul Comisiei transmis în temeiul primului paragraf identifică efecte negative semnificative;

(i) adaptarea criteriilor stabilite la articolul 23 alineatul (1), pentru a ţine seama de evoluţiile viitoare și pentru a asigura o aplicare uniformă a prezentei directive.

▼M5

Articolul 146

Acte de punere în aplicare

În conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 147 alineatul (2), o modificare a valorii capitalului iniţial prevăzute la articolul 12 și în titlul IV, astfel încât să se ţină seama de evoluţiile din domeniul economic și monetar, se adoptă printr-un act de punere în aplicare.

▼B

Articolul 147

Comitetul bancar european

(1) Pentru adoptarea actelor de punere în aplicare, Comisia este sprijinită de Comitetul bancar european. Acesta este un comitet în sensul articolului 3 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 148

Exercitarea competenţelor delegate

(1) Se conferă Comisiei competenţa de a adopta acte delegate, cu respectarea condiţiilor stabilite în prezentul articol.

(2) Delegarea de competenţe menţionată la articolul 145 se conferă pentru o perioadă de timp nedeterminată începând cu 17 iulie 2013.

(3) Delegarea competenţelor menţionată la articolul 145 poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. Decizia de revocare pune capăt delegării competenţelor specificată în respectiva decizie. Aceasta intră în vigoare în ziua următoare publicării deciziei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în aceasta. Aceasta nu aduce atingere valabilităţii actelor delegate deja în vigoare.

(4) Imediat ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

▼B

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 145 intră în vigoare numai dacă nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au exprimat obiecţii în termen de trei luni de la notificarea respectivului act Parlamentului European și Consiliului sau dacă, înainte de expirarea acestei perioade, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia cu privire la faptul că nu doresc să ridice obiecţii. Acest termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 149

Obiecţii la standardele tehnice de reglementare

În cazul în care Comisia adoptă în temeiul prezentei directive un standard tehnic de reglementare care este identic cu proiectul de standard tehnic de reglementare prezentat de ABE, perioada în care Parlamentul European și Consiliul pot prezenta obiecţii cu privire la respectivul standard tehnic de reglementare este de o lună de la data notificării. La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, această perioadă se prelungește cu o lună. Prin derogare de la articolul 13 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, perioada în care Parlamentul European și Consiliul pot prezenta obiecţii cu privire la respectivul standard tehnic de reglementare poate fi prelungită cu încă o lună, după caz.

TITLUL X

MODIFICĂRI ALE DIRECTIVEI 2002/87/CE

Articolul 150

Modificarea Directivei 2002/87/CE

Articolul 21a din Directiva 2002/87/CE se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), litera (a) se elimină.

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Pentru a asigura aplicarea consecventă a metodelor de calculare prevăzute în anexa I partea II din prezenta directivă, coroborată cu articolul 49 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și articolul 228 alineatul (1) din Directiva 2009/138/CE, dar fără a aduce atingere articolului 6 alineatul (4) din prezenta directivă, AES elaborează, prin intermediul Comitetului comun, proiecte de standarde tehnice de reglementare cu privire la articolul 6 alineatul (2) din prezenta directivă.

AES înaintează Comisiei proiectele respective de standarde tehnice de reglementare cu până la cinci luni înainte de data aplicării menţionate la articolul 309 alineatul (1) din Directiva 2009/138/CE.

Se deleagă Comisiei competenţa de a adopta standardele tehnice de reglementare menţionate la primul paragraf, în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 și Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, respectiv.”

▼B

TITLUL XI

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

CAPITOLUL 1

Dispoziții tranzitorii privind supravegherea instituțiilor care își exercită libertatea de stabilire și libertatea de a presta servicii

Articolul 151

Domeniul de aplicare

(1) Dispozițiile prezentului capitol se aplică în locul articolelor 40, 41, 43, 49, 50 și 51 până la data la care cerința de acoperire a necesarului de lichiditate devine aplicabilă în conformitate cu un act delegat adoptat în conformitate cu articolul 460 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(2) Pentru a asigura armonizarea deplină a introducerii dispozițiilor de supraveghere pentru lichiditate cu elaborarea normelor uniforme privind lichiditatea, se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 145, prin care amână cu până la doi ani data menționată la alineatul (1), în cazul în care normele uniforme privind acoperirea necesarului de lichiditate nu au fost introduse în Uniune deoarece standardele internaționale privind supravegherea lichidității nu au fost convenite la data menționată la alineatul (1) de la prezentul articol.

Articolul 152

Cerințe de raportare

În scopuri statistice, statele membre gazdă pot cere tuturor instituțiilor de credit care au sucursale pe teritoriul lor să depună la autoritățile competente din statul membru gazdă respectiv rapoarte periodice cu privire la activitatea lor în acel stat membru gazdă.

În îndeplinirea responsabilităților care le revin în conformitate cu articolul 156 din prezenta directivă, statele membre gazdă pot cere ca sucursalele instituțiilor de credit din alte state membre să comunice aceleași informații pe care le cer instituțiilor de credit naționale în scopul respectiv.

Articolul 153

Măsurile luate de autoritățile competente din statul membru de origine cu privire la activitățile desfășurate în statul membru gazdă

(1) În cazul în care autoritățile competente dintr-un stat membru gazdă constată că o instituție de credit care are o sucursală sau prestează servicii pe teritoriul statului respectiv nu respectă dispozițiile legale adoptate în acel stat în conformitate cu prezenta directivă privind puterile autorităților competente din statul membru gazdă, respectivele autorități cer instituției de credit în cauză să remedieze situația de nerespectare.

(2) În cazul în care instituția de credit în cauză nu adoptă măsurile necesare, autoritățile competente din statul membru gazdă informează în consecință autoritățile competente din statul membru de origine.

▼B

(3) Autoritățile competente din statul membru de origine iau cât mai curând posibil toate măsurile necesare, pentru a se asigura că instituția de credit în cauză remediază situația de nerespectare. Natura acestor măsuri va fi comunicată autorităților competente din statul membru gazdă.

(4) În cazul în care, în pofida măsurilor aplicate de statul membru de origine sau din cauza faptului că măsurile respective sunt inadecvate sau nu sunt disponibile în statul membru respectiv, instituția de credit în cauză continuă să încalce dispozițiile legale menționate la alineatul (1), care sunt în vigoare în statul membru gazdă, cel din urmă poate lua măsurile necesare, după informarea autorităților competente din statul membru de origine, pentru a preveni și pentru a sancționa încălcări suplimentare și, în măsura în care este necesar, pentru a împiedica instituția respectivă să întreprindă noi tranzacții pe teritoriul său. Statele membre se asigură că este posibilă transmiterea documentelor legale necesare pentru aplicarea măsurilor în cauză către instituțiile de credit de pe teritoriile lor.

Articolul 154

Măsuri preventive

Înainte de a urma procedura prevăzută la articolul 153, autoritățile competente din statul membru gazdă pot lua, în situații de urgență, orice măsuri preventive considerate necesare pentru protecția intereselor deponenților, investitorilor și ale celorlalte persoane cărora li se prestează servicii. Comisia și autoritățile competente din celelalte state membre în cauză sunt informate în legătură cu măsurile respective cât mai curând posibil.

După consultarea autorităților competente din statele membre în cauză, Comisia poate decide ca statul membru respectiv să modifice sau să abroge măsurile respective.

Articolul 155

Responsabilitatea

(1) Supravegherea prudențială a unei instituții, inclusiv a activităților desfășurate de aceasta în conformitate cu articolele 33 și 34, este responsabilitatea autorităților competente din statul membru de origine, fără a aduce atingere dispozițiilor prezentei directive care conferă o responsabilitate autorităților din statul membru gazdă.

(2) Aplicarea alineatului (1) nu împiedică supravegherea pe bază consolidată, în conformitate cu prezenta directivă.

(3) În exercitarea atribuțiilor generale care le revin, autoritățile competente dintr-un stat membru iau în calcul în mod corespunzător efectul potențial al deciziilor lor asupra stabilității sistemului financiar din toatele celelalte state membre în cauză și, în special în situații de urgență, pe baza informațiilor disponibile la momentul respectiv.

Articolul 156

Supravegherea lichidității

Până la o coordonare ulterioară, statele membre gazdă răspund în continuare, în cooperare cu autoritățile competente din statul membru de origine, de supravegherea lichidității sucursalelor instituțiilor de credit.

▼B

Fără a aduce atingere măsurilor necesare pentru consolidarea Sistemului Monetar European, statele membre gazdă păstrează întreaga responsabilitate pentru măsurile rezultate din punerea în aplicare a politicilor lor monetare.

Aceste măsuri nu prevăd tratamente discriminatorii sau restrictive pe baza faptului că o instituţie de credit este autorizată în alt stat membru.

Articolul 157

Colaborarea privind supravegherea

Autorităţile competente din statele membre în cauză colaborează îndeaproape la supravegherea activităţii instituţiilor care funcţionează, în special printr-o sucursală, în unul sau mai multe state membre, altele decât cele în care își au sediul central. Autorităţile competente din statele membre își comunică toate informaţiile privind administrarea și proprietatea asupra unor astfel de instituţii care pot facilita supravegherea acestora și examinarea condiţiilor de autorizare a acestora, precum și toate informaţiile care pot facilita supravegherea acestor instituţii în special în ceea ce privește lichiditatea, solvabilitatea, garantarea depozitelor, limitarea expunerilor mari, procedurile administrative și contabile și mecanismele de control intern.

Articolul 158

Sucursale semnificative

(1) Autorităţile competente dintr-un stat membru gazdă pot solicita autorităţii responsabile cu supravegherea consolidată, în cazul în care se aplică articolul 112 alineatul (1), sau autorităţilor competente din statul membru de origine să considere o sucursală a unei instituţii alta decât o instituţie de credit sau o firmă de investiţii care face obiectul articolului 95 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 ca fiind semnificativă.

(2) Cererea respectivă specifică motivele pentru care sucursala ar trebui considerată semnificativă, în special cu privire la următoarele aspecte:

(a) atingerea de către o sucursală, în statul membru gazdă, a unei cote de piaţă de peste 2 % în ceea ce privește depozitele;

(b) impactul probabil al unei suspendări sau încetări a operaţiunilor instituţiei asupra lichidităţii sistemice și asupra sistemelor de plată, compensare și decontare din statul membru gazdă;

(c) dimensiunea și importanţa sucursalei, din punctul de vedere al numărului de clienţi, în contextul sistemului bancar sau financiar al statului membru gazdă.

Autorităţile competente din statele membre de origine și din statele membre gazdă și autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată, în cazul în care se aplică articolul 112 alineatul (1), depun toate eforturile posibile pentru a ajunge la o decizie comună cu privire la desemnarea unei sucursale ca fiind semnificativă.

În cazul în care nu se ajunge la o decizie comună în termen de două luni de la primirea unei cereri în temeiul primului paragraf, autorităţile competente din statul membru gazdă iau propria decizie în termen de alte două luni cu privire la desemnarea sucursalei ca fiind semnificativă. La luarea deciziei, autorităţile competente din statul membru gazdă iau în considerare orice opinii și rezerve ale autorităţii responsabile cu supravegherea consolidată sau ale autorităţilor competente din statul membru de origine.

▼B

Deciziile menţionate la al doilea și al treilea paragraf sunt incluse într-un document care cuprinde motivarea completă și se transmit autorităţilor competente în cauză, fiind considerate determinante și aplicate de autorităţile competente ale statelor membre în cauză.

Desemnarea unei sucursale drept semnificativă nu aduce atingere drepturilor și responsabilităţilor autorităţilor competente prevăzute în prezenta directivă.

(3) Autorităţile competente din statul membru de origine comunică autorităţilor competente dintr-un stat membru gazdă în care este stabilită o sucursală semnificativă informaţiile menţionate la articolul 117 alineatul (1) literele (c) și (d) și îndeplinesc sarcinile menţionate la articolul 112 alineatul (1) litera (c) în cooperare cu autorităţile competente din statul membru gazdă.

(4) În cazul în care o autoritate competentă dintr-un stat membru de origine constată prezenţa unei situaţii de urgenţă, astfel cum se menţionează la articolul 114 alineatul (1), aceasta alertează în cel mai scurt timp autorităţile menţionate la articolul 58 alineatul (4) și la articolul 59 alineatul (1).

►C2 (5) În cazul în care nu se aplică articolul 116, autorităţile competente care supraveghează o instituţie având sucursale semnificative în alte state membre înființează și prezidează un colegiu de supraveghetori pentru a facilita adoptarea unei decizii comune privind desemnarea unei sucursale ca fiind semnificativă în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol și schimbul de informaţii în temeiul articolului 50. ◄ Înființarea și funcţionarea colegiului se bazează pe dispoziţii scrise stabilite de către autoritatea competentă din statul membru de origine în urma consultării cu autorităţile competente în cauză. Autoritatea competentă din statul membru de origine decide care autorităţi competente participă la o reuniune sau la o activitate a colegiului.

(6) Decizia autorităţii competente din statul membru de origine ţine seama de relevanţa activităţii de supraveghere care urmează să fie planificată sau coordonată pentru aceste autorităţi, în special de impactul potenţial asupra stabilităţii sistemului financiar din statele membre în cauză, menţionat la articolul 155 alineatul (3), și de obligaţiile menţionate la alineatul (2) din prezentul articol.

(7) În prealabil, autoritatea competentă din statul membru de origine îi informează pe deplin pe toţi membrii colegiului în legătură cu organizarea unor astfel de reuniuni, principalele aspecte care urmează să fie discutate, precum și în legătură cu activităţile care urmează să fie examinate. Autoritatea competentă din statul membru de origine îi informează, de asemenea, pe deplin și în timp util, pe toţi membrii colegiului în legătură cu măsurile adoptate în cadrul respectivelor reuniuni și acţiunile întreprinse.

Articolul 159

Verificări la faţa locului

(1) Statele membre gazdă adoptă dispoziţii care prevăd că, în cazul în care o instituţie autorizată în alt stat membru își desfășoară activitatea prin intermediul unei sucursale, autorităţile competente din statul membru de origine pot desfășura ele însele sau printr-un intermediar, după ce au informat autorităţile competente din statul membru gazdă, verificări la faţa locului ale informaţiilor menţionate la articolul 50.

▼B

(2) Autoritățile competente din statul membru de origine pot să recurgă, de asemenea, pentru astfel de verificări la fața locului a sucursalelor, la una dintre procedurile prevăzute la articolul 118.

(3) Dispozițiile alineatelor (1) și (2) nu aduc atingere dreptului autorităților competente din statul membru gazdă de a efectua, în îndeplinirea responsabilităților care le revin în temeiul prezentei directive, verificări la fața locului la sucursalele înființate pe teritoriul lor.

▼M5

CAPITOLUL 1a

Dispoziții tranzitorii privind societățile financiare holding și societățile financiare holding mixte

Articolul 159a

Dispoziții tranzitorii privind aprobarea societăților financiare holding și a societăților financiare holding mixte

Societățile financiare holding-mamă și societățile financiare holding mixte-mamă deja existente la 27 iunie 2019 solicită aprobarea în conformitate cu articolul 21a până la 28 iunie 2021. În cazul în care o societate financiară holding sau o societate financiară holding mixtă nu solicită aprobarea până la 28 iunie 2021, se iau măsuri adecvate în conformitate cu articolul 21a alineatul (6).

În cursul perioadei de tranziție menționate la primul paragraf din prezentul articol, autoritățile competente dețin toate competențele de supraveghere necesare care le sunt conferite de prezenta directivă în ceea ce privește societățile financiare holding sau societățile financiare holding mixte care fac obiectul aprobării în conformitate cu articolul 21a în scopul supravegherii consolidate.

▼B

CAPITOLUL 2

Dispoziții tranzitorii privind rezervele de capital

Articolul 160

Dispoziții tranzitorii privind rezervele de capital

(1) Prezentul articol modifică cerințele articolelor 129 și 130 pentru o perioadă de tranziție cuprinsă între 1 ianuarie 2016 și 31 decembrie 2018.

(2) Pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2016 și 31 decembrie 2016:

(a) rezerva de conservare a capitalului constă în fonduri proprii de nivel 1 de bază egal cu 0,625 % din valoarea totală a expunerilor ponderate la risc ale instituției, calculată în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

▼B

(b) amortizorul anticiclic de capital specific instituţiei este de cel mult 0,625 % din valoarea totală a expunerilor ponderate la risc ale instituţiei, calculată în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(3) Pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2017 și 31 decembrie 2017:

(a) rezerva de conservare a capitalului va consta în fonduri proprii de nivel 1 de bază egal cu 1,25 % din valoarea totală a expunerilor ponderate la risc ale instituţiei, calculată în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(b) amortizorul anticiclic de capital specific instituţiei va fi de cel mult 1,25 % din valoarea totală a expunerilor ponderate la risc ale instituţiei, calculată în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(4) Pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2018 și 31 decembrie 2018:

(a) rezerva de conservare a capitalului va consta în fonduri proprii de nivel 1 de bază egal cu 1,875 % din valoarea totală a expunerilor ponderate la risc ale instituţiei, calculată în conformitate cu articolul 87 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(b) amortizorul anticiclic de capital specific instituţiei va fi de cel mult 1,875 % din valoarea totală a expunerilor ponderate la risc ale instituţiei, calculată în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(5) Cerinţa privind planul de conservare a capitalului și restricţiile privind distribuirile prevăzute la articolele 141 și 142 se aplică în perioada de tranziţie cuprinsă între 1 ianuarie 2016 și 31 decembrie 2018 în cazul în care instituţiile nu îndeplinesc cerinţa privind rezerva combinată având în vedere cerinţele de la alineatele (2)-(4) de la prezentul articol.

(6) Statele membre pot impune o perioadă de tranziţie mai scurtă decât cea precizată la alineatele (1)-(4) și, prin urmare, pot pune în practică rezerva de conservare a capitalului și amortizorul anticiclic de capital începând cu 31 decembrie 2013. În cazul în care un stat membru impune o astfel de perioadă de tranziţie mai scurtă, acesta informează părţile relevante, inclusiv Comisia, CERS, ABE și colegiul de supraveghetori relevant, în mod corespunzător. O astfel de perioadă mai scurtă poate fi recunoscută de alte state membre. Dacă un alt stat membru recunoaște o astfel de perioadă mai scurtă, acesta notifică decizia sa Comisiei, CERS, ABE și colegiului de supraveghetori în mod corespunzător.

(7) În cazul în care un stat membru impune o perioadă de tranziţie mai scurtă pentru amortizorul anticiclic de capital, perioada mai scurtă se aplică doar în scopul calculării amortizorului anticiclic de capital specific instituţiei de către instituţiile care sunt autorizate în statul membru pentru care este responsabilă autoritatea desemnată.

▼B

CAPITOLUL 3

Dispoziții finale

Articolul 161

Revizuire și raport

(1) Comisia analizează periodic aplicarea prezentei directive pentru a garanta că punerea sa în aplicare nu duce la discriminare evidentă între instituţii pe baza structurii juridice sau a formei lor de proprietate.

(2) În urma unei analize, în strânsă cooperare cu ABE, până la 30 iunie 2016, Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului, însoţit de o propunere legislativă, dacă este cazul, cu privire la dispoziţiile referitoare la remunerare din prezenta directivă și din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, ţinând seama de evoluţiile de la nivel internaţional și acordând o atenţie deosebită:

(a) eficienţei, punerii în aplicare și asigurării respectării, inclusiv identificarea oricărei lacune care rezultă din aplicarea principiului proporţionalităţii în cazul acestor dispoziţii.

(b) impactului respectării principiului de la articolul 94 alineatul (1) litera (g) în ceea ce privește

(i) competitivitatea și stabilitatea financiară, și

(ii) orice membri ai personalului care activează efectiv și fizic în filiale stabilite în afara SEE ale unor instituţii-mamă stabilite în interiorul SEE.

În cadrul revizuirii respective se analizează în special dacă principiul stabilit la articolul 94 alineatul (1) litera (g) ar trebui să continue să se aplice oricăror membri ai personalului care fac obiectul primului paragraf litera (b)punctul (ii).

(3) Începând din 2014, ABE, în cooperare cu AEAPO și AEVMP, publică un raport bianual care analizează măsura în care dreptul statelor membre ţine seama de ratinguri de credit externe în scop de reglementare și măsurile luate de statele membre pentru a reduce importanţa ratingurilor respective. Rapoartele respective prezintă modul în care autorităţile competente își îndeplinesc obligaţiile în temeiul articolului 77 alineatele (1) și (3) și al articolului 79 litera (b). Rapoartele respective prezintă totodată gradul de convergenţă prudenţială în această privinţă.

(4) Până la 31 decembrie 2014, Comisia analizează și întocmește un raport privind aplicarea articolelor 108 și 109 și transmite raportul respectiv Parlamentului European și Consiliului însoţit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

(5) Până la 31 decembrie 2016, Comisia analizează și întocmește un raport privind rezultatele obţinute în conformitate cu articolul 91 alineatul (11), inclusiv oportunitatea comparării practicilor privind diversitatea, ţinând seama de toate evoluţiile relevante din Uniune și pe plan internaţional, și transmite raportul respectiv Parlamentului European și Consiliului însoţit, dacă este cazul, o propunere legislativă.

(6) Până la 31 decembrie 2015, Comisia consultă CERS, ABE, AEAPO, AEVMP, SEBC și alte părţi relevante cu privire la eficacitatea dispoziţiilor legate de schimbul de informaţii prevăzute de prezenta directivă, atât în perioade normale, cât și în perioade de criză.

▼B

(7) Până la 31 decembrie 2015, ABE analizează și transmite un raport Comisiei cu privire la aplicarea prezentei directive și a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 cu privire la cooperarea Uniunii și a statelor membre cu țările terțe. Raportul respectiv identifică eventualele domenii care necesită noi măsuri în ceea ce privește cooperarea și schimbul de informații. ABE publică respectivul raport pe site-ul său de internet.

(8) Atunci când primește un mandat din partea Comisiei, ABE examinează dacă entitățile aparținând sectorului financiar care declară că își desfășoară activitățile în conformitate cu principiile bancare islamice sunt reglementate în mod adecvat de prezenta directivă și de Regulamentul (UE) nr. 575/2013. Comisia examinează raportul pregătit de ABE și înaintează o propunere legislativă Parlamentului European și Consiliului, dacă este cazul.

(9) Până la 1 iulie 2014, ABE prezintă Comisiei un raport privind utilizarea de către instituțiile de credit și beneficiile obținute de acestea din operațiunile de refinanțare pe termen lung ale băncilor centrale din cadrul SEBC și din măsurile de sprijin similare finanțate de băncile centrale. Până la 31 decembrie 2014, pe baza raportului respectiv și după consultarea BCE, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind utilizarea și beneficiile obținute din operațiunile de refinanțare respective și din măsurile de sprijinire a finanțării, în ceea ce privește instituțiile de credit autorizate în Uniune, alături de o propunere legislativă privind utilizarea unor astfel de operațiuni de refinanțare și a măsurilor de sprijinire a finanțării, dacă este cazul.

▼M5

(10) Până la 31 decembrie 2023, Comisia examinează modul de implementare și aplicare a competențelor de supraveghere menționate la articolul 104 alineatul (1) literele (j) și (l) și întocmește un raport pe care îl prezintă Parlamentului European și Consiliului.

▼B

Articolul 162

Transpunere

(1) Statele membre adoptă și publică, până la 31 decembrie 2013, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive.

▼C1

Statele membre aplică dispozițiile respective începând cu 1 ianuarie 2014.

▼B

Statele membre transmit Comisiei și ABE textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă. În cazul în care documentele care însoțesc notificarea măsurilor de transpunere furnizate de statele membre nu sunt suficiente pentru a evalua pe deplin respectarea de către dispozițiile de transpunere a anumitor dispoziții din prezenta directivă, Comisia, fie la cererea ABE în vederea îndeplinirii sarcinilor sale în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, fie din proprie inițiativă, poate solicita statelor membre să furnizeze informații mai detaliate referitoare la transpunerea prezentei directive și la punerea în aplicare a dispozițiilor respective.

▼B

(2) Prin derogare de la alineatul (1), titlul VII capitolul 4 se aplică de la 1 ianuarie 2016.

(3) Actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru respectarea articolului 94 alineatul (1) litera (g) impun instituţiilor să aplice principiile prevăzute în acestea la remuneraţia acordată ►C1 pentru serviciile furnizate sau pentru performanţele obţinute începând cu anul 2014, datorată pe baza unor contracte încheiate fie înainte sau după 1 ianuarie 2014. ◄

(4) În momentul în care statele membre adoptă dispoziţiile prevăzute la alineatele (1) și (2), acestea conţin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoţite de o asemenea trimitere, la data publicării lor oficiale. Acestea conţin, de asemenea, o menţiune prin care se precizează că trimiterile făcute, în cuprinsul actelor cu putere de lege și al actelor administrative în vigoare, la directivele abrogate prin prezenta directivă se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri și modul în care se formulează această menţiune.

(5) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, articolul 131 se aplică de la 1 ianuarie 2016. Începând cu 1 ianuarie 2016, statele membre pun în aplicare articolul 131 alineatul (4) după cum urmează:

(a) 25 % din rezerva G-SII, stabilită în conformitate cu articolul 131 alineatul (4), în 2016;

(b) 50 % din rezerva G-SII, stabilită în conformitate cu articolul 131 alineatul (4), în 2017;

(c) 75 % din rezerva G-SII, stabilită în conformitate cu articolul 131 alineatul (4), în 2018; și

(d) 100 % din rezerva G-SII, stabilită în conformitate cu articolul 131 alineatul (4), în 2019.

(6) ►C1 Prin derogare de la alineatul (2) de la prezentul articol, articolul 133 se aplică de la 1 ianuarie 2014. ◄

Articolul 163

Abrogare

Directivele 2006/48/CE și 2006/49/CE se abrogă cu efect de la 1 ianuarie 2014.

Trimiterile la directivele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și la Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondenţă din anexa II la prezenta directivă și din anexa IV la Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Articolul 164

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la publicarea în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 165

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

▼B

ANEXA I

LISTA ACTIVITĂŢILOR CARE FAC OBIECTUL RECUNOAȘTERII RECIPROCE

1. Preluarea depozitelor și a altor fonduri rambursabile.

2. Acordarea de împrumuturi, printre altele: credite de consum, contracte de credit legate de bunuri imobile, factoring cu sau fără recurs, finanţarea tranzacţiilor comerciale (inclusiv forfetare).

3. Leasingul financiar.

▼M3

4. Servicii de plată, astfel cum sunt definite la articolul 4 punctul 3 din Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului ([1]).

▼B

5. Emiterea și gestionarea altor mijloace de plată (spre exemplu, cecuri de călătorie și trate bancare) în măsura în care o astfel de activitate nu este reglementată de punctul 4.

6. Garanţii și angajamente.

7. Tranzacţii în cont propriu sau în contul clienţilor, cu oricare dintre următoarele:

   (a) instrumente de pe piaţa monetară (cecuri, efecte de comerţ, certificate de depozit etc.);

   (b) valută;

   (c) contracte futures pe instrumente financiare și contracte cu opţiuni;

   (d) instrumente valutare și de rate ale dobânzii;

   (e) valori mobiliare.

8. Participare la emisiunile de valori mobiliare și prestarea de servicii legate de aceste emisiuni

9. Consultanţă acordată întreprinderilor cu privire la structura capitalului social, strategia industrială și alte aspecte conexe, precum și consultanţă și servicii referitoare la fuziuni și achiziţii de întreprinderi

10. Brokeraj monetar;

11. Administrarea de portofolii și consultanţă;

12. Păstrarea și administrarea valorilor mobiliare;

13. Servicii de informaţii privind creditele;

14. Servicii de păstrare în depozit;

15. Emiterea de monedă electronică.

Serviciile și activităţile menţionate în secţiunile A și B din anexa I la Directiva 2004/39/CE, atunci când se face referire la instrumentele financiare prevăzute la secţiunea C din anexa I la respectiva directivă, fac obiectul recunoașterii reciproce în conformitate cu prezenta directive.

([1]) Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind serviciile de plată în cadrul pieţei interne, de modificare a Directivelor 2002/65/CE, 2009/110/CE, 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, și de abrogare a Directivei 2007/64/CE (JO L 337, 23.12.2015, p. 35).

▼B

ANEXA II

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Prezenta directivă	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 1	Articolul 1 alineatul (1)	
Articolul 2 alineatul (1)		
Articolul 2 alineatul (2)		
Articolul 2 alineatul (3)		
Articolul 2 alineatul (4)	Articolul 1 alineatul (2)	
Articolul 2 alineatul (5)	Articolul 2	
Articolul 2 alineatul (6)	Articolul 1 alineatul (3)	
Articolul 3	Articolul 4	
Articolul 3 punctul 53	Articolul 4 punctul 49	
Articolul 4 alineatul (1)		
Articolul 4 alineatul (2)		
Articolul 4 alineatul (3)		
Articolul 4 alineatul (4)		
Articolul 4 alineatul (5)		Articolul 35 alineatul (1)
Articolul 4 alineatul (6)		
Articolul 4 alineatul (7)		
Articolul 4 alineatul (8)		
Articolul 5	Articolul 128	
Articolul 6	Articolul 42b alineatul (1)	
Articolul 7	Articolul 40 alineatul (3)	
Articolul 8 alineatul (1)	Articolul 6 alineatul (1)	
Articolul 8 alineatul (2)	Articolul 6 alineatul (2)	
Articolul 8 alineatul (3)	Articolul 6 alineatul (3)	
Articolul 8 alineatul (4)		
Articolul 9	Articolul 5	
Articolul 10	Articolul 7	
Articolul 11	Articolul 8	
Articolul 12 alineatul (1)	Articolul 9 alineatul (1) primul paragraf	
Articolul 12 alineatul (2)	Articolul 9 alineatul (1) al doilea paragraf	

▼B

Prezenta directivă	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 12 alineatul (3)	Articolul 9 alineatul (1) al treilea paragraf	
Articolul 12 alineatul (4)	Articolul 9 alineatul (2)	
Articolul 13 alineatul (1)	Articolul 11 alineatul (1)	
Articolul 13 alineatul (2)	Articolul 11 alineatul (2)	
Articolul 14 alineatul (1)	Articolul 12 alineatul (1)	
Articolul 14 alineatul (2)	Articolul 12 alineatul (2)	
Articolul 14 alineatul (3)	Articolul 12 alineatul (3)	
Articolul 15	Articolul 13	
Articolul 16 alineatul (1)	Articolul 15 alineatul (1)	
Articolul 16 alineatul (2)	Articolul 15 alineatul (2)	
Articolul 16 alineatul (3)	Articolul 15 alineatul (3)	
Articolul 17	Articolul 16	
Articolul 18	Articolul 17 alineatul (1)	
Articolul 19	Articolul 18	
Articolul 20 alineatul (1)	Articolul 14	
Articolul 20 alineatul (2)	Articolul 14	
Articolul 20 alineatul (3)		
Articolul 20 alineatul (5)	Articolul 17 alineatul (2)	
Articolul 21	Articolul 3	
Articolul 22 alineatul (1)	Articolul 19 alineatul (1)	
Articolul 22 alineatul (2)	Articolul 19 alineatul (2)	
Articolul 22 alineatul (3)	Articolul 19 alineatul (3)	
Articolul 22 alineatul (4)	Articolul 19 alineatul (4)	
Articolul 22 alineatul (5)	Articolul 19 alineatul (5)	
Articolul 22 alineatul (6)	Articolul 19 alineatul (6)	
Articolul 22 alineatul (7)	Articolul 19 alineatul (7)	
Articolul 22 alineatul (8)	Articolul 19 alineatul (8)	
Articolul 22 alineatul (9)	Articolul 19 alineatul (9)	
Articolul 23 alineatul (1)	Articolul 19a alineatul (1)	
Articolul 23 alineatul (2)	Articolul 19a alineatul (2)	
Articolul 23 alineatul (3)	Articolul 19a alineatul (3)	
Articolul 23 alineatul (4)	Articolul 19a alineatul (4)	
Articolul 23 alineatul (5)	Articolul 19a alineatul (5)	

▼B

Prezenta directivă	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 24 alineatul (1)	Articolul 19b alineatul (1)	
Articolul 24 alineatul (2)	Articolul 19b alineatul (2)	
Articolul 25	Articolul 20	
Articolul 26 alineatul (1)	Articolul 21 alineatul (1)	
Articolul 26 alineatul (2)	Articolul 21 alineatul (2)	
Articolul 27	Articolul 21 alineatul (3)	
Articolul 28 alineatul (1)		Articolul 4
Articolul 28 alineatul (2)		Articolul 9
Articolul 29 alineatul (1)		Articolul 5 alineatul (1)
Articolul 29 alineatul (2)		Articolul 5 alineatul (2)
Articolul 29 alineatul (3)		Articolul 5 alineatul (3)
Articolul 29 alineatul (4)		Articolul 5 alineatul (2)
Articolul 30		Articolul 6
Articolul 31 alineatul (1)		Articolul 7
Articolul 31 alineatul (2)		Articolul 8
Articolul 32 alineatul (1)		Articolul 10 alineatul (1)
Articolul 32 alineatul (2)		Articolul 10 alineatul (2)
Articolul 32 alineatul (3)		Articolul 10 alineatul (3)
Articolul 32 alineatul (4)		Articolul 10 alineatul (4)
Articolul 32 alineatul (5)		Articolul 10 alineatul (5)
Articolul 33	Articolul 23	
Articolul 34 alineatul (1)	Articolul 24 alineatul (1)	
Articolul 34 alineatul (2)	Articolul 24 alineatul (2)	
Articolul 34 alineatul (3)	Articolul 24 alineatul (3)	
Articolul 35 alineatul (1)	Articolul 25 alineatul (1)	
Articolul 35 alineatul (2)	Articolul 25 alineatul (2)	
Articolul 35 alineatul (3)	Articolul 25 alineatul (3)	
Articolul 35 alineatul (4)	Articolul 25 alineatul (4)	
Articolul 35 alineatul (5)	Articolul 25 alineatul (5)	
Articolul 35 alineatul (6)	Articolul 25 alineatul (5)	
Articolul 35 alineatul (7)	Articolul 25 alineatul (5)	
Articolul 36 alineatul (1)	Articolul 26 alineatul (1)	
Articolul 36 alineatul (2)	Articolul 26 alineatul (2)	
Articolul 36 alineatul (3)	Articolul 26 alineatul (3)	

▼B

Prezenta directivă	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 36 alineatul (4)	Articolul 26 alineatul (4)	
Articolul 36 alineatul (5)	Articolul 26 alineatul (5)	
Articolul 36 alineatul (6)	Articolul 26 alineatul (5)	
Articolul 36 alineatul (7)	Articolul 26 alineatul (5)	
Articolul 37	Articolul 36	
Articolul 38	Articolul 27	
Articolul 39 alineatul (1)	Articolul 28 alineatul (1)	
Articolul 39 alineatul (2)	Articolul 28 alineatul (2)	
Articolul 39 alineatul (3)	Articolul 28 alineatul (3)	
Articolul 39 alineatul (4)	Articolul 28 alineatul (4)	
Articolul 39 alineatul (5)	Articolul 28 alineatul (4)	
Articolul 39 alineatul (6)	Articolul 28 alineatul (4)	
Articolul 40 primul paragraf	Articolul 29 primul paragraf	
Articolul 40 al doilea paragraf		
Articolul 40 al treilea paragraf		
Articolul 41 alineatul (1)	Articolul 30 alineatele (1) și (2)	
Articolul 41 alineatul (2)		
Articolul 42	Articolul 32	
Articolul 43 alineatul (1)	Articolul 33 primul paragraf	
Articolul 43 alineatul (2)		
Articolul 43 alineatul (3)		
Articolul 43 alineatul (4)		
Articolul 43 alineatul (5)		
Articolul 44	Articolele 31 și 34	
Articolul 45	Articolul 35	
Articolul 46	Articolul 37	
Articolul 47 alineatul (1)	Articolul 38 alineatul (1)	
Articolul 47 alineatul (2)	Articolul 38 alineatul (2)	
Articolul 47 alineatul (3)	Articolul 38 alineatul (3)	
Articolul 48 alineatul (1)	Articolul 39 alineatul (1)	
Articolul 48 alineatul (2)	Articolul 39 alineatul (2)	
Articolul 48 alineatul (3)	Articolul 39 alineatul (3)	
Articolul 48 alineatul (4)	Articolul 39 alineatul (4)	
Articolul 49 alineatul (1)	Articolul 40 alineatul (1)	

▼B

Prezenta directivă	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 49 alineatul (2)	Articolul 40 alineatul (2)	
Articolul 49 alineatul (3)	Articolul 41 alineatul (3) al treilea paragraf	
Articolul 50 alineatul (1)	Articolul 42 primul paragraf	
Articolul 50 alineatul (2)		
Articolul 50 alineatul (3)		
Articolul 50 alineatul (4)		
Articolul 50 alineatul (5)	Articolul 42 al doilea paragraf	
Articolul 50 alineatul (6)	Articolul 42 al treilea și al șaselea paragraf	
Articolul 50 alineatul (7)	Articolul 42 al patrulea și al șaptelea paragraf	
Articolul 50 alineatul (8)	Articolul 42 al cincilea paragraf	
Articolul 51 alineatul (1)	Articolul 42a alineatul (1)	
Articolul 51 alineatul (2)	Articolul 42a alineatul (2)	
Articolul 51 alineatul (3)	Articolul 42a alineatul (3)	
Articolul 51 alineatul (4)	Articolul 42a alineatul (3)	
Articolul 51 alineatul (5)	Articolul 42a alineatul (3)	
Articolul 51 alineatul (6)		
Articolul 52 alineatul (1)	Articolul 43 alineatul (1)	
Articolul 52 alineatul (2)	Articolul 43 alineatul (2)	
Articolul 52 alineatul (3)		
Articolul 52 alineatul (4)		
Articolul 53 alineatul (1)	Articolul 44 alineatul (1)	
Articolul 53 alineatul (2)	Articolul 44 alineatul (2)	
Articolul 53 alineatul (3)		
Articolul 54	Articolul 45	
Articolul 55	Articolul 46	
Articolul 56	Articolul 47	
Articolul 57 alineatul (1)	Articolul 48 alineatul (1) primul paragraf	
Articolul 57 alineatul (2)	Articolul 48 alineatul (1) al doilea paragraf	
Articolul 57 alineatul (3)	Articolul 48 alineatul (2) primul și al doilea paragraf	
Articolul 57 alineatul (4)	Articolul 48 alineatul (2) al treilea paragraf	

▼B

Prezenta directivă	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 57 alineatul (5)	Articolul 48 alineatul (2) al cincilea paragraf	
Articolul 57 alineatul (6)	Articolul 48 alineatul (2) al patrulea paragraf	
Articolul 58	Articolul 49 primul paragraf	
Articolul 58 alineatul (2)	Articolul 49 al doilea paragraf	
Articolul 58 alineatul (3)	Articolul 49 al patrulea paragraf	
Articolul 58 alineatul (4)	Articolul 49 al cincilea paragraf	
Articolul 59 alineatul (1)	Articolul 50	
Articolul 59 alineatul (2)		
Articolul 60	Articolul 51	
Articolul 61 alineatul (1)	Articolul 52 primul paragraf	
Articolul 61 alineatul (2)	Articolul 52 al doilea paragraf	
Articolul 62		
Articolul 63 alineatul (1)	Articolul 53 alineatul (1)	
Articolul 63 alineatul (2)	Articolul 53 alineatul (2)	
Articolul 64		
Articolul 65		
Articolul 66		
Articolul 67		
Articolul 68		
Articolul 69		
Articolul 70		
Articolul 71		
Articolul 72	Articolul 55	
Articolul 73	Articolul 123	
Articolul 74 alineatul (1)	Articolul 22 alineatul (1)	
Articolul 74 alineatul (2)	Articolul 22 alineatul (2)	
Articolul 74 alineatul (3)	Articolul 22 alineatul (6)	
Articolul 74 alineatul (4)		
Articolul 75 alineatul (1)	Articolul 22 alineatul (3)	
Articolul 75 alineatul (2)	Articolul 22 alineatul (4)	
Articolul 75 alineatul (3)	Articolul 22 alineatul (5)	
Articolul 76 alineatul (1)	Anexa V punctul 2	

▼B

Prezenta directivă	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 76 alineatul (2)		
Articolul 76 alineatul (3)		
Articolul 76 alineatul (4)		
Articolul 76 alineatul (5)		
Articolul 77		
Articolul 78		
Articolul 79	Anexa V punctele 3, 4 și 5	
Articolul 80	Anexa V punctul 6	
Articolul 81	Anexa V punctul 7	
Articolul 82 alineatul (1)	Anexa V punctul 8	
Articolul 82 alineatul (2)	Anexa V punctul 9	
Articolul 83 alineatul (1)	Anexa V punctul 10	
Articolul 83 alineatul (2)		Anexa IV punctul 5
Articolul 83 alineatul (3)		Anexa I punctele 38 și 41
Articolul 84	Anexa V punctul 11	
Articolul 85 alineatul (1)	Anexa V punctul 12	
Articolul 85 alineatul (2)	Anexa V punctul 13	
Articolul 86 alineatul (1)	Anexa V punctul 14	
Articolul 86 alineatul (2)	Anexa V punctul 14a	
Articolul 86 alineatul (3)		
Articolul 86 alineatul (4)	Anexa V punctul 15	
Articolul 86 alineatul (5)	Anexa V punctul 16	
Articolul 86 alineatul (6)	Anexa V punctul 17	
Articolul 86 alineatul (7)	Anexa V punctul 18	
Articolul 86 alineatul (8)	Anexa V punctul 19	
Articolul 86 alineatul (9)	Anexa V punctul 20	
Articolul 86 alineatul (10)	Anexa V punctul 21	
Articolul 86 alineatul (11)	Anexa V punctul 22	
Articolul 87		
Articolul 88 alineatul (1)	Anexa V punctul 1	
Articolul 88 alineatul (2)		
Articolul 89		

▼B

Prezenta directivă	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 90		
Articolul 91		
Articolul 92 alineatul (1)	Anexa V punctul 23 al doilea paragraf	
Articolul 92 alineatul (2), fraza introductivă	Anexa V punctul 23 fraza introductivă	
Articolul 92 alineatul (2) litera (a)	Anexa V punctul 23 litera (a)	
Articolul 92 alineatul (2) litera (b)	Anexa V punctul 23 litera (b)	
Articolul 92 alineatul (2) litera (c)	Anexa V punctul 23 litera (c)	
Articolul 92 alineatul (2) litera (d)	Anexa V punctul 23 litera (d)	
Articolul 92 alineatul (2) litera (e)	Anexa V punctul 23 litera (e)	
Articolul 92 alineatul (2) litera (f)	Anexa V punctul 23 litera (f)	
Articolul 92 alineatul (2) litera (g)		
Articolul 93	Anexa V punctul 23 litera (k)	
Articolul 94 alineatul (1) litera (a)	Anexa V punctul 23 litera (g)	
Articolul 94 alineatul (1) litera (b)	Anexa V punctul 23 litera (h)	
Articolul 94 alineatul (1) litera (c)	Anexa V punctul 23 litera (i)	
Articolul 94 alineatul (1) litera (d)		
Articolul 94 alineatul (1) litera (e)	Anexa V punctul 23 litera (j)	
Articolul 94 alineatul (1) litera (f)	Anexa V punctul 23 litera (l)	
Articolul 94 alineatul (1) litera (g)		
Articolul 94 alineatul (1) litera (h)	Anexa V punctul 23 litera (m)	
Articolul 94 alineatul (1) litera (i)		
Articolul 94 alineatul (1) litera (j)	Anexa V punctul 23 litera (n)	
Articolul 94 alineatul (1) litera (k)	Anexa V punctul 23 litera (n)	

▼B

Prezenta directivă	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 94 alineatul (1) litera (l)	Anexa V punctul 23 litera (o)	
Articolul 94 alineatul (1) litera (m)	Anexa V punctul 23 litera (p)	
Articolul 94 alineatul (1) litera (n)	Anexa V punctul 23 litera (q)	
Articolul 94 alineatul (1) litera (o)	Anexa V punctul 23 litera (r)	
Articolul 94 alineatul (1) litera (p)	Anexa V punctul 23 litera (s)	
Articolul 94 alineatul (1) litera (q)	Anexa V punctul 23 litera (t)	
Articolul 94 alineatul (2)	Articolul 150 alineatul (3) litera b	
Articolul 95	Anexa V punctul 24	
Articolul 96		
Articolul 97 alineatul (1)	Articolul 124 alineatul (1)	
Articolul 97 alineatul (2)	Articolul 124 alineatul (2)	
Articolul 97 alineatul (3)	Articolul 124 alineatul (3)	
Articolul 97 alineatul (4)	Articolul 124 alineatul (4)	
Articolul 98 alineatul (1)	Anexa XI punctul 1	
Articolul 98 alineatul (2)	Anexa XI punctul 1a	
Articolul 98 alineatul (3)	Anexa XI punctul 2	
Articolul 98 alineatul (4)	Anexa XI punctul 3	
Articolul 98 alineatul (5)	Articolul 124 alineatul (5)	
Articolul 98 alineatul (6)		
Articolul 98 alineatul (7)		
Articolul 99		
Articolul 100		
Articolul 101		
Articolul 102 alineatul (1)	Articolul 136 alineatul (1)	
Articolul 102 alineatul (2)		
Articolul 103		
Articolul 104	Articolul 136	
Articolul 105		
Articolul 106 alineatul (1)	Articolul 149	

▼B

Prezenta directivă	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 106 alineatul (2)		
Articolul 107		
Articolul 108 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 68(2)	
Articolul 108 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 3	
Articolul 108 alineatul (1) al treilea paragraf		
Articolul 108 alineatul (2)	Articolul 71 alineatul (1)	
Articolul 108 alineatul (3)	Articolul 71 alineatul (2)	
Articolul 108 alineatul (4)	Articolul 73 alineatul (2)	
Articolul 109 alineatul (1)	Articolul 68 alineatul (1)	
Articolul 109 alineatul (2)	Articolul 73 alineatul (3)	
Articolul 109 alineatul (3)		
Articolul 110 alineatul (1)	Articolul 124 alineatul (2)	
Articolul 110 alineatul (2)	Articolul 23	
Articolul 111 alineatul (1)	Articolul 125 alineatul (1)	Articolul 2
Articolul 111 alineatul (2)	Articolul 125 alineatul (2)	Articolul 2
Articolul 111 alineatul (3)	Articolul 126 alineatul (1)	
Articolul 111 alineatul (4)	Articolul 126 alineatul (2)	
Articolul 111 alineatul (5)	Articolul 126 alineatul (3)	
Articolul 111 alineatul (6)	Articolul 126 alineatul (4)	
Articolul 112 alineatul (1)	Articolul 129 alineatul (1) primul paragraf	
Articolul 112 alineatul (2)	Articolul 129 alineatul (1) al doilea paragraf	
Articolul 112 alineatul (3)	Articolul 129 alineatul (1) al treilea paragraf	
Articolul 113 alineatul (1) litera (a)	Articolul 129 alineatul (3) primul paragraf	
Articolul 113 alineatul (1) litera (b)		
Articolul 113 alineatul (2) litera (a) primul paragraf	Articolul 129 alineatul (3) al doilea paragraf	
Articolul 113 alineatul (2) litera (b) primul paragraf		
Articolul 113 alineatul (2) al doilea paragraf	Articolul 129 alineatul (3) al doilea paragraf	
Articolul 113 alineatul (3) al treilea paragraf	Articolul 129 alineatul (3) al treilea paragraf	

▼B

Prezenta directivă	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 113 alineatul (3)	Articolul 129 alineatul (3) de la al patrulea la al șaptelea paragraf	
Articolul 113 alineatul (4)	Articolul 129 alineatul (3) al optulea și al nouălea paragraf	
Articolul 113 alineatul (5)	Articolul 129 alineatul (3) al zecelea și al unsprezecelea paragraf	
Articolul 114	Articolul 130	
Articolul 115	Articolul 131	
Articolul 116 alineatul (1)	Articolul 131a alineatul (1) primul, al doilea și al treilea paragraf	
Articolul 116 alineatul (2)	Articolul 131a alineatul (1) al patrulea paragraf	
Articolul 116 alineatul (3)	Articolul 131a alineatul (2) primul paragraf	
Articolul 116 alineatul (4)	Articolul 131a alineatul (2) al doilea și al treilea paragraf	
Articolul 116 alineatul (5)	Articolul 131a alineatul (2) al patrulea și al cincilea paragraf	
Articolul 116 alineatul (6)	Articolul 131a alineatul (2) al șaselea paragraf	
Articolul 116 alineatul (7)	Articolul 131a alineatul (2) al șaptelea paragraf	
Articolul 116 alineatul (8)	Articolul 131a alineatul (2) al optulea paragraf	
Articolul 116 alineatul (9)	Articolul 131a alineatul (2) al nouălea paragraf	
Articolul 117 alineatul (1)	Articolul 132 alineatul (1) de la primul la al șaselea paragraf	
Articolul 117 alineatul (2)	Articolul 132 alineatul (1) al șaptelea și al optulea paragraf	
Articolul 117 alineatul (3)	Articolul 132 alineatul (2)	
Articolul 117 alineatul (4)	Articolul 132 alineatul (3)	
Articolul 118	Articolul 141	
Articolul 119 alineatul (1)	Articolul 127 alineatul (1)	
Articolul 119 alineatul (2)	Articolul 127 alineatul (2)	
Articolul 119 alineatul (3)	Articolul 127 alineatul (3)	
Articolul 120	Articolul 72a	
Articolul 121	Articolul 135	
Articolul 122	Articolul 137	
Articolul 123 alineatul (1)	Articolul 138 alineatul (1)	

▼B

Prezenta directivă	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 123 alineatul (2)	Articolul 138 alineatul (2) primul paragraf	
Articolul 124	Articolul 139	
Articolul 125	Articolul 140	Articolul 2
Articolul 126	Articolul 142	
Articolul 127	Articolul 143	
Articolul 128		
Articolul 129		
Articolul 130		
Articolul 131		
Articolul 132		
Articolul 133		
Articolul 134		
Articolul 135		
Articolul 136		
Articolul 137		
Articolul 138		
Articolul 139		
Articolul 140		
Articolul 141		
Articolul 142		
Articolul 143	Articolul 144	
Articolul 144 alineatul (1)	Articolul 122a alineatul (9)	
Articolul 144 alineatul (2)	Articolul 69 alineatul (4)	
Articolul 144 alineatul (3)	Articolul 70 alineatul (4)	
Articolul 145	Articolul 150 alineatul (1)	
Articolul 146	Articolul 150 alineatul (1a)	
Articolul 147 alineatul (1)	Articolul 151 alineatul (1)	
Articolul 147 alineatul (2)	Articolul 151 alineatul (2)	
Articolul 148 alineatul (1)	Articolul 151a alineatul (3)	
Articolul 148 alineatul (2)	Articolul 151a alineatul (1)	
Articolul 148 alineatul (3)	Articolul 151b	
Articolul 148 alineatul (4)	Articolul 151a alineatul (2)	

▼B

Prezenta directivă	Directiva 2006/48/CE	Directiva 2006/49/CE
Articolul 148 alineatul (5)	Articolul 151c	
Articolul 149		
Articolul 150		
Articolul 151		
Articolul 152	Articolul 29	
Articolul 153	Articolul 30	
Articolul 154	Articolul 33	
Articolul 155	Articolul 40	
Articolul 156	Articolul 41	
Articolul 157	Articolul 42	
Articolul 158	Articolul 42a	
Articolul 159	Articolul 43	
Articolul 160		
Articolul 161 alineatul (1)	Articolul 156 al șaselea paragraf	
Articolul 161 alineatul (2)	Articolul 156 al patrulea paragraf	
Articolul 161 alineatul (3)		
Articolul 161 alineatul (4)		
Articolul 161 alineatul (5)		
Articolul 161 alineatul (6)		
Articolul 161 alineatul (7)		
Articolul 161 alineatul (8)		
Articolul 161 alineatul (9)		
Articolul 162 alineatul (1)		
Articolul 162 alineatul (2)		
Articolul 162 alineatul (3)		
Articolul 162 alineatul (4)	Articolul 157 alineatul (1) al treilea paragraf	
Articolul 162 alineatul (5)		
Articolul 162 alineatul (6)		
Articolul 163	Articolul 158	
Articolul 164	Articolul 159	
Articolul 165	Articolul 160	
Anexa I	Anexa I	